

การประกาศและสร้างสาวก ในพระคัมภีร์

ดร.สตีเฟน กีบสัน

ลิขสิทธิ์ © 2019 Shepherds Global Classroom (เชพเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม)
แก้ไขครั้งที่สาม

สงวนลิขสิทธิ์ ยกเว้นสำหรับหน้าที่เอาไว้ตรวจสอบ ห้ามเผยแพร่หรือทำซ้ำ เก็บบันทึกไว้ในระบบ
หรือถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบใด ไม่ว่าโดยทางอิเล็กทรอนิกส์ จัดพิมพ์ภาพถ่าย บันทึก หรืออื่นๆ
โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก Shepherds Global Classroom (SGC) (เชพเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม - เอสจีซี)
ทุกการจัดซื้อหลักสูตรภาษาอังกฤษของ เอสจีซี
จะช่วยให้เราให้แปลและเผยแพร่หลักสูตรนี้ให้กับผู้นำคริสเตียนทั่วโลกได้ ติดต่อ เอสจีซี
หรือต้องการบริจาคให้กับนิมิตนี้ร่วมกัน ขอเข้าไปที่ www.shepherdsglobal.org

พระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน (THSV)

สารบัญ

ภาพรวมหลักสูตร.....	5
(1) การยอมรับพระมหาบัญชา	7
(2) ศาสนศาสตร์เรื่องการกลับใจมาเชื่อ	17
(3) ความเร่งด่วนในการประกาศข่าวประเสริฐ.....	31
(4) ประเด็นสำคัญของข่าวประเสริฐ.....	39
(5) การประกาศและลำดับความสำคัญของข่าวประเสริฐ.....	45
(6) การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์.....	55
(7) การอธิษฐานและการถืออดอาหาร	63
(8) วิธีการของพระเยซู.....	73
(9) สะพานเพื่อนำเสนอข่าวประเสริฐ.....	87
(10) ถนนสายโรม.....	95
(11) การเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ.....	105
(12) ประตูที่เปิดออก.....	115
(13) การปรับวิธีการประกาศข่าวประเสริฐ.....	125
(14) พันธกิจต่อเด็ก.....	135
(15) การออกแบบคริสตจักร.....	149
(16) สาวกที่แท้จริง.....	157
(17) สู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ.....	169
(18) คู่มือกลุ่มย่อย	181
(19) การอธิษฐานเพื่อสาวก.....	195
แหล่งข้อมูลแนะนำ	199
บันทึกการบ้าน.....	201

ภาพรวมหลักสูตร

คำอธิบายวิชา

วิชานี้เป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้คริสตจักรทำงานมิชชันของตนได้สำเร็จ

วิชานี้เน้นถึงศูนย์กลางของคริสตจักรท้องถิ่น

โดยแสดงให้เห็นว่าชาวประเสริฐคือมิชชันของคริสตจักร

และธรรมชาติของชาวประเสริฐควรหล่อหลอมคริสตจักร

โดยการอธิบายถึงพื้นฐานของชาวประเสริฐ

จะช่วยแก้ไขความผิดพลาดของวิธีการสมัยใหม่ที่ไม่ได้นำให้คนบาปกลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงและไม่ได้นำไปให้พวกเขาดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างแท้จริงด้วย

นักศึกษาจะได้รับการเสริมสร้างเพื่อพัฒนาพันธกิจของเขา

บทเรียนส่วนใหญ่ในวิชานี้สามารถสอนโดยจัดเป็นหัวข้อต่างๆ

ที่ครบถ้วนสมบูรณ์ให้กับกลุ่มคนที่แตกต่างกันได้ ยกตัวอย่างเช่น

หนึ่งบทเรียนสามารถนำมาใช้เพื่อสอนหัวข้อวิธีการนำเสนอชาวประเสริฐ เป็นต้น

ในวิชานี้ นักศึกษาจะเรียนรู้วิธีการสร้างสาวก Shepherds Global Classroom (เซฟเพิร์ด โกลบอล

คลาสรูม) ได้จัดทำคู่มือในการสร้างสาวกเพื่อใช้กับผู้เชื่อใหม่อย่างเจาะจง

คู่มือที่เป็นบทเรียนในการสร้างสาวกนี้ชื่อว่า *บทเรียนเพื่อพัฒนาการสร้างสาวก*

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ shepherdsglobal.org โดยในคู่มือนี้มีบทเรียนทั้งหมด 26 บท

ซึ่งแต่ละบทจะมีแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เรียน

จุดประสงค์ของวิชา

(1)

เพื่ออธิบายถึงความหมายของชาวประเสริฐที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและ การวางแผนของคริสตจักร

(2) เพื่อทบทวนหลักคำสอนพื้นฐานของชาวประเสริฐ

(3) เพื่อฝึกอบรมผู้เชื่อให้ใช้วิธีการในเชิงปฏิบัติเพื่อประกาศชาวประเสริฐ

- (4) เพื่อเข้าใจถึงความรับผิดชอบของคริสตจักรในการสร้างสาวก
- (5) เพื่อกำหนดค่านิยมและคำอธิบายถึงภาระหน้าที่ในการสร้างสาวก
- (6) เพื่อเรียนรู้วิธีการในเชิงปฏิบัติสำหรับการนำกลุ่มย่อยเพื่อการสร้างสาวก
- (7) เพื่อจัดสรรชุดบทเรียนสำหรับใช้ในการสร้างผู้เชื่อใหม่ให้เป็นสาวก

คำอธิบายและแนวทางสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียนรวมอยู่ในหลักสูตรทั้งหมดซึ่งให้แนวทางสำหรับส่วนต่าง ๆ ที่เจาะจงในบทเรียน โดยที่แนวทางเหล่านี้จะอยู่ในรูปแบบตัวอักษรเอน

คำถามเพื่ออภิปรายร่วมกัน กิจกรรมในชั้นเรียนจะระบุด้วยเครื่องหมาย ►

สำหรับคำถามเพื่ออภิปรายร่วมกันนั้น หัวหน้าชั้นเรียนควรถามคำถามเพื่อให้นักศึกษาตอบ ไม่จำเป็นที่จะต้องตอบคำถามแบบละเอียดในการอภิปราย คำตอบจะอยู่ในเนื้อหาของบทเรียน ถ้าหากนักศึกษาคนเดิมมักจะตอบก่อนเสมอ หรือหากมีนักศึกษาบางคนที่ไม่ตอบเลย หัวหน้าชั้นเรียนสามารถใช้การถามคำถามเจาะจงสำหรับบุคคลเช่น “อีกอร์ คุณจะตอบคำถามนี้อย่างไร?”

แต่ละบทเรียนปิดท้ายด้วยการบ้าน

การบ้านจะต้องทำให้เสร็จและรายงานในชั้นเรียนครั้งถัดไป ถ้าหากนักศึกษา**การบ้าน**ไม่เสร็จ เขาสามารถทำให้เสร็จภายหลัง

อย่างไรก็ตามหัวหน้าชั้นเรียนควรหนุนใจนักศึกษาให้ทำให้เสร็จตามกำหนดเวลาเพื่อพวกเขาจะสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้นจากชั้นเรียน

นักศึกษาจะเขียน**การบ้าน**ให้เสร็จได้ด้วยรูปแบบหลากหลาย

โดยปกติหัวหน้าชั้นเรียนจะรวบรวม**การบ้าน**ในช่วงเริ่มต้นชั้นเรียน (**การบ้าน**สองงาน - บทที่ 6 **การบ้าน**₁ งาน และบทที่ 14 **การบ้าน**₁ งาน ไม่จำเป็นต้องส่ง แต่รายงานหน้าชั้นเท่านั้น)

นักศึกษาจะ**นำเสนอข่าวประเสริฐ**ให้กับคนมากมายโดยใช้วิธีการที่ได้เรียนมาแล้วในชั้นเรียน หลังจากแต่ละการนำเสนอ

พวกเขาจะเขียนเล่าถึงประสบการณ์และแบ่งปันในชั้นเรียนถึงความเป็นไปในการนำเสนอข่าวประเสริฐว่าเป็นอย่างไร

พวกเขาจะเตรียมคำเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐให้กับคนที่เป็นผู้ใหญ่

และเตรียมบทเรียนสำหรับเด็ก มีการสอบสองครั้งในวิชานี้ คือในบทที่ 5 และบทที่ 10

นักศึกษาควรเขียนคำตอบโดยไม่ดูเนื้อหาในบทเรียนหรือไม่พูดคุยกัน

ไม่มีแนวคำตอบให้กับหัวหน้าชั้นเรียน เพราะคำตอบทั้งหมดอยู่ในเนื้อหาบทเรียนแล้ว

บทที่ 13 มีคำแนะนำสำหรับการแจกใบปลิวเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ

นักศึกษาจำเป็นต้องรู้ว่าจะได้ใบปลิวจากที่ไหนเพื่อนำไปแจก

ถ้าเป็นไปได้ให้นำใบปลิวมาในชั่วโมงเรียนนั้นด้วย

ถ้านักศึกษาต้องการ**ได้รับประกาศนียบัตรจากชั้นเรียนผู้เลี้ยงระดับโลก** (Shepherds Global

Classroom) นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมชั้นเรียนทุกคาบและ**ทำการบ้าน**ทั้งหมดให้เสร็จ

มีแบบฟอร์มให้กรอกข้อมูล**ทำการบ้าน**ในช่วงตอนท้ายของของหลักสูตร

บทที่ 1

การยอมรับพระมหาบัญชา

บทนำ

ให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่านมัทธิว 28:18-20 ให้ทั้งกลุ่มฟัง

มีบางคนเชื่อว่าคำสั่งนี้มีไว้สำหรับอัครทูตเท่านั้น

► คำสั่งนี้มีไว้สำหรับคนที่ได้ยินในเวลานั้นเท่านั้นหรือไม่? ขอให้อธิบายคำตอบของคุณ

วิลเลียม คาเรย์ มีชีวิตอยู่ในช่วงปี 1761-1834 เขามาจากประเทศอังกฤษ

เขาเป็นช่างซ่อมรองเท้าที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการประกาศข่าวประเสริฐ

คริสตจักรของเขาไม่ได้ให้ความสนใจต่องานของมิชชันมากนัก

พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าได้ตัดสิ้นใจไว้แล้วว่าใครจะได้รับความรอด

และพระองค์ไม่ต้องพึ่งความช่วยเหลือของมนุษย์

ในงานประชุมใหญ่ของศิษยาภิบาล คาเรย์แนะนำหัวข้อการอภิปราย

เขาถามว่าเป็นไปได้ไหมที่พระมหาบัญชาคือภาระหน้าที่ของคริสตจักรไปจนกว่าจะสิ้นยุค

เนื่องจากพระสัญญาที่พระเยซูให้ไว้ในพระมหาบัญชาว่าพระองค์จะอยู่กับพวกเขาไปจนกว่าจะ

สิ้นยุค ผู้นำการประชุมพูดว่า “พอหนุ่มนั่งลงได้ คุณคลุ้มคลั่งแล้ว

ในเมื่อพระเจ้าต้องการให้คนนอกคริสตมาเชื่อ

พระองค์จะทำเองโดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากคุณและผมเลย”

เรารู้ว่าคำสั่งนี้มอบให้กับคริสตจักรให้ทำตามไปจนกว่าจะสิ้นยุค

พระเยซูสัญญาว่าจะอยู่กับคนเหล่านั้นที่ทำงานเพื่อข่าวประเสริฐไปจนกว่าจะสิ้นยุค

นี่แสดงให้เห็นว่าความรับผิดชอบต่อหน้าที่นี้เป็นของคริสตจักรตลอดทุกชั่วอายุ

เหล่าอัครทูตไม่สามารถทำหน้าที่นี้สำเร็จได้ในช่วงชีวิตของพวกเขา

แต่พระเยซูตรัสว่าข่าวประเสริฐจะได้รับการประกาศไปยังทุกชนชาติ¹

¹ มัทธิว 24:14

ด้วยเหตุนี้ความรับผิดชอบในการประกาศข่าวประเสริฐจึงตกทอดมาเป็นของคริสตจักรในแต่ละชั่วอายุ

► ดูรายละเอียดในมัทธิว 28:18-20 อีกครั้ง อะไรคือคำสั่งที่เจาะจง?

“ข้าพเจ้าเชื่อมั่นยิ่งกว่าเดิมว่า
ถ้าหากเราทำตามคำสั่งขององค์เจ้านายของเรา
และให้คำรับรองที่พระองค์ให้ไว้กับเหล่าสาวกกลุ่มแรกเป็นแนวทางของเรา
เราจะพบว่าสิ่งเหล่านี้เหมาะสมกับยุคสมัยของเราเหมือนกับสมัยดั้งเดิมที่พ
วสาวกได้รับ”
- เจ ฮัดสัน เทย์เลอร์
“การทรงเรียกให้รับใช้”

คำสั่งเจาะจงของพระเยซูคือการที่คริสตจักรจะไปยังทุกที่และสร้างสาวกของพระองค์

คำสั่งนี้รวมถึงการประกาศข่าวประเสริฐเพราะคน ๆ

หนึ่งไม่สามารถเป็นสาวกได้ถ้าหากเขาไม่ได้กลับใจมาเชื่อ

คำสั่งนี้มีความหมายว่าคริสตจักรต้องให้การประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวกเป็นลำดับ
สำคัญสูงสุดและปฏิบัติอย่างจริงจัง

ไม่เช่นนั้นคริสตจักรก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำรงอยู่

วลี “ทั่วโลก” (ทุกชนชาติหมายถึงทุกเผ่าพันธุ์)

แสดงว่างานมิชชันต่อคนต่างชาติเป็นคำสั่งที่ให้ไว้ เนื่องจากเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ

จะไม่ได้ยินข่าวประเสริฐจนกว่าจะมีคนนำข่าวประเสริฐไปประกาศกับพวกเขา

ไม่ควรมีคนกลุ่มใดที่ถูกละเว้น

คำสั่งนี้ไม่ใช่เพียงการเทศนาข่าวประเสริฐ มีกระบวนการสอนที่จำเป็นด้วย

เนื่องจากเราต้องสอนคนที่กลับใจมาเชื่อให้รักษาสิ่งสารพัดที่พระเยซูได้ส่งเอาไว้

ผู้สอนต้องได้อุทิศตนอย่างเต็มที่ในการเชื่อฟังคำสั่งของพระคริสต์เพราะเขาต้องเป็นแบบอย่าง
ที่ดี ต้องเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตที่เชื่อฟังพระคริสต์ให้กับคนที่กลับใจมาเชื่อ

คนที่กลับใจมาเชื่อต้องอุทิศตัวเพื่อเชื่อฟังพระคริสต์ด้วยเช่นกันเพราะการเรียนรู้เกี่ยวกับคำสั่ง
ของพระคริสต์อย่างเดียวไม่เพียงพอ แต่พวกเขาต้องทำตามในสิ่งที่ได้เรียนรู้

ถ้าหากเขาไม่ทำตามสิ่งที่เขาได้เรียนรู้ เขาก็กำลังต่อต้านงานในการสร้างสาวก กระบวนการสร้างสาวกไม่ได้เป็นเพียงการให้ความรู้ แต่เป็นการสร้างคุณลักษณะชีวิต

การประกาศข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญในพระคัมภีร์

นอกจากพระมหาบัญชา

ยังมีคำกล่าวอีกมากมายในพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าการประกาศข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญของผู้ที่ไว้ใจกับคริสตจักร

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน.

นักศึกษาควรดูเชิงอรรถด้านล่างและแบ่งปันว่าแต่ละอ้างอิงบอกว่าการประกาศข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญในพระคัมภีร์อย่างไร

ช่วยพวกเขาให้แบ่งปันได้โดยใช้ข้อคิดเห็นที่มีในบทเรียน

มัทธิว 9:36-38

พระเยซูต้องการให้พวกสาวกของพระองค์มีความเมตตาสงสารต่อคนบาปเหมือนที่พระองค์มี และอธิษฐานว่าพระเจ้าจะส่งคนงานมาในการเก็บเกี่ยวฝ่ายจิตวิญญาณ

กิจการ 4:29 เมื่อคริสตจักรเผชิญกับการข่มเหงเป็นครั้งแรก

สิ่งแรกที่พวกเขาเป็นห่วงไม่ใช่อันตรายฝ่ายร่างกาย

แต่พวกเขาห่วงว่าข่าวประเสริฐจะถูกขัดขวาง พวกเขาอธิษฐานว่า

ให้การข่มเหงเป็นเหตุให้พระวามะของพระเจ้าเผยแพร่ออกไป

กิจการ 11:18 คริสตจักรของคนยิวสรรเสริญพระเจ้าที่ความรอดได้ถูกนำไปถึงคนต่างชาติ

ฟิลิปปี 1:18 เปาโลชื่นชมยินดีที่มีการประกาศพระคริสต์แม้เมื่อเขาต้องทนทุกข์อยู่ในคุก

เอเฟซัส 6:19 เปาโลร้องขอคำอธิษฐานเพื่อให้มีการประกาศข่าวประเสริฐอย่างเกิดผล

โรม 10:13-15 เปาโลย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมีผู้สื่อสารข่าวประเสริฐ

เพราะความรอดเป็นของคนที่ได้ยินและเชื่อ

▶ อะไรคือเหตุผลที่ผู้เชื่อควรปรารถนาให้คนได้รับความรอด?

เหตุผลที่ผู้เชื่อควรปรารถนาให้คนหลงหายกลับใจมาเชื่อ

- เขาควรปรารถนาทำตามแบบอย่างของพระเยซูผู้ยอมละจากสวรรค์มาเพื่อใช้ชีวิตและตายบนโลกเพื่อให้คนที่หลงหายได้รับความรอด
- เขาควรปรารถนาให้พระเจ้าได้รับเกียรติโดยที่คนกบฏกลับใจมาเป็นผู้นมัสการพระเจ้า
- เขาควรมองเห็นว่าการเผยแผ่ข่าวประเสริฐเป็นตั้งชัยชนะของพระคริสต์และเป็นการลบบาปของพระองค์
- เขาควรต้องการมีส่วนร่วมในกิจการที่เป็นลำดับความสำคัญของพระเจ้า
- เขาควรมีความเมตตาสงสารต่อคนที่หลงหายผู้ซึ่งกำลังเผชิญกับการพิพากษานิรันดร์เนื่องจากความบาปของพวกเขา

► เป็นไปได้ไหมที่คน ๆ หนึ่งจะมีเหตุผลที่ผิดในการประกาศข่าวประเสริฐ?

เหตุผลที่ผิดนั้นคืออะไรบ้าง?

ความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในงานพันธกิจและเห็นคริสตจักรท้องถิ่นเติบโตไม่ใช่สิ่งผิด

เป็นสิ่งสำคัญที่แรงจูงใจในการประสบความสำเร็จของเราจะไม่ใช่ความหึงหวง ไม่ใช่เพื่อแข่งขันกับคริสตจักรอื่น ๆ หรือเพื่อพิสูจน์ได้แย้ง

ผู้เชื่อบางคนได้รับการทรงเรียกเป็นพิเศษและมีของประทานจากพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐ² ผู้นำต้องระลึกว่าไม่ใช่ผู้เชื่อทุกคนมีทักษะอย่างเดียวกันในการประกาศ อย่างไรก็ตามผู้เชื่อทุกคนควรอุทิศตัวเพื่อช่วยคริสตจักรให้บรรลุภารกิจในการประกาศข่าวประเสริฐและควรเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ

เหตุผลในการไม่ประกาศของคริสเตียนบางคน

► เหตุผลที่คริสเตียนไม่ประกาศข่าวประเสริฐ

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน: ให้นักศึกษาเขียนถึงเหตุผลต่าง ๆ

เท่าที่พวกเขาคิดได้ก่อนจะดูเนื้อหาในบทเรียน

² เอเฟซัส 4:11

- ขาดความร้อร่นในฝ่ายวิญญาณที่เป็นพื้นฐาน
- ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบส่วนตัวในการประกาศข่าวประเสริฐ
- ไม่รู้วิธีเปิดบทสนทนาฝ่ายวิญญาณ
- ไม่รู้วิธีนำเสนอข่าวประเสริฐ
- กลัวตอบข้อโต้แย้งไม่ได้
- รู้สึกอายนที่จะแตกต่างจากโลก
- สงสัยว่าความพยายามของเขาจะสำเร็จไหม
- มีการข่มเหง

► จากเหตุผลเหล่านี้ มีเหตุผลอะไรที่ดีพอจนไม่ต้องประกาศข่าวประเสริฐบ้าง?

“นี่คือหนทางที่คริสตจักรของพระองค์จะต้องพิชิต
นั่นคือโดยผ่านการมอบถวายชีวิตของบรรดาคนที่รู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็น
นอย่างดีจน
พระวิญญาณและวิธีการของพระองค์ผลักดัน
ให้พวกเขาต้องบอกคนอื่น”
- โรเบิร์ต โคลล์แมน

เริ่มต้นทำ

► ถ้าหากมีคนหนึ่งที่ไม่ทำอะไรเลยเพื่อความรอดของคนที่ยังหลงหาย
อะไรคือสิ่งจำเป็นที่จะกระตุ้นให้เขาเริ่มต้นทำ?

ถ้าหากเขาไม่มีความร้อร่นฝ่ายวิญญาณ
เขาจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูในชีวิตฝ่ายวิญญาณส่วนตัว

ถ้าหากคนหนึ่งมีชีวิตในฝ่ายวิญญาณ มีความกระตือรือร้น
และตระหนักถึงความรับผิดชอบส่วนตัวในการมีส่วนทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ
มีปัจจัยสำคัญสองอย่างที่จำเป็นต่อการทำให้เขาเริ่มต้น

1. ความเชื่อ –

เขาจำเป็นต้องตระหนักถึงสิ่งที่พระเจ้าทำเพื่อให้ข่าวประเสริฐเต็มไปด้วยฤทธิ์เดช

2. การเตรียมพร้อม –

เขาจำเป็นต้องได้รับการเสริมสร้างผ่านการฝึกอบรมเพื่อสื่อสารข่าวประเสริฐ

ให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่าน ยอห์น 4:28-30, 39 ให้ทั้งกลุ่มฟัง

▶ หญิงชาวสะมาเรียมีคุณสมบัติใดในการนำคนมาหาพระเยซู?

เธอไม่ได้รับการฝึกอบรม

เธอมีประสบการณ์กับพระคุณและเธอให้ความสำคัญกับการบอกคนอื่นเรื่องพระเยซู

ถ้าคน ๆ หนึ่งมีทั้งสองสิ่งนี้คือ ประสบการณ์กับพระคุณและความปรารถนาที่จะบอกกับคนอื่น

เขาก็มีคุณสมบัติสำคัญที่สุดของผู้ประกาศข่าวประเสริฐแล้ว การฝึกอบรมเป็นสิ่งดี

แต่ถ้าหากบุคคลใดขาดคุณสมบัติสองอย่างนี้

ก็ไม่มี การฝึกอบรมใดทำให้เขาเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ดีได้เลย

ประเด็นสำคัญ: คุณจำเป็นต้องมีอะไรเพื่อทำให้คุณเองได้เริ่มต้น?

▶ อะไรคือสิ่งที่คุณทำอยู่แล้วซึ่งช่วยในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ?

คุณพอใจกับสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ไหม?

▶ อะไรที่จะช่วยให้คุณแบ่งปันข่าวประเสริฐได้อย่างกระตือรือร้นและเกิดผลมากขึ้น?

คุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

ให้เรามาดูถึงลักษณะของบุคคลที่สามารถยอมรับพระมหาบัญชาได้

แม้แต่คนที่เพิ่งรับเชื่อใหม่ก็สามารถแบ่งปันคำพยานของเขา

และบอกเล่าถึงความจริงที่นำเขาให้มาเชื่อพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม

คนที่พระเจ้าสามารถใช้ได้ในระยะยาวอย่างเกิดผลในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐจำเป็นต้องมีคุณลักษณะต่อไปนี้

“เราเชื่อว่ากุญแจสำคัญในการสื่อสารของคริสเตียนเพื่อการโน้มน้าวใจอยู่ในตัวของผู้สื่อสารนั่นเองกับลักษณะของบุคคลที่เขาเป็น ซึ่งไม่ได้เป็นการกล่าวหาว่าเขาต้องเป็นคนที่มีความเชื่อ ความรัก และบริสุทธิ์แบบคริสเตียน แต่คือการทำหน้าที่ที่เขาต้องเป็นคนที่มีความประสพการณ์ส่วนตัวและเติบโตด้วยฤทธิ์อำนาจแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อพระฉายของพระเยซูคริสต์จะยิ่งชัดเจนในคุณลักษณะชีวิตและในทัศนคติของพวกเขา” - *คณะกรรมการไลซานเพื่อการเผยแผ่ศาสนาทั่วโลก เดอะ วิล โลแบงส์รีพอร์ท*

(1) กลับใจมาเชื่อแล้ว

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องเป็นคนที่กลับใจมาเชื่อแล้วเนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้

1. เขาจำเป็นต้องมีคำพยานเพื่อแบ่งปัน
2. เขาไม่สามารถเข้าใจการกลับใจมาเชื่อได้หากเขาไม่มีประสบการณ์มาก่อน
3. เขาต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปนิสัยซึ่งเกิดขึ้นเมื่อกลับใจมาเชื่อ

ถ้าหากใครซึ่งไม่ได้กลับใจมาเชื่อแต่มาทำงานทางด้านศาสนา เขาก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งที่เขากำลังทำจริง ๆ และมีแรงจูงใจที่ผิด

(2) เสมอต้นเสมอปลายในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

ถึงแม้ว่าเราไม่ควรพลาดโอกาสในการแบ่งปันข่าวประเสริฐ แต่การประกาศข่าวประเสริฐจะเกิดผลมากที่สุดเมื่อบุคคลได้ยินข่าวประเสริฐจากคนที่เขาไว้ใจ คนที่ไว้ใจคุณควรเป็นคนที่รู้จักคุณดีที่สุด

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐควรสำแดงชีวิตที่อุทิศถวายแด่พระเจ้าด้วยการเชื่อฟังพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

(3) ผูกพันตัวกับคริสตจักร

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐจำเป็นต้องผูกพันตัวกับคริสตจักรในฐานะสมาชิกเนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้

1. เขาจำเป็นต้องสามารถเชิญชวนผู้คนเข้าสู่ครอบครัวแห่งความเชื่อได้
2. เขาจำเป็นต้องช่วยคริสตจักรในการสร้างคนที่กลับใจมาเชื่อให้เป็นสาวก
3. เขาจำเป็นต้องรายงานชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขา

4. เขาจำเป็นต้องสนับสนุนและหนุนใจคริสตจักร

เขาต้องมีความมั่นใจในพี่น้องฝ่ายวิญญาณของเขา

เขาต้องเคารพผู้นำและการทำงานของคริสตจักร

ถ้าเขาคิดว่าตัวเองสามารถเป็นคริสเตียนและทำพันธกิจโดยไม่ต้องมีคริสตจักร

เขาก็ไม่ได้เข้าใจเกี่ยวกับคริสตจักรและไม่เข้าใจคำเชื่อเชิญของข่าวประเสริฐ

(4) สัตย์ซื่อต่อความจริง

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องเชื่อว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นทรัพย์สินสมบัติแห่งความจริงซึ่งไม่ไว้
แบ่งปัน พระคัมภีร์ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับความรอดและความสัมพันธ์กับพระเจ้า

เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความจริงเพื่อทำให้คำสอนของเราเป็นที่ยอมรับมากขึ้นได้³

เนื่องจากพระคัมภีร์เราจึงรู้ว่าในที่สุดทุกคนก็ต้องไปไม่ที่สวรรค์นิรันดร์ก็ไปที่นรกนิรันดร์

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐได้รับการลงใจโดยสำนักถึงเรื่องนี้

(5) เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ฤทธิ์เดชแก่ถ้อยคำที่เป็นข่าวประเสริฐ

พระองค์ทำให้เกิดการสำนึกบาป ให้ความปรารถนาฝ่ายวิญญาณ

และทำให้คนบาปตอบสนองด้วยความเชื่อได้

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐจะเกิดผลก็ต่อเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้เขา

ดังนั้นเขาต้องถ่อมใจพึ่งพาพระเจ้า เขาต้องอธิษฐานอย่างเต็มที่

เขาต้องขอการทรงนำจากพระเจ้า

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องแสวงหาการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

การเต็มล้นด้วยพระวิญญาณชำระใจให้สะอาดและให้ฤทธิ์เดชเพื่อทำงานพันธกิจ

พระเยซูบอกพวกอัครทูตให้คาดหวังการทำงานของพระวิญญาณ⁴

พวกอัครทูตมีประสบการณ์ในการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณเมื่อวันเพ็นเทคอส⁵

³ 1 โครินธ์ 4:1-2

⁴ กิจการ 1:4-5

⁵ กิจการ 1:8, 2:4, 15:8-9

มีช่วงเวลาเมื่อพระเจ้าให้การทรงเจิมของพระวิญญาณเป็นพิเศษเพื่อผู้ประกาศข่าวประเสริฐจะสามารถเผชิญกับความท้าทายที่เจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งได้⁶

การบ้าน

(1)

เขียนอธิบายสักสองสามย่อหน้าถึงการมีส่วนร่วมของคุณในการประกาศข่าวประเสริฐและสร้างสาวกในช่วงสิบสองเดือนที่ผ่านมา อะไรคือเป้าหมายสำหรับอนาคตของคุณ?

คุณต้องการได้รับอะไรจากวิชานี้?

(2) มีอะไรเกิดขึ้นบ้างจากการเผยแพร่ข่าวประเสริฐในชุมชน โดยคริสตจักรของคุณ?

ขอให้สังเกตและถามคำถาม จากนั้นเขียนอธิบายสองถึงสามหน้ากระดาษ

⁶ กิจการ 13:9-12

บทที่ 2

ศาสนศาสตร์เรื่องการกลับใจมาเชื่อ

บทนำ

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน: นอกจากข้อพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ ที่อภิปรายในชั้นเรียนนี้ ยังมีข้อพระคัมภีร์อ้างอิงอีกหลายตอนที่อยู่ในเชิงอรรถ อาจไม่มีเวลาเพียงพอที่จะดูทุกตอนและอ่านในชั่วโมงเรียน หัวหน้าชั้นเรียนอาจเลือกอ่านบางตอน

คำว่า กลับใจมาเชื่อ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อคนหนึ่งได้รับความรอด เป้าหมายของการประกาศข่าวประเสริฐคือการนำให้คนบาปมีประสบการณ์ในการกลับใจมาเชื่อ

► อ่าน 1 เธสะโลนิกา บทที่ 1

มีรายละเอียดการเปลี่ยนแปลงอะไรที่เกิดขึ้นกับชาวเธสะโลนิกาเมื่อพวกเขากลับใจมาเชื่อ?

เพื่อจะเข้าใจเหตุผลว่าทำไมคน ๆ หนึ่งจำเป็นต้องกลับใจมาเชื่อ และเพื่อจะเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคน ๆ หนึ่งกลับใจมาเชื่อ เราต้องเข้าใจสภาพของคนบาปก่อนกลับใจมาเชื่อ

สภาพของมนุษย์ก่อนกลับใจมาเชื่อ

► คุณจะอธิบายถึงสภาพของคน ๆ หนึ่งก่อนได้รับความรอดอย่างไรบ้าง?

เนื่องจากความบาปของอาดัม ทุกคนถูกแยกออกจากพระเจ้าตั้งแต่เมื่อเขาเกิดมาในโลกนี้⁷ หมายความว่าแต่ละคนเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางและทำตามใจของตัวเอง

ลักษณะสี่อย่างของคนบาปอยู่ในย่อหน้าด้านล่างนี้

⁷ โรม 5:12

เมื่อคน ๆ หนึ่งเริ่มตัดสินใจเลือกได้ เขาจะเริ่มต้นทำบาปทันที
คนบาปทุกคนมีความผิดเพราะการกระทำบาปมากมาย⁸

ความบาปคือการฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้า⁹ เนื่องจากพระเจ้าทรงยุติธรรมอย่างแท้จริง
พระองค์จึงไม่เพิกเฉยต่อบาปและทุกคนจะถูกพิพากษาสำหรับสิ่งที่เขาได้ทำ¹⁰
ไม่มีคำถามเกี่ยวกับความผิดของคนใดหรือการพิพากษาที่เขาสมควรได้รับ
คนบาปทุกคนก็ถูกตัดสินลงโทษแล้ว¹¹

คนบาปเป็นศัตรูกับพระเจ้า¹²

คนบาปไม่สามารถเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้จนกว่าการเป็นศัตรูต่อพระเจ้าจะถูกกำจัดออกไป

คนบาปอยู่ในสภาพที่ทำให้เขาไม่คู่ควรต่อการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วย
เพราะความปรารถนาของพวกเขาถูกทำลายลงไป¹³ เพราะเขาเป็นทาสความบาป
คนบาปจึงไร้กำลังเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพของตัวเอง¹⁴

แล้วความรอดแบบใดที่คนบาปต้องการ? เพราะคนบาปมีความผิด
ความรอดที่เขาต้องการก็คือการยกโทษความผิดบาป เพราะเขาเป็นศัตรูกับพระเจ้า
ความรอดที่เขาต้องการคือการคืนดีกันกับพระเจ้า เพราะเขาถูกทำลาย
ความรอดที่เขาต้องการคือการชำระให้สะอาด เพราะเขาไร้กำลัง
ความรอดที่เขาต้องการคือการช่วยกู้ นี่เป็นเพียงไม่กี่ด้านของความรอดที่คนบาปต้องการ

ในวินาทีของการกลับใจมาเชื่อ คนบาปได้รับการยกโทษ ถูกทำให้คืนดีกับพระเจ้า
ได้รับการชำระให้สะอาด และได้รับการช่วยกู้จากอำนาจของบาป
เปาโลอธิบายถึงสภาพบาปก่อนหน้าของผู้เชื่อชาวโครินธ์ที่ประกอบไปด้วยความบาปเลวร้าย

⁸ โรม 3:23

⁹ 1 ยอห์น 3:4, ยากอบ 2:10-11

¹⁰ 2 โครินธ์ 5:10, โรม 20:12-13

¹¹ ยอห์น 3:18-19

¹² โรม 5:10

¹³ เอเฟซัส 2:3

¹⁴ โรม 5:20, 7:23

ากมาย เมื่อเขาพูดว่า “แต่ท่านทั้งหลายได้รับการล้างชำระแล้ว ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว และได้รับการชำระให้ชอบธรรมแล้ว...”¹⁵

ความจำเป็นของไม้กางเขน

ไม่มีใครขจัดใช้บาปของตัวเองได้ ความบาปคือการต่อต้านพระเจ้าผู้ไม่จำกัด มนุษย์ไม่มีสิ่งใดที่เป็นคุณค่าอันไม่จำกัดเพื่อขจัดใช้บาปได้

ไม่มีสิ่งใดที่คน ๆ หนึ่งจะสามารถทำเพื่อตอบสนองความต้องการของเขาเองได้ มนุษย์ไม่มีคุณสมบัติอันใดเลยที่จะบรรลุถึงความรอดได้¹⁶

ถ้าหากมนุษย์สามารถบรรลุถึงความรอดได้ด้วยตัวของเขาเอง พระเยซูก็ไม่จำเป็นต้องมาตายบนไม้กางเขน¹⁷

► ถ้าพระเจ้าต้องการยกโทษ ทำไมพระองค์ไม่ยกโทษให้โดยไม่ต้องมีไม้กางเขน?

เพราะพระเจ้าบริสุทธิ์ พระองค์ต้องพิพากษาตามความจริงและยุติธรรม¹⁸

ลองนึกถึงว่าถ้าหากไม่มีการเป็นเครื่องบูชาของพระคริสต์ จะเป็นยังไงถ้าหากพระเจ้ายกโทษบาปง่าย ๆ โดยปราศจากการลบบาป?

ถ้าพระเจ้ายกโทษบาปโดยไม่มีการลบบาป แสดงว่าความบาปไม่สำคัญ ดูเหมือนว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมและแม้แต่ไม่บริสุทธิ์ ดูเหมือนในสายตาของพระเจ้า คนที่ทำถูกต้องกับคนที่ทำผิดมีความแตกต่างกันเล็กน้อยเท่านั้น

ถ้าการยกโทษเกิดขึ้นโดยไม่มีการลบบาป

พระเจ้าไม่สามารถได้รับการนมัสการในฐานะพระเจ้าผู้ยุติธรรมและบริสุทธิ์ตามที่ทรงเป็น ในที่สุดการยกโทษโดยปราศจากการลบบาปจะเป็นการดูหมิ่นพระเจ้าแทนที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์

¹⁵ 1 โครินธ์ 6:11

¹⁶ กาลาเทีย 3:21

¹⁷ กาลาเทีย 2:21

¹⁸ โรม 2:5-6

แต่พระเจ้ารักและต้องการยกโทษ

พระองค์ไม่ต้องการทิ้งให้มนุษย์ตกอยู่ในสภาพบาปที่ต้องลงโทษชั่วนิรันดร์

แม้ว่ามนุษย์สมควรได้รับเช่นนั้นก็ตาม

การเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูชูนไม้กางเขนจัดเตรียมเครื่องบูชาที่มีคุณค่ายิ่งใหญ่ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ พระเยซูมีคุณสมบัติดังนี้ (1) เป็นผู้ปราศจากบาป¹⁹

(สมบูรณ์แบบและพระองค์เองไม่ต้องการความรอด) และ (2) เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์

การลบบาปเตรียมสิ่งจำเป็นซึ่งเป็นมาตรฐานของการยกโทษ

เวลานี้พระเจ้าจึงสามารถยกโทษให้กับคนที่กลับใจใหม่และเชื่อในพระสัญญาของพระองค์

ไม่มีใครที่เข้าใจเรื่องการเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนที่จะคิดว่าความบาปไม่ใช่เรื่องร้ายแรงสำหรับพระเจ้า

การลบบาปเตรียมหนทางที่ทำให้พระเจ้าสามารถถือว่าคนบาปที่เชื่อในพระสัญญาเป็นคนชอบธรรมและขณะเดียวกันก็ยังคงทรงความยุติธรรม ในโรม 3:20-26

ให้คำอธิบายอย่างเป็นเหตุและผลถึงวิธีการทำงานของการลบบาป

พระคัมภีร์บอกเราถึงความหมายของความรอดที่พระเจ้าจัดเตรียมให้โดยผ่านทางเดีวนีเท่านั้น ถ้าหากคน ๆ หนึ่งปฏิเสธความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์ เขาก็ไม่สามารถรอดได้²⁰

นี่คือเหตุผลว่าทำไมการรู้ถึงหลักคำสอนเรื่องความรอดโดยพระคุณและรับได้โดยความเชื่อเท่านั้นจึงสำคัญ

ความรอดโดยพระคุณเท่านั้นเพราะไม่มีสิ่งใดที่เราสามารถทำได้เพื่อให้ได้ความรอดหรือทำให้เราสมควรที่จะได้

โดยความเชื่อเท่านั้นเพราะไม่มีสิ่งใดที่เราสามารถทำได้ให้บรรลุถึงความรอด

เราทำได้เพียงแค่อธิษฐานในพระสัญญาของพระเจ้าเท่านั้น

¹⁹ 2 โครินธ์ 5:21

²⁰ มาระโก 16:15-16, กิจการ 4:12, ฮีบรู 2:3

พระคุณก่อนเป็นอันดับแรก

▶ อะไรที่เกิดขึ้นก่อน

ระหว่างการตอบสนองของมนุษย์ต่อพระเจ้าหรือการทำงานของพระเจ้าภายในมนุษย์?

พระคุณของพระเจ้าเข้ามาในใจของคนบาป ทำให้เขาสำนึกผิดและปรารถนารับการยกโทษ²¹

โดยปราศจากการช่วยเหลือจากพระเจ้า คนบาปจะไร้กำลังที่จะละทิ้งความบาปของตน²²

พระเจ้าให้ความสามารถแก่คนบาปเพื่อตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ ถ้าหากคนไม่รับความรอดนั้นไม่ใช่เพราะเขาไม่ได้รับพระคุณ

แต่เป็นเพราะเขาไม่ตอบสนองต่อพระคุณที่พระเจ้าให้แก่เขา

พระเยซูตายเพื่อความบาปของคนทั้งโลกนี้ และพระเจ้าต้องการให้ทุกคนได้รับความรอด²³

พระคุณของพระเจ้าให้ความสามารถในการตอบสนองแก่ทุกคน แต่พระองค์ไม่บังคับฝืนใจใคร นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าเรียกให้คนบาปเลิกลังใจและเชื่อ²⁴

คำนิยามการกลับใจใหม่

▶ การกลับใจใหม่คืออะไร?

การกลับใจใหม่หมายความว่าคนบาปคนหนึ่งมองเห็นตัวเองว่ามีความผิดและสมควรรับการลงโทษจนเขาเต็มใจละทิ้งความบาปของเขา

ข้อพระคัมภีร์นี้ในพระธรรมอิสยาห์อธิบายถึงการกลับใจใหม่

ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา

ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงเมตตาเขา

และมายังพระเจ้าของพวกเรา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น²⁵

การกลับใจใหม่ไม่ได้หมายความว่าคนบาปต้องแก้ไขชีวิตของตัวเองให้ถูกต้องและทำให้ตัวเองชอบธรรมก่อนที่พระเจ้าจะยกโทษให้เขา นั่นเป็นไปได้ไม่ได้ เพราะคน ๆ

²¹ ทิตัส 2:11, ยอห์น 1:9, โรม 1:20

²² ยอห์น 6:44

²³ 2 เปโตร 3:9, 1 ยอห์น 2:2, 1 ทิโมธี 4:10

²⁴ มาระโก 1:15

²⁵ อิสยาห์ 55:7

หนึ่งติดอยู่ในพันธนาการบาปและไม่สามารถช่วยตัวเองให้หลุดพ้นได้
แต่คนบาปต้องเต็มใจให้พระเจ้าช่วยกู้เขาจากความบาปของตน

► ความรอดสามารถรับได้โดยพระคุณ

ดังนั้นแล้วทำไมการกลับใจใหม่จึงจำเป็นสำหรับความรอด?

ความเชื่อเป็นคุณสมบัติอย่างเดียวเพื่อรับการยกโทษ

แต่ความเชื่อที่แท้จริงในพระคริสต์จะทำให้คน ๆ หนึ่งกลับใจจากความบาปของเขาเสมอ

การหันมาหาพระคริสต์ (การเชื่อ) และหันออกจากความบาป (การกลับใจใหม่)

จะเกิดขึ้นพร้อมกัน แต่ความเชื่อทำให้การหันออกจากบาปเป็นไปได้

ความเชื่อที่ช่วยให้อรอดเป็นของขวัญจากพระเจ้า²⁶ ถ้าคน ๆ หนึ่งไม่เต็มใจยอมกลับใจใหม่

เขาก็ไม่ต้องการความรอดจากความบาป

ถ้าหากคน ๆ หนึ่งไม่กลับใจใหม่ เขาก็ไม่ยอมรับว่าความบาปนั้นชั่วร้าย

ถ้าหากเขามองไม่เห็นเหตุผลว่าทำไมเขาควรหยุดทำบาปแล้ว

เขาก็มองไม่เห็นว่าคุณภาพนั้นชั่วร้ายจริง ๆ ถ้าหากเขามองไม่เห็นว่าคุณภาพชั่วร้าย

เขาก็ไม่เข้าใจอย่างแท้จริงว่าทำไมเขาจำเป็นต้องได้รับการยกโทษ

ถ้าหากคน ๆ หนึ่งไม่เห็นว่าคุณภาพมีความผิดจริง ๆ แก่ตัวไม่ได้ และสมควรรับโทษ

เขาก็ไม่กลับใจใหม่

ถ้าหากเขายอมรับว่าเขาเป็นคนบาปแต่ต้องการศาสนาที่ยอมให้เขาทำบาปต่อไป

เขาก็ไม่ได้กลับใจใหม่ เพราะเขาต้องการทำสิ่งที่ทำให้เขามีความผิดอยู่

ค่านิยมของความเชื่อที่ช่วยให้อรอด

► ถ้าคน ๆ หนึ่งมีความเชื่อที่ช่วยให้อรอด การที่เขาเชื่อนี้มีความหมายว่าอะไร?

(1) เขาเข้าใจว่าเขาไม่สามารถทำอะไรเพื่อให้ตัวเองชอบธรรม

²⁶ เอเฟซัส 2:8-9

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครรอดได้²⁷

เขาตระหนักว่าไม่มีสิ่งใดที่เขาสามารถทำ (การงานต่าง ๆ) จะทำให้เขาสมควรได้รับแม้เพียงเศษเสี้ยวของความรอด

(2) เขาเชื่อว่าการเป็นเครื่องบูชาของพระคริสต์เพียงพอสำหรับการยกโทษ

และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา และไม่ใช่แค่บาปของเราเท่านั้น แต่ของทั้งโลกด้วย²⁸

เครื่องบูชาลบบาป หมายถึงเครื่องบูชาที่ทำให้การยกโทษเป็นไปได้สำหรับเรา

(3) เขาเชื่อว่าพระเจ้ายกโทษให้เขาด้วยเงื่อนไขแห่งความเชื่ออย่างเดียวเท่านั้น

ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น²⁹

ถ้าเขาคิดว่ามีเงื่อนไขอื่น ๆ อีก

เขาก็คาดหวังที่จะได้รับความรอดส่วนหนึ่งโดยการประพฤติแทนที่จะได้รับโดยพระคุณอย่างสมบูรณ์

การกลับใจมาเชื่อ

ให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่านกิจการ 26:16-18 ให้ทั้งกลุ่มฟัง

► ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้บอกสิ่งใดเกี่ยวกับพันธกิจของเปาโล?

พันธกิจของเปาโลนำผู้คนให้กลับใจมาเชื่อ ในข้อ 18

อธิบายถึงการกลับใจมาเชื่อว่าเป็นการหันออกจากความมืดมาสู่ความสว่างและหันออกจากอ่า

²⁷ แหล่งข้อมูลเดียวกัน

²⁸ 1 ยอห์น 2:2

²⁹ 1 ยอห์น 1:9

นางของซาตานมาหาพระเจ้า การได้รับการยกโทษ
และการรับมรดกของบรรดาคนที่รับการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยความเชื่อในพระคริสต์
การกลับใจมาเชื่อของคนบาปเพื่อเป็นคริสเตียนเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ
พระคัมภีร์เรียกสิ่งนี้ว่าเป็นการสร้างใหม่³⁰ สิ่งเก่า ๆ ก็จบสิ้นแล้ว และทุกสิ่งก็เป็นสิ่งใหม่
คนที่กลับใจมาเชื่อทั้งรูปเคารพและพิธีกรรมทางศาสนาใด ๆ
ที่ขัดแย้งกับการจงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่³¹

การเปลี่ยนแปลงมักจะทำให้คนอื่น ๆ ประหลาดใจ³²
พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมคนนี้ถึงเปลี่ยนแปลงไปมากขนาดนั้น เพื่อนสนิทและญาติ ๆ
ของคนนั้นอาจขมเหงเขา³³

คนที่กลับใจมาเชื่อไม่ร่วมในความปรารถนาและในลำดับความสำคัญต่าง ๆ ของโลกนี้อีกต่อไป
ความแตกต่างที่เห็นชัดนี้คือหนึ่งในหลักฐานที่ยืนยันว่าเขาได้กลับใจมาเชื่อ³⁴

“ศิษยาภิบาลที่ยึดหลักคุณธรรมจะไม่พึงพอใจกับ “การตัดสินใจใดๆ”
แต่พึงใจกับบรรดาผู้เชื่อที่ยังคงกระตือรือร้นในการมีความสัมพันธ์กับ
พระคริสต์ ผู้เชื่อที่หิวกระหายพระวาทะของพระเจ้า ผู้ดำเนินในความรักของคริสเตียน
ผู้แบ่งปันความเชื่อในการตายและฟื้นขึ้นมาของพระคริสต์
อยู่เสมอ และผู้ที่ไม่หยุดในการอธิษฐาน”
- ทิโมธี คีป “ความสมบูรณ์ของการประกาศข่าวประเสริฐ
และการกลับใจมาเชื่อ”

คนที่กลับใจมาเชื่อรักผู้เชื่อคนอื่น ๆ และปรารถนาการสามัคคีธรรมกับพวกเขา³⁵

ความปรารถนาของคนเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเขากลับใจมาเชื่อ เขาจะยังคงถูกทดลอง
แต่เขาสามารถต้านทานการทดลองให้ทำบาปได้เพราะเขาไม่ได้ถูกควบคุมด้วยความปรารถนา

³⁰ 2 โครินธ์ 5:17

³¹ 1 เธสะโลนิกา 1:9

³² 1 เปโตร 4:3-4

³³ มัทธิว 10:34-36

³⁴ 1 ยอห์น 2:15

³⁵ 1 ยอห์น 3:14

าบาปอีกต่อไป

เขาปรารถนาพระวาระของพระเจ้าเพราะเขามีประสบการณ์กับพระคุณของพระเจ้า³⁶

คนที่กลับใจมาเชื่อรักพระเจ้าและต้องการทำให้พระองค์พอพระทัย

เขาจะไม่ถือว่าพระบัญญัติต่าง ๆ ของเจ้าปฏิบัติได้ยากและไม่น่าปรารถนา³⁷

คนที่กลับใจมาเชื่อจะคงอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า โดยแสดงออกในคำอธิษฐาน³⁸

► เขียนเล่าถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อมีคนหนึ่งกลับใจมาเชื่อโดยใช้คำพูดของคุณเอง

ลักษณะเฉพาะของคนที่ยังเกิดใหม่

พระคัมภีร์กล่าวว่าเมื่อคน ๆ หนึ่งบังเกิดใหม่ ทุกสิ่งล้วนถูกทำให้เป็นสิ่งใหม่ สิ่งใหม่ต่าง ๆ ประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

- ธรรมชาติใหม่ – ธรรมชาติของพระเจ้า³⁹
- เจ้านายคนใหม่ – พระคริสต์โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์⁴⁰
- ความหิวกระหายใหม่ต่อพระวาระของพระเจ้า⁴¹
- ทัศนคติใหม่แห่งความรัก⁴²
- ความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้าในฐานะลูกชายและลูกสาว⁴³
- ผู้ช่วยองค์ใหม่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์⁴⁴
- ผู้ช่วยทูลขอในพระเยซูคริสต์ถ้าหากเราล้มลงในความบาป⁴⁵
- ความหวังใหม่และมีชีวิต เป็นความหวังในชีวิตนิรันดร์⁴⁶

³⁶ 1 เปโตร 2:2-3

³⁷ 1 ยอห์น 5:2-4

³⁸ 1 โครินธ์ 1:2

³⁹ 2 เปโตร 1:4

⁴⁰ มัทธิว 23:10, โรม 8:14

⁴¹ 1 เปโตร 2:2

⁴² โรม 5:5, 1 ยอห์น 4:7-8

⁴³ ยอห์น 1:12

⁴⁴ ยอห์น 14:16, โรม 8:26-27

⁴⁵ 1 ยอห์น 2:1

⁴⁶ โรม 8:12, 1 ยอห์น 3:2

ความมั่นใจส่วนบุคคลในความรอด

▶ อะไรคือเหตุผลผิด ๆ ที่ทำให้คนคิดว่าเขาเป็นคริสเตียน?

คนอาจคิดว่าเขาเป็นคริสเตียนด้วยเหตุผลต่อไปนี้

- เขาได้รับบัพติศมาแล้ว
- เขาเป็นสมาชิกคริสตจักร
- เขาเชื่อหลักคำสอนอย่างใดอย่างหนึ่งของคริสเตียน
- เขาทำตามประเพณีอย่างใดอย่างหนึ่งทางศาสนา
- เขาทำตามมาตรฐานการประพฤติที่ถูกต้อง
- เขามีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ
- เขาได้ตัดสินใจและประกาศยอมรับด้วยความเชื่อ

ตามหลักการพระคัมภีร์⁴⁷ ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่เพียงพอต่อการยืนยันว่าคน ๆ หนึ่งเป็นคริสเตียนแล้ว

พระคัมภีร์บอกเราว่า เราสามารถรู้อย่างมั่นใจได้ว่าเรารอดแล้ว เราสามารถมีความมั่นใจว่าพระเจ้ายอมรับเราแล้ว เราไม่ต้องใช้ชีวิตในความกลัว เพราะพระวิญญาณของพระเจ้ายืนยันกับเราว่าพระเจ้าได้รับเราเป็นบุตรของพระองค์แล้ว⁴⁷

ความมั่นใจนี้มีอย่างสมบูรณ์จนเราไม่ต้องกลัววันพิพากษา⁴⁸

บางคนพูดว่าพวกเขาหวังว่าจะได้รับการยอมรับในสวรรค์ แต่เราสามารถมั่นใจได้มากกว่านั้น การเชื่อในความรอดจัดเตรียมไว้ให้กับมนุษย์ทั่วไปเท่านั้นยังไม่พอ คน ๆ หนึ่งต้องรู้ว่าเขาเองได้รับความรอดแล้ว

▶ คนจะรู้แน่ชัดว่าเขาได้รับความรอดแล้วได้อย่างไร?

บางคนอาศัยความรู้สึกของตน แต่ความรู้สึกเปลี่ยนแปลงได้และทำให้เข้าใจผิดได้

⁴⁷ โรม 8:15-16

⁴⁸ 1 ยอห์น 4:17

ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเป็นหลักฐานว่าคน ๆ หนึ่งได้รับความรอด แต่หลักฐานเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงวินาทีแรก ผลของความรอดไม่มีเวลาให้ปรากฏ ด้วยเหตุนี้ ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงจึงไม่ใช่รากฐานของความมั่นใจ

ผู้เชื่อสามารถมั่นใจในความรอดของเขาได้โดยการรู้ว่าเขาได้ทำตามวิธีการตามพระคัมภีร์เพื่อ อรับความรอด ถ้าคนหนึ่งกลับใจใหม่อย่างแท้จริงและเชื่อตามที่พระคัมภีร์ชี้แนะ เขาก็มีสิทธิเชื่อว่าพระเจ้ายกโทษให้เขา เมื่อคนหนึ่งกลับใจใหม่และเชื่อ พระเจ้าให้พระวิญญาณของพระองค์เป็นพยานว่าเขาได้มาเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว ถ้าคนหนึ่งพยายามรู้สึกว่าเขาได้รับความรอดทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริง เขาจะสับสน และเขาหลอกตัวเอง

ถ้าคนหนึ่ง (1) กลับใจใหม่อย่างแท้จริง (2) วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์ (3) รับพยานคือพระวิญญาณ เขาจะไม่ถูกหลอกกลาง ความมั่นใจนี้ตั้งอยู่บนรากฐานคือพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งเชื่อถือได้แน่นอน พระเจ้ารักษาพระสัญญาของพระองค์เสมอ

10 คำเกี่ยวกับความรอด

การคืนดี: คำนี้หมายถึงคนที่เคยเป็นศัตรูแต่กลับมาสร้างสันติอีกครั้ง ในความรอด เราสร้างสันติกับพระเจ้า⁴⁹

ไม่จดจำบาป: คำนี้หมายถึงการลบสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ ในความรอด ความบาปที่ถูกบันทึกไว้ของเราได้ถูกลบแล้ว⁵⁰

ลบล้างพระอาชญา: คำนี้กล่าวถึงบางสิ่งที่มีมอบให้เพื่อให้บางคนหายโศก ในความรอด การเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูทำให้ความโศกของพระเจ้าต่อเราหายไป⁵¹

⁴⁹ 2 โครินธ์ 5:19, โรม 5:1 (ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พูดถึงการนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมและการคืนดี)

⁵⁰ ฮีบรู 8:12

⁵¹ 1 ยอห์น 2:2

การช่วยกู้: คำนี้หมายถึงใครบางคนที่ได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากอำนาจอีกอย่างหนึ่ง ในความรอด เราได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากการอยู่ภายใต้อำนาจของซาตานและความบาป⁵²

การไถ่: คำนี้หมายถึงการจ่ายราคาเพื่อให้บางคนเป็นอิสระ ในความรอด การตายของพระเยซูคือราคาที่จ่ายเพื่อให้เราเป็นอิสระจากพันธนาการและการลงโทษของบาป⁵³

การนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม: คำนี้หมายความว่าบางคนได้รับการประกาศว่าชอบธรรม หรือไร้ความผิด ในความรอด คนบาปที่ทำผิดถูกนับว่าชอบธรรมเพราะพระเยซูทนทุกข์แทนเขา⁵⁴

การชำระให้บริสุทธิ์: คำนี้หมายถึงบางคนที่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์ ในความรอด คนบาปได้รับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า⁵⁵

สิทธิให้เป็นบุตร: คำนี้หมายถึงบางคนที่กลายมาเป็นบุตรโดยชอบตามกฎหมายของอีกคนหนึ่ง ในความรอด เรากลายเป็นบุตรของพระเจ้า⁵⁶

การบังเกิดใหม่: คำนี้หมายถึงบางคนที่เริ่มต้นชีวิตอีกครั้ง ในความรอด ผู้เชื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่⁵⁷

ประทับตรา: คำนี้หมายถึงบางสิ่งที่ได้รับการทำเครื่องหมายเพื่อป้องกันไม่ให้ใครเป็นเจ้าของ ในความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ในเราเป็นเครื่องหมายป้องกันไม่ให้เราเป็นของพระเจ้า⁵⁸

⁵² ลูกา 1:74; โรม 6:6, 12-18

⁵³ เอเฟซัส 1:7, ทิตัส 2:14

⁵⁴ 2 โครินธ์ 5:19, โรม 5:1 (ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พูดถึงการนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมและการคืนดี)

⁵⁵ จดหมายฝากหลายฉบับกล่าวถึงผู้เชื่อว่าเป็น “ผู้บริสุทธิ์” (เอเฟซัส 1:1, โครินธ์ 1:1, พิลิปปี 1:1)

⁵⁶ ยอห์น 1:12, โรม 8:15

⁵⁷ เอเฟซัส 2:1, ยอห์น 7:38-39, กาลาเทีย 4:29, ยอห์น 3:5

⁵⁸ เอเฟซัส 1:13

ความผิดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

การนับถือศาสนาโดยปราศจากการกลับใจใหม่

มีคนที่คิดง่าย ๆ ว่า

เขารอดแล้วเมื่อเขาได้ยืมว่าความรอดนั้นได้มาโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ เขาไม่ได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริงเพราะเขาไม่เห็นว่าการจำเป็นจะต้องทำ เขาไม่เคยมองดูตัวเองว่าเป็นคนบาปที่สมควรรับการพิพากษาจากพระเจ้า เขาคิดว่าพระคุณหมายถึงการที่เขาสามารถไปตามทางของตัวเองได้ เนื่องจากเขายอมรับความจริงของศาสนาคริสต์ เขาคงคิดว่าเขาเป็น คริสเตียนได้แม้ว่าเขาไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เขาไม่เคยยอมจำนนความตั้งใจของตัวเอง แต่เขายอมรับพระเจ้าว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งในชีวิตของเขาและยังคงใช้ชีวิตตามความตั้งใจของตัวเองเป็นส่วนใหญ่ นี่ไม่ใช่การเริ่มต้นของความสัมพันธ์ในความรอดกับพระเจ้า ตามที่พระคัมภีร์อธิบายเอาไว้

การบ้าน

- (1) ในบทเรียนนี้ เราศึกษาสิบคำสำหรับด้านต่าง ๆ ของความรอด ขอให้คุณเขียนอธิบายคำที่มีความหมายต่อคุณมากที่สุดในการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า โดยเขียนเนื้อหา 1-2 ย่อหน้า มีเรื่องอะไรที่คุณต้องคิดมากขึ้นไหม?
- (2) รูปแบบของศาสนาคริสต์ที่คุณเห็นในประเทศของคุณ โดยเฉพาะในภูมิภาคของคุณเอง ผู้คนคิดว่าการเป็นคริสเตียนคืออะไร? ขอให้เขียนอธิบาย 2-3 หน้ากระดาษเกี่ยวกับผู้คนหลายประเภทและสิ่งทีพวกเขาพูดเกี่ยวกับคริสเตียน อธิบายว่ามีสิ่งใดที่พวกเขาคิดผิด ๆ เกี่ยวกับการกลับใจใหม่ ความเชื่อที่ทำให้ได้รับความรอด หรือหลักคำสอนอื่น ๆ

บทที่ 3

ความเร่งด่วนในการประกาศข่าวประเสริฐ

บทนำ

▶ คน ๆ หนึ่งสามารถรับความรอดได้โดยไม่ต้องได้ยินข่าวประเสริฐไหม?

การประกาศข่าวประเสริฐเป็นงานที่จำเป็นหรือไม่?

เราพบตัวอย่างในพระคัมภีร์ของบรรดาคนที่พระคุณของพระเจ้าไปถึงพวกเขาโดยปราศจากความเกี่ยวข้องกับอิสราเอลหรือคริสตจักร

โยบเป็นคนซื่อตรงและปฏิเสธสิ่งชั่วซึ่งมีชีวิตอยู่ก่อน โมเสสและก่อนหน้าต่าง ๆ

ในพระคัมภีร์จะถูกเขียนขึ้นมา

บาลาอัมมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและเป็นที่รู้จักดีในฐานะผู้มองเห็นซึ่งได้รับถ้อยคำจากพระเจ้าโดยไม่ต้องเข้าสู่วงศ์

อาบีมาเลคกระทำอย่างชอบธรรมมากกว่าอับราฮัมเมื่ออับราฮัมคิดว่า

“แน่ทีเดียวที่ความยำเกรงพระเจ้าไม่ได้อยู่ในที่แห่งนี้” ในโรม 1:21-32

อธิบายถึงคนนอกศาสนาผู้อยู่ในสภาพเสื่อมทรามว่า ไม่ใช่เพราะพวกเขาไม่เคยรู้จักพระเจ้า แต่เพราะพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาารู้แล้ว.⁵⁹

"ความลึกกลับของพระเยโฮวาห์มีอยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์

และพระองค์จะทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้น"⁶⁰

พันธสัญญาคือคำที่ใช้สำหรับความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับมนุษย์

ซึ่งจำเป็นต้องมีพระคุณที่จัดเตรียมไว้เนื่องจากมนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป ถ้าหากคน ๆ หนึ่งยำเกรงพระเจ้าอย่างเต็มที่

พระเจ้าจะสำแดงหนทางแก่เขาเพื่อจะเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระองค์

⁵⁹ ดูจากสดุดี 19 และโรม 10:18 ด้วย

⁶⁰ สดุดี 25:14

พระคัมภีร์กล่าวว่าไม่มีความรอดโดยนามอื่นยกเว้นนามพระเยซู⁶¹ อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่ได้รับความรอดในพันธสัญญาเดิมไม่รู้จักนามของพระเยซู พวกเขามีความเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าในการจัดเตรียมการทรงไถ่และการยกโทษ และพระองค์จัดเตรียมให้ผ่านทางพระเยซู ในทำนองเดียวกัน ผู้คนที่ยังไม่ได้ยินนามของพระเยซูอาจเชื่อวางใจพระเจ้าสำหรับความรอดซึ่งพระองค์จัดเตรียมผ่านทางพระเยซู

ดังนั้นแล้ว การที่ความรอดไม่สามารถมาทางนามอื่นได้นั้นมีความหมายว่าอะไร?

มีความหมายว่าไม่มีทางเลือกอื่นสำหรับความรอด คน ๆ

หนึ่งไม่สามารถรอดได้โดยแผนการไถ่อื่น ๆ นอกจากนี้ยังหมายความว่า คน ๆ

หนึ่งที่ไม่รู้เรื่องพระเยซูต้องไม่ปฏิเสธพระองค์

เพราะการปฏิเสธพระองค์จะเป็นการปฏิเสธความรอดหรือเป็นการเสาะหาความรอดด้วยวิธีอื่น

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าคนใดจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เขาจะรู้หลักคำสอน”

นี่คือพระสัญญาว่าถ้าหากคน ๆ หนึ่งซื่อสัตย์แสวงหาพระเจ้า

พระเจ้าจะบอกเขาถึงสิ่งที่เขาจำเป็นต้องรู้ “ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก”⁶²

พระวิญญาณบริสุทธิ์นำความสว่างของพระเยซูมาให้แม้แต่กับคนที่ไม่ได้ยินเรื่องของพระองค์

ผู้คนมากมายได้รับนิมิตหรือการสำแดงพิเศษอื่น ๆ

ที่นำไปพวกเขามาถึงพระเจ้าก่อนที่พวกเขาจะได้ยินข่าวประเสริฐจากผู้สื่อสารที่เป็นมนุษย์ ยกตัวอย่างเช่น ในยุคสมัยใหม่

มีมุสลิมจำนวนมากที่กลับใจมาเชื่อหลังจากได้รับถ้อยคำจากพระเจ้า

คุณเคยได้ยินว่ามีบางคนได้รับการสื่อสารพิเศษจากพระเจ้าก่อนที่จะเข้าใจข่าวประเสริฐอย่างแท้จริงไหม?

ดังนั้น เราจึงเห็นว่าเป็นไปได้ที่คน ๆ

หนึ่งจะพบพระเจ้าและแม้กระทั่งได้รับความรอดได้โดยที่ไม่ได้ยินข่าวประเสริฐผ่านทางผู้สื่อสารที่เ

⁶¹ กิจการ 4:12

⁶² ยอห์น 1:9

ปีนมนุษย์

แต่พระคัมภีร์อธิบายถึงชาวประเสริฐว่าเป็นถ้อยคำที่ทุกคนจำเป็นต้องได้ยินอย่างเร่งด่วน

พระธรรมโรมอธิบายถึงความเร่งด่วนของชาวประเสริฐ อัครทูตกล่าวว่าชาวประเสริฐคือ “ฤทธา
นุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด”⁶³

เขากล่าวว่าเขาเป็นหนี้ทุกคนในการนำชาวประเสริฐไปประกาศ⁶⁴

“ในที่ราบอันกว้างใหญ่ทางตอนเหนือ
บางครั้งผมเคยเห็นควันไฟของหมู่บ้านนับพัน ๆ หมู่บ้านที่
ไม่เคยมีมิชชันนารีมาก่อน
ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ผู้คนอยู่โดยปราศจากพระคริสต์ ปราศจากพระเจ้า
และปราศจากความหวังในโลกนี้”
- โรเบิร์ต มอฟแพท

เขาสถาปนาความจริงว่าเราถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าได้โดยวิธีง่าย ๆ
คือการเชื่อในพระสัญญาเรื่องการยกโทษ⁶⁵

จากนั้นมาถึงความเร่งด่วน เขากล่าวว่า “พวกที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์ได้
อย่างไร? และเมื่อไม่มีผู้ประกาศ เขาจะได้ยินถึงพระองค์ได้อย่างไร?”^{66,67}

พระเจ้าใช้ชาวประเสริฐเพื่อสร้างความเชื่อที่ทำให้ได้รับความรอดภายในใจของผู้ที่ได้ยินข่าว
ประเสริฐ คำเทศนาชาวประเสริฐคือวิธีการหลักของพระเจ้าในการช่วยคนบาปให้รอด

ถ้าพวกเขาสามารถรอดได้โดยปราศจากผู้สื่อสาร แล้วทำไมผู้สื่อสารจึงสำคัญ?

ทำไมจึงจำเป็นต้องมีมิชชันนารี? (ตอนที่ 1)

มิชชันนารีชื่อ สตีฟ ไฮท์ ตอบคำถามนี้ (ทำไมจึงจำเป็นต้องมีมิชชันนารี?) ว่า...

⁶³ โรม 1:16

⁶⁴ โรม 1:14

⁶⁵ โรม 3:26, โรม 5:1

⁶⁶ โรม 10:14

⁶⁷ โรม 10:17

คำตอบง่าย ๆ คือมนุษย์ที่เมื่อได้เห็นความสว่างแล้วกลับปฏิเสธความสว่างนั้น ในยอห์น 1:9 ฉบับคิงส์เจมส์ ให้ข้อมูลแก่เราว่าพระเยซูเป็น “ความสว่างที่สองสว่างแก่ทุกคน” แต่ในบทเดียวกันเราอ่านเจ้อยคำที่น่าตกใจกล่าวว่า “ความสว่างนั้นส่องเข้ามาในความมืด และความมืดหาได้เข้าใจความสว่างไม่”⁶⁸ หรือไม่กี่ไม่ได้ยึดมั่นเพื่อจะครอบครองในความสว่างนั้น เปาโลประกาศว่าสิ่งทรงสร้างทำให้พระเจ้าเป็นที่รู้จัก⁶⁹ และว่าแม้เมื่อมนุษย์ “ได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็ไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า”⁷⁰ ยอห์นประเมินสถานการณ์ดังนี้ “หลักการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างเข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์รักความมืดมากกว่าความสว่าง”⁷¹ จิตใจที่เลวทรามของมนุษย์ชอบความมืด เพราะการล่องลอยและเสื่อมทรามลงอย่างเลวร้ายของใจนั้น⁷² ใจที่เต็มไปด้วยความบาปหันออกจากพระเจ้า ด้วยเหตุนี้มิชชันนารีจึงต้องกลับมาฉวยเอาความสว่างอีกครั้งหนึ่ง! พระเจ้าผู้ให้โอกาสเป็นครั้งที่สองส่งทูตของพระองค์ไปพร้อมกับคอบเพลิงแห่งชาวประเสริฐ “เพื่อให้พวกเขาหันจากความมืดมาหาความสว่าง”⁷³

เมื่อพระเยซูส่งพวกสาวกไปประกาศข่าวประเสริฐ พระองค์ตรัสว่าถ้าเมืองใดไม่ยอมรับถ้อยคำของพวกเขา พวกเขาควรสะบัดฝุ่นออกจากรองเท้าขณะออกจากเมืองนั้น พระองค์ตรัสว่าฝุ่นนั้นจะเป็นพยานปรักปรำคนเหล่านั้นในการพิพากษา ฝุ่นจากรองเท้าของพวกเขาเป็นข้อพิสูจน์ว่าผู้ส่งสารแห่งข่าวประเสริฐมาถึงเมืองของคนเหล่านั้นแล้ว บรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวประเสริฐได้รับการพิพากษาที่เลวร้ายยิ่งกว่าผู้ที่ไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐ

⁶⁸ ยอห์น 1:5

⁶⁹ โรม 1:19-20

⁷⁰ โรม 1:21

⁷¹ ยอห์น 3:19

⁷² เยเรมีย์ 17:9

⁷³ กิจการ 26:18

พระเยซูตรัสว่าพวกเขาจะถูกตัดสินอย่างเข้มงวดมากกว่าผู้คนจากเมืองโสโดม
สิ่งนี้บอกเราว่าชาวประเสริฐนำผลประโยชน์มหาศาลมาสู่ผู้ที่ไต่ยินนั้น⁷⁴

ทำไมจึงจำเป็นต้องมีมิชชันนารี? (ตอนที่ 2)

ศิษยาภิบาล อีริค ฮิเมลิก ตอบคำถาม ทำไมจึงจำเป็นต้องมีมิชชันนารี?

ด้วยคำอธิบายต่อไปนี้...

เราส่งมิชชันนารีเพราะเนื้อหาในข่าวประเสริฐเป็นการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับผู้คนมากที่สุด

ความจริงจากข่าวประเสริฐไม่ได้เป็นเพียงชุดข้อมูลความจริงที่ไม่มีหลักฐานอะไรเกี่ยวกับพระเจ้าหรือเป็นเพียงกล่องความเชื่อทางศาสนาที่เอาไว้วัดตรวจสอบ

แต่ข่าวประเสริฐเป็นที่ประจักษ์ในความเป็นบุคคลของพระเยซูคริสต์

มิชชันนารีทั้งหลายเป็นทูตของพระคริสต์

เป็นผู้สื่อสารถ้อยคำและพันธกิจแห่งการคืนดีกันของพระองค์⁷⁵

การมีมิชชันนารีเป็นสิ่งจำเป็นเพราะถ้าหากไม่มีการสื่อสารข่าวประเสริฐโดยตรงและเกี่ยวข้องกัน ผู้คนส่วนใหญ่ก็จะหลงหาย

เราไม่ต้องการเชื่อว่าผู้คนกำลังหลงหายเพราะความเฉื่อยชาของเรา แต่ใน โรม 10:13-15

บอกอย่างชัดเจนว่า “ถ้าไม่มีคนประกาศ พวกเขาจะไต่ยินได้อย่างไร?”

ความจริงที่น่าเศร้าคือ พวกเขาจะไม่ได้ไต่ยิน

การส่งและสนับสนุนมิชชันนารีเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

การหวังว่าพระเจ้าจะทำแทนเราสำหรับงานที่พระองค์เรียกให้เราทำยอมไม่ใช่ทางออก

พระเจ้าให้พระมหากษัตริย์แก่เราไว้ และสำหรับคนที่ให้มากก็ต้องการมาก

เราส่งมิชชันนารีเพื่อตอบสนองต่อพระคุณของพระเจ้าและด้วยความเชื่อว่าพระเจ้าทรงทำงานอยู่ในโลกของพระองค์นี้เพื่อดึงผู้คนมาสู่พระทัยอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

⁷⁴ มาระโก 6:11

⁷⁵ 2 โครินธ์ 5:20

ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติของชาวประเสริฐ

ประชากรโลกมีมากกว่าเจ็ดพันล้านคนตั้งแต่ปี 2011
ผู้คนมากกว่า 153,000 คนเสียชีวิตในแต่ละวัน
แต่ประชากรของโลกยังคงเพิ่มขึ้น 220,000 คนในแต่ละวัน
มากกว่า 100 คนเสียชีวิตทุกนาที่ มากกว่า 1,000
คนเสียชีวิตตั้งแต่คุณเริ่มอ่านบทเรียนนี้
มีกี่คนที่ได้ยื่นข่าวประเสริฐก่อนตาย?

ชาวประเสริฐเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่พระเจ้าออกแบบไว้เพื่อช่วยผู้หลงหายให้รอด มันคือ “ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการช่วยให้รอด” ให้เราพิจารณาคำถามนี้อีกครั้ง ถ้าหากคน ๆ

หนึ่งสามารถรับความรอดได้โดยไม่ต้องได้ยื่นข่าวประเสริฐ

แล้วทำไมเราจึงควรสงมิชชันนารีออกไป? ให้เราพิจารณาคำถามที่คล้ายคลึงกัน ถ้าหากคน ๆ

หนึ่งสามารถรับความรอดได้โดยไม่ต้องมีคำอธิษฐานของฉัน

แล้วทำไมฉันจะต้องอธิษฐานเพื่อเขา? ถ้าหากคน ๆ

หนึ่งรับความรอดได้โดยไม่ต้องได้ยื่นข่าวประเสริฐมากกว่าหนึ่งครั้ง

แล้วทำไมเราจะต้องบอกเขาอีก? ถ้าหากคน ๆ หนึ่งรับความรอดได้โดยไม่ต้องการคริสตจักร

แล้วทำไมเราจึงต้องมีคริสตจักร? คำตอบที่ชัดเจนคือ “ใช่ เขาสามารถรอดได้

แต่ก็มีโอกาสน้อยมาก”

ทั้งหมดนี้คือวิธีการที่พระเจ้าได้ออกแบบไว้เพื่อช่วยผู้คนให้รับความรอด

พระวาระของพระเจ้าคือเครื่องมือที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้เพื่อนำคนบาปให้มาหาพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกอีกด้วยว่าผู้คนบังเกิดใหม่โดยพระวาระของพระเจ้า⁷⁶

มิชชันนารีพบว่าแทบไม่มีใครได้รับความรอดก่อนที่จะได้ยื่นข่าวประเสริฐ

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าจะช่วยคนที่จริงใจให้รอดโดยไม่ต้องมีข่าวประเสริฐนั้นแสดงให้เห็นถึงความมฤตธรรมของพระองค์

แต่ไม่ได้เป็นเหตุผลอันสมควรเพื่อให้เราเพิกเฉยต่อวิธีการดั้งเดิมที่พระองค์ออกแบบไว้ให้เรา

⁷⁶ 1 เปโตร 1:23, 25

ทำ โดยทั่วไปแล้ว คนที่ไม่ได้ยินข่าวประเสริฐจะหลงหาย “วิบัติแก่ข้าพเจ้า หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐ”⁷⁷

▶ อ่าน มัทธิว 9:35-38

พระเยซูมีความเมตตาสงสารอย่างมากต่อผู้คนที่มีความขัดสน พระองค์อยู่กับการประกาศและรักษาโรค

พระเยซูห่วงใยเรื่องความขัดสนฝ่ายวิญญาณของผู้คนมากที่สุด

พระองค์อยากให้พวกเขาได้รับความรอดและรู้จักพระเจ้า

ในพระธรรมตอนนี้เราอ่านพบว่าพระเยซูมองไปที่ฝูงชนและรู้สึกสงสารพวกเขาอย่างมากเพราะพวกเขาขัดสนฝ่ายวิญญาณ พระองค์มองเห็นว่าพวกเขาเหมือนแกะที่ปราศจากผู้เลี้ยง พระองค์เปรียบพันธกิจกับงานในการเก็บเกี่ยว และพระองค์เสียใจที่มีคนงานน้อยอยู่

พระเยซูให้พวกสาวกมีคำอธิษฐานร้องขอ

พระองค์บอกให้พวกเขาอธิษฐานขอพระเจ้าส่งคนงานเข้ามาในการเก็บเกี่ยว

▶ ทำไมพระเยซูบอกให้พวกสาวกอธิษฐานคำอธิษฐานนี้?

แน่นอนพระเจ้าต้องการทำสิ่งนี้แม้ว่าเราจะอธิษฐานหรือไม่อธิษฐานก็ตาม คำกล่าวนี้ถูกต้องไหม?

เมื่อเราอธิษฐานว่าพระเจ้าจะส่งคนงานมา เรากำลังอธิษฐานตามพระประสงค์ของพระเจ้า เพราะเหตุนี้เราจึงรู้ว่าพระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานของเรา

มีอีกเหตุผลที่ผู้เชื่อควรอธิษฐานตามคำอธิษฐานนี้

พระเยซูต้องการให้พวกสาวกมีส่วนร่วมกับการประกาศและในพันธกิจการประกาศ ถ้าพวกเขาอธิษฐานอย่างนี้บ่อยครั้ง พวกเขาจะเริ่มตื่นเอาใจใส่ต่อการเก็บเกี่ยวมากขึ้น พวกเขาจะปรารถนาอยากมีส่วนร่วมในการทำงานและชักชวนให้คนอื่นทำด้วย

เราควรปรารถนาอยากเอาใจใส่ในสิ่งเดียวกันกับพระเยซู

เราควรอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานเดียวกันที่พระองค์ให้แก่พวกสาวก

เพื่อจะมีผลกระทบอย่างเดียวกันเกิดขึ้นกับเรา

⁷⁷ 1 โครินธ์ 9:16

เรื่องราวของมิชชันนารีคนหนึ่ง

มิชชันนารีทีมหนึ่งเข้าไปประกาศในค่ายกักกัน มีนักโทษหลายพันคน และสวนใหญ่เป็นฆาตกรและผู้ก่อการร้าย พวกมิชชันนารีเทศนาบนเวทีด้านนอก รอบ ๆ เวที มีทหารถือปืนคอยคุ้มกันพวกเขา ในตอนท้ายของการเทศนาข่าวประเสริฐ ผู้เทศน์ถามนักโทษว่ามีใครอยากเดินมาข้างหน้าเพื่อรับพันธสัญญาใหม่บ้าง มีสามสิบคนเดินออกมา

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา พวกมิชชันนารีไปเยี่ยมที่ค่ายกักกันอีกครั้ง ก่อนจะเริ่มประชุม ผู้คุมบอกพวกเขาว่า นักโทษสามสิบคนที่รับเอาพันธสัญญาใหม่ได้ถูกนักโทษคนอื่น ๆ ฆ่าตายแล้ว พวกมิชชันนารีจึงเทศนาข่าวประเสริฐอีกครั้ง โดยนำเสนอพันธสัญญาใหม่ให้กับใครก็ตามที่เดินออกมาข้างหน้า มีสามร้อยคนเดินออกมา คนเหล่านี้รู้ว่าสามสิบคนนั้นต้องตายเพราะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ แต่เพราะข่าวประเสริฐมีคุณค่าสำหรับพวกเขา พวกเขาจึงเต็มใจยอมเสี่ยงชีวิต พวกเขาตระหนักถึงคุณค่าของข่าวประเสริฐที่พวกเขาได้ยืม

การบ้าน

- (1) เขียนสองสามประโยคเพื่อตอบคำถามทั้งสองคำถามนี้
คนที่ไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐมีโอกาสที่จะได้รับความรอดไหม?
ทำไมเราจึงควรส่งมิชชันนารีและผู้ประกาศออกไป?
- (2) อ่านพระธรรมโยนาห์ สังเกตถึงความเร่งด่วนในการมีผู้ส่งสารเรื่องข่าวประเสริฐ
ในเรื่องนี้พระเจ้าเป็นห่วงอะไร? แล้วโยนาห์เป็นห่วงอะไร? เขียนสิ่งที่คุณสังเกตเห็นมา 1-2
หน้ากระดาษ

บทที่ 4

ประเด็นสำคัญของข่าวประเสริฐ

บทนำ

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน: สำหรับแต่ละประเด็น ขอให้คนหนึ่งอ่านข้อพระคัมภีร์อ้างอิง จากนั้นให้อีกคนอ่านคำอธิบายเกี่ยวกับประเด็นนั้น ให้ทั้งชั้นเรียนพูดคุยกันสั้น ๆ เกี่ยวกับคำถามเพื่อการอภิปราย

ประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญของข่าวประเสริฐ

ประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นประเด็นสำคัญของข่าวประเสริฐ เป็นไปได้ที่คน ๆ หนึ่งจะได้รับความรอดโดยไม่เข้าใจเรื่องเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม การปฏิเสธประเด็นใด ๆ เหล่านี้ก็เป็น การเอารากฐานของข่าวประเสริฐออกไป คน ๆ หนึ่งหรือองค์กรหนึ่งปฏิเสธประเด็นสำคัญเหล่านี้มีแนวโน้มสร้างข่าวประเสริฐอื่นที่เชื่อในวิธีการผิด ๆ เพื่อจะรับความรอด

เมื่อคุณแบ่งปันข่าวประเสริฐให้กับบางคน มีประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่จะสำคัญเป็นพิเศษเนื่องจากความคิดผิด ๆ ที่เขาเชื่ออยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเขาเชื่อว่าความรอดผ่านมาทางองค์กรใดองค์กรหนึ่งเท่านั้น เขาจะเชื่อว่าคุณสมบัติต่าง ๆ ของสมาชิกในองค์กรจำเป็นต่อการได้รับความรอด เขาจำเป็นต้องรู้ว่าบุคคลนั้นได้รับการยกโทษและเข้ามามีความสัมพันธ์โดยตรงกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัวแล้วหรือยัง

(1)

พระเจ้าสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์เองเพื่อพระเจ้าจะสามารถมีความสัมพันธ์กับเขาได้ (ปฐมกาล 1:27, กิจการ 17:24-28)

ความจริงนี้แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการมีชีวิตอยู่ของเราและเป้าหมายของความรอด
ความจริงนี้ขัดแย้งกับศาสนาที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้าเป็นบุคคล
ความจริงนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาที่แท้จริงของโลกนี้คือ มนุษย์ไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

▶ จะเป็นอย่างไรหากคน ๆ หนึ่งไม่เชื่อว่าพระเจ้ารักเขา?

(2) **มนุษย์คนแรกทำบาปและถูกแยกออกจากพระเจ้า (ปฐมกาล 3:3-6)**

ประเด็นนี้แสดงให้เห็นถึงต้นกำเนิดของบาปและเหตุผลแท้จริงของสภาพการณ์ของโลก โลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทนทุกข์และโศกเศร้าเนื่องจากความบาปจริงอยู่ที่ยังมีความยินดีและวัตถุประสงค์ตามที่พระเจ้าออกแบบมา แต่โลกนี้ก็ไม่ใช่เหมือนอย่างที่พระเจ้าวางแผนไว้อีกแล้ว

▶ จะเป็นอย่างไรหากคน ๆ หนึ่งไม่เชื่อว่าความบาปเป็นปัญหาที่แท้จริงของโลกนี้?

(3)

พวกเราแต่ละคนถือกำเนิดมาโดยไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและทำบาปต่อพระเจ้า (โรม 3:10, 23)

มนุษย์แต่ละคนมีความผิดเนื่องจากการตั้งใจทำบาปต่อพระเจ้า
ไม่มีใครคนใดที่ทำความผิดตลอดเวลา

▶ จะเป็นอย่างไรหากคน ๆ หนึ่งคิดว่าเขาสามารถพิสูจน์ได้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เขาทำนั้นถูกต้อง?

(4)

คนบาปทุกคนที่ไม่ได้รับพระเมตตาจะถูกพระเจ้าพิพากษาและถูกลงโทษชั่วนิรันดร์ (ฮีบรู 9:27, โรม 14:12, วิวรณ์ 20:12)

สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการที่จะต้องเอาจริงเอาจังและรีบเร่งเพื่อคนบาปจะได้รับ ความรอด

▶ จะเป็นอย่างไรถ้าหากคน ๆ

หนึ่งไม่เชื่อว่ามิพระเจ้าผู้ชอบธรรมซึ่งพิโรธต่อความบาปของเขา?

(5) **คน ๆ หนึ่งไม่สามารถทำสิ่งใดเพื่อชดใช้บาปที่เขาทำต่อพระเจ้าได้ (โรม 3:20, เอเฟซัส 2:4-9)**

การงานที่ดีและของประทานต่าง ๆ ไม่สามารถชดใช้บาปได้
เพราะความบาปคือการต่อต้านพระเจ้าผู้ไม่จำกัดและต่อต้านทุกสิ่งที่เป็นของพระองค์

▶ จะเป็นอย่างไรถ้าคน ๆ หนึ่งเชื่อว่าเขาต้องทำให้ตัวเองคู่ควรแก่การยกโทษ?

(6) ต้องมีมาตรฐานเพื่อการยกโทษ เพราะความบาปนั้นร้ายแรงและพระเจ้ายุติธรรม (โรม 3:25-26)

พระเจ้าปรารถนาที่จะยกโทษ แต่ถ้าพระองค์ยกโทษโดยไม่มีมาตรฐาน ความบาปก็ดูเหมือนเล็กน้อย และพระเจ้าก็ดูเหมือนไม่ยุติธรรม

► ทำไมการตายของพระคริสต์จึงจำเป็น?

(7) พระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ดำเนินชีวิตที่ปราศจากบาป และสละชีวิตเป็นเครื่องบูชาเพื่อความบาปของเราจะได้รับการยกโทษ (ยอห์น 3:16, โรม 5:8-9)

เพราะพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า การเป็นเครื่องบูชาของพระองค์จึงมีคุณค่าอย่างไม่จำกัดและเป็นมาตรฐานสำหรับการยกโทษ ให้กับใครก็ตามในโลกนี้ ถ้าพระองค์เป็นเพียงมนุษย์ การเป็นเครื่องบูชาของพระองค์ก็จะมีคุณค่าที่จำกัด พระโลหิตของพระเยซูแทนถึงชีวิตของพระองค์ที่ให้แก่เรา ถ้าไม่มีพระโลหิตก็จะเป็นความรอด⁷⁸ ถ้าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้า พระองค์จะช่วยให้รอดได้อย่างสมบูรณ์ โดยปราศจากความหวัง เราจะมองหาอีกทางหนึ่งเพื่อจะได้รับความรอด

► ทำไมบางศาสนาจึงคิดว่าผู้คนต้องได้รับความรอดโดยผ่านการประพฤติ?

(8) พระเยซูฟื้นจากความตายในทางกายภาพ ซึ่งยืนยันถึงฐานะพระบุตรของพระเจ้าของพระองค์เอง และแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจในการให้ชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 20:24-28, วิวรณ์ 1:18)

ลัทธิใด ๆ ที่ปฏิเสธการฟื้นขึ้นจากตายของพระเยซู โดยปกติจะปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระองค์กับการเป็นเครื่องบูชาสำหรับความรอดของพระองค์ด้วย จากนั้นพวกเขาก็จะคิดค้นอีกวิธีการเพื่อจะได้รับความรอด

► อะไรคือสิ่งที่เรารู้เนื่องจากพระเยซูฟื้นขึ้นจากตายแล้ว?

⁷⁸ ฮีบรู 9:22

(9) การเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูนั้นเพียงพอสำหรับการยกโทษบาปทั้งหมด (1 ยอห์น 1:9, 1 ยอห์น 2:2)

ถ้าใครปฏิเสธความจริงนี้ เขาจะเชื่อข่าวประเสริฐที่เน้นการประพฤติ ศาสนาจำนวนมากเชื่อคำสอนว่าคนสามารถขวนขวายหาความรอดมาได้ด้วยตัวเอง ซึ่งทำให้ผู้คนตกอยู่ภายใต้การควบคุมของศาสนาหรือองค์กรที่บอกพวกเขาว่าจะต้องทำอะไร เพื่อให้ได้รับความรอด

► ทำไมบางคนจึงคิดว่าพวกเขาไม่สามารถรอดได้โดยปราศจากองค์กรทางศาสนา?

(10) พระเจ้ายกโทษให้ทุกคนที่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนบาป กลับใจจากบาป และเชื่อพระสัญญาของพระเจ้าในการยกโทษ (มาระโก 1:15, 1 ยอห์น 1:9)

ไม่มีองค์กรใดของมนุษย์ที่มีสิทธิเพิ่มเติมคุณสมบัติเพื่อรับความรอดหรือนำเสนอวิธีการอื่น ๆ เพื่อรับความรอด

► คนแบบใดที่มีสิทธิเชื่อว่าเขาได้รับความรอด?

(11) การกลับใจหมายความว่าคน ๆ

หนึ่งเสียใจสำหรับความบาปของตัวเองและเต็มใจเลิกทำบาป (อิสยาห์ 55:7; เอเสเคียล 18:30; เอเสเคียล 33:9-16; มัทธิว 3:8)

การกลับใจไม่ได้หมายความว่าบุคคลนั้นต้องทำให้ชีวิตดีพร้อมก่อนพระเจ้าจึงจะยอมรับเขา มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถช่วยกู้คนบาปจากอำนาจบาปของเขาได้

การกลับใจหมายความว่าบุคคลนั้นเสียใจมากพอสำหรับความบาปของตัวเองจนเขาพร้อมจะเลิกทำบาป ถ้าบุคคลนั้นไม่เต็มใจเลิกทำบาป เขาก็ไม่สามารถได้รับความรอด ถ้าคนใดที่ยังคงใช้ชีวิตอยู่ในการตั้งใจทำบาป เขาก็ยังไม่เคยได้รับความรอดเลย

► ทำไมการกลับใจจึงจำเป็น?

(12)

คนบาปที่กลับใจและเชื่อจะได้รับการยกโทษเมื่อเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าและขอการยกโทษจากพระองค์ (โรม 10:13, กิจการ 2:21)

ทุกคนเข้าถึงพระเมตตาของพระเจ้าได้ก็เพราะพระเยซู
ไม่มีสถาบันใดหรือตัวแทนของมนุษย์คนใดที่จำเป็นต่อการที่คน ๆ
หนึ่งจะได้รับการยกโทษจากพระเจ้า คน ๆ
หนึ่งรับสิ่งนี้ได้เป็นการส่วนตัวและเริ่มต้นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพระเจ้า

► เรารู้อะไรบ้างว่าคน ๆ หนึ่งมาเป็นคริสเตียนในช่วงวินาทีนั้น?

การบ้าน

(1) เขียนอธิบายสองสามย่อหน้าว่าประเด็นต่าง ๆ

เหล่านี้สำคัญเป็นพิเศษอย่างไรต่อคุณในช่วงที่คุณกลับใจมาเชื่อ เขียนมาสองถึงสามประเด็น

(2) เลือกลัทธิหรือศาสนาที่ไม่ใช่คริสเตียนเพื่อค้นคว้า

เขียนอธิบายวิธีการที่พวกเขาปฏิบัติประเด็นใดประเด็นหนึ่งของชาวประเสริฐ

อธิบายถึงชาวประเสริฐเท็จที่พวกเขาประกาศและแสดงให้เห็นว่าคำสอนของพวกเขาตั้งอยู่บน
หลักคำสอนผิดอย่างไร

อธิบายว่าคุณจะให้หลักฐานความจริงจากพระคัมภีร์แก่พวกเขาอย่างไร เขียนมา 2-3

หน้ากระดาษ

บทที่ 5

การประกาศและลำดับความสำคัญของข่าวประเสริฐ

บทนำ

▶ อ่านเอเฟซัส 1:4-9 อะไรคือหลักคำสอนที่สำคัญในพระธรรมตอนนี้?

อธิบายเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐ

คริสตจักรที่ประกาศข่าวประเสริฐคือคริสตจักรที่สอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับข่าวประเสริฐแห่งความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อเท่านั้น ไม่มีการตีใด ๆ

ของมนุษย์ที่เพิ่มเข้ามาในการลบบาปของพระคริสต์จะสามารถช่วยเราให้สมควรรับความรอดได้

การประกาศข่าวประเสริฐแท้คือลำดับความสำคัญของคริสตจักรที่ประกาศข่าวประเสริฐ เพราะผู้ที่เชื่อในข่าวประเสริฐรู้ว่าการประกาศสำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด

ข่าวประเสริฐคือทรัพย์สินสมบัติแท้จริงที่พระเจ้ามอบไว้กับคริสตจักรที่ปรารภนาแบ่งปันข่าวประเสริฐให้กับโลกนี้

มีคุณสมบัติบางประการที่เป็นลักษณะของคริสตจักรที่ประกาศข่าวประเสริฐ คุณสมบัติเหล่านี้มีหลายประการดังนี้

(1) ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเชื่อในสิทธิอำนาจสูงสุดของพระคัมภีร์

การปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ทำให้ข่าวประเสริฐมีความน่าสงสัย

(2)

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเชื่อในรากฐานหลักคำสอนของคริสเตียนที่มีในประวัติศาสตร์ การปฏิเสธหลักคำสอนเหล่านั้นเป็นการขัดแย้งกับข่าวประเสริฐ ยกตัวอย่างเช่น ลัทธิต่าง ๆ ที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ก็ปฏิเสธว่าการงานในการลบบาปของพระองค์ไม่เพียงพอสำหรับความรอด และสอนข่าวประเสริฐที่เน้นการประพฤติแทน

“มีความเชื่อมโยงกันโดยตรงระหว่างความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์กับพันธกิจโลกของคริสตจักร สิ่งนี้ชัดเจนในการบันทึกของมัทธิวเรื่องพระมหาบัญชา สิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำเพราะสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก พระเจ้าพระบิดาได้มอบให้กับพระเจ้าพระบุตรแล้ว เพื่อคริสตจักรจะรับผิดชอบในการสร้างชนทุกชาติให้เป็นสาวก”
- เจ. เฮอริเบิร์ต คานเน “การงานของการประกาศข่าวประเสริฐ”

(3) คริสตจักรที่ประกาศข่าวประเสริฐเน้นประสบการณ์ส่วนตัวฝ่ายวิญญาณ

คุณสมบัตินี้ยังคงอยู่เพราะพวกเขาเชื่อในการกลับใจมาเชื่อเป็นการส่วนตัวและความเชื่อที่เกิดจากจิตสำนึก เนื่องจากความเชื่อนี้

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐจึงเน้นการประกาศให้กับคนที่ยังไม่เชื่อกับการสร้างจิตวิญญาณของผู้เชื่อ

► คริสตจักรของคุณสำแดงถึงคุณสมบัตินี้เหล่านี้ไหม?

มีคุณสมบัตินี้ที่แสดงให้เห็นว่าข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญด้วยไหม?

ศูนย์กลางของข่าวประเสริฐ

ข่าวประเสริฐให้มีชั้นแก่คริสตจักร

คริสตจักรที่ไม่ได้ให้ข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญก็หลงลืมมิชชันที่พระเจ้าให้ไว้

เราได้ศึกษาพระมหาบัญชาในมัทธิว 28:18-20 อะไรคือมิชชันเบื้องต้นของคริสตจักร?

ข่าวประเสริฐสร้างคริสตจักรในทุกที่ที่มีการประกาศข่าวประเสริฐ

คริสตจักรที่แท้จริงตลอดประวัติศาสตร์ถูกพบว่าจะอยู่ในที่ที่มีการประกาศข่าวประเสริฐ

มรดกของคริสตจักรตั้งแต่สมัยของพวกอัครทูตไม่ได้ถูกค้นพบในความต่อเนื่องของสถาบันต่างๆ แต่พบในความต่อเนื่องของการประกาศข่าวประเสริฐอย่างสัตย์ซื่อ

สถาบันทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นโดยคริสตจักรควรรับใช้โดยให้ข่าวประเสริฐเป็นลำดับสำคัญแรก ยกตัวอย่างเช่น

โปรแกรมสำหรับอบรมศิษยาภิบาลควรเตรียมพวกเขาให้นำคริสตจักรเพื่อบรรลุเป้าหมายที่เป็นนิมิตของคริสตจักร คือการประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวก

สถาบันต่างๆ มีแนวโน้มที่จะตั้งอยู่เพื่อเป้าหมายของตัวเองและหลงลืมมิชชันดั้งเดิม การเน้นข่าวประเสริฐนำไปสู่การปฏิรูปสถาบันหรือองค์กรเสมอ

คริสตจักรสร้างประเพณีแห่งความเชื่อ รูปแบบการนมัสการ การดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน และนโยบายของคริสตจักร แต่การเน้นข่าวประเสริฐนำไปสู่การปฏิรูปประเพณี

ตัวอย่างการสูญเสียลำดับความสำคัญของข่าวประเสริฐ

(1) การกลายเป็นสถาบัน

เมื่อคริสตจักรทำงานเพื่อบรรลุผลสำหรับมิชชันในการประกาศ คริสตจักรจำเป็นจะต้องวางแผน สร้างทีม ผลิตโปรแกรมต่าง ๆ และแสวงหาการสนับสนุน คริสตจักรสร้างสถาบันต่าง ๆ เพื่อรับใช้วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติ บ่อยครั้งสถาบันต่าง ๆ ถูกสร้างในช่วงที่มีการฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณเมื่อผู้คนอุทิศตัวและคริสตจักรได้รับการกระตุ้นให้บรรลุผลสำเร็จสำหรับมิชชัน

สถาบันต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็น

สถาบันคือองค์กรระยะยาวที่ประกอบไปด้วยผู้คนและทรัพยากรต่าง ๆ ถ้าปราศจากสถาบันต่าง ๆ ก็จะไม่มีการคริสตจักร ไม่มีมิชชันคนต่างชาติ ไม่มีการตีพิมพ์พระคัมภีร์หรืองานเขียนใด ๆ ไม่มีโรงเรียนคริสเตียนหรือโปรแกรมการศึกษา และไม่มีการสนับสนุนทางการเงินสำหรับพันธกิจ แม้แต่คริสตจักรท้องถิ่นเองก็เป็นสถาบันหนึ่งที่จะไม่สามารถตั้งอยู่ได้จนกว่าผู้คนจะอุทิศตัวต่อคริสตจักร

ถ้าหากสถาบันหนึ่งประสบความสำเร็จ

อาจเป็นสถาบันใหญ่ที่มีคนจำนวนมากและงบประมาณมหาศาล

ในการธำรงรักษาสถาบันนั้นเอาไว้จะต้องใช้ความพยายามและค่าใช้จ่ายอย่างมาก

บางครั้งผู้ที่ทำงานในสถาบันนั้นจะเริ่มรู้สึกว่าการสร้างสถาบันกลายเป็นเป้าหมายเบื้องต้น พวกเขาคิดว่าการทำงานของพวกเขานั้นก็เพื่อธำรงรักษาสถาบันให้ดำเนินต่อไปได้มากกว่าที่จะทำให้มิชชันของสถาบันนั้นสำเร็จ

แม้ว่าสถาบันจะเป็นสิ่งจำเป็น

แต่สถาบันเหล่านั้นต้องได้รับการประเมินบ่อยครั้งและปฏิรูปโดยให้ข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญแรก

(2) การทำให้ศาสนากลายเป็นธุรกิจ

เนื่องจากพันธกิจมีศักยภาพในการหาเงิน จึงมีบางคนเริ่มต้นทำพันธกิจแบบธุรกิจ การที่พันธกิจจะขายสิ่งต่างๆ เพื่อช่วยเรื่องค่าใช้จ่ายไม่ได้เป็นความผิดอันใด และการที่พันธกิจแสวงหาการสนับสนุนทางการเงินก็ไม่ผิด อย่างไรก็ตามถ้าหากบุคคลหนึ่งมีเงินเป็นแรงจูงใจสำคัญมากกว่าข่าวประเสริฐใจของเขาไม่ถูกต้องและการทำงานของเขาก็ไม่ได้ทำให้พระเจ้าพอพระทัย⁷⁹

ซีโมนเป็นคนที่ต้องการของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อเขาจะมีตำแหน่งและหาผลกำไรทางการเงิน แต่อัครทูตบอกเขาว่าใจของเขาไม่ถูกต้อง⁸⁰

อะไรคือความผิดที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ศิษยาภิบาลคนหนึ่งพยายามขายคริสตจักรของเขา? อะไรคือความเข้าใจที่ผิดของเขาเกี่ยวกับสิ่งที่คริสตจักรเป็น?

(3) การผสมผสานความเชื่อ

การผสมผสานความเชื่อคือ

การผสมผสานศาสนาคริสต์เข้ากันกับความเชื่อที่แตกต่างและการปฏิบัติจากอีกศาสนาหนึ่ง ตัวอย่างหนึ่งของการผสมผสานความเชื่อที่อยู่ในยุคพันธสัญญาใหม่คือ ศาสนาของชาวสะมาเรีย พวกเขาต่างชาติที่นมัสการรูปเคารพได้ย้ายเข้ามาอยู่ในเขตแดนอิสราเอล และผสมผสานศาสนาของอิสราเอลเข้ากับรูปเคารพของพวกเขา พระเยซูตรัสว่าพวกเขาไม่รู้จักสิ่งที่พวกเขานมัสการ⁸¹

อีกตัวอย่างของการผสมผสานความเชื่ออยู่ในประวัติศาสตร์ของเฮติ เมื่อเฮติเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส ทาสจากแอฟริกาต้องเปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์ พวกเขาผสมผสานศาสนาเดิมเข้ากับนิกายโรมันคาทอลิก ชาวเฮติจำนวนมากยังคงนับถือลัทธิวูดู ซึ่งเป็นการบูชาวิญญาณ แต่ใช้สัญลักษณ์คริสเตียนและชื่อของนักบุญคริสเตียน

⁷⁹ 1 เปโตร 5:1-2, 2 เปโตร 2:3

⁸⁰ กิจการ 8:18-23

⁸¹ ยอห์น 4:22

บางครั้งการผสมผสานความเชื่อเกิดขึ้นเพราะศาสนาคริสต์เข้าร่วมกับประเทศที่ยึดครองอีกประเทศหนึ่ง ผู้คนจำเป็นต้องเอาใจประเทศที่เป็นฝ่ายยึดครอง ดังนั้นพวกเขาจึงยอมรับประเพณีทางศาสนาของประเทศนั้นแต่ก็ยังยึดถือความเชื่อเดิมของพวกเขา

► มีตัวอย่างการผสมผสานศาสนาคริสต์เข้ากับศาสนาอื่น ๆ อะไรบ้างที่คุณเห็น?

แรงจูงใจทางโลกสามารถทำให้เกิดการผสมผสานความเชื่อได้

ถ้าหากผู้คนคิดว่าการยอมรับข่าวประเสริฐจะนำผลประโยชน์ทางการเงิน อิทธิพลทางการเมือง หรือความพึงพอใจจากคนที่มียุทธิพลมาให้พวกเขา

พวกเขาก็อาจยอมรับรูปแบบภายนอกของศาสนาคริสต์โดยที่ไม่ได้กลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริง จากนั้นพวกเขาก็ยังคงทำตามความเชื่อและวิถีปฏิบัติเดิม แต่ก็เรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน ดีที่สุดคือเมื่อคริสตจักรสามารถประกาศข่าวประเสริฐโดยไม่ต้องนำเสนอสิ่งใด ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้คนตอบสนองด้วยแรงจูงใจที่ผิด

ศาสนาคริสต์ดูเหมือนเป็นศาสนาต่างชาติเมื่อข่าวประเสริฐถูกนำไปโดยมิชชันนารีต่างชาติ อย่างไรก็ตาม

เป็นเรื่องสำคัญสำหรับศาสนาคริสต์ที่จะได้รับการปลูกฝังในแต่ละวัฒนธรรมและอยู่ในรูปแบบของวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น ข่าวประเสริฐไม่ควรดำเนินไปในรูปแบบของศาสนาของคนต่างชาติ อย่างไรก็ตาม การที่มิชชันนารีและผู้ประกาศสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ของวัฒนธรรมหนึ่งซึ่งไม่สามารถเข้ากันกับศาสนาคริสต์เป็นเรื่องที่สำคัญ การสังเกตเห็นนี้เป็นกระบวนการที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากคริสเตียนในท้องถิ่นและไม่สามารถทำสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว

(4) ศาสนาที่สังคมให้ความนิยม

บางครั้งศาสนาถือเป็นศาสนาประจำชาติ ตัวอย่างเช่น ในบางประเทศ คนส่วนใหญ่เป็นมุสลิม ในประเทศอื่น ๆ คนส่วนใหญ่ถือว่าตนเองเป็นนิกายโรมันคาทอลิก หลายคนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางศีลธรรมของศาสนาอย่างแท้จริง และปฏิบัติตามประเพณีทางศาสนาเป็นครั้งคราวเท่านั้น แต่พวกเขาบอกว่าพวกเขาเป็นสาวกของศาสนานั้น

หลายคนเรียกตัวเองว่าคริสเตียนเพราะในวงสังคมของพวกเขาคนดีทุกคนถือเป็นคริสเตียน พวกเขาไม่ได้กลับใจจริงๆ พวกเขาปฏิบัติตามมาตรฐานทางศีลธรรมของตนเอง

ชาวประเสริฐคือเสียงเรียกให้กลับใจใหม่และยอมจำนนต่อพระคริสต์ พระเยซูตรัสว่าคนๆ หนึ่งไม่สามารถเป็นสาวกของพระองค์ได้จนกว่าเขาจะยอมรับการตายต่อการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางและมาเป็นสาวกที่แท้จริง⁸²

ค่านิยมของคริสเตียนคนหนึ่งไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นที่นิยมในสังคมที่เต็มไปด้วยความบาปได้ มาตรฐานทางศีลธรรมทั่วไปในสังคมมักจะต่ำกว่ามาตรฐานทางศีลธรรมของคริสเตียนแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดกับโลกนี้

ศาสนาคริสต์ที่ได้รับความนิยมโดยปราศจากการกลับใจใหม่มักจะแสดงตัวให้เห็นในสังคมของคุณอย่างไร?

(5) การนับถือลัทธินิกาย

เราไม่สามารถคาดหวังให้คริสเตียนทุกคนเห็นด้วยกับหลักคำสอนทุกอย่าง มีความแตกต่างกันในท่ามกลางคริสเตียน

ถึงแม้พวกเขายอมรับพระคัมภีร์ว่าเป็นสิทธิอำนาจสำหรับหลักคำสอนของพวกเขาก็ตาม

บางครั้งคริสตจักรต่าง ๆ จะเน้นหลักคำสอนที่ทำให้พวกเขาแตกต่างจากคริสตจักรอื่น ๆ แต่หลักคำสอนเหล่านั้นไม่ได้สำคัญเท่ากับหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของศาสนาคริสต์ คริสตจักรไม่ควรพูดว่าคริสตจักรอื่น ๆ ไม่ใช่คริสเตียนแท้

ถ้าหากคริสตจักรเหล่านั้นสอนเกี่ยวกับเนื้อแท้ของชาวประเสริฐ

คริสตจักรหนึ่งไม่ควรสร้างเอกลักษณ์ของตนโดยการโจมตีคริสตจักรอื่น

แต่ควรสถาปนาตัวเองด้วยชาวประเสริฐก่อน

จากนั้นจึงสร้างการสามัคคีธรรมของกลุ่มสมาชิกที่ผูกพันตัว

อะไรคือมาตรฐานที่จะทำให้คริสตจักรหนึ่งยอมรับอีกคริสตจักรหนึ่งว่าเป็นคริสเตียนแท้จริง?

(6) ความไม่สมดุลของหลักคำสอน

⁸² ลูคา 9:23

แม้แต่หลักคำสอนที่แท้จริงก็สามารถได้รับการเน้นจนดูเหมือนขัดแย้งกันกับความจริงอย่างอื่น โดยการเน้นที่พระคุณ คริสตจักรอาจลดทอนการเชื่อฟังพระเจ้าลง โดยการเน้นวินาทีที่กลับใจมาเชื่อ คริสตจักรอาจหลงลืมกระบวนการสร้างสาวก ในขณะที่การเน้นถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าต่อคนที่หันหลังกลับ คริสตจักรอาจล้มเหลวในการเตือนถึงอันตรายของการละทิ้งความเชื่อ ในขณะที่ยกย่องของประทานฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรอาจล้มเหลวในการยกย่องชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ลึกกับพระเจ้าและคุณลักษณะของคริสเตียน

ความไม่สมดุลในหลักคำสอนมีปรากฏให้เห็นตลอดเวลาที่ผ่านมาและมีผลกระทบในระยะยาว คำสอนใดๆ ที่ (1) เป็นสาเหตุให้ละเลยต่อความบาป (2) ขจัดความมั่นใจในความรอดออกไป (3) ทำให้ยากลำบากมากขึ้นในการที่คนจะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ หรือ (4) ปิดบังข่าวประเสริฐ เหล่านี้ล้วนเป็นหลักคำสอนที่ไม่สมดุล

การฟื้นฟูและการปฏิรูปในประวัติศาสตร์

มีบางช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรที่ดูเหมือนว่าข่าวประเสริฐจะถูกลืมโดยสถาบันต่างๆ ที่มีขนาดใหญ่ ความผิดพลาดในลักษณะของสถาบันนิยม การพसानความเชื่อ และความไม่สมดุลของหลักคำสอนกลับเป็นสิ่งที่มองเห็นจับต้องได้มากกว่าข่าวประเสริฐ พวกผู้นำที่ควรจะเป็นแบบอย่างฝ่ายวิญญาณแต่กลับแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่ผิด มีคุณลักษณะชีวิตที่ไม่ถูกต้อง และสนใจแต่สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของโลกนี้

บางครั้งพระเจ้าส่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่มายังคริสตจักร การฟื้นฟูที่ให้ผลลัพธ์ระยะยาวและกว้างไกลมีอยู่สามด้าน

1. มีการปฏิรูปทางศาสนศาสตร์
เมื่อความจริงฝ่ายวิญญาณที่ถูกกละเลยได้รับการรื้อฟื้นคืนกลับมา
2. มีการเริ่มต้นใหม่ฝ่ายวิญญาณซึ่งทำให้มีการอธิษฐานมากขึ้น นมัสการอย่างต่อเนื่อง และมีคนจำนวนมากมากลับใจมาเชื่อ
3. มีวิธีการใหม่ในการทำพันธกิจ
เมื่อคริสตจักรค้นพบวิธีการใหม่ในการประกาศข่าวประเสริฐและสร้างสาวก

กลุ่มปฏิรูปโปรเตสแตนต์ (ทั่วยุโรปในทศวรรษที่ 1500)

เป็นการฟื้นฟูเกี่ยวกับข่าวประเสริฐแห่งความรอดโดยพระคุณผ่านความเชื่อเท่านั้น

ผู้คนหลายพันคนมีประสบการณ์การกลับใจมาเชื่อ

พระคัมภีร์ได้รับการแปลเป็นภาษาทั่วไปและเผยแพร่

กลุ่มอนาแบปติสต์ (ทั่วยุโรปในช่วงทศวรรษที่ 1500 และหลังจากนั้น)

เป็นกลุ่มคนที่รู้สึกกังวลใจเนื่องจากมีผู้ติดตามการปฏิรูปศาสนาจำนวนมากที่คิดว่า การเชื่อห
ลัทธิคำสอนที่ถูกต้องก็เพียงพอแล้วสำหรับความรอด

หลายคนอ้างตัวว่าจะยอมรับความจริงของข่าวประเสริฐแต่ไม่เคยกลับใจมาเชื่อ

พวกอนาแบปติสต์เน้นการกลับใจมาเชื่อแบบส่วนตัว

กลุ่มไพอะทิส (ช่วงปลายทศวรรษที่ 1600 ในประเทศเยอรมัน)

เป็นกลุ่มคนที่ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นสาวก

พวกเขาได้พัฒนาพันธกิจแบบกลุ่มย่อยและระบบการฝึกอบรมผู้เชื่อให้เป็นคริสเตียนที่เติบโต

กลุ่มฟื้นฟูเมธอดิสต์ (ช่วงปลายทศวรรษที่ 1700 ในประเทศอังกฤษ) ได้เริ่มต้นพันธกิจของ จอห์น
เวสเลย์

พวกบุโรहितส่วนใหญ่ของเชิร์ชออฟอิงแลนด์ปฏิเสธว่าความมั่นใจในความรอดของบุคคลเป็น
ไปไม่ได้

เวสเลย์เทศนาว่าแต่ละคนสามารถรู้ว่าเขามีความเชื่อที่มีชีวิตในพระคริสต์และมั่นใจในความ
รอดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

▶ อะไรคือความจริงสำคัญที่คุณจำเป็นต้องเน้นในสังคมของคุณ?

สรุป

สถาบันของคริสเตียนมากมาย ทั้งขนาดใหญ่และเล็ก (รวมถึงคริสตจักรท้องถิ่น)

ได้เริ่มต้นอุทิศตัวต่อลำดับความสำคัญของข่าวประเสริฐ

เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาถูกเบี่ยงเบนไปจากลำดับความสำคัญนั้น

เพื่อเริ่มต้นคริสตจักรที่เกิดผลใหม่อีกครั้ง

เราไม่จำเป็นต้องมีหลักคำสอนแปลกใหม่หรือการสำแดงใหม่

สิ่งที่เราจำเป็นต้องมีคือการฟื้นฟูหลักการประกาศเรื่องลำดับความสำคัญของข่าวประเสริฐ

การสอบ

คุณจะเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งต่อไปด้วยการสอบสำหรับบทที่ 5

ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาหาคำตอบสำหรับคำถามที่เป็นข้อสอบเหล่านี้อย่างละเอียด

(1) คุณสมบัติสามประการของคริสตจักรที่ประกาศข่าวประเสริฐมีอะไรบ้าง?

(2)

หกริธีที่อาจทำให้คริสตจักรหลงไปจากการให้ข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญแรกมีอะไรบ้าง?

(3) สัญญาณสี่อย่างของหลักคำสอนที่ไม่สมดุลมีอะไรบ้าง?

(4) สามด้านของการฟื้นฟูพระยะยาวคืออะไร?

(5) เขียนคำกล่าวที่เป็นความจริงเกี่ยวกับแต่ละกลุ่มต่อไปนี้

- กลุ่มปฏิรูปโปรเตสแตนท์
- กลุ่มอนาแบปติสต์
- กลุ่มไพอะทิส
- กลุ่มฟื้นฟูเมธอดิสต์

บทที่ 6

การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทนำ

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน: ให้นักศึกษาสอบด้วยการตอบคำถามที่ให้ไว้ท้ายบทที่แล้ว
นักศึกษาควรเขียนคำตอบโดยไม่อนุญาตให้ดูหนังสือและห้ามพูดคุยกัน

การฟังพาพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเราทำอย่างเต็มที่เพื่อรับการฝึกอบรมด้านพันธกิจกับเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ มีอันตรายที่เกิดขึ้นได้จากการที่เราพึ่งความสามารถของมนุษย์ในการทำพันธกิจ แต่เหมือนที่อัครทูตเปาโลกล่าวว่า “ไม่ใช่เพราะมีความสามารถในตัวเราเองที่จะถือว่ามีสิ่งใดเกิดจากตัวเราเอง แต่ความสามารถนั้นมาจากพระเจ้า”⁸³

เปาโลกล่าวว่าเขาไม่ได้เทศนาด้วยสติปัญญาของมนุษย์หรืออาศัยการชักชวนของมนุษย์ แต่เขาพึ่งการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อความเชื่อของผู้ฟังจะไม่ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของมนุษย์ แต่ขึ้นกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า⁸⁴ เปาโลเป็นคนมีการศึกษา แต่เขาไม่ได้คาดหวังว่าความรู้และทักษะของเขาจะสร้างผลลัพธ์ฝ่ายวิญญาณได้

จดหมายที่เขียนถึงชาวเอเธโสนิกา เปาโลกล่าวว่า “และชาวประเสริฐของเราที่มาถึงท่านไม่ได้มาด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่ด้วยฤทธิ์เดช ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยความมั่นใจอันเต็มเปี่ยม”⁸⁵ พวกเขากลับใจมาเชื่อชาวประเสริฐก็เพราะฤทธิ์เดชของพระเจ้า

⁸³ 2 โครินธ์ 3:5

⁸⁴ 1 โครินธ์ 2:4-5

⁸⁵ 1 เอเธโสนิกา 1:5

พระเยซูสัญญาว่าพระองค์จะช่วยให้โลกรู้สึกถึงความผิดบาป และถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา⁸⁶ พระเยซูตรัสว่าไม่มีใครมาถึงพระองค์ได้นอกจากพระบิดาจะชักนำให้มา⁸⁷

บางด้านเกี่ยวกับการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

- พระองค์ทำให้คนบาปสำนึกผิด⁸⁸
- พระองค์ทำให้คนบาปที่สำนึกผิดกลับใจมาเชื่อ⁸⁹
- พระองค์ส่งคนชอบธรรมที่กลับใจมาเชื่อ⁹⁰
- พระองค์มอบหมายงานให้คนชอบธรรมที่ได้รับการสงวนไว้⁹¹
- พระองค์ให้ฤทธิ์เดชแก่คนชอบธรรมที่ถูกมอบหมายงาน⁹²
- พระองค์สอนคนชอบธรรมที่ได้รับฤทธิ์เดช⁹³
- พระองค์นำคนชอบธรรมที่เรียนรู้⁹⁴
- พระองค์ทำลายการงานของเนื้อหนังในคนชอบธรรมที่พระองค์ทรงนำและสร้างพวกเขาในความชอบธรรม⁹⁵

► การฟังพาพระวิญญาณบริสุทธิ์นำเราให้ประกาศข่าวประเสริฐอย่างไร?
เราทำอะไรที่แตกต่างไปจากเดิมเมื่อเราฟังพาพระวิญญาณบริสุทธิ์?

คุณค่าของการฝึกอบรม

► เราควรคิดเรื่องใดเกี่ยวกับการฝึกอบรมและวิธีในการประกาศข่าวประเสริฐ?

⁸⁶ ยอห์น 16:8

⁸⁷ ยอห์น 6:44

⁸⁸ ยอห์น 16:8

⁸⁹ ยอห์น 3:5

⁹⁰ เอเฟซัส 1:13, เอเฟซัส 4:30

⁹¹ กิจการ 13:2, 4

⁹² กิจการ 1:8

⁹³ ยอห์น 14:26; ยอห์น 16:13; 1 ยอห์น 2:27

⁹⁴ ยอห์น 16:3, กิจการ 8:29

⁹⁵ โรม 8:13

เราถูกเรียกให้สื่อสารความจริงของพระเจ้า เราควรสื่อสารให้ดีที่สุดเพื่อให้เข้าใจ

เราไม่ควรคิดว่าเพราะเราพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราจึงไม่ต้องพัฒนาความสามารถของเราผ่านการฝึกอบรม

เปาโลกล่าวว่าเขาพยายามชักชวนผู้คน⁹⁶

เขาบอกให้ทีโมธีศึกษาเพื่อจะสื่อสารความจริงของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง⁹⁷

หนึ่งในคุณสมบัติที่ดีของผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือความสามารถในการสอน⁹⁸

อ پولโลเป็นผู้ประกาศที่เกิดผลอย่างมาก เขาถูกกล่าวถึงว่าเป็นคนที่มีไหวพริบดี

ชำนาญมากในเรื่องพระคัมภีร์และมีใจกระตือรือร้น⁹⁹

ความสามารถตามธรรมชาติของเขาบวกกับของประทานฝ่ายวิญญาณทำให้เขาเป็นพระพรอ

อย่างใหญ่หลวง

อัครทูตเปโตรบอกให้เราเตรียมพร้อมเสมอเพื่ออธิบายเกี่ยวกับความหวังในข่าวประเสริฐ¹⁰⁰

พระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ

เหล่านี้บอกเราว่าพระเจ้าจะอวยพรและใช้ความสามารถตามธรรมชาติกับการฝึกอบรม

ถ้าหากเราอุทิศตัวต่อพระประสงค์ของพระองค์

พระองค์เรียกเราให้ทุ่มเทกำลังและความสามารถให้กับการงานของพระองค์

การเปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณ

ในกิจการ 1:4-5 พระเยซูบอกพวกสาวกให้รอการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ซึ่งพระองค์เรียกว่าเป็น “พระสัญญาจาก

พระบิดา” เหตุการณ์นี้รวมถึงการรับฤทธิ์เดชเพื่อทำให้พวกเขาไปเป็นสักขีพยานทั่วโลก¹⁰¹

ถึงแม้ว่าพวกสาวกได้รับความรอดแล้ว

พวกเขาก็ยังมีความต้องการสำหรับชีวิตภายในที่ต้องได้รับการตอบสนองก่อนที่พวกเขาจะพร้

⁹⁶ 2 โครินธ์ 5:11

⁹⁷ 2 ทิโมธี 2:15

⁹⁸ 2 ทิโมธี 2:24

⁹⁹ กิจการ 18:25-26

¹⁰⁰ 1 เปโตร 3:15

¹⁰¹ กิจการ 1:8

อมทำพันธกิจโดยปราศจากพระเยซูที่นำเขาอย่างที่ยังมองเห็นจับต้องได้ในฝ่ายกายภาพ แม้ในตลอดสามปีของการฝึกฝนจากพระอาจารย์ยิ่งใหญ่ก็ไม่ได้เตรียมพวกเขาในเรื่องนี้ ปัญหาจากชีวิตภายในยังคงมีอยู่

“ภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่พระอาจารย์ได้มอบไว้ในมือของพวกเขา นั้นเหนือกว่ากำลังของมนุษย์ ดังนั้นพระองค์จึงจัดเตรียมทรัพยากรอย่างไม่จำกัดที่เป็นของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขา พระองค์ทำให้โลกรู้สึกถึงความบาป ความชอบธรรม และการพิพากษา พระองค์ไปกับพวกเขาในงานพันธกิจ ด้วยฤทธิ์เดชอันอัศจรรย์และด้วยผลลัพธ์อันน่าทึ่ง”
- เอ บี ซิมสัน คำกล่าวจากมิชชันนารี

ก่อนพวกเขาจะสามารถมีพันธกิจอันทรงพลังและได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่พระเจ้าวางแผนไว้

พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการเจาะจงในใจโดยการทำงานอย่างเจาะจงของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ปัญหานี้แสดงตนออกมาในโอกาสต่าง ๆ ตลอดช่วงสามปีแห่งการฝึกฝน

บางครั้งพวกเขามีทำที่ผูกพยาบาท

อย่างเช่นเมื่อพวกเขาต้องการเรียกไฟให้ลงมาเผาไหม้ผู้คนที่ปฏิเสธพวกเขา¹⁰²

บางครั้งพวกเขาแบ่งพรรคพวกด้วยความหยิ่งยะโส

อย่างเช่นเมื่อพวกเขาห้ามชายคนหนึ่งไม่ให้ทำพันธกิจเพราะไม่ได้รับอนุญาตจากพวกเขา¹⁰³

พวกเขาเห็นแก่ตัวและใฝ่สูง อย่างเช่นเมื่อมีสองคนขอตำแหน่งสูงและทำให้คนอื่น ๆ ไม่พอใจ¹⁰⁴

พวกเขาโต้เถียงกันว่าใครจะยิ่งใหญ่ที่สุด¹⁰⁵

การที่พวกเขารู้สึกละอายเมื่อพระเยซูตรัสถามสิ่งที่พวกเขากำลังพูดถึงนั้น

แสดงให้เห็นถึงความตระหนักว่า พวกเขาควรมีแรงจูงใจที่ดีกว่านี้

ในการรับประทานอาหารมื้อสุดท้าย พระเยซูล้างเท้าของพวกเขาสวาก

และบอกพวกเขาให้มีท่าทีอย่างเดียวกันกับที่พระองค์แสดงให้เห็นในการเป็นผู้รับใช้¹⁰⁶

¹⁰² ลูคา 9:54-55

¹⁰³ มาระโก 9:38

¹⁰⁴ มาระโก 10:35-41

¹⁰⁵ มาระโก 9:33-34

¹⁰⁶ ยอห์น 13:14

แต่พวกเขายังไม่มีความถ่อมใจแบบนี้

พวกเขาปฏิเสธที่จะรับใช้กันและกันในเย็นวันเดียวกันนั้น

ปัญหาที่แท้จริงไม่ใช่เพราะขาดความรู้ แต่คือความหยิ่งของพวกเขา

พระเยซูบอกพวกเขาว่าควรมีความรักที่มากพอจนถึงขนาดยอมสละชีวิตให้กันได้¹⁰⁷

พวกเขาคิดว่าตัวเองมีความรักแบบนี้ แต่กลับไม่มี

เพราะพวกเขาพากันหนีเอาตัวรอดเมื่อมีการจับกุมพระเยซู

แม้พวกเขาได้เคยพูดไว้ว่าจะยอมตายเพื่อพระองค์¹⁰⁸

ทั้งหมดนี้คือคนที่จะมีความรับผิดชอบและขยายคริสตจักรโดยไม่มีพระคริสต์อยู่กับพวกเขาในฝ่ายกายภาพ

พระเยซูรู้ว่าพวกเขาจะยังไม่พร้อมทำพันธกิจจนกว่าความต้องการของชีวิตภายในจะได้รับการตอบสนอง ดังนั้นพระองค์จึงบอกให้พวกเขา รอคอยที่เยรูซาเล็มจนกว่าจะได้รับตาม

“พระสัญญาของพระบิดา”¹⁰⁹

พระสัญญานี้ได้รับการระบุถึงว่าเป็นการบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาจะไม่เดินหน้าในการก่อตั้งและทำให้คริสตจักรรุ่งเรืองโดยปราศจากสิ่งนี้

พระองค์ไม่ได้บอกว่าพวกเขาต้องรับการฝึกฝนมากขึ้น

หรือไม่ได้บอกว่าต้องการขั้นตอนระยะยาวเพื่อเติบโต

แต่พวกเขาต้องรอคอยอยู่ในเยรูซาเล็มเพื่อเจอกับเหตุการณ์สำคัญสูงสุดฝ่ายวิญญาณ

ประสบการณ์ของพวกเขาในวันเพ็นเทคอสต์ได้อธิบายไว้ว่าเป็นการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์¹¹⁰ แม้ว่าจะมีหลายสิ่งเกิดขึ้นในเหตุการณ์นั้น

แต่ต่อมาเปโตรชี้ชัดว่าการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สำคัญครั้งนั้นได้ชำระใจของพวกเขาให้บริสุทธิ์¹¹¹ นี่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพวกเขา

หลักฐานทั้งหมดเกี่ยวกับความต้องการของชีวิตภายในของพวกเขาชี้ให้เห็นถึงปัญหาในหัวใจ

¹⁰⁷ ยอห์น 15:12-13

¹⁰⁸ มาระโก 14:31, 50

¹⁰⁹ กิจการ 1:4-5

¹¹⁰ กิจการ 2:4

¹¹¹ กิจการ 15:8-9

ก็คือ ความเลวทรามที่สืบทอดมา ซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
เมื่อการชำระให้บริสุทธิ์นี้เกิดขึ้นโดยการบังเกิด (หรือการเติมเปี่ยม)

พวกเขากลายเป็นทีมสักขีพยานอันทรงพลังที่ได้รับการเจิมและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
น: ทำตามการเรียกของพระเจ้า ฟังฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
และทำงานเพื่อถวายเกียรติพระเจ้า

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขาก็ไม่ถือว่าการปลดปล่อยของตัวเองหรือการเลื่อนตำแหน่งเป็นเป้าหมายหลักอีกต่อไป

เหตุการณ์ในวันฟื้นเทออสทำให้เกิดคริสตจักรที่มีการประกาศข่าวประเสริฐอย่างทรงพลัง
คริสตจักรเต็มไปด้วยความยินดีและชัยชนะทั้ง ๆ

ที่มีความขัดแย้งด้านหลักคำสอนนอกรีตของศาสนายิว การกล่าวหาจากคนภายใน
คนหน้าซื่อใจคด การต่อต้านจากผีปีศาจ การกดขี่ข่มเหง และความยากลำบาก

ผู้เชื่ออาจมีความต้องการอย่างเดียวกันกับพวกสาวก

ความต้องการนี้ตอบสนองได้โดยการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่นี้ไม่ได้เป็นการกล่าวหา...

1. ผู้เชื่อไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์จนกว่าเขาจะรับการเติมเปี่ยมแบบพิเศษนี้
2. ไม่มีการงานใดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ปรากฏในผู้เชื่อจนกว่าการเติมเปี่ยมแบบนี้จะ
เกิดขึ้น
3. ไม่มีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณแบบอื่นนอกจากแบบนี้ที่ชำระใจให้สะอาดได้
4. ทุกคนที่มีการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจะมีพันธกิจแบบอัครทูต

เราไม่ควรทึกทักว่าประสบการณ์ของเราจะเหมือนกับพวกสาวก อย่างไรก็ตาม

ความต้องการที่จะได้รับการชำระใจให้บริสุทธิ์และรับมอบฤทธิ์อำนาจเพื่อทำพันธกิจยังคงสำคัญ
สำหรับเรา

จากตัวอย่างของพวกสาวก เราสามารถมองเห็นสิ่งต่อไปนี้

1. ถ้าหากคน ๆ หนึ่งมีความต้องการนี้
เขายอมไม่ได้ถูกเตรียมให้พร้อมเต็มที่สำหรับงานพันธกิจหรือมีชีวิตที่บริสุทธิ์

2. พระเจ้าไม่ต้องการทิ้งคน ๆ หนึ่งให้อยู่ในสภาพเช่นนั้น
3. ทางออกไม่ใช่การฝึกรบหรือขั้นตอนระยะยาวเพื่อเติบโตฝ่ายวิญญาณ
4. เป็นไปได้ที่ความต้องการนี้จะได้รับการตอบสนองในเสี้ยววินาทีหลังจากมีการแสวงหาอย่างถูกต้อง

ผู้เชื่อสามารถรับภาระงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ได้อย่างไร?

เปโตรกล่าวว่ารับได้โดยความเชื่อ¹¹²

พระเยซูเตรียมพวกสาวกให้มีความเชื่อ โดยการให้พระสัญญาและสร้างความคาดหวังให้พวกเขา

ด้วยเหตุนี้ ถ้าหากคน ๆ

หนึ่งมองเห็นความต้องการของตัวเองและเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะตอบสนองความต้องการนั้น เขาก็สามารถรับพระคุณนี้ได้โดยความเชื่อ

การบ้าน

นักศึกษาแต่ละคนควรสำรวจตัวเองด้วยการอธิษฐานและเขียนคำตอบของคำถามเหล่านี้ไม่ต้องส่งกระดาษคำตอบให้หัวหน้าชั้นเรียน

- ฉันพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือฉันมีแนวโน้มทำให้สำเร็จตามความสามารถที่ฉันมี?
- ฉันมีอุปนิสัยบางอย่างที่แสดงให้เห็นในพวกสาวกซึ่งชี้ให้เห็นว่าฉันจำเป็นต้องได้รับการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ใหม่?
- มีการกระทำใด นิสัยใด ท่าทีใด หรือเป้าหมายใดที่ฉันไม่ได้ยอมจำนนต่อพระเจ้าหรือไม่?

¹¹² แหล่งข้อมูลเดียวกัน

- ฉันเต็มใจให้พระวิญญูณบริสุทธิชำระฉันให้สะอาดหมดจด เพื่อพระเจ้าจะใช้ฉันให้ถวายเกียรติแด่พระองค์ใหม่?

บทที่ 7

การอธิษฐานและการถืออดอาหาร

บทนำ

สิ่งที่คริสตจักรต้องการในปัจจุบันนี้ไม่ใช่การมีอุปกรณ์ต่าง ๆ มากขึ้นหรือที่ดีกว่า ไม่ใช่องค์กรใหม่หรือองค์กรมากขึ้น ไม่ใช่วิธีการแปลกใหม่ แต่ต้องการคนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้ได้ คือคนที่อุทิศตัวในการอธิษฐาน คนที่ทรงพลังในการอธิษฐาน พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เคลื่อนไหวผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ แต่ทรงเคลื่อนไหวผ่านทางมนุษย์ พระองค์ไม่ได้มาอยู่เหนืออุปกรณ์สิ่งของ แต่มาอยู่เหนือมนุษย์ พระองค์ไม่ได้เจิมแผนงานต่าง ๆ แต่เจิมมนุษย์ คือมนุษย์ที่อุทิศตัวในการอธิษฐาน ¹¹³

► จากคำกล่าวข้างต้น อะไรคือข้อผิดพลาดที่ อี เอ็ม บาวนด์ พยายามจะแก้ไขให้ถูกต้อง?

การอธิษฐานแสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาพระเจ้า

คนที่ยุ่งจนไม่มีเวลาอธิษฐานก็คือคนที่คิดว่างานที่เขาทำสำคัญกว่างานที่พระเจ้าจะทำเพื่อเป็นการตอบคำอธิษฐานของเขา

เนื่องจากเราพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ การอธิษฐานจึงสำคัญต่อเรา

เปาโลขอให้ผู้คนอธิษฐานเพื่อข่าวประเสริฐจะเผยแพร่ออกไป ¹¹⁴

ทำไมการอธิษฐานจึงสำคัญ?

► เราว่าการอธิษฐานสำคัญสำหรับผู้เชื่อ

แต่อะไรคือเหตุผลว่าการอธิษฐานสำคัญสำหรับคนที่เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ?

การอธิษฐานสำคัญสำหรับผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

¹¹³ อี เอ็ม บาวนด์, *ฤทธิ์เดชผ่านการอธิษฐาน*

¹¹⁴ 2 เธสะโลนิกา 3:1, โครินธ์ 4:3, เอเฟซัส 6:19

(1) ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

การอธิษฐานเป็นลมหายใจของจิตวิญญาณ

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐนำคนอื่นให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เขาเองก็มีประสบการณ์นั้นแล้ว

(2)

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่สามารถรักษาภาระใจที่ถูกต้องเพื่องานพันธกิจได้โดยไม่ใช้เวลาอยู่กับพระเจ้าในการอธิษฐาน

โดยปราศจากการอธิษฐาน คนที่พยายามประกาศข่าวประเสริฐจะมีแรงจูงใจที่ผิด

(อาจแสวงหาความสำเร็จส่วนตัวหรือชอบโต้เถียง)

(3)

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อทำให้คนบาปสำนึกผิดและให้ความปรารถนาเพื่อรับความรอด

การประกาศข่าวประเสริฐไม่ได้เกิดจากความพยายามของมนุษย์

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐพึ่งอาศัยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เหตุผลของมนุษย์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้คนบาปยอมรับความผิดของตนและไม่สามารถทำให้เขาปรารถนาพระเจ้าได้¹¹⁵

(4) ผู้ประกาศข่าวประเสริฐพึ่งพาพระเจ้าเพื่อเจิมเขาในการใช้พระคัมภีร์¹¹⁶

(5) ผู้ประกาศข่าวประเสริฐจำเป็นต้องได้รับการทรงนำของพระเจ้าในงานพันธกิจของเขา¹¹⁷

ภาคปฏิบัติในการอธิษฐาน

ชีวิตอธิษฐานส่วนตัว

คริสเตียนทุกคนควรสวดขอร้องในการอธิษฐานเป็นประจำทุกวัน

และยิ่งสำคัญมากกว่าสำหรับคนที่ต้องการเกิดผลในการประกาศข่าวประเสริฐ

¹¹⁵ ยอห์น 16:8, ยอห์น 6:24

¹¹⁶ โรม 1:16, อีสยาห์ 55:11

¹¹⁷ กิจการ 11:12

“บรรดาคนที่บาของพวกเขากลับความรับผิดชอบในการทำให้โลกนี้มาเป็นคริสเตียน
มีคำร้องขอสำคัญที่สุดอย่างเดียว พวกเขาไม่ได้พูดว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอสอนให้เราทำการอัศจรรย์’
หรือ ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอสอนให้เราฉลาด...แต่พวกเขาพูดว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า
ขอสอนให้เราอธิษฐาน’”
- บิลลี เกรแฮม

เขาคควรมีเวลาที่ตั้งไว้เป็นพิเศษในแต่ละวันเพื่อจะใช้เวลาตามลำพังกับพระเจ้า ถ้าเป็นไปได้
เขาคควอยู่ยในสถานที่สงบส่วนตัว
เขาคควจำเป็นต้องตื่นเช้าขึ้นเพื่อจะอธิษฐานโดยไม่ต้องมีอะไรรบกวนก่อนที่จะเข้าสู่วันที่มิง
งานยุ่งต่าง ๆ มากมาย ถ้าเขาคควไม่สามารถตั้งเวลาพิเศษเพื่ออธิษฐานได้ในช่วงเช้าตรู
เขาคควจะยังคงใช้เวลาสองสามนาที่ของทุกวันใหม่เพื่อพูดคุยกับพระเจ้า
เขาคควอ่านพระคัมภีร์ทุกวันและใครครวญ
อธิษฐานขอให้พระเจ้าทำให้ความจริงจากพระวจนะสำเร็จในชีวิตของเขา

หัวข้ออธิษฐานเพื่อ

การทำหัวข้อต่าง ๆ เพื่อจะอธิษฐานเพื่อนั้นเป็นเรื่องดี ไม่เช่นนั้นเราคควลิมเรื่องที่สำคัญได้
เราคควอธิษฐานเพื่อการเผยแพร่ว่างประเสริฐไปทั่ว โลก
โดยเฉพาะในประเทศที่คริสเตียนถูกข่มเหง
เราคควอธิษฐานเพื่อให้ว่างประเสริฐเกิดผลสำเร็จในประเทศของเราเอง
เราคควอธิษฐานว่างคริสตจักรท้องถิ่นของเราจะทำให้มีขั่นของพระเจ้าบรรลุผลสำเร็จในชุมชน
ของเรา
เราคควอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยตัวเราเองในการแบ่งปันว่างประเสริฐได้อย่างเกิดผล
หัวข้ออธิษฐานช่วยให้คนอธิษฐานได้ในบางเวลาที่เขามีปัญหาในการจัดจล
ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้หัวข้ออธิษฐานทุกครั้ง
บางครั้งที่คุณรู้สึกว่างต้องอธิษฐานเพื่อบางเรื่องที่เราจะจ
คุณสามารถจำหัวข้อนั้นได้โดยไม่ต้องใช้หัวข้ออธิษฐาน

► มีเรื่องอะไรอย่างอื่นบ้างที่ควรออยู่ในหัวข้ออธิษฐาน?

รายชื่อสำหรับอธิษฐานเพื่อ

เขียนชื่อคนสิบคนที่คุณรู้จักเป็นการส่วนตัวที่จำเป็นต้องได้รับความรอด พวกเขาควรเป็นคนที่คุณติดต่อสัมพันธ์ด้วยบ่อย ๆ อุทิศตัวอธิษฐานเพื่อพวกเขาทุกวัน พุดกับพวกเขาหากพระเจ้าเปิดโอกาสให้ ถ้าไม่มีโอกาสพุด ขอให้อธิษฐานต่อไป ตามคำพยานของหลายคนที่ทำแบบนี้ ถ้าคุณทำสิ่งนี้ ในเวลาไม่ถึงหนึ่งปีจะมีบางคนได้รับความรอด

คู่อธิษฐาน

การที่คริสเตียนคนหนึ่งมีเพื่อนเพื่ออธิษฐานด้วยกันเป็นประจำเป็นเรื่องดี พวกเขาควรแบ่งปันความขัดสนและช่วยชนะต่อกัน พวกเขาควรเจอกันทุกสัปดาห์ หรือบ่อยกว่านั้น

สามีและภรรยาอาจอธิษฐานด้วยกันในลักษณะนี้ แต่จะดีถ้าหากสามีจะมีผู้ชายที่เป็นคู่อธิษฐาน และภรรยามีผู้หญิงที่เป็นคู่อธิษฐาน

► สมาชิกในชั้นเรียนมีประสบการณ์อะไรแล้วบ้างกับการมีคู่อธิษฐาน?

การเดินอธิษฐาน

การเดินอธิษฐานอาจเกิดขึ้นเมื่อพันธกิจรู้สึกถึงความรับผิดชอบต่อผู้คนในละแวกนั้น ๆ กลุ่มหรือบุคคลเดินทั่วบริเวณนั้นเพื่ออธิษฐานสำหรับสิ่งที่จำเป็นสำหรับที่นั้น

การอธิษฐานอาจเป็นแบบเงียบ ๆ พวกเขาอาจพุดคุยกับบางคนที่พบเจอ แต่เป้าหมายของการเดินคือเพื่ออธิษฐาน

การเดินอธิษฐานอาจทำได้ในช่วงเริ่มต้นของพันธกิจในพื้นที่หนึ่ง ๆ หรือทำได้ในเวลาต่อมา

สถานีอธิษฐาน

บางคริสตจักรได้จัดตั้งสถานีอธิษฐานแบบชั่วคราวในที่สาธารณะซึ่งมีผู้คนมากมายผ่านไปมา พวกเขาตั้งป้าย “สถานีอธิษฐาน” และเสนอตัวอธิษฐานเพื่อผู้ที่ผ่านไปมา พวกเขาถามว่า “คุณมีเรื่องอะไรที่อยากให้เราอธิษฐานเพื่อไหม?”

พวกเขาแสดงความห่วงใยต่อความจำเป็นในชีวิตผู้คนและไม่ได้ตั้งท่าโต้เถียงบ่อยครั้งพวกเขามีโอกาสแบ่งปันข่าวประเสริฐ

► ในพื้นที่ของคุณมีที่ใดเหมาะต่อการทำสถานีอธิษฐานบ้าง?

การอธิษฐานตามพระคัมภีร์

คำอธิษฐานที่พระเยซูและอัครทูตอธิษฐานแสดงให้เห็นสิ่งที่เราควรอธิษฐาน เพราะเรารู้ว่าพวกเขาอธิษฐานตามพระประสงค์ของพระเจ้า มีสามตัวอย่างดังนี้...

คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า: ในมัทธิว 6:9-13

พระเยซูให้ต้นแบบของคำอธิษฐานแก่พวกสาวก เราควรอธิษฐานด้วยถ้อยคำเหล่านี้ แต่เราควรอธิษฐานทั่วไปตามลำดับความสำคัญเหล่านี้ด้วย

คำอธิษฐานของเปาโลเพื่อชาวเอเฟซัส: ในเอเฟซัส 3:14-19

เปาโลอธิษฐานเพื่อการสถาปนาชีวิตฝ่ายวิญญาณสำหรับผู้เชื่อทั้งหลาย เราควรอธิษฐานเพื่อตัวเองและคนอื่นด้วยคำอธิษฐานอย่างเดียวกันนี้

คำอธิษฐานเพื่อการเก็บเกี่ยว: ในมัทธิว 9:36-38

พระเยซูขอให้พวกสาวกมีส่วนร่วมกับพระองค์ในความเมตตาสงสารต่อคนบาปและอธิษฐานขอให้พระเจ้าส่งคนงานเข้ามาในทุ่งแห่งการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณ

ภาคปฏิบัติในการถืออดอาหาร

การถืออดอาหารเป็นวิธีการจดล่อกับสิ่งฝ่ายวิญญาณและนิรันดร์

โดยหันความสนใจออกจากสิ่งฝ่ายกายภาพและชั่วคราว

เป็นการแสดงให้เห็นว่าสิ่งฝ่ายวิญญาณและนิรันดร์นั้นสำคัญต่อเรามากกว่าสิ่งฝ่ายกายภาพและชั่วคราว นี่คือนิยามที่เสริมกำลังให้กับความเชื่อของเรา

การถืออดอาหารแตกต่างจากคนที่ดิ้นรนอดอาหารเพื่อโน้มน้าวให้พระเจ้าทำบางสิ่งอย่างไร?

ตัวอย่างการถืออดอาหารจากพระคัมภีร์

ทั้งหมดนี้คือตัวอย่างที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับบางคนที่ยืนยันอยากให้พระเจ้าแทรกแซงสถานการณ์ในชีวิตจนเขาต้องถืออดอาหาร

ตัวอย่างเหล่านี้ถูกคัดสรรจากหลายตอนในพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์กล่าวสนับสนุนการถืออดอาหาร

ในพระคัมภีร์มักจะกล่าวถึงการถืออดอาหารโดยเป็นส่วนหนึ่งของคำอธิษฐานถึงเหตุผลที่พระเจ้าเข้ามาแทรกแซง

ชั้นเรียนควรอ่านพระคัมภีร์ตอนหนึ่งเกี่ยวกับการถืออดอาหารและอธิษฐานร่วมกันถึงสถานการณ์ที่ถูกกล่าวถึงในตอนนั้น

ข้อพระคัมภีร์	ผลของการถืออดอาหารและอธิษฐาน
2 พงศาวดาร 20	การถืออดอาหารของชนชาติหนึ่งนำมาซึ่งชัยชนะเหนือสงคราม
เอเสรา 8:21	เอเสราถืออดอาหารและอธิษฐานเพื่อให้พระเจ้าปกป้องจากอันตราย
เอสเธอร์ 4:16	ชาวยิวถืออดอาหารเพื่อให้พระเจ้าเข้าแทรกแซงแผนการสังหารหมู่
โยนาห์ 3:5-9	ชาวนินาเวห์ถืออดอาหารเพื่อให้พระเจ้าเมตตา
ผู้วินิจฉัย 20:26	อิสราเอลถืออดอาหารเพื่อให้พระเจ้าทรงนำในการทำสงคราม
1 ซามูเอล 7:6	อิสราเอลถืออดอาหารเพื่อขอพระเจ้ายกโทษและช่วยกู้
เนหะมีย์ 1:4	เนหะมีย์ถืออดอาหารขอพระเจ้าให้เขาสร้างเมืองขึ้นใหม่อีกครั้ง
ดาเนียล 9:3	ดาเนียลถืออดอาหารขอการช่วยกู้อิสราเอลจากการเป็นเชลย
โยเอล 2:12	มีการเรียกให้ถืออดอาหารพร้อมกับกลับใจใหม่และหลีกเลี่ยงการพิพากษา
มัทธิว 4:2	พระเยซูถืออดอาหาร 40 วันเพื่อเตรียมสำหรับพันธกิจของพระองค์บนโลกนี้
ลูคา 2:37	อันนาเป็นผู้เผยพระวจนะที่ใช้เวลาถืออดอาหารและอธิษฐาน
กิจการ 10:30	โครเนอัสกำลังถืออดอาหารเมื่อเขาได้รับข่าวสารจากพระเจ้า
กิจการ 13:2-3	ขณะถืออดอาหาร พระเจ้าบอกให้คริสตจักรส่งมิชชันนารี
กิจการ 27:21	เปาโลถืออดอาหารและอธิษฐานในช่วงวิกฤติ

คำกำชับของพระเยซู

พระเยซูตรัสว่าพวกสาวกจะถืออดอาหารเมื่อพระองค์ไม่อยู่กับเขาในทางกายภาพอีกต่อไป¹¹⁸

พระองค์กำชับพวกเขาให้ถืออดอาหารอย่างถูกต้องเหมาะสม

พระองค์ตรัสว่าการถืออดอาหารต้องไม่แสดงให้ใครคนอื่นเห็น

“เมื่อท่านทั้งหลายถืออดอาหาร อย่าทำหน้าเศร้าหมองเหมือนพวกคนหน้าซื่อใจคด เพราะพวกเขาทำหน้าให้มอมแมม เพื่อให้คนอื่นเห็นว่าเขาถืออดอาหาร เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า พวกเขาได้บำเหน็จของเขาแล้ว แต่ท่านเมื่อถืออดอาหาร จงล้างหน้าและเอาน้ำมันชโลมศีรษะ เพื่อคนทั้งหลายจะไม่รู้ว่าท่านถืออดอาหาร แต่ให้ปรากฏแก่พระบิดาของท่าน ผู้สถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่าน ผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับจะประทานบำเหน็จแก่ท่าน.”¹¹⁹

ตัวอย่างการถืออดอาหารในประวัติศาสตร์

ผู้เชื่อบางคนในคริสตจักรยุคแรกถืออดอาหารทุกวันพุธและวันศุกร์นอกเหนือจากวันถืออดอาหารประจำที่กำหนดไว้ มาร์ติน ลูเธอร์, จอห์น คาร์วิน, จอห์น น็อก, โจนathan เอ็ดเวิร์ด, ชาร์ล ฟินเนย์, และ ดี แอล มูดี ล้วนถืออดอาหารอย่างมาก จอห์น เวสเลย์

และคริสตจักรเมธอดิสต์ในยุคแรกมีชื่อเสียงในการถืออดอาหาร

ทุกการฟื้นฟูที่ยั่งยืนและสำคัญล้วนเริ่มต้นด้วยการอธิษฐานและถืออดอาหาร

► ใครคือคนที่คุณรู้จักซึ่งเห็นผลดีจากการถืออดอาหาร?

จุดอ่อนของคริสตจักรสมัยใหม่

พระเยซูบอกพวกสาวกว่าพวกเขาล้มเหลวในการช่วยคนที่ถูกผีสิงเหตุเพราะพวกเขาไม่เชื่อ จากนั้นพระองค์ตรัสว่า “แต่ผีชนิดนี้จะขับไม่ออกนอกจากโดยการอธิษฐานและการอดอาหาร”¹²⁰ พระองค์บอกเป็นนัยว่าการอธิษฐานและการถืออดอาหารเป็นวิธีบรรลุถึงความเชื่อ และด้วยเหตุนี้จึงแก้ไขการไม่เชื่อ

พระองค์ไม่ได้หมายความว่าพวกสาวกควรเริ่มต้นถืออดอาหารอธิษฐานเฉพาะเมื่อมีวิกฤติเท่า

¹¹⁸ มัทธิว 9:15, ลูกา 20

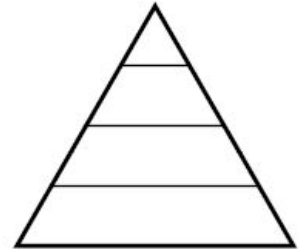
¹¹⁹ มัทธิว 6:16-18

¹²⁰ มัทธิว 17:21

นั้น

พระองค์หมายความว่า การอธิษฐานและถืออดอาหารเป็นประจำเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของพวกเรา เพื่อพวกเขาจะมีความเชื่อที่จำเป็นต่อการเผชิญกับวิกฤติได้

การหาเหตุผลจากถ้อยคำของพระเยซู และจากข้อพระคัมภีร์มากมาย และจากตัวอย่างในประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการถืออดอาหาร

ทำให้เราสามารถเขียนแผนผังพระพรที่เราได้รับด้วยภาพปิรามิดที่แบ่งออกเป็นหลายระดับ พระพรสองระดับด้านล่างจะได้รับโดยผ่านทางความเชื่อซึ่งเราเข้าถึงได้โดยการอธิษฐานเพียงอย่างเดียว

พระพรระดับสูงกว่าจะได้รับโดยผ่านทางความเชื่อที่เข้าถึงได้โดยผ่านทาง การอธิษฐานและถืออดอาหาร

วิธีถืออดอาหารอย่างเหมาะสม

- รวมการอธิษฐานเข้ากับการถืออดอาหารเพื่อการถืออดอาหารจะไม่ใช่เพียงการแสดงออกภายนอก แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงใหม่ในจิตวิญญาณและขยายความเชื่อ
- การถืออดอาหารด้วยแรงจูงใจเพื่อถวายเกียรติพระเจ้า ไม่ใช่ด้วยความหยิ่ง
- เมื่อคุณอธิษฐานและถืออดอาหาร ให้แสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่คุณร้องขอ
- อย่าแทนที่การเชื่อฟังด้วยการถืออดอาหาร
- อย่าทำอันตรายต่อร่างกายของคุณ

ชั้นเรียนควรอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมในการอธิษฐานและถืออดอาหารร่วมกัน

การถืออดอาหารอย่างปลอดภัย

การถืออดอาหารไม่ได้ทำลายสุขภาพหากกระทำอย่างเหมาะสม

แท้จริงแล้วมีผลประโยชน์ทางสุขภาพมากมายที่ได้รับจากการถืออดอาหารเป็นประจำ

- การดื่มน้ำในช่วงระหว่างการถืออดอาหาร อย่าอดน้ำ

- เริ่มต้นจากถืออดอาหารหนึ่งวัน แล้วค่อย ๆ เพิ่มวันให้นานขึ้น
รับประทานอาหารปกติหนึ่งสัปดาห์ในช่วงระหว่างการถืออดอาหารหนึ่งวันหรือมากกว่านั้น

ช่วงเวลาของอาการคลื่นไส้หรือปวดหัวเป็นเรื่องปกติสำหรับผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการถืออดอาหาร ถ้าคนที่มีสุขภาพแข็งแรง ถืออดอาหารสม่ำเสมอ เขาจะไม่มีอาการดังกล่าวหลังจากช่วงแรก ๆ กลืนปากและลมหายใจมีกลิ่นเหม็นเกิดจากร่างกายขับของเสียที่เป็นพิษออกไป

ในช่วงเวลาที่ถืออดอาหารนาน

อาการไม่สบายหลายอย่างจะหยุดลงหลังจากผ่านไปสองสามวัน

- พักการถืออดอาหารระยะยาวด้วยการดื่มน้ำผลไม้ แล้วจึงค่อย ๆ รับประทานอาหารที่ย่อยง่าย

การบ้าน

(1) พิจารณาสິ่ที่คุณจะทำเพื่อพัฒนาตัวเองในการอธิษฐานเชิงปฏิบัติ

กำหนดเวลาและปริมาณเวลาไว้สำหรับการอธิษฐานเป็นประจำทุกวัน

พิจารณากำหนดตารางเวลาเพื่อถืออดอาหารเป็นประจำ

(2) อ่านข้อพระคัมภีร์สองตอนเกี่ยวกับการถืออดอาหาร

เขียนหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับแต่ละตอนเพื่ออธิบายสถานการณ์และผลที่ได้รับจากการถืออดอาหาร

บทที่ 8

วิธีการของพระเยซู

บทนำ

▶ อ่าน มัทธิว 19:16-22 อะไรที่ทำให้คุณประหลาดใจเกี่ยวกับคำตอบของพระเยซูต่อชายคนนี้?
ถ้าคุณได้ยินเพื่อนคนหนึ่งตอบคนที่ถามเขาว่าจะมีชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร
มีอะไรที่คุณอยากจะอธิบายให้เพื่อนของคุณบ้าง?

ของขวัญที่ถูกเข้าใจผิด

ลองนึกภาพว่าคุณมีสุขภาพแข็งแรงดี

แต่เพื่อนคนหนึ่งมาหาคุณและบอกว่าเขาได้จ่ายเงินเพื่อค่ารักษาโรคบางอย่าง¹²¹

เพื่อจ่ายค่ารักษานี้ เขาต้องขายบ้านและทุกสิ่งที่มี และเขาได้จ่ายค่ารักษานี้ให้คุณ

▶ คุณจะพูดอะไรกับเพื่อนของคุณเมื่อเขาให้ของขวัญนั้นแก่คุณ?

คุณจะขอบคุณเขาสำหรับความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่คุณจะไม่เข้าใจเกี่ยวกับของขวัญนั้น
ทำไมเขาจึงต้องให้มากขนาดนั้นเพื่อจ่ายสำหรับบางสิ่งที่เป็นสำหรับคุณ?

เวลานี้ขอให้คุณคิดถึงเรื่องที่แตกต่างกันออกไป คุณเคยเป็นหมอและพบว่าตัวเองมีโรคร้ายแรง
การรักษาที่มีค่าใช้จ่ายสูงมาก และคุณไม่มีทางจ่ายได้ คุณกลับไปบ้านและคิดถึงความตาย
คุณตระหนักว่าครอบครัวของคุณจะสูญเสียคุณไป
และคุณจะไม่สามารถพบกับสิ่งที่คุณหวังไว้ในชีวิต

จากนั้นเพื่อนคนหนึ่งมาหาและบอกว่าเขายินดีให้ทุกสิ่งที่เขา มีเพื่อรักษาคุณให้หายโรค
คุณซาบซึ้งใจเพราะคุณเข้าใจถึงความจำเป็นของตัวเองก่อน
ของขวัญของเขาคือชีวิตของคุณ

¹²¹ เนื้อหาส่วนใหญ่ของบทเรียนนี้นำเสนอโดย เรย์ คอมฟอร์ท ในคำเทศนาเรื่อง “Hell’s Best-Kept Secret”
และหนังสือชื่อเดียวกัน สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.livingwaters.com>

ตอนนี้คิดถึงการตอบสนองของคนในโลกนี้เมื่อพวกเขาได้ยินข่าวประเสริฐ คำว่า “ข่าวประเสริฐ” หมายถึง “ข่าวดี” แต่คนมากมายไม่เข้าใจว่าทำไมข่าวนี้จึงเป็นข่าวดี

ลองจินตนาการว่ามีชายคนหนึ่งชื่อเพียร์ เพื่อนของเขาบอกกล่าว “พระเยซูตายบนไม้กางเขนเป็นเครื่องบูชาเพื่อความบาปของคุณจะได้รับการยกโทษ”

เพียร์คิดว่า “ผมไม่ได้เป็นคนเลวนะ ผมดีกับเพื่อนและครอบครัว
ทำไมการเป็นเครื่องบูชายิ่งใหญ่นั้นต้องจำเป็นสำหรับความบาปของผมด้วยล่ะ?
ทำไมการยกโทษจึงสำคัญหรือ?”

เพียร์อาจโกรธว่าเพื่อนของเขาคิดว่าเขาเป็นคนบาปที่ต้องการการตายของพระเยซูเพื่อยกโทษให้เขา

พระคัมภีร์บอกเราว่าเรื่องไม้กางเขนทำให้ผู้คนไม่พอใจ
ผู้คนที่ต้องการหาทางเพื่อพิสูจน์ว่าตัวเองถูกต้อง
พวกเขาไม่คิดว่าการเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพวกเขา
ดังนั้นไม้กางเขนจึงเป็นเรื่องโง่เขลาสำหรับพวกเขา¹²²

เหมือนภาพตัวอย่างที่อธิบายเกี่ยวกับการรักษาโรค
ผู้คนไม่ซาบซึ้งใจกับไม้กางเขนเพราะพวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมถึงจำเป็นต้องมีด้วย
วิธีการตามหลักการพระคัมภีร์เพื่อเตรียมคนสำหรับข่าวประเสริฐคือการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาจำเป็นต้องมีข่าวประเสริฐ
พวกเขาจำเป็นต้องตระหนักว่าตนเป็นคนบาปซึ่งอีกไม่นานจะได้รับการพิพากษาจากพระเจ้า

► ทำไมคน ๆ หนึ่งจึงยินดีเมื่อได้ยินข่าวประเสริฐ?

ความหมายที่สำคัญของการพิพากษา

ข้อเท็จจริงว่าคนบาปจะได้รับการพิพากษาและลงโทษเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้คนบาปคนหนึ่งยินดีเมื่อได้ยินข่าวประเสริฐ

¹²² 1 โครินธ์ 1:18

ตามที่มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็จะมี การพิพากษาฉันใด ¹²³

คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา ¹²⁴

► อ่านคำอธิบายเรื่องการพิพากษาใน วิวรณ 20:12-15

การพิพากษาในอนาคตสำหรับคนบาปคือเหตุผลเบื้องต้นในการจำเป็นต้องได้รับความรอดของ คนบาปทุกคน

พระเจ้าสั่งให้ทุกคนกลับใจใหม่ “เพราะพระองค์ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้แล้ว ในวันนั้นพระองค์จะ ทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรม” ¹²⁵

ถ้าบุคคลหนึ่งไม่เข้าใจว่าความบาปของเขาร้ายแรง เขาก็ขาดเหตุผลสำคัญที่จะปรารถนาความรอด

► อะไรทำให้บุคคลหนึ่งตระหนักว่าความบาปของเขาร้ายแรง?

ประโยชน์ของพระบัญญัติ

คนมากมายไม่สนใจข่าวประเสริฐเพราะพวกเขาไม่ถือว่าตัวเองมีความผิด พระคัมภีร์กล่าวว่าคนส่วนใหญ่ถือว่าตัวเองเป็นคนดี ¹²⁶

ถ้าคุณถามใครบางคนว่าเขาเป็นคนดีไหม เขาจะตอบทำนองนี้ว่า “ใช่”

และพร้อมที่จะโต้เถียงเพื่อปกป้องตัวเอง คนส่วนใหญ่คิดว่าความบาปของพวกเขาไม่ชั่วร้าย และพวกเขาควรได้รับการยกเว้น

การหยิบบิ้นพระคุณและการยกโทษให้กับคนเหล่านั้นไม่เป็นที่เข้าใจได้

¹²³ ฮีบรู 9:27

¹²⁴ มัทธิว 12:36

¹²⁵ กิจการ 17:30-31

¹²⁶ สุภาสิต 20:6

คน ๆ

นั่นต้องมองเห็นตัวเองว่าเป็นคนบาปและสำนึกผิดในใจก่อนที่เขาจะเห็นว่าตัวเองต้องการพระคุณ พระเจ้าให้พระบัญญัติไว้เพื่อแสดงให้เห็นความบาป

คำว่า *พระบัญญัติ* ไม่ได้หมายความว่าอย่างเจาะจงถึงพิธีกรรมต่าง ๆ

ที่กำหนดไว้ในพันธสัญญาเดิมซึ่งเป็นระเบียบของการนมัสการในพระวิหาร

เราไม่ได้พูดถึงพระบัญญัติต่าง ๆ

ที่ให้ไว้เพื่อปกครองอิสราเอลซึ่งไม่ได้นำมาใช้กับเราในรูปแบบเดียวกัน

เรากำลังพูดถึงมาตรฐานของพระเจ้าเรื่องความชอบธรรม กษัตริย์ดาวิดเขียนไว้ในสดุดี 119

ว่าเขารักพระบัญญัติของพระเจ้าเหมือนกับที่เขารักพระเจ้า

เพราะพระบัญญัตินั้นมาจากพระลักษณะของพระเจ้าเอง

พระบัญญัติของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าเราควรมีชีวิตอยู่และเรามีความผิดเนื่องจากการไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ ไม่มีใครชอบธรรมได้โดยการรักษาพระบัญญัติ¹²⁷

เพราะทุกคนทำบาปเรียบร้อยแล้ว บุคคลกำลังใช้พระบัญญัติอย่างผิด ๆ

ถ้าหากเขาคิดว่าการพยายามปฏิบัติตามจะทำให้ได้รับความรอด

พระบัญญัติของพระเจ้าชี้นำชีวิตของเรา¹²⁸ แต่นั่นไม่ใช่หนทางแห่งความรอดของเรา

พระบัญญัติไม่สามารถนำเราไปสู่ความรอดได้ เพราะตั้งแต่แรกเกิด

เราก็ไม่มีความสามารถทำตามข้อกำหนดอย่างครบถ้วนได้¹²⁹

พระบัญญัติไม่ได้คัดค้านกับข่าวประเสริฐในแผนการของพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกเราว่าพระบัญญัติมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้คนบาปตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องรับความรอด ข่าวประเสริฐไม่ได้ลบล้างพระบัญญัติ¹³⁰ หรือทำให้ไม่เกี่ยวข้องกับเรา

พระบัญญัติทำหน้าที่เป็นตั้งการเตรียมที่สมบูรณ์สำหรับข่าวประเสริฐ

ไม่เพียงแต่ในสมัยโบราณเท่านั้นแต่ยังคงดำเนินต่อไป

¹²⁷ กาลาเทีย 2:16, โรม 3:20

¹²⁸ 1 โครินธ์ 9:21

¹²⁹ โรม 8:3, กาลาเทีย 3:21

¹³⁰ มัทธิว 5:17

“พระบัญญัติเป็นครูที่นำเรามาถึงพระคริสต์”¹³¹

“การกลับใจมาเชื่อเกี่ยวข้อกับการตัดขาดกับอดีตอย่างสิ้นเชิงซึ่งเปรียบเหมือนการตายจากอดีต
เราถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว โดยทางไม้กางเขน เราตายต่อโลกที่ไร้พระเจ้า ตายต่อทัศนะ
และมาตรฐานของโลก”

- เลาซานน์ คอมมิทตี้อ์ เวอร์ด อีแวนเจไลเซชัน
เดอะ วิลโลแบงส์รีพอร์ท

บางคนคิดว่าช่วงเวลาของพระบัญญัตินั้นจบสิ้นลงแล้ว และตอนนี้เป็นเวลาแห่งพระคุณ
ความจริงคือทุกคนต้องเผชิญหน้ากับพระบัญญัติของพระเจ้าและตระหนักว่าเขาถูกลงโทษก่อน
ที่จะเขาจะเข้าใจพระคุณ อัครทูตเปาโลกล่าวว่า “แต่ถ้าไม่มีธรรมบัญญัติแล้ว ข้าพเจ้าก็คง
ไม่รู้จักบาป”¹³²

เปาโลกล่าวว่าพระบัญญัติมีไว้เพื่อแสดงว่าคนบาปมีความผิดและไม่มีข้อแก้ตัว
เพราะโดยพระบัญญัติ ผู้คนตระหนักว่าตนเองเป็นคนบาป¹³³ ทุกคน “อยู่ใต้พระบัญญัติ”
และถูกลงโทษจนกว่าเขาจะได้รับ ความรอด

ข่าวประเสริฐจะไม่ใช่ข่าวดีสำหรับคนที่ไม่รู้ว่าคุณบาปของเขาเป็นเรื่องร้ายแรง
ข่าวประเสริฐคือข่าวดีสำหรับคนที่รู้ว่าเขามีความผิดและไม่ช้านานจะต้องเผชิญกับการพิพากษา
ของพระเจ้า

▶ อ่าน ลูคา 18:10-14

ถ้ามีบางคนบอกฟาริสีคนหนึ่งว่าเขาสามารถได้รับการยกโทษโดยพระคุณของพระเจ้า
ฟาริสีคนนั้นจะตอบสนองอย่างไร?

ข้อผิดพลาดในการประกาศข่าวประเสริฐสมัยใหม่

ทุกวันนี้มีการประกาศข่าวประเสริฐมากมายที่ไม่เห็นว่าทุกคนมีความผิดบาปและสมควรถูกพระเจ้าพิพากษา

พวกเขาไม่ต้องการบอกผู้คนว่าเป็นคนไม่ดี

¹³¹ กาลาเทีย 3:24

¹³² โรม 7:7

¹³³ โรม 3:19-20

พวกเขาอยากพูดแต่เรื่องด้านบวกแทนที่จะพูดด้านลบ

พวกเขาอยากนำเสนอผลประโยชน์ของความรอดในโลกนี้แทนที่จะนำเสนอสิ่งที่เป็นนิรันดร์
เนื่องจากพวกเขากำลังพูดกับผู้คนที่จดจ่อกับสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้

พวกเขาบอกเป็นนัยว่าพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งเลวร้าย เป็นศัตรูกับความรอด
เป็นสิ่งสำคัญเฉพาะกับคนที่ต้องการรอดโดยการประพฤติ พระคัมภีร์กล่าวว่า
พระบัญญัตินั้นดีและบริสุทธิ์¹³⁴

คนที่ต้องการให้พระเจ้าพอพระทัยจะพยายามทำตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้าสำหรับชีวิต¹³⁵

พวกเขาพูดเป็นนัยว่ามาตรฐานของพระเจ้าเป็นไปไม่ได้และไม่สมเหตุสมผล
คุณไม่ถูกกล่าวโทษสำหรับความบาปของคุณ

ปัญหาคือถ้าหากคน ๆ หนึ่งไม่ได้รู้สึกถึงความผิดจริง ๆ เขาก็ไม่สามารถกลับใจจริงได้
เขาไม่สามารถเสียใจกับสิ่งที่เขาทำได้จนกว่าเขาจะรู้ว่าเขาเลือกทำสิ่งที่ผิด ถ้าคน ๆ
หนึ่งไม่ได้เชื่อจริง ๆ ว่าตัวเองเป็นคนบาปเมื่อเขาขอการยกโทษ

เขาเพียงแต่กำลังขอให้พระเจ้ายอมรับความล้มเหลวของเขาในฐานะมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น

ข้อเท็จจริงคือการที่คนบาปไม่ต้องถูกลงโทษเนื่องจากเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาป
แต่พวกเขาถูกลงโทษเพราะความบาปที่ตั้งใจทำและทำที่กบฏต่อพระเจ้า¹³⁶

ผู้คนมากมายเชื่อว่าพระเจ้าทรงรักและให้อภัย

แต่พวกเขาไม่ตระหนักว่าพระองค์เป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรมด้วย

พวกเขาคาดหวังว่าถ้าได้พบกับพระเจ้า พระองค์จะยกโทษให้แม้ว่าพวกเขาไม่เคยกลับใจใหม่
ข่าวประเสริฐที่ไม่สมบูรณ์ที่พวกเขาได้ยินได้ทำให้พวกเขาอะลุ่มอล่วยมากขึ้นต่อความบาปข
องพวกเขา

การประกาศข่าวประเสริฐสมัยใหม่มากมายที่เน้นว่า หากคน ๆ หนึ่งมาเป็นคริสเตียน
เขาจะมีความสุขมากขึ้น พวกเขาพูดว่าความบาปไม่ได้ทำให้อึดใจ แต่พระเจ้าทำให้อึดใจ
พวกเขาพูดว่าคน ๆ หนึ่งจะรับความรัก สันติสุข และความยินดี

¹³⁴ โรม 7:12-14

¹³⁵ สดุดี 119:1-8

¹³⁶ ยูดา 15

พวกเขาพูดว่าพระเจ้ามีแผนการอันดีเลิศให้กับชีวิตของแต่ละคน และแผนการนั้นจะสำเร็จได้ถ้าหากคนนั้นได้รับความรอด

คำสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เข้าใจผิดได้ พระเจ้าให้ความรักและสันติสุข แต่จะมีความขัดแย้งกันกับคนที่ปฏิเสธพระเจ้า¹³⁷ พระองค์ให้ความยินดี แต่จะมีการข่มเหงเกิดขึ้นด้วยในเวลาเดียวกัน¹³⁸ พระองค์มีแผนการอันดีเลิศสำหรับแต่ละคน แต่คริสเตียนคนหนึ่งอาจเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากและเป็นโศกนาฏกรรม¹³⁹ ถ้าหากคนหนึ่งตัดสินใจเป็นคริสเตียนเพราะเขาคิดว่าชีวิตของเขาจะดีขึ้น เขาอาจต้องผิดหวัง บางคนต้องทนทุกข์อย่างร้ายแรงเพราะมาเป็นคริสเตียน

ในฐานะคริสเตียน เราเข้าใจว่าชีวิตกับพระเจ้านั้นดีเลิศ แม้เมื่อเราต้องเจอความทุกข์แสนสาหัส เราสามารถพูดว่าการรับใช้พระเจ้าเป็นชีวิตที่ดีเลิศ อย่างไรก็ตามผู้คนส่วนใหญ่ไม่มีความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับชีวิตที่ดีเลิศว่าคืออะไร ถ้าหากคุณขอให้พวกเขาอธิบาย พวกเขาจะพูดถึงสุขภาพที่ดี เงิน เสรีภาพ สันติสุข และอื่น ๆ ทำนองนี้ พวกเขาจะไม่เข้าใจเลยว่า การข่มเหง การทนทุกข์แบบคริสเตียนเป็นชีวิตที่ดีเลิศ ดังนั้นเมื่อคุณบอกคนบาปคนหนึ่งว่าถ้าเขามาเป็นคริสเตียนเขาจะมีชีวิตที่ดีเลิศ เขาอาจไม่เข้าใจถึงสิ่งที่คุณกำลังสัญญากับเขา

มีอีกปัญหาหนึ่งเกี่ยวกับการเข้าใจแบบผิด ๆ เรื่องข่าวประเสริฐ คนอาจยอมรับเนื้อหาโดยไม่ได้มองเห็นว่าตัวเองเป็นคนบาปที่สมควรแก่การพิพากษาจริง ๆ เพราะเขาไม่ได้มองว่าความบาปนั้นร้ายแรง เขาไม่ได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริง เขาไม่ได้แสวงหาการรอดพ้นจากบาป แต่แสวงหาผลประโยชน์อย่างอื่น เขาอาจคิดว่าตัวเองได้รับความรอดแล้ว ทั้ง ๆ ที่เขายังไม่รอด

เขาไม่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของความรอดสำหรับชีวิตของเขา เพราะเขายังไม่รอด เขาพยายามในช่วงระยะสั้น ๆ จากนั้นก็เลิกไปด้วยความผิดหวัง

ผลลัพธ์ที่เลวร้ายของข่าวประเสริฐผิดเพี้ยนคือการทำให้นักที่ผิดหวังยากที่จะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐอีกในอนาคต

¹³⁷ มัทธิว 10:34-36

¹³⁸ 1 เธสะโลนิกา 1:6

¹³⁹ 2 โครินธ์ 11:24-27

ข้อสรุปของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากข่าวประเสริฐซึ่งสัญญาให้ชีวิตที่ดีกว่ามีดังนี้

1. สัญญาสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้สัญญา
2. ทำให้คนบาปเข้าใจผิด
3. คนอาจไม่กลับใจมาเชื่อจริง ๆ
4. เขาจะไม่ได้รับผลประโยชน์ตามที่คาดหวัง
5. เขายอมรับข่าวประเสริฐได้ยากขึ้นในอนาคต

► อ่าน กิจการ 14:21-23 อัครทูตบอกให้คนที่กลับใจมาเชื่อคาดหวังอะไร?

พระเยซูเตือนพวกเขาว่าผู้คนจะเกลียดพวกเขาเพราะความเชื่อในพระคริสต์ พระองค์บอกว่าพวกเขาจะไม่ได้รับความรอดเว้นแต่พวกเขาจะอดทนได้จนถึงที่สุด ผู้เขียนพระกิตติคุณสามคนได้บันทึกถ้อยคำเหล่านี้ไว้¹⁴⁰

อัครทูตดั้งเดิมส่วนใหญ่ตายเพื่อพระคริสต์

คริสเตียนนับหลายล้านคนถูกฆ่าตายเพราะความเชื่อของพวกเขา

นี่ไม่ใช่ปัญหาสำหรับคนในยุคโบราณเท่านั้น

มีคริสเตียนมากกว่าครึ่งที่พลีชีพเพื่อข่าวประเสริฐในศตวรรษที่ยี่สิบ

ถ้าหากคนหนึ่งกลับใจมาเชื่อเพราะพระสัญญาเกี่ยวกับความรอดโดยไม่ได้สัญญาถึงชีวิตที่สุขสบาย เขาจะไม่เลิกเชื่อเมื่อเจอกับความยากลำบาก เขาเต็มใจอดทนต่อความทุกข์ยากต่าง ๆ เพื่อเห็นแก่ความรอดที่เป็นนิรันดร์ การทดสอบต่าง ๆ ทำให้ความรอดยังมีค่าสำหรับเขา

► ทำไมคริสเตียนจึงต้องอดทนต่อการข่มเหง?

การสำแดงความรัก

► อ่าน 2 ทิโมธี 2:24-26

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับลักษณะของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ?

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่ควรต่อสู้กับผู้คนที่เขาประกาศ ซาตานคือศัตรู

และคนบาปเป็นนักโทษของซาตาน เราควรอธิบายความจริงด้วยความสุภาพ

¹⁴⁰ มัทธิว 10:22, มาระโก 13:13, ลูคา 21:17

จุดประสงค์ของเราคือเพื่อช่วยพวกเขา ไม่ใช่ทำให้พวกเขาแพ้ในการโต้เถียง คำต่าง ๆ
ที่ใช้ในพระคัมภีร์ตอนนี้มีคำว่าสภาพอ่อนโยนและอดทน

► อ่าน ทิตัส 3:2-5 พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ?

เราควรระลึกไว้ว่าโดยปราศจากพระคุณของพระเจ้า เราจะเป็นเหมือนผู้คนในโลกนี้
พระเจ้าไม่ได้มาหาเราพร้อมกับการพิพากษา แต่มาหาเราพร้อมกับความกรุณาและความรัก

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องไม่โมโหใส่คนบาป แต่โมโหความบาปกับซาตาน
เขาไม่ควรก้าวร้าวรุนแรง เขาไม่ควรดีใจที่ค้นพบข้อผิดพลาดของคนเหล่านั้น
แต่เป็นห่วงและต้องการให้พวกเขาได้รับความรอด

เราได้ศึกษามาว่า เราจะไม่แสดงความรักต่อคนบาปโดยการสัญญาถึงสิ่งต่าง ๆ
ที่พระเจ้าไม่ได้สัญญา

เราไม่แสดงความเมตตาสงสารโดยการกระทำที่บ่งบอกว่าปัญหาในชีวิตของพวกเขาสำคัญกว่า
จุดหมายปลายทางนิรันดร์ของพวกเขา

พระเยซูทำให้คำพยากรณ์สำเร็จ คือการที่พระเมสสิยาห์จะไม่ทำรุนแรงต่อผู้คน แต่อ่อนสุภาพ
และจะไม่บดขยี้ผู้คนที่บอบช้ำจากความบาป¹⁴¹

► เราสามารถสำแดงความรักของพระเจ้าขณะประกาศข่าวประเสริฐด้วยวิธีการใดบ้าง?

การประกาศข่าวประเสริฐในพระคัมภีร์

แนวทางของพระคัมภีร์ในการประกาศข่าวประเสริฐคือการใช้พระบัญญัติของพระเจ้าในการเตรียมคนให้พร้อมรับข่าวประเสริฐ

พระบัญญัติทำให้คนบาปสำนึกผิดและแสดงให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาจะถูกพิพากษาหากพวกเขาไม่ได้รับการยกโทษ

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเทศนาว่าผู้คนควรกลับใจใหม่เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและรอดพ้นจากการพิพากษา¹⁴²

¹⁴¹ มัทธิว 12:19-20

¹⁴² มัทธิว 3:1-12

พระเยซูเทศนาเรื่องการพิพากษาและเกี่ยวกับนรกหลายครั้ง
พระองค์นำเสนอพระคุณให้กับคนที่เสียใจสำหรับความบาปของตนเอง

► อ่าน ลูคา 7:36-50 คนลักษณะใดที่ได้รับการนำเสนอการยกโทษให้?

เราไม่พบในพันธกิจของพระเยซูที่พระองค์นำเสนอการยกโทษให้กับคนที่ไม่เสียใจต่อความบาปของตัวเอง พระองค์เตือนคนเรื่องการพิพากษา หลังจากภัยพิบัติ

เมื่อมีคนจำนวนมากถูกฆ่าตาย

พระเยซูบอกกับฝูงชนว่าพวกเขาจะพินาศทุกคนถ้าหากไม่กลับใจใหม่¹⁴³

พระเยซูเล่าเรื่องคนเก็บภาษีและฟาริสีซึ่งอธิษฐานตรงกันข้าม

คนเก็บภาษีเสียใจและได้รับการยกโทษ ฟาริสีพยายามพิสูจน์ความชอบธรรมของตัวเอง

การนำเสนอการยกโทษให้กับฟาริสีจึงไม่สมเหตุสมผลเลยเพราะเขาไม่เชื่อว่าเขาจำเป็นต้องได้รับการยกโทษ

อัครทูตเปโตรเทศนาพระสัญญาถึงชีวิตนิรันดร์เรียกให้ผู้คนกลับใจใหม่ และรับการยกโทษ¹⁴⁴

สเตเฟนเทศนาให้กับพวกผู้นำชาวยิว

เขาไม่ได้นำเสนอพระคุณแต่ให้พวกเขาสำนึกผิดที่ต่อต้านพระเจ้าและฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระองค์¹⁴⁵

เปาโลเทศนาว่าผู้คนควรกลับใจใหม่เพราะพระเจ้าจะไม่ละเว้นความบาป¹⁴⁶

การพูดถึงความยินดีและพระพรสำหรับการมาเป็นคริสเตียนนั้นไม่ผิด

แต่วิธีการเบื้องต้นในการประกาศข่าวประเสริฐในพระคัมภีร์คือการเทศนาเพื่อให้เกิดการสำนึกบาปและกลับใจใหม่ การนำเสนอความรอดจากการพิพากษา

► อ่าน 2 โครินธ์ 5:11 อัครทูตบอกว่าเขาใช้อะไรในการชักชวน?

► อ่าน กิจการ 24:25 เปาโลพูดเรื่องอะไรกับเฟลิกส์? เรื่องนี้มีผลกระทบต่อเฟลิกส์อย่างไร?

¹⁴³ ลูคา 13:1-5

¹⁴⁴ กิจการ 2:38, 3:19, 5:31

¹⁴⁵ กิจการ 7:51-53

¹⁴⁶ กิจการ 17:30-31

ตัวอย่างการประกาศข่าวประเสริฐตามอย่างในพระคัมภีร์

แอนเดรเจอเพียร์เรและซีญเขาไปคริสตจักร

เพียร์เร: ฉันไม่ได้ต้องการคริสตจักร

แอนเดร:

พระคัมภีร์บอกว่าทุกคนจะต้องยืนต่อหน้าพระเจ้าเพื่อรับการพิพากษาสำหรับความบาปของตัวเอง คุณคิดว่าพระเจ้าจะยอมรับคุณอย่างที่เป็นอยู่นี้ไหม?

เพียร์เร: ใช่ ฉันคิดว่าพระองค์ยอมรับ

แอนเดร: คุณเป็นคนดีไหม?

เพียร์เร: ใช่ ฉันคิดว่าฉันเป็นคนดี

แอนเดร: บางทีที่คุณเป็นคนดีเพราะเปรียบเทียบกับอีกหลายคน

คุณอาจเป็นคนดีต่อเพื่อนและครอบครัวของคุณ แต่คุณรู้จักมาตรฐานที่พระเจ้าใช้ไหม?

พระคัมภีร์บอกเราเกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าพิพากษาว่าอะไรถูกและผิด ยกตัวอย่างเช่น มีกฎของพระองค์ที่เรียกว่า พระบัญญัติสิบประการ คุณรู้เรื่องนี้ไหม?

เพียร์เร: รู้บ้าง

แอนเดร: ยกตัวอย่างมีกฎข้อหนึ่งบอกว่า “อย่าเป็นพยานเท็จ”

คุณเคยพูดอะไรที่ไม่จริงบ้างไหมในชีวิต?

เพียร์เร: แน่نون ทุกคนเคยทำอย่างนั้น

แอนเดร: แต่การโกหกคือการฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า อีกตัวอย่างคือการขโมย

คุณเคยขโมยของของคนอื่นไหม?

เพียร์เร: แคสิ่งของเล็กน้อย ฉันไม่เคยทำให้ใครเดือดร้อนเพราะไปขโมยของของพวกเขา

แอนเดร: แต่พระเจ้าไม่ได้อนุญาตให้เราตัดสินใจเองได้ว่าอะไรที่ขโมยได้

คำสั่งของพระองค์คือเราต้องไม่ขโมย

อีกตัวอย่างคือเราต้องไม่เอ่ยพระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควร เอ่ยถึงโดยไม่เคารพยำเกรง หรือใช้ในการแข่งสาป

คำสั่งแต่ละอย่างสามารถนำมาใช้ได้ แต่ไม่ใช่ทั้งหมดที่จะนำมาใช้ในบทสนทนาเดี่ยว
ด้านล่างนี้คือตัวอย่าง

- พระเจ้าตรัสไม่ให้เราล่วงประเวณี
และพระเยซูตรัสว่าการมีใจกำหนดกับผู้หญิงก็เป็นการล่วงประเวณีในใจ
- พระเจ้าตรัสว่าไม่ให้ฆ่าคน
และพระเยซูตรัสว่าการเกลียดใครบางคนก็เป็นการฆ่าคนนั้นในใจ
- พระเจ้าบอกให้เรารักษาวັນบริสุทธิของพระองค์
คุณรักษาวันบริสุทธิขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอในแต่ละสัปดาห์ไหม?
- พระเจ้าบอกไม่ให้เราโลก ไม่คิดว่าสิ่งต่างๆ
นอกจากพระเจ้าจะทำให้เรามีความสุขได้ อยากได้สิ่งที่คนอื่นมี
- พระเจ้าบอกไม่ให้เรามีพระอื่นใด ไม่ยอมให้สิ่งใดมาสำคัญกว่าพระองค์
หมายความว่าเราไม่ยอมให้สิ่งใด ๆ
มาขัดขวางเราไม่ให้เชื่อฟังและนมัสการพระเจ้าอย่างที่พระองค์ทรงสมควรได้รับ

หลังจากใช้คำสั่งหลายตอนเพื่อแสดงให้เห็นว่าคนบาปมีความผิด เราจะเข้าสู่บทสรุป

แอนเดร: ถ้าพระเจ้าพิพากษาคุณวันนี้ คุณจะไม่ผ่าน

คุณจะเป็นคนผิดโดยมาตรฐานของพระองค์

คุณอยากรู้วิธีที่จะได้รับการยกโทษเพื่อคุณจะไม่ต้องกลัวการพิพากษาของพระเจ้าไหม?

(จากนั้นผู้ประกาศข่าวประเสริฐสามารถแบ่งปันข่าวประเสริฐและเชื้อเชิญคนบาปให้อธิษฐาน)

ให้นักศึกษาสองคนสาธิตบทสนทนา โดยคนหนึ่งนำเสนอข่าวประเสริฐโดยใช้พระบัญญัติสิบป

ระการ ทั้งกลุ่มสามารถอภิปรายการสาธิตของพวกเขา

จากนั้นให้นักศึกษาจับคู่และฝึกนำเสนอข่าวประเสริฐ

► คุณรู้ได้อย่างไรว่าการนำเสนอข่าวประเสริฐนั้นสำเร็จ?

เห็นได้ชัดว่าถ้าคน ๆ หนึ่งเลือกกลับใจใหม่และรับความรอดหลังจากเรานำเสนอข่าวประเสริฐ

เรารู้ว่าประสบความสำเร็จ แต่นั่นไม่ใช่การวัดความสำเร็จเพียงอย่างเดียว

พระเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบในการตรึงความจริงไว้ในใจของผู้ฟัง

หากคุณนำเสนอข่าวประเสริฐในแบบที่ผู้ฟังเข้าใจ
แสดงว่าคุณทำสิ่งสำคัญสำเร็จล่วงหน้าแล้วแม้ว่าคุณจะไม่เห็นผล
ถ้าเขารู้สึกว่าคุณเป็นห่วงและปรารถนาจะช่วยเขา นั่นก็ดีเช่นกัน ถ้าเขาโกรธหรือเยาะเย้ย
ก็ไม่ได้หมายความว่า คุณล้มเหลว โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเขาโกรธเพราะความจริง
พระเจ้าได้รับเกียรติจากข่าวประเสริฐ เมื่อคุณสื่อสาร
คุณก็ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่สำคัญแล้ว

การบ้าน

นำเสนอข่าวประเสริฐให้กับคนอย่างน้อยสามคนโดยใช้วิธีการของแอนเดอร์โนบท์เรียนนี้
เขียนอธิบายหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับแต่ละบทสนทนา
เตรียมพร้อมเพื่อแบ่งปันในชั่วโมงเรียนถัดไป

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

นี่เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการนำเสนอข่าวประเสริฐ การที่นักศึกษาเรียนรู้ที่จะใช้วิธีนี้เป็นสิ่งสำคัญ
ในชั่วโมงเรียนถัดไป ให้อาจารย์ใช้เวลาพวกเขาเล่าประสบการณ์เมื่อพวกเขาพยายามแบ่งปันข่าวประเสริฐด้วยวิธีนี้
ให้พวกเขาสนใจและแนะนำซึ่งกันและกัน การใช้ชั่วโมงเรียนเพื่อทำสิ่งนี้อาจคุ้มค่า และรอชั้นบทเรียนต่อไปในครั้งหน้า

บทที่ 9

สะพานเพื่อนำเสนอข่าวประเสริฐ

บทนำ

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน. ในช่วงเริ่มต้นชั่วโมงเรียน
ให้นักศึกษารายงานประสบการณ์ในการแบ่งปันข่าวประเสริฐด้วยวิธีที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนก่อนหน้า ขอให้จดจำว่านักศึกษาจำเป็นต้องสนใจกัน
นักศึกษาแต่ละคนที่แบ่งปันข่าวประเสริฐได้ก็บรรลุผลบางสิ่งที่สำคัญ
แม้ว่าผู้ฟังจะไม่ตอบสนองในทางบวกก็ตาม
ในการเตรียมพร้อมสำหรับบทเรียนนี้ จำต้องมีกระดานดำ ชอล์ค
หรือกระดานแผ่นใหญ่เพื่อสาธิตแผนผังให้กับชั้นเรียน

สิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินนั้น เราก็ประกาศให้พวกท่านรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้มีสัมพันธภาพกับเรา และเราก็มีสัมพันธภาพกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์¹⁴⁷

► อัครทูตให้เหตุผลอะไรสำหรับการแบ่งปันข่าวประเสริฐ?

เรามีประสบการณ์เกี่ยวกับความหมายของการเผชิญหน้าพระเจ้าและได้รับความรอด การเริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระองค์แล้ว เรายังมีความสัมพันธ์พิเศษกับคนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เมื่อเราแบ่งปันข่าวประเสริฐ เรากำลังเชิญคนอื่น ๆ ให้เข้ามาสู่การสัมพันธภาพนั้นที่เรามีกับพระเจ้าและกับคนอื่นที่รู้จักพระองค์

การนำเสนอข่าวประเสริฐ

การนำเสนอข่าวประเสริฐนี้สั้นกระชับและจดจำได้ เป็นการใช้ภาษาพูดที่จะทำให้ใคร ๆ ก็จำได้เมื่อเห็นการนำเสนอนี้ และทำให้นำเสนอเสร็จสิ้นได้ภายในเวลาสองนาทีหรือมากกว่านั้นเมื่อต้องพูดคุยและอธิบายสิ่งที่ผู้ฟังสนใจ

¹⁴⁷ 1 ยอห์น 1:3

คุณไม่จำเป็นต้องมีทักษะในการวาดรูปเก่ง การวาดรูปนี้ง่าย ๆ และช่วยให้ผู้ฟังจำได้ง่ายดาย

ตอนนี้เราจะเรียนรู้ขั้นตอนการวาดรูป โดยมีคำอธิบายประกอบในแต่ละส่วนที่ต้องวาด

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน: สาธิตการนำเสนอในขณะที่นักศึกษาทุกคนดู

พยายามไม่เพิ่มเติมคำอธิบายเข้าไปในการนำเสนอ

การนำเสนอควรสั้นกระชับเพื่อให้นักศึกษาจะเรียนรู้ได้ง่าย

นักศึกษาไม่ควรพยายามวาดรูปตามในขณะที่ดูการสาธิตครั้งแรก

สำหรับการสาธิตครั้งที่สอง

นักศึกษาควรวาดรูปในแต่ละขั้นตอนเมื่อหัวหน้าชั้นเรียนวาดรูปบนกระดานหรือกระดานที่ให

ญ์พอจนทุกคนในชั้นเรียนมองเห็น พยายามอย่าเพิ่มคำอธิบายใดๆ เข้าไปในการนำเสนอ

หลังจากการสาธิตครั้งที่สองจบแล้ว ทั้งชั้นเรียนควรครอบคลุมคำอธิบายในช่วงโมเมนต์ถัดไป

จากนั้นจึงกลับไปฝึกนำเสนอ

สิ่งที่ต้องพูดในแต่ละขั้นตอนของการวาดรูป

ขั้นตอนที่ 1

“พระเจ้าสร้างแต่ละคนให้มีการสามัคคีธรรมกับพระองค์และใช้ชีวิตที่ได้รับพระพร

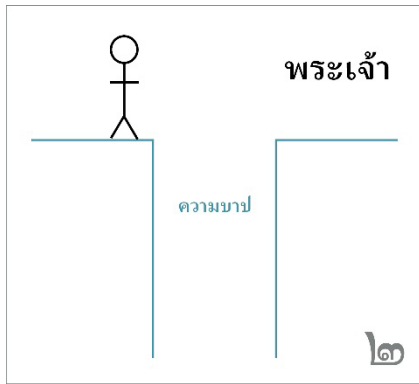
พระองค์ไม่ได้ออกแบบให้ชีวิตมีแต่ปัญหาและความทุกข์ลำบาก”

ขั้นตอนที่ 2

“มนุษย์ถูกแยกขาดจากพระเจ้าเพราะความบาป มนุษย์คนแรกทำบาป

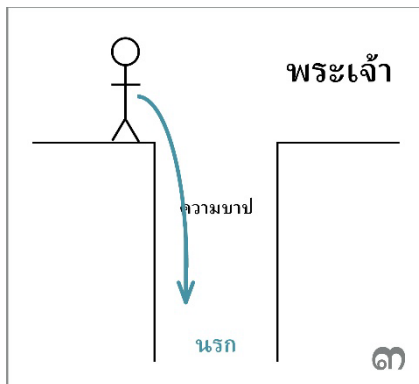
และทุกคนก็ทำบาปต่อพระเจ้าหลังจากนั้นเป็นต้นมา

ขั้นตอนที่ 3

“พระเจ้าเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม และสักวันคนบาปจะต้องถูกลงโทษในนรกนิรันดร์ นอกจากนี้เขาจะพบกับพระเมตตาและกลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า”

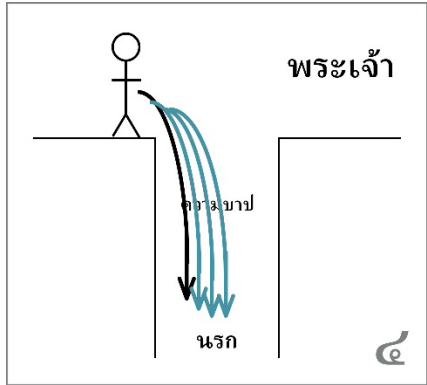
[วาดรูปลูกศรและเขียนคำว่านรก]

ขั้นตอนที่ 4

“ไม่มีสิ่งใดที่เราทำได้เพื่อจะกลับมาหาพระเจ้าหรือเพื่อให้ได้พระเมตตา - ไม่ว่าจะเป็นการดี การไปโบสถ์ พิธีทางศาสนา การบริจาคเงิน...”

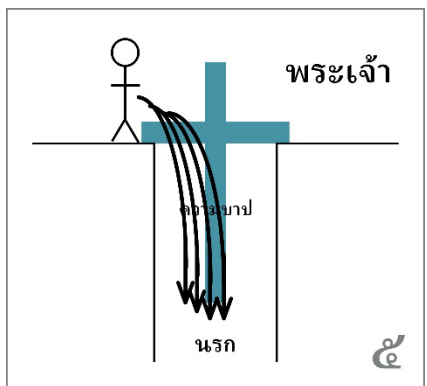
[วาดรูปลูกศรพร้อมกับแต่ละเรื่องในเนื้อหา]

ขั้นตอนที่ 5

“ชีวิตของเราจะสั้นหวังถ้าหากพระเจ้าไม่เตรียมหนทางให้เรากลับมาหาพระองค์ พระเยซูผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้าตายบนไม้กางเขนเป็นดั่งเครื่องบูชาเพื่อให้เราได้รับการยกโทษ หลังจากสามวันผ่านไป พระองค์ก็ฟื้นขึ้นจากความตาย”

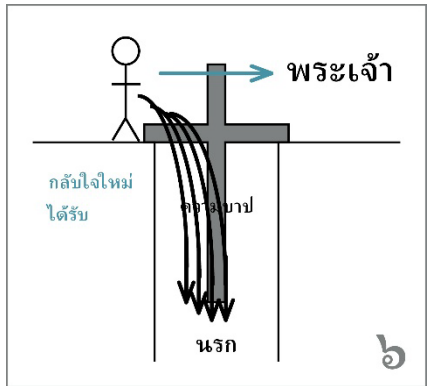
[วาดรูปไม้กางเขน]

ขั้นตอนที่ 6

“แต่การเพียงแค่นี้ยังไม่พอ แต่ละคนต้องตัดสินใจเลือกเพื่อจะได้รับความรอดและกลับมาหาพระเจ้า คนนั้นต้องกลับใจใหม่ หมายถึงเสียใจมากพอสำหรับความบาปจนเต็มใจเลิกทำบาป คนที่กลับใจใหม่สามารถรับการยกโทษได้โดยการอธิษฐานขอจากพระเจ้า”

[วาดรูปลูกศรและเขียนคำว่า กลับใจใหม่ และคำว่า รับ]

ขั้นตอนที่ 7

"คุณคิดว่าตัวเองอยู่ตรงจุดไหนของภาพนี้?

เคยมีโอกาพิเศษในชีวิตที่คุณกลับใจจากความบาป รับการยกโทษ และเริ่มต้นชีวิตกับพระเจ้าแล้วหรือยัง หรือคุณยังคงแยกขาดจากพระเจ้าเพราะความบาปของคุณอยู่? "

[รอคำตอบ หลายคนจะยอมรับว่าพวกเขายังคงแยกขาดจากพระเจ้า]

“คุณพร้อมที่จะทำสิ่งนี้ใหม่ กลับใจใหม่ รับการยกโทษ และเริ่มต้นชีวิตกับพระเจ้า? ผมยินดีอธิษฐานกับคุณในตอนนี้”

อธิษฐานในลักษณะคล้ายคลึงกับคำอธิษฐานต่อไปนี้:

“องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์รู้ว่าตัวเองเป็นคนบาปและสมควรรับโทษนิรันดร์ ข้าพระองค์เสียใจสำหรับความบาปของตัวเองและเต็มใจยอมเลิกทำบาป ขอพระองค์ยกโทษให้ข้าพระองค์” ไม่ใช่เพราะข้าพระองค์สมควรได้รับ แต่เพราะพระเยซูได้ตายเพื่อข้าพระองค์แล้ว ขอขอบคุณสำหรับความรอด จากนี้ไป ข้าพระองค์จะใช้ชีวิตอยู่เพื่อพระองค์”

หลังจากหัวหน้าชั้นเรียนได้สาธิตการนำเสนอนี้

ทั้งชั้นเรียนควรได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของการนำเสนอ

คำอธิบาย

ขั้นตอนที่ 1

การเริ่มต้นนำเสนออาจปรับเปลี่ยนให้เข้ากับผู้ฟังได้ แทนที่จะพูดว่า
“ชีวิตเต็มไปด้วยปัญหาและความทุกข์”

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐสามารถเอ่ยถึงบางสิ่งบางอย่างที่เจาะลงซึ่งเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้ฟัง

ขั้นตอนที่ 2

เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ฟังจะตระหนักว่าเขามีความผิดบาปในชีวิตและถูกแยกขาดจากพระเจ้า
เขาไม่ได้เพียงแค่ออยู่ในสถานการณ์ที่รับผลจากความบาปของอาดัมเท่านั้น

ขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนนี้แสดงให้เห็นสภาพการณ์ที่ร้ายแรงของคนบาป

ขั้นตอนที่ 4

จุดประสงค์ของส่วนนี้คือเพื่อแสดงให้ผู้ฟังเห็นว่าเขาไม่ควรพึ่งพิงในสิ่งที่ผิดเพื่อจะรับความรอด
ส่วนนี้สามารถปรับให้เข้ากับความจำเป็นของผู้ฟังได้

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐควรพยายามเอ่ยถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้ฟังดูเหมือนว่าจะพึ่งพิง

ขั้นตอนที่ 5

วิธีที่ง่ายที่สุดในการอธิบายถึงการลบบาปคือการพูดว่า

“พระเยซูมาตายบนไม้กางเขนเป็นดั่งเครื่องบูชาเพื่อให้เราได้รับการยกโทษ”

จุดประสงค์ของส่วนนี้คือช่วยให้ผู้ฟังตระหนักว่าเขาควรพึ่งพาความรอดที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้

ขั้นตอนที่ 6

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐพยายามนำผู้ฟังให้มาถึงจุดตัดสินใจ

ผู้ฟังจำเป็นต้องตระหนักว่าเขาต้องเลือกด้วยตัวเอง

เขาจำเป็นต้องรู้ค่านิยมที่ถูกต้องสำหรับการกลับใจใหม่

เพื่อเขาจะรู้ว่าการกลับใจใหม่นั้นยิ่งกว่าการเศร้าใจและยิ่งกว่าการพูดว่าเขาเสียใจ
เขาจำเป็นต้องรู้ว่าเขาควรอธิษฐานขอให้พระเจ้ายกโทษ

ขั้นตอนที่ 7

ณ จุดนี้ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐพยายามนำผู้ฟังให้ยอมรับว่าเขาต้องการความรอด
การนำเสนอนี้ออกแบบมาเพื่อช่วยคนที่ยังไม่ได้รับความรอดตระหนักว่าเขายังไม่รอด
คำถามนี้ต้องใช้คำอย่างระมัดระวัง

หลายคนคิดว่าพวกเขาควรขอการยกโทษทุกวันในขณะที่เขายังคงใช้ชีวิตอยู่ในความบาป
คำถามนี้ถามเกี่ยวกับช่วงเวลาพิเศษเมื่อคนนั้นได้รับความรอดและเริ่มต้นชีวิตใหม่
เขาจำเป็นต้องตระหนักว่าถ้าหากเขาไม่มีประสบการณ์กับการกลับใจมาเชื่อ
ความบาปก็ยังคงแยกเขาจากพระเจ้า

จากนั้นผู้ประกาศข่าวประเสริฐเสนอตัวอธิษฐานร่วมกับเขาเพื่อรับความรอด

ถ้าหากผู้ฟังไม่เข้าใจว่าความต้องการของเขาคืออะไรหรือไม่พร้อมกลับใจใหม่

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่ควรผลักดันให้เขาอธิษฐาน

ถ้าหากเขาอธิษฐานโดยไม่ได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริงและไม่ได้มีประสบการณ์กับการกลับใจมา
เชื่อ

เขาอาจมีความมั่นใจที่ไม่แท้จริงเกี่ยวกับความรอดหรืออาจเชื่อว่าการกลับใจมาเชื่อไม่สามารถ
เกิดขึ้นกับเขาได้ไม่ว่าด้วยทางใด เขาอาจมีโอกาสน้อยที่จะได้รับความรอดในภายหลัง

การวาดภาพสามารถนำเสนอได้อย่างรวดเร็ว ถ้าหากคุณมีโอกาแบ่งปันข่าวประเสริฐ
คุณสามารถถามง่าย ๆ ว่า

“ผมขอใช้เวลาสองนาทีวาดภาพที่อธิบายถึงสิ่งที่พระคัมภีร์บอกเอาไว้เกี่ยวกับวิธีที่คุณจะรู้แน่ช
ดว่าคุณได้รับความรอดแล้วได้ไหม?” นั่นทำให้คนนั้นรู้ว่าคุณจะไม่ดึงเวลาของเขาเยอะ
ถ้าหากเขาสนใจและอยากพูดคุยมมากขึ้น คุณจึงจะใช้เวลามากขึ้น

โดยปกติ ผู้คนจะสนใจการวาดภาพ

บ่อยครั้งคนจะขอให้วาดภาพต่อหลังจากที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐวาดจบแล้ว

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

สาริตการนำเสนออีกหลาย ๆ ครั้ง

หลีกเลี่ยงการใส่ความคิดเห็นหรือคำอธิบายเพิ่มเติมในการนำเสนอ

เนื่องจากนักศึกษาจะเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นหากเป็นเรื่องสั้น หลังจากการสาธิตหลายครั้ง
ให้นักศึกษาหลายคนผลัดกันสาธิตการนำเสนอต่อกลุ่ม
ในขณะที่สมาชิกในกลุ่มช่วยให้พวกเขาจำรายละเอียดได้
จากนั้นให้นักศึกษาจับคู่กันและฝึกการนำเสนอต่อกัน

การบ้าน

- (1) นำเสนอข่าวประเสริฐโดยใช้สะพานแผนผังนี้อย่างน้อยกับคนที่ไม่เชื่อสามคน
เขียนคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับประสบการณ์ที่มีในการประกาศกับแต่ละคนและเตรียมมา
เล่าในชั่วโมงเรียนถัดไป
- (2) เตรียมตัวสำหรับบทเรียนถัดไปด้วยการอ่านและใคร่ครวญ โรมบทที่ 1-3, โรมบทที่ 5,
และโรมบทที่ 10

บทที่ 10

ถนนสายโรม

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

ให้นักศึกษารายงานการนำเสนอข่าวประเสริฐโดยใช้สะพานแพนผัง

บทนำพระธรรมโรม

เปาโลวางแผนการเดินทางไปยังกรุงโรม เขาอยากเทศนาข่าวประเสริฐที่นั่น¹⁴⁸

เสริมกำลังผู้เชื่อ¹⁴⁹

และรับการสนับสนุนจากคริสตจักรโรมสำหรับการเดินทางไปทำพันธกิจที่สเปน¹⁵⁰

จุดประสงค์ของจดหมายโรมคือเพื่อแนะนำเปาโลและศาสนศาสตร์เรื่องความรอดของเขาให้กับผู้เชื่อที่โรม

จดหมายนี้แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการทำงานของมิชชันนารีทั่วโลกโดยการอธิบายศาสนศาสตร์แห่งความรอด

เปาโลวางแผนใช้คริสตจักรในกรุงโรมเป็นฐานในการเริ่มงานของมิชชันนารีเพื่อประกาศข่าวประเสริฐในสเปน

ซึ่งเป็นอาณานิคมของโรมันที่เก่าแก่ที่สุดทางตะวันตกและเป็นศูนย์กลางของอารยธรรมโรมันในส่วนนั้นของโลก

การเยี่ยมเยียนกรุงโรมของเปาโลไม่ได้เกิดขึ้นตามวิธีที่เขาวางแผนไว้

เขาถูกจับในกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อดูเหมือนว่าเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรม

เขาจึงยื่นอุทธรณ์ต่อซีซาร์หลังจากการเดินทางที่อันตราย ซึ่งรวมถึงเรืออัปปางด้วย

เขามาถึงกรุงโรมในฐานะนักโทษในปี ค.ศ. 60 แม้ว่าเขาจะถูกกักขัง

¹⁴⁸ โรม 1:15

¹⁴⁹ โรม 1:11-12

¹⁵⁰ โรม 15:24

แต่เขาก็คงสามารถต้อนรับแขกได้อย่างอิสระ และเขามีพันธกิจที่เข้าถึงทั่วทั้งเมือง¹⁵¹
เปาโลกล่าวว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ กำลังดำเนินไปเพื่อ “ชาวประเสริฐแผ่ขยายออกไป”¹⁵²
มีคนกลับใจมาเชื่อแม้แต่ในครอบครัวของซีซาร์ เขาถูกปล่อยตัวหลังจากสองปีผ่านไป
ไม่เป็นที่รู้ได้ว่าเขาได้เดินทางไปสเปนหรือไม่

มีคำถามหลายคำถามเกิดขึ้นจากการร้องขอของเปาโลเพื่อให้พวกเขาช่วยสนับสนุนการเดินทาง
ในฐานะมิชชันนารีของเปาโล คนหนึ่งอาจถามว่า “ทำไมท่านจึงต้องเป็นคนนั้นที่จะไป?”
ดังนั้นเปาโลจึงเริ่มต้นจดหมายด้วยการเอ่ยถึงการอุทิศตนเพื่องานประกาศข่าวประเสริฐ¹⁵³
ต่อมาเขาอธิบายถึงการทรงเรียกพิเศษและความสำเร็จในฐานะอัครทูตไปยังคนต่างชาติ¹⁵⁴

คำถามที่เป็นไปได้อีกหนึ่งคำถามคือ “ทำไมทุกคนจำเป็นต้องได้ยินข่าวประเสริฐ?
บางทีข่าวสารนี้อาจไม่จำเป็นสำหรับทุกที่ก็ได้”

เปาโลอธิบายถึงศักยภาพของข่าวประเสริฐสำหรับมนุษยทั่วโลก¹⁵⁵

และความเร่งด่วนของงานมิชชันนารี¹⁵⁶

เขาแสดงให้เห็นว่าข่าวประเสริฐใช้ได้กับทุกคนในโลกนี้และทุกคนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้ย
ินข่าวประเสริฐ

พระธรรมโรมจากเวลานั้นจนถึงเวลานี้

จดหมายฝากยังคงรักษาจุดประสงค์ดั้งเดิมคือเป็นมาตรฐานสำหรับงานมิชชันนารี
อย่างไรก็ตามยังเป็นมากกว่านั้น

เมื่อเปาโลอธิบายเหตุผลที่ทุกคนจำเป็นต้องได้ยินข่าวประเสริฐ

เขาอธิบายว่าข่าวประเสริฐคืออะไรและทำไมผู้คนจึงสามารถรอดได้ด้วยทางนี้เท่านั้น

เขาตอบสนองต่อข้อคัดค้านทั่วไปบางอย่าง

เนื้อหาส่วนใหญ่ของจดหมายนี้คือคำอธิบายและการปกป้องข่าวประเสริฐที่เขาเทศนา
รวมถึงโครงสร้างของจดหมาย

¹⁵¹ กิจการ 28:30-31

¹⁵² ฟิลิปปี 1:12

¹⁵³ โรม 1:1

¹⁵⁴ โรม 15:15-20

¹⁵⁵ โรม 1:14, 16; โรม 10:12

¹⁵⁶ โรม 10:14-15

ในพระธรรมโรมประกอบไปด้วยคำอธิบายเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ความรอด
ศาสนศาสตร์ของเปาโลเรื่องความรอดที่ได้รับการปกป้องในจดหมายฝากนี้เป็นการปกป้องเพื่
อต่อต้านกลุ่มนั้บถือลัทธิยิวดา
และยังแก้ไขข้อผิดพลาดในสมัยใหม่เกี่ยวกับศาสนศาสตร์เรื่องความรอด
(หลักคำสอนเรื่องความรอด) ด้วย

วิลเลียม ทินเดล

ได้เขียนอารัมภบทพระธรรมโรมว่า

“ความคิดของเปาโลคือการสรุปสั้น ๆ

ในจดหมายนี้ถึงการเรียนรู้ทั้งหมดเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์และเพื่อเตรียมบทนำไปจน
ถึงพันธสัญญาเดิมทั้งหมด”¹⁵⁷

ตลอดประวัติศาสตร์

พระเจ้าใช้จดหมายฝากโรมเพื่อฟื้นฟูความจริงที่สำคัญที่สุดซึ่งถูกหลงลืมไป

ในปี 386 ออกัสตินตัดสินใจหยุดใช้ชีวิตในทางบาปหลังจากที่เขาอ่าน โรม 13:13-14

ในปี 1515 มาร์ติน ลูเธอร์ตระหนักถึงความหมายของ โรม 1:17

เขามองเห็นว่าคนที่จะถูกละเว้นจากการพิพากษาของพระเจ้าคือคนที่มีความเชื่อที่ช่วยให้รอด
ได้ เรื่องนี้ให้หลักฐานเกี่ยวกับความมั่นใจในความรอดแก่เขาซึ่งเขาแสวงหามาเป็นเวลานาน
และเรื่องนี้กลายมาเป็นรากฐานแห่งคำสอนของเขาว่าความเชื่อคือหนทางเดียวที่ทำให้เราได้รับ
ความรอด

ในปี 1738 จอห์น เวสเลย์

ค้นพบความมั่นใจส่วนบุคคลในเรื่องความรอดซึ่งเขาแสวงหามาเป็นเวลาหลายปี

มันเกิดขึ้นในขณะที่เขากำลังประชุมกับคนหนุ่มที่มาพบกันเป็นประจำเพื่อศึกษาวิถีดำเนินชีวิ
ตคริสเตียนตามหลักการพระคัมภีร์

ขณะที่มีบางคนอ่านบทนำของลูเธอร์เกี่ยวกับพระธรรมโรม เวสเลย์รู้สึกว่ในใจของเขา

“อบอุ่นแบบแปลก ๆ” “ข้าพเจ้ารู้สึกว่ข้าพเจ้าวางใจในพระคริสต์ในพระคริสต์เท่านั้น

สำหรับความรอดของข้าพเจ้า

“เจตนาทั่วไปของจดหมายฝากนี้คือเพื่อเผยแพร่
พระประสงค์หรือกฎเกณฑ์ในรันดร์ที่เปลี่ยนแปลงไ
ม่ได้ของพระเจ้า
นั่นคือ ‘ผู้ที่เชื่อจะรอด:

¹⁵⁷ William Tyndale, "Prologue to Romans," *English New Testament*, 1534

และข้าพเจ้าได้รับความมั่นใจว่าพระองค์ได้เอาความบาปไปจากข้าพเจ้าแล้ว
ความบาปของข้าพเจ้า และช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย”¹⁵⁸

บุรุษทั้งสามคนนี้เข้าใจคำสอนจากพระธรรมโรมว่าเป็นแรงจูงใจในการประกาศข่าวประเสริฐด้
วยความกระตือรือร้น

พระธรรมนี้ยังคงบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดเตรียมมาตรฐานสำหรับงานมิชชันโดยการอธิบาย
ยศาสตร์แห่งความรอด

ทั้งพระธรรม โรมคือคำอธิบายของคำกล่าวใน โรม 1:16-18

ทุกอย่างในข้อ 1-14 นำไปสู่ข้อความในข้อ 15 ที่เปาโลกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าก็เต็มใจพร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐ” (KJV) ในข้อ 16-18

อธิบายโดยย่อว่าข่าวประเสริฐคืออะไรและทำไมทุกคนจึงต้องการข่าวประเสริฐ
ข่าวประเสริฐคือคำสอนว่าคนบาปสามารถกลายเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยความเชื่อ
เหตุผลที่ทุกคนต้องการข่าวประเสริฐคือเพราะพวกเขาอยู่ใต้พระพิโรธของพระเจ้า

**วิธีการในการพูดถึงจุดประสงค์เบื้องต้นของพระธรรมโรมคือ
เพื่ออธิบายเกี่ยวกับข่าวประเสริฐที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานกฎเกณฑ์ของพระเจ้า
ซึ่งใครก็ตามที่เชื่อก็จะได้รับความรอดและใครที่ไม่เชื่อก็จะถูกตัดสินลงโทษ**

ฉากสำคัญของพระธรรมนี้อยู่ในโรม 10:13-15

ที่เปาโลอธิบายเหตุผลเกี่ยวกับความเร่งด่วนในการประกาศข่าวประเสริฐสำหรับผู้ส่งสารทั้งหลาย
ผู้คนที่ได้รับความรอดโดยความเชื่อ แต่พวกเขาไม่สามารถเชื่อได้หากไม่ได้ยินข่าวประเสริฐ

การนำเสนอข่าวประเสริฐจากพระธรรมโรม

ข่าวประเสริฐสามารถอธิบายได้โดยการใช้อัครคัมภีร์ต่าง ๆ ในพระธรรมโรม
การนำเสนอข่าวประเสริฐนี้บางครั้งเรียกว่า “ถนนสายโรม”

ประโยคแรกของคำอธิบายสำหรับแต่ละข้ออ้างอิงเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดที่จะจดจำ

โรม 3:23

¹⁵⁸ John Wesley, *The Works of John Wesley*, (Kansas City: Nazarene Publishing House, n.d.), 103

“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า”

ทุกคนทำบาปโดยการทำสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาถือว่าผิด

ข้อนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาที่แท้จริงที่มนุษย์มี พวกเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้า

พวกเขาจงใจที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า ไม่มีใครถูกละเว้น

ไม่มีใครเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้าได้โดยการทำความดีที่ถูกต้องเสมอ

เพื่อเน้นประเด็นนี้มากขึ้น คุณสามารถใช้ โรม 3:10 (“ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว”)

และโรม 5:12 (“ความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป”)

โรม 6:23

“เพราะว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

คนบาปได้ความตายนิรันดร์

แต่พระเจ้าหยิบยื่นชีวิตนิรันดร์ให้เป็นของขวัญผ่านทางพระเยซู

ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าทำไมความบาปจึงร้ายแรง เนื่องจากความบาป

ค่าจ้างคือความตายจึงเป็นของทุกคน มันคือความตายนิรันดร์

การพิพากษาของพระเจ้าที่คนบาปทุกคนสมควรได้รับ

ตรงกันข้ามกับความตายที่เราได้รับ

พระเจ้าหยิบยื่นของประทานแห่งชีวิตซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่สมควรได้รับ

โรม 5:8

“แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา”

พระเจ้าจัดเตรียมของขวัญไว้ให้เราโดยการตายของพระคริสต์

พระเจ้าไม่ยอมปล่อยให้เรารับการพิพากษาตามที่สมควร เพราะพระองค์รักเรา

พระองค์เตรียมหนทางให้เราได้รับพระเมตตา

พระเยซูตายเป็นดั่งเครื่องบูชาเพื่อเราจะได้รับการยกโทษ

พระเจ้าไม่รอให้เราทำบางสิ่งเพื่อจะรับความรอดได้ ความรอดมาถึงเรา
“ในขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่” ความรอดไม่ได้ถูกมอบให้กับคนดี แต่ให้กับคนบาป

โรม 10:9

“ถ้าท่านจะยอมรับด้วยปาก...และเชื่อในใจ...ท่านจะรอด”

คุณสมบัติอย่างเดียวที่ทำให้คนบาปรับความรอดได้คือการยอมรับว่าตนเป็นคนบาปและเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าเพื่อการยกโทษเนื่องจากการตายและฟื้นคืนชีวิตของพระเยซู

แล้วการกลับใจใหม่คืออะไร?

ถ้าหากบุคคลหนึ่งยอมรับว่าเขาได้ทำผิดและต้องการรับการยกโทษ
เขาหมายความว่าเขากำลังเต็มใจเลิกทำบาป

โรม 10:13

“เพราะว่า ผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด”

ความรอดนั้นมอบให้กับทุกคน ไม่ละเว้นใครเลย ไม่มีคุณสมบัติอย่างอื่นนอกจากนี้

โรม 5:1

“เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า”

**การเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าทำให้เรากลายเป็นเพื่อนของพระเจ้า
ไม่ได้ถูกนับว่ามีความผิดอีกต่อไป**

การมีสันติสุขกับพระเจ้าหมายความว่าเราไม่ได้เป็นศัตรูกับพระองค์อีก
เราคืนดีกับพระองค์แล้ว ความบาปที่แยกเราออกจากพระเจ้าได้ถูกนำออกไปแล้ว
การถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อหมายความว่า การเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าคือ
สิ่งจำเป็นอย่างเดียวที่ทำให้เราได้รับการยกโทษ

โรม 8:1

“เพราะฉะนั้น ไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์”

เนื่องจากเราเข้าสนิทในพระคริสต์

เราจึงไม่ต้องถูกลงโทษเพราะความบาปที่เราทำอีกต่อไป

พระคริสต์มีชีวิตที่ปราศจากบาปและบรรลุนิเอนไขของความยุติธรรมด้วยการตายของพระองค์บนไม้กางเขน โดยความเชื่อเราาร่วมกันกับพระองค์และได้รับการยอมรับโดยพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าจึงปฏิบัติต่อเราเหมือนกับว่าเราไม่เคยบาปมาก่อน

สรุป

อธิบายว่าคนบาปคนหนึ่งสามารถรับความรอดได้โดยการอธิษฐานต่อพระเจ้า

สารภาพว่าเขาเป็นคนบาป

และขอการยกโทษบนพื้นฐานของการตายเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูและการฟื้นขึ้นจากความตายของพระองค์

การเรียนรู้และปฏิบัติ

วิธีที่ดีที่สุดเพื่อเรียนรู้และปฏิบัติตามแนวทางนี้คือ

อย่างแรกทำเครื่องหมายวงกลมหรือขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อที่ใช้ในพระธรรมโรม จากนั้นใส่ตัวเลขด้านข้างแต่ละข้อเพื่อลำดับการใช้ ยกตัวอย่างเช่น ข้าง ๆ ข้อพระคัมภีร์ที่ใช้เป็นข้อแรกก็ให้ใส่เลข 1

การปฏิบัติในการนำเสนอข่าวประเสริฐให้อ่านข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อและให้คำอธิบาย ขอให้ตรวจสอบจนแน่ใจว่าได้รวมเอาแนวคิดต่าง ๆ

ที่อยู่ใประโยคแรกก็ตามหลังข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อด้วย เพิ่มคำอธิบายได้ตามจำเป็น ใช้ประโยคอย่างอื่นได้หากเป็นประโยชน์ไม่จำเป็นต้องใช้คำทุกคำตามที่มีในบทเรียนนี้

ฝึกปฏิบัติจนคุณทำได้โดยไม่ต้องดูบันทึกอื่น ๆ ยกเว้นพระคัมภีร์

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน: ให้นักศึกษาสองหรือสามคนสาธิตการใช้ถนนสายโรมต่อกลุ่ม

คนในกลุ่มควรอภิปรายถึงวิธีที่พวกเขาจะพัฒนาการนำเสนอ

จากนั้น ให้นักศึกษาจับคู่เพื่อฝึกนำเสนอ

ให้นักศึกษาแต่ละคนนำเสนอสองรอบกับผู้ฟังคนละคน

การบ้าน

- (1) ใช้ถนนสายโรมนำเสนอข่าวประเสริฐให้กับคนอย่างน้อยสามคน
เขียนเล่าบทสนทนากับแต่ละคน ๆ ละหนึ่งย่อหน้า และเตรียมนำเสนอในชั่วโมงเรียนถัดไป
- (2) เตรียมเขียนข้อพระคัมภีร์อ้างอิงของถนนสายโรมจากความจำ
(ใช้ได้แค่พระคัมภีร์ของคุณเท่านั้น)
และเขียนคำอธิบายของแต่ละข้อพระคัมภีร์อย่างน้อยหนึ่งประโยคในช่วงเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
- (3) สำหรับบทเรียนถัดไปเป็นเรื่องการเทศนาประกาศข่าวประเสริฐ
เพื่อเตรียมตัวสำหรับบทเรียน
ขอให้เขียน โคร่งเทศนาหรือสรุปคำเทศนาประกาศข่าวประเสริฐที่คุณเคยเทศนา
ที่คุณเคยได้ยิน หรือที่คุณอยากเขียนเอง ขอให้นำมาในชั่วโมงเรียนถัดไป

แบบทดสอบ

เขียนชื่อพระคัมภีร์อ้างอิงที่ใช้ในการนำเสนอข่าวประเสริฐถนนสายโรม

ต่อจากชื่อพระคัมภีร์ขอให้เขียนคำอธิบายหนึ่งประโยค อย่าคัดลอกชื่อพระคัมภีร์ในคำอธิบาย

(1) โรม _____

(2) โรม _____

(3) โรม _____

(4) โรม _____

(5) โรม _____

(6) โรม _____

(7) โรม _____

บทที่ 11

การเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ

บทนำ

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 1:17-25 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

▶ อะไรคือวิธีการของพระเจ้าเพื่อช่วยคนที่หลงหายให้รอด?

พวกเขาขิวแสวงหาอำนาจเพื่อช่วยก๊วชนชาติของพวกเขา

พวกเขาต้องการคำสอนที่มีอำนาจในการทำความเข้าใจสำคัญเพื่อยืนยันว่าคำสอนนั้นเชื่อถือได้

พวกเขาต่างชาติต้องการสติปัญญาเพื่อจะเข้าใจชีวิตและประสบความสำเร็จในโลกนี้

พวกเขาต้องการคำสอนที่อธิบายวิธีที่ทำให้พวกเขาได้ในสิ่งที่ต้องการ

ไม้กางเขนแทนถึงการยอมจำนนและเสียสละ สำหรับพวกยิวที่ต้องการอำนาจ

ไม้กางเขนจึงเป็นสิ่งที่อ่อนแอ สำหรับพวกคนต่างชาติที่ต้องการสติปัญญา

ไม้กางเขนจึงเป็นเรื่องโง่เขลา ในความเป็นจริงแล้ว

อำนาจและสติปัญญาของพระเจ้าสำแดงให้เห็นในการตายของพระคริสต์

ไม้กางเขนดูเหมือนความอ่อนแอและโง่เขลาของพระเจ้า

แต่มันยิ่งใหญ่กว่ากำลังที่แข็งแกร่งที่สุดของมนุษย์

เรื่องราวข่าวประเสริฐต่อต้านความปรารถนาบาปและธรรมชาติบาปของมนุษย์

ข่าวประเสริฐเรียกให้กลับใจใหม่และยอมจำนนต่อพระเจ้า มันจึงดูเหมือนเป็นเรื่องที่โง่เขลา

เพราะผู้คนที่ต้องการได้ยืนยันแต่วิธีที่ทำให้พวกเขาได้ในสิ่งที่ต้องการ

พระเจ้าได้เลือกใช้ข่าวประเสริฐเพื่อช่วยผู้คนที่ให้รอด

พระองค์ให้หน้าที่ในการสื่อสารข่าวประเสริฐแก่ผู้เชื่อ คำว่า เทศนา

ไม่ได้หมายถึงแค่คนที่พูดกับฝูงชนเท่านั้น แต่คือการสื่อสารข่าวประเสริฐในหลายรูปแบบ

ประเด็นของพระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ใช่การที่พระเจ้าเลือกเทศนาต่อสาธารณชนให้เป็นวิธีการของ

พระองค์ แต่คือการที่พระเจ้าเลือกข่าวประเสริฐให้เป็นวิธีการของพระองค์

พระคัมภีร์ตอนนี้หมายความว่าอะไรที่บอกว่าการเทศนาเรื่องไม้กางเขนเป็นเรื่องโง่เขลาสำหรับคนที่ไม่เชื่อ?

คำนิยามของการเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ

คำว่า เทศนา

อาจถูกใช้ในความหมายที่กว้างซึ่งหมายถึงรูปแบบที่หลากหลายในการสื่อสารพระวจนะของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ในบทเรียนนี้ เราจะใช้คำว่า เทศนา ในความหมายตามปกติคือการที่มีคนหนึ่งกล่าวพระวจนะให้ชุมชนผู้ฟัง

การเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐเกิดขึ้นเมื่อข่าวประเสริฐได้รับการนำเสนอต่อชุมชนผู้ฟัง ไม่ใช่แค่การนำเสนอหัวข้อหรือพระคัมภีร์ตอนใด ๆ แต่มันคือการนำเสนอข่าวประเสริฐ

นักเทศน์ที่ประกาศข่าวประเสริฐมักจะเชิญชวนผู้ฟังให้ตอบสนองทันทีต่อข่าวประเสริฐโดยมีเป้าหมายให้พวกเขากลับมาเชื่อทันที ข่าวประเสริฐมีไว้เพื่อเรียกให้พวกเขาตัดสินใจแบบนั้น

ข้อมูลในคำเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐจะต้องคัดสรรมาอย่างดี

จุดประสงค์ของคำเทศนาไม่ใช่เพื่อให้ความรู้

นักเทศน์จะเตรียมข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจมาเชื่อ

ข้อมูลนี้ประกอบไปด้วยคำอธิบายเบื้องต้นถึงข่าวประเสริฐ วิธีการตอบสนองของผู้ฟัง และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจ

การเทศนาอาจเกิดขึ้นในโครงสร้างที่เป็นระเบียบสงบบอย่างเช่นต่อที่ประชุมของคริสตจักรที่อยู่ในตัวอาคาร หรือต่อฝูงชนในที่อื่น ๆ ซึ่งมารวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์อื่นบางอย่าง ฝูงชนอาจเปิดรับข่าวประเสริฐหรืออาจต่อต้านก็ได้

▶ คุณเคยเห็นโครงสร้างที่หลากหลายอะไรบ้างในการประกาศข่าวประเสริฐ?

แนวทางสำหรับการเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ

เนื่องจากมีความแตกต่างกันระหว่างการเทศนาในคริสตจักรกับการเทศนาให้กับกลุ่มคนต่าง ๆ อันดับแรกเราจะให้แนวทางเพื่อใช้กับการเทศนาข่าวประเสริฐในคริสตจักรก่อน และในช่วงต่อไปของบทเรียนนี้

เราจะให้แนวทางบางอย่างที่ใช้กับการเทศนาภายนอกคริสตจักร

(1) อธิบายข้อพระคัมภีร์

พระวาทะของพระเจ้าเต็มไปด้วยฤทธิ์เดช ดังนั้นนักเทศน์จำเป็นต้องใช้พระวาทะ คำเทศนาไม่จำเป็นจะต้องยาวหรือนักเทศน์ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการอธิบายรายละเอียด เขาควรใช้พระคัมภีร์ที่สนับสนุนคำเทศนาชาวประเสริฐ เขาควรแน่ใจว่าคำกล่าวที่สำคัญที่สุดของเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้ฤทธิ์เดชแห่งพระวาทะของพระเจ้าจึงจะถูกปลดปล่อยออกมา เขาไม่ควรเลือกใช้ข้อพระคัมภีร์ที่มีความหมายแตกต่างจากบริบทของคำเทศนานั้น

(2) เขาควรนิยามคำศัพท์คำว่า *กลับใจใหม่* และ *ความเชื่อ*

ผู้ฟังอาจมีความคิดผิด ๆ เกี่ยวกับความหมายของคำเหล่านี้ พวกเขาอาจคิดว่า การกลับใจใหม่หมายถึงทำให้ชีวิตถูกต้องเพื่อพระเจ้าจะยอมรับ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ว่า การกลับใจใหม่คือการเสียใจต่อความบาปมากพอจนคุณเต็มใจหลุดพ้นจากมัน

ผู้ฟังอาจคิดว่า ความเชื่อหมายถึงการเชื่อในศาสนาหรือการปฏิบัติตามพิธีทางศาสนา พวกเขาจำเป็นต้องรู้ว่า ความเชื่อที่ทำให้ได้รับความรอดคือการวางใจอย่างสิ้นเชิงในการลบบาปของพระคริสต์

(3) เน้นว่าบุคคลหนึ่งมาเป็นคริสเตียนได้ในช่วงวันที่ที่กลับใจมาเชื่อ

มีคนมากมายมีความคิดผิด ๆ เกี่ยวกับความหมายของการมาเป็นคริสเตียนและวิธีที่ทำให้คน ๆ หนึ่งมาเป็นคริสเตียน

พวกเขาอาจทึกทักว่านักเทศน์แค่ต้องการให้พวกเขาเคร่งศาสนามากขึ้นหรือมาเข้าร่วมคริสตจักร พวกเขาอาจคิดว่านักเทศน์ต้องการให้พวกเขาเริ่มต้นใช้ชีวิตที่เคร่งครัดขึ้น ขอให้เน้นว่าการกลับใจมาเชื่อคือการที่คนบาปกลับใจใหม่ รับการยกโทษ และเริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระเจ้าแบบส่วนตัว

(4) หักล้างเหตุผลที่ผิด ๆ ที่ผู้คนใช้อ้างว่าเป็นคริสเตียน

ในบางสังคม คนส่วนใหญ่คิดว่าพวกเขาเป็นคริสเตียน

พวกเขาอาจคิดว่าตัวเองเป็นคริสเตียนเพราะอยู่ในคริสตจักร ทำสิ่งดีต่าง ๆ เชื่อบางสิ่งบางอย่าง หรือมีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ

นอกเหนือจากการเน้นเรื่องการกลับใจมาเชื่อแล้ว

ให้อธิบายถึงชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและการเชื่อฟังที่เกิดขึ้นหลังจากกลับใจใหม่ด้วย

(5) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคนที่ไม่ได้ไปคริสตจักรจะเข้าใจสิ่งที่คุณสื่อสาร

อย่าใช้คำที่รู้เฉพาะคนที่นับถือศาสนาเท่านั้น

อย่าพูดถึงพิธีกรรมทางศาสนาที่พวกเขาไม่เข้าใจ

▶ คำศัพท์อะไรที่ใช้ในคริสตจักรของคุณซึ่งผู้คนในหมู่บ้านของคุณไม่เข้าใจ?

(6) ให้ข้อเสนอเรื่องการยกโทษ ความสัมพันธ์กับพระเจ้า และชีวิตนิรันดร์

ทั้งหมดนี้คือผลประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของการได้รับความรอด

แสดงให้เห็นอย่างจริงจั่งเกี่ยวกับสภาพของคนบาปโดยการอธิบายถึงการพิพากษาและการลงโทษนิรันดร์ซึ่งจะมาเหนือคนบาป

(7) หลีกเลี่ยงการสัญญาถึงผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในข่าวประเสริฐ

ถ้าผู้คนคิดว่าข้อเสนอเรื่องความรอดรวมถึงผลประโยชน์ทางวัตถุที่ได้จากพระเจ้าหรือจากคริสตจักร ได้ความมั่งคั่ง การรักษาโรค หรือได้อะไรอื่น ๆ เพื่อให้สถานการณ์ในชีวิตดีขึ้น พวกเขาอาจยอมรับเพื่อได้ผลประโยชน์ต่าง ๆ โดยไม่ได้กลับใจใหม่

คุณสามารถอธิบายว่าเมื่อพระเจ้าควบคุมชีวิตของใคร พระองค์จะนำ อวยพร

และช่วยแก้ไขปัญหาให้พวกเขา อย่างไรก็ตาม

เราไม่ควรสัญญาว่าปัญหาทุกอย่างจะหมดไปถ้าพวกเขามาเป็นคริสเตียน สำหรับบางคนแล้วชีวิตอาจหนักหนากว่าเดิมเพราะถูกข่มเหง

(8) อย่าเชื่อมโยงการกลับใจใหม่เข้ากับการเป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น

สมาชิกภาพของคริสตจักรควรมีให้ทันทีที่คน ๆ หนึ่งกลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริง

แต่จะต้องมีการอธิบายถึงคำว่าสมาชิกภาพภายหลังจากการกลับใจมาเชื่อ

อย่าพูดถึงข้อกำหนดของการเป็นสมาชิกคริสตจักรในขณะที่คุณเชิญชวนให้คนหนึ่งกลับใจจากบาป ผู้ประกาศข่าวประเสริฐควรจดจ่อกับการนำผู้ฟังให้พบกับพระเจ้า

มีข้อกำหนดอะไรบ้างสำหรับการเป็นสมาชิกในคริสตจักรของคุณซึ่งไม่จำเป็นสำหรับความรอด?

(9) อย่าตั้งข้อกำหนดว่าการกลับใจมาเชื่อต้องมาพร้อมกับความเป็นผู้ใหญ่

เรียกร้องให้ผู้ฟังกลับใจจากบาปที่เขาเข้าใจ

อย่าบอกกฎเกณฑ์เกี่ยวกับรายละเอียดของชีวิตที่เขาจะไม่เข้าใจได้จนกว่าเขาจะเป็นคริสเตียนมาระยะหนึ่งแล้ว การเรียกให้กลับใจใหม่และมีความเชื่อก็ยากพออยู่แล้ว

อย่าเพิ่มความยากที่อาจทำให้คนนั้นปฏิเสธข่าวประเสริฐได้

(10) อธิบายสิ่งที่คุณต้องการให้พวกเขาทำ

อย่าทึกทักว่าผู้ฟังรู้ว่าเขาควรอธิษฐานและขอการยกโทษ

อย่าทึกทักว่าเขาารู้วิธีออกมาข้างหน้าและคุกเข่า เมื่อคุณเชิญชวนผู้ฟังให้ตอบสนอง

คุณต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าคุณต้องการให้เขาทำอะไรบ้าง

ลองคิดถึงวิธีที่ง่ายที่สุดสำหรับคนที่เขินอายในท่ามกลางบรรยากาศคริสตจักร

อธิษฐานกับผู้แสวงหา

ผู้คนอาจออกมาอธิษฐานที่ด้านหน้าเวทีด้วยหลายเหตุผล

บางครั้งศิษยาภิบาลเชิญชวนให้ผู้คนอธิษฐานเกี่ยวกับความจำเป็นหลายอย่างแตกต่างกัน

แนวทางต่าง ๆ นี้ไม่จำเป็นต้องนำไปใช้กับการอธิษฐานที่หน้าเวทีทุกครั้ง

แนวทางเหล่านี้นำไปใช้กับการอธิษฐานเพื่อคนที่ตอบสนองคำเชิญชวนหลังจากมีการเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแล้ว

ศิษยาภิบาลควรแน่ใจว่าบางคนในคริสตจักรได้รับการฝึกฝนให้ช่วยคนที่กำลังอธิษฐานเพื่อรับความรอด

เขาควรมีคนเหล่านี้เตรียมไว้เพื่อช่วยตอนที่เขาเชิญชวนให้รับเชื่อในการประกาศข่าวประเสริฐ

บางครั้งคนที่อยากช่วยผู้คนในการอธิษฐานกลับกลายเป็นอุปสรรคขัดขวาง

ศิษยาภิบาลควรดูว่ามีปัญหาอะไรที่ด้านหน้าเวทีและพร้อมที่จะเข้าไปช่วยเหลือ

ถ้าหากมีคนที่เป็นอุปสรรคต่อการอธิษฐานหน้าเวทีโดยประพฤติดแบบขาดปัญญาหรือให้คำปรึกษาที่ผิด ศิษยาภิบาลควรทำทุกสิ่งที่เป็นไปได้เพื่อแก้ไขปัญหา

เราเชื่อว่าคน ๆ หนึ่งสามารถกลับใจใหม่ เชื่อ และมีประสบการณ์กับการกลับใจมาเชื่อได้ทันที
ความเชื่อนั้นกำหนดนโยบายของเราสำหรับการอธิษฐานเพื่อผู้แสวงหา

แนวทางสำหรับอธิษฐานเพื่อผู้แสวงหา

(1)

อย่างน้อยต้องมีผู้เชื่อที่เติบโตหนึ่งคนคอยช่วยเหลือผู้แสวงหาแต่ละคนที่กำลังอธิษฐาน

อย่าปล่อยให้ผู้แสวงหาอธิษฐานเองตามลำพังและจากไปโดยไม่มีใครช่วยเหลือ
เราอยากให้ผู้แสวงหามาถึงชัยชนะจริง ๆ

(2) **หาคำตอบว่าทำไมผู้แสวงหาจึงอธิษฐาน**

อย่าคิดเอาเองว่าเขากำลังอธิษฐานเพื่อรับความรอด
แม้หลังจากฟังคำเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ ผู้คนออกมาด้านหน้าด้วยหลายเหตุผล
ถ้าไม่จำเป็นอย่ารบกวนผู้แสวงหาที่กำลังอธิษฐาน แต่ในจุดหนึ่ง ผู้เชื่อที่ช่วยเขาควรถามว่า
“คุณอยากให้พระเจ้าทำอะไรให้คุณ?”
ผู้เชื่อสามารถอธิษฐานเพื่อเขาสำหรับสิ่งที่เขาปรารถนา

(3) **หนุนใจผู้แสวงหาให้กลับใจใหม่อย่างเต็มที่**

ถามว่า “คุณเต็มใจกลับใจจากบาป และยอมให้พระเจ้าช่วยคุณให้รอดพ้นจากบาปไหม?”
หนุนใจเขาให้บอกพระเจ้าว่าเขากลับใจใหม่
เขาไม่จำเป็นต้องสารภาพความบาปของเขาต่อศิษยาภิบาลหรือใครคนใด
เว้นแต่จะมีการล่วงละเมิดเจาะจงกับคนเหล่านั้น

(4) **ให้ความมั่นใจกับผู้แสวงหาว่าพระเจ้าจะยกโทษให้เขา**

บอกให้เขาขอพระเจ้ายกโทษและไว้วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าเรื่องการยกโทษ
ถ้าหากเขาดูเหมือนติดอยู่กับความสงสัย ให้เปิดพระคัมภีร์ที่เป็นพระสัญญาให้เขาดู (1 ยอห์น
1:9, ยอห์น 3:16, โรม 5:8)

ถ้าผู้แสวงหาดูเหมือนอธิษฐานเองไม่ได้ ผู้ช่วยควรชวนนำให้เขาอธิษฐานตาม
คำอธิษฐานควรเป็นดังนี้...

“องค์พระผู้เป็นเจ้า ลูกรู้ว่าลูกเป็นคนบาปและสมควรรับการลงโทษนิรันดร์
ลูกเสียใจสำหรับความบาปของลูกและลูกเต็มใจเลิกทำบาปเหล่านั้น
ลูกขอพระองค์ยกโทษให้ลูก ไม่ใช่เพราะลูกสมควรได้รับ แต่เพราะพระเยซูได้ตายแทนลูกแล้ว
ขอขอบคุณพระองค์สำหรับความรอด จากนั้นไปลูกขอมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์”

โดยปกติ ถ้าผู้แสวงหามีปัญหาในการอธิษฐานเพื่อช่วยคนที่แท้จริง
มักจะมีบาปที่เขายังไม่อยากเลิก
เขาไม่สามารถมีความเชื่อเพื่อรับการยกโทษได้จนกว่าเขาจะกลับใจใหม่จริง ๆ

(5) ขอให้ผู้กลับใจมาเชื่อเป็นพยาน

ถ้าหากผู้แสวงหาดูเหมือนจะพบกับชัยชนะ บางคนอาจถามเขาว่า
“พระเจ้าทำอะไรเพื่อคุณบ้าง?” หนุ่ใจเขาให้กล่าวออกมาอย่างชัดเจน
เขาอาจเป็นพยานให้กับที่ประชุม แต่อย่างน้อยเขาควรกล่าวกับคนที่อธิษฐานเพื่อเขา

(6) ให้เอกสารที่อธิบายเกี่ยวกับความรอด

ผู้กลับใจมาเชื่อควรได้รับเอกสารอธิบายเกี่ยวกับความรอด
เอกสารนี้ควรอธิบายเรื่องความรอดเพื่อจะช่วยให้เขาเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นและช่วยเขาให้อธิบาย
กับคนอื่น ๆ ได้

(7) นำเข้าสู่ขั้นตอนแรกของการสร้างสาวก

ขั้นตอนแรกของการสร้างสาวกมักจะเป็นการพบกับศิษยาภิบาลหรือผู้เชื่อที่เติบโตกับพระเจ้า
ขอให้แน่ใจว่าผู้กลับใจมาเชื่อเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา
หลังจากนั้นเขาอาจเข้าร่วมกลุ่มย่อยหรือพบกับบางคนเป็นประจำ

ควรมีบางคนไปเยี่ยมครอบครัวของเขา
ตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขาเกี่ยวข้องกับผู้กลับใจมาเชื่อ แล้วเชิญชวนพวกเขาไปคริสตจักร
บางทีอาจมีโอกาสมองบั้งข้าวประเสริฐให้กับครอบครัวของเขาด้วย

► มีวิธีปฏิบัติอย่างไรในคริสตจักรของคุณเพื่ออธิษฐานกับผู้แสวงหา?
คุณจำเป็นต้องเพิ่มสิ่งใดจากแนวทางในบทเรียนนี้ไหม?

การเทศนาภายนอกคริสตจักร

การเทศนาภายนอกคริสตจักรมีจุดประสงค์เพื่อเข้าถึงผู้คนที่ไม่ได้มาคริสตจักร เนื่องจากผู้ฟังมีจุดประสงค์อย่างอื่นและอาจไม่สนใจฟังจึงทำให้การเทศนาเป็นเรื่องยาก อาจมีเสียงดังรบกวนหรือความวุ่นวาย จะไม่มีบรรยากาศของการนมัสการจากที่ประชุมเหมือนกับในคริสตจักร

ข้อกำหนดที่เห็นได้ชัดสำหรับผู้เทศนาภายนอกคริสตจักรคือเสียงของเขาต้องมีพลังพอที่ผู้คนจะได้ยิน หรือเขาต้องใช้เครื่องขยายเสียง

ความท้าทายอย่างแรกสำหรับการเทศนาภายนอกคริสตจักรคือการจับความสนใจผู้คนในพื้นที่นั้นตัดสินใจได้รวดเร็วมากกว่าจะฟังหรือไม่ฟัง บางคนฟังเพียงแค่มกันั้นที่ บางคนฟังแค่ประโยคเดียวหรือสองประโยคก่อนตัดสินใจว่าจะสนใจฟังต่อหรือไม่

ผู้เทศนาต้องใช้ประโยคสั้น ๆ และทุกประโยคต้องตรงประเด็น เขาต้องจดจำว่าแต่ละประโยคเป็นประโยคแรกและผู้ฟังบางคนจะได้ยิน การใช้ประโยคที่ตรงประเด็นแต่ละประโยคจะช่วยจับความสนใจผู้คน ถ้าเขาประสบความสำเร็จในการทำให้ผู้ฟังกลุ่มหนึ่งสนใจฟังได้ เขาก็สามารถเล่าเรื่องประกอบและอธิบายประเด็นต่าง ๆ ได้ละเอียดยิ่งขึ้น

ถ้าเป็นไปได้ นักเทศน์ควรมีกกลุ่มผู้เชื่อมาร่วมกับเขาด้วย ถ้าคนผ่านไปและเห็นว่ามีคนกำลังฟัง พวกเขา ก็จะหยุดและฟังด้วย

ถ้าหากมีดนตรีที่บรรเลงก่อนเริ่มเทศนาก็จะช่วยรวบรวมผู้คนให้เข้ามาฟังได้

นักเทศน์ควรเชื้อเชิญผู้ฟังให้มาข้างหน้าและอธิษฐานเพื่อรับความรอด

ผู้ช่วยควรแจกเอกสารข้อมูลให้กับคนในพื้นที่นั้น

► ในหมู่บ้านของคุณมีสภาพการณ์อะไรที่เอื้อต่อการประกาศภายนอกคริสตจักรบ้าง?

การอภิปรายในชั้นเรียน

ให้นักศึกษาแต่ละคนดูที่คำเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐที่พวกเขานำมา แต่ละคนควรตรวจสอบดูว่าคำเทศนานั้นมีแนวทางสืบประการสำหรับเทศนาประกาศข่าวประเสริฐครบไหม นักศึกษาควรหาวิธีปรับเปลี่ยนคำเทศนานั้น

อาจไม่มีเวลาให้ชั้นเรียน ได้อภิปรายร่วมกันสำหรับคำเทศนาของนักศึกษาทุกคน
แต่ควรทำเป็นตัวอย่างจากคำเทศนาของนักศึกษาหลายคน

การบ้าน

สร้างคำเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐโดยทำตามแนวทางที่กำหนดไว้ในบทเรียนนี้
ไม่ต้องเขียนรายละเอียดครบทั้งหมดในคำเทศนา แต่เขียนสิ่งที่ประเด็นหลัก ๆ ที่จะพูด
ขอให้นำมาอภิปรายร่วมกันในชั่วโมงเรียนถัดไป

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

ในชั่วโมงเรียนถัดไปไม่ควรสอนบทเรียน

แต่ให้นักศึกษานำเสนอคำเทศนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐและจากนั้นจึงอภิปรายร่วมกัน
พวกเขาไม่จำเป็นต้องเทศนาคำเทศนาทั้งหมด

แต่ให้แต่ละคนนำเสนอแบบสรุปย่อโดยใช้เวลาประมาณ 5-7 นาที

ในชั่วโมงเรียนถัดจากการฝึกปฏิบัตินำเสนอสมควรขึ้นบทเรียนบทที่ 12

บทที่ 12

ประตูที่เปิดออก

บทนำ

► เราควรอธิษฐานเผื่อคนบาปหรือไม่? พระคัมภีร์ตอนใดที่บอกให้เราอธิษฐานเผื่อคนบาป?

ไม่ง่ายที่จะพบข้อพระคัมภีร์ที่บอกตรง ๆ ว่าให้เราอธิษฐานให้คนบาปกลับใจมาเชื่อ
สิ่งที่เราพบหลายข้อคือที่บอกให้เราอธิษฐานเพื่อการเกิดผลในการประกาศข่าวประเสริฐ¹⁵⁹

เรารู้ว่าเราควรอธิษฐานเพื่อให้คนบาปกลับใจมาเชื่อควบคู่กับการอธิษฐานเพื่อความสำเร็จของ
ข่าวประเสริฐ

พระคัมภีร์บอกให้เราอธิษฐานเพื่อทุกคนซึ่งรวมถึงการอธิษฐานเผื่อคนบาปให้กลับใจมาเชื่อ¹⁶⁰

พระคัมภีร์บอกให้เราพยายามนำคนให้กลับใจใหม่¹⁶¹

และเป็นการเหมาะสมที่จะอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการทำงานนั้น

การประกาศข่าวประเสริฐในยุคแรก

เมื่อคริสตจักรมาถึงจุดที่ดีที่สุด การประกาศข่าวประเสริฐย่อมเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ
ในคริสตจักรยุคแรกซึ่งถูกกล่าวถึงในพระธรรมกิจการ

ดูเหมือนทุกคนเผยแพร่ข่าวประเสริฐด้วยความยินดีอย่างยิ่ง

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:46-47 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เห็นได้ชัดว่า การสามัคคีธรรมของคริสตจักรเหนียวแน่นมากและมีชีวิตชีวาจนถึงดูคนอื่น ๆ

ให้เข้ามาร่วม สิ่งนี้บอกให้เราทราบว่าหากคริสตจักรไม่ดึงดูดผู้คนใหม่ ๆ ให้เข้ามา

แสดงว่าการสามัคคีธรรมในคริสตจักรนั้นไม่เหนียวแน่นมากพออย่างที่ควรเป็น

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 5:42 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

¹⁵⁹ 2 เธสะโลนิกา 3:1, เอเฟซัส 6:19, โคโลสี 4:4, กิจการ 4:29

¹⁶⁰ 1 ทิโมธี 2:1

¹⁶¹ 2 ทิโมธี 2:25

พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ

ได้ค้นพบโอกาสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐในทุกหนแห่งและตลอดเวลา

บางคริสตจักรไม่มีการประกาศข่าวประเสริฐและพวกเขาไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร

พวกเขาไม่รู้วิธีค้นพบโอกาสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 8:1-4 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เนื่องจากการข่มเหง คริสเตียนมากมายต้องออกจากเยรูซาเล็มเพื่อไปอาศัยอยู่ในที่อื่น ๆ

พวกเขาแบ่งปันข่าวประเสริฐในทุกที่ที่พวกเขาไป สำหรับพวกเขาแล้ว

การแบ่งปันข่าวประเสริฐเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตคริสเตียน

การโต้เถียงเกี่ยวกับคริสตจักร

คุณควรหลีกเลี่ยงการโต้เถียงเกี่ยวกับคริสตจักรต่อหน้าคนที่ยังไม่ได้รับความรอด

พยายามไม่ตัดสินคริสตจักรอื่น ๆ ขณะที่คุณแบ่งปันข่าวประเสริฐ

คนที่ยังไม่ได้รับความรอดไม่มีการวินิจฉัยฝ่ายวิญญาณเพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้องได้ในการโต้เถียงกันทางศาสนา มีคนมากมายในโลกนี้ที่พูดว่าความขัดแย้งกันในห้องกลางคริสตจักรต่าง ๆ เป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเขาไม่เชื่อในศาสนาคริสต์

ถ้าหากบางคนยื่นกรานถามเรื่องความแตกต่างของหลักคำสอน จงให้คำตอบจากพระคัมภีร์

แต่พยายามนำเขากลับมาที่เนื้อหาของข่าวประเสริฐ คุณพูดได้ว่า “นั่นเป็นคำถามที่สำคัญ

แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือการได้รับความรอดและมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า”

ถ้าพวกเขาบอกคุณเกี่ยวกับคริสเตียนคนหนึ่งที่พวกเขาเคยรู้จัก

อาจเป็นญาติหรือศิษยาภิบาล พยายามอย่าตัดสินเกี่ยวกับหลักคำสอนของคนนั้น

ถ้าหากคุณต้องอธิบายถึงความแตกต่างของคริสตจักรของคุณกับคริสตจักรอื่น ๆ

คุณพูดได้ว่า “การที่คน ๆ หนึ่งจะกลับใจจากบาป ได้รับการยกโทษ

และใช้ชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้านั้นเป็นสิ่งสำคัญ คริสตจักรของเราเน้นสิ่งสำคัญเหล่านั้น

ทำให้คริสตจักรของเราไม่เหมือนคริสตจักรอื่นที่เน้นอย่างอื่น”

คำถามที่ยาก

คริสเตียนบางคนกลัวการประกาศข่าวประเสริฐเพราะพวกเขากลัวเจอคำถามที่ยาก การใส่ใจเรียนรู้เป็นเรื่องดี แต่ความจริงคือ คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่รู้วิธีตอบทุกคำถามที่ยาก คุณไม่จำเป็นต้องรู้คำตอบทั้งหมดเลย ถ้าหากบางคนถามคำถามที่คุณตอบไม่ได้ คุณพูดในทำนองนี้ได้ว่า “ผมไม่รู้คำตอบที่ดีที่สุด แต่มีคนหนึ่งที่คริสตจักรของผมตอบได้ ผมเชื่อพระคัมภีร์และผมเชื่อว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือการรู้จักพระเจ้าและได้รับความรอด ผมรู้วิธีที่จะทำให้คุณได้รับความรอดนี้”

ถ้าหากมีคนพูดว่า “ฉันไม่เชื่อพระคัมภีร์” หรือ “ฉันไม่เชื่อพระเจ้า” มีสองทิศทางที่แตกต่างกันซึ่งคุณจะรับมือกับการสนทนานั้นได้ คุณสามารถถามเขาถึงเหตุผลที่เขาคิดแบบนั้นและพยายามแสดงพยานหลักฐานให้กับเขา อีกทิศทางคือการพูดว่า “คุณอาจเคยคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้และพยายามหาบทสรุปที่เป็นเหตุเป็นผล แม้ว่าคุณจะไม่เชื่อพระคัมภีร์ แต่เพราะคุณเป็นคนฉลาด คุณจะต้องการรู้คำสอนพื้นฐานของพระคัมภีร์แน่ ผมขออธิบายให้คุณฟังได้ไหม?” ด้วยวิธีการนี้คุณควรแบ่งปันข่าวประเสริฐโดยไม่ต้องโต้เถียง พระเจ้าสามารถใช้ข่าวสารนี้ให้มีผลกระทบต่อเขาได้ในภายหลัง

เมื่อคุณกำลังประกาศข่าวประเสริฐ คุณอาจพบกับบางคนที่ต้องการโต้เถียงเท่านั้น คุณไม่ควรเสียเวลากับเขาเยอะ แม้ว่า คุณจะพูดถูกต้องทุกอย่าง แต่เขาก็จะไม่ยอมรับความจริง คุณแบ่งปันกับเขาถึงพื้นฐานของข่าวประเสริฐ แล้วจากนั้นก็เดินหน้าไปคุยกับคนอื่นต่อไป

การปกป้องข่าวประเสริฐ

► อ่าน ทิตัส 1:9-11 พระคัมภีร์ตอนนี้ให้เหตุผลอะไรว่าเราต้องปกป้องข่าวประเสริฐ?

หนึ่งในความสามารถที่ศิษยาภิบาลควรพัฒนาคือความสามารถในการปกป้องหลักความจริงของคริสเตียนจากปรัชญาต่าง ๆ ของโลกนี้ นี่ไม่ใช่การโต้แย้งเกี่ยวกับหลักคำสอนที่แตกต่างกันของคริสตจักรต่าง ๆ แต่เป็นการต้านทานโลกนี้ที่ต่อต้านข่าวประเสริฐ

เหตุผลที่เราต้องปกป้องความจริงไม่ใช่แค่พยายามทำให้คนที่โต้แย้งกลับใจมาเชื่อ แต่เพื่อช่วยผู้คนที่ได้รับอิทธิพลจากเขาด้วย มีคนมากมายที่ยังไม่ตัดสินใจว่าจะเชื่ออะไร พวกเขาจำเป็นต้องได้ยินการปกป้องหลักความจริงของคริสเตียน

คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการเสริมสร้างอย่างเต็มที่เพื่อให้รู้จักโต้แย้งในเรื่องนี้ คริสเตียนทุกคนควรเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ แต่บางคนมีของประทานพิเศษและถูกเตรียมให้พร้อมเพื่อทำงานนี้โดยเฉพาะ

การแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของคุณในการโต้แย้งนั้นเป็นสิ่งสำคัญ คุณไม่ได้พยายามเอาชนะ คุณไม่ได้ต่อสู้คนนั้นเหมือนกับเป็นศัตรู คุณจำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่าความจริงนี้สำคัญกับคุณเพราะคุณห่วงใยผู้คน ถ้าหากเขาไม่เชื่อข่าวประเสริฐ จิตวิญญาณของเขาจะหลงหาย นั่นคือเหตุผลที่คุณต้องการเปลี่ยนความคิดของเขา คุณพูดในทำนองนี้ได้ว่า “ผมอยากให้คุณรู้จักพระเจ้าและได้รับความรอด และผมเกรงว่าคุณกำลังเชื่อบางสิ่งที่จะไม่นำคุณมาถึงพระเจ้า”

การพัฒนาทักษะในการสร้างโอกาส

เรามีบันทึกในพระคัมภีร์เกี่ยวกับช่วงเวลาเมื่อผู้ประกาศข่าวประเสริฐค้นพบโอกาสพิเศษเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 8:26-39 ให้คนทั้งกลุ่มฟัง

ขอให้นักศึกษาอีกคนสรุปเรื่องในพระคัมภีร์ตอนนี้ให้กับกลุ่ม

► พระวิญญาณของพระเจ้าทำงานอย่างไรในเหตุการณ์นี้?

ฟิลิปมองเห็นโอกาสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐอย่างไร?

อีกตัวอย่างของคนที่มองเห็นโอกาสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐนั้นคือพระเยซูเอง

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 4:7-14 ให้คนทั้งกลุ่มฟัง

ขอให้นักศึกษาอีกคนสรุปเรื่องในพระคัมภีร์ตอนนี้ให้กับกลุ่ม

บทสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างพระเยซูกับหญิงชาวสะมาเรียเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางจริยธรรม ข้อโต้แย้งทางศาสนา และบทบาทหน้าที่ในชีวิตประจำวัน

พระเยซูไม่ได้ใช้เวลามากกับหัวข้อต่าง ๆ เหล่านี้

แต่นำการสนทนาไปยังหัวข้อความขัดสนฝ่ายวิญญาณของหญิงคนนี้

เมื่อคุณได้เรียนรู้วิธีนำเสนอข่าวประเสริฐ คุณจะมองหาโอกาสแบ่งปันข่าวประเสริฐกับผู้คน
ในบางโอกาสอาจมีบางคนขอฟังข่าวประเสริฐ แต่ปกติแล้ว โอกาสต่าง ๆ จะไม่ได้ปรากฏชัด

คริสเตียนบางคนรู้สึกว่าการแบ่งปันข่าวประเสริฐทำได้ยากเพราะพวกเขาคิดว่าผู้คนไม่สนใจที่
จะได้ยินเรื่องนี้ พวกเขาคิดว่ายากที่จะเริ่มต้นบทสนทนาเกี่ยวกับศาสนา

ข่าวประเสริฐจัดการกับความกังวลมากมายที่ผู้คนมีได้

ด้วยเหตุนี้จึงไม่ยากที่จะพูดเรื่องข่าวประเสริฐในการสนทนา

ในบทเรียนนี้ ต่อไปเราจะพูดถึงเหตุผลที่ผู้คนสนใจในข่าวประเสริฐ

แรงจูงใจที่หลากหลาย

ผู้คนมีแรงจูงใจที่หลากหลายในการตอบสนองต่อข้อเสนอของความรอด
บางครั้งเป็นแรงจูงใจที่ผิด แต่ก็ยังมีหลายครั้งที่ถูกต้อง

► อะไรคือเหตุผลของคุณในการยอมรับข่าวประเสริฐ?

ให้นักศึกษาบางคนอธิบายถึงเหตุผลของตัวเองในกลับใจมาเชื่อ

มีแรงจูงใจหลากหลายที่เป็นสาเหตุให้คนต้องการความรอด

- อยากไปสวรรค์ ไม่อยากตกนรก (หรือกลัวการพิพากษา)
- อยากมีความสำเร็จและวัตถุประสงคในชีวิต
- อยากมีความมั่นคง ใจสงบ เสรีภาพจากความกลัว
- อยากได้รับการยกโทษ เป็นอิสระจากความรู้สึกผิด (มีจิตสำนึกที่ใสสะอาด)
- อยากได้รับการชำระและทำให้สมบูรณ์ในฝ่ายวิญญาณ
- อยากมีสัมพันธธรรมกับพระเจ้า (อยากรู้จักพระเจ้า)
- อยากมีสัมพันธธรรมกับคริสเตียน
- อยากให้ความปรารถนาฝ่ายวิญญาณได้รับการเติมเต็ม (ความสุขที่แท้จริง)
- อยากหลุดพ้นจากความบาป
- อยากรู้จักความจริง

เหล่านี้เป็นผลประโยชน์โดยตรงของการคืนดีกันกับพระเจ้า
ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับความกังวลในโลกนี้ที่ขัดแย้งกับคุณค่าอันเป็นนิรันดร์ คนจะขาดสิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้ถ้าหากเขาแยกขาดจากพระเจ้า

► ขอให้ดูรายการที่เป็นแรงจูงใจข้างต้นและพิจารณาว่าข้อใดที่สำคัญสำหรับคุณ
ข้อใดที่ดึงดูดใจคุณก่อนจะกลับใจมาเชื่อ?

ข้อใดที่กลายมาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคุณหลังจากกลับใจมาเชื่อ?

คนที่ยังไม่ได้รับความรอดอาจแสดงให้เห็นในบทสนทนาของเขาว่าเขาต้องการหนึ่งในผลประโยชน์จากความรอดนี้

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐสามารถดัดแปลงวิธีการเข้าหาเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐให้ตรงกับความต้องการนั้นโดยพูดว่า “เหตุผลที่ผู้คนไม่มี _____ ก็เพราะพวกเขาแยกขาดจากพระเจ้า
พระคัมภีร์บอกเราถึงวิธีกลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า”

สำคัญมากที่เราจะไม่สัญญาถึงความสุขทางโลกกับใครที่จะมาเป็นคริสเตียน

คนที่ตัดสินใจมาเป็นคริสเตียนด้วยเหตุผลนั้นนี้อาจไม่ได้กลับใจจากบาปอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้เขาก็จะไม่ได้รับผลประโยชน์จากความรอด

อีกเหตุผลที่เราไม่ควรสัญญาความสุขทางโลกเพราะพระคัมภีร์ไม่ได้สัญญาถึงสถานการณ์ที่ดี ๆ ให้กับคริสเตียน แต่ทำนายนถึงการข่มเหง¹⁶²

เหตุผลที่สำคัญที่สุดสำหรับคนหนึ่งในการมาเป็นคริสเตียนคือ

การที่เขาตระหนักถึงความผิดของตัวเองและตระหนักถึงการพิพากษาที่กำลังมา สิ่งอื่น ๆ

ในรายการข้างต้นสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยให้คนตระหนักได้ว่าเขาเองแยกขาดจากพระเจ้า

รับรู้ถึงโอกาสที่จะกลับใจมาเชื่อ

► คุณเปิดประเด็นอะไรเพื่อสร้างโอกาสในการแบ่งปันข่าวประเสริฐ?

► สำหรับคุณคนใดคนหนึ่ง การสร้างโอกาสเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐทำได้ยากไหม?

คุณคิดว่าอะไรคือเหตุผลของความยากนั้น?

บางครั้งโอกาสมาอย่างง่ายดาย ในกรณีเหล่านั้น คุณสามารถเริ่มต้นอธิบายข่าวประเสริฐได้แบบง่าย ๆ

ถ้าหากคุณอยากเปิดข้อพระคัมภีร์ คุณถามได้ว่า

¹⁶² 2 ทิโมธี 3:12

“ผมขอใช้เวลาสองสามนาทีเปิดพระคัมภีร์ให้คุณดูเพื่อจะรู้วิธีมาเป็นคริสเตียนได้ไหมครับ?”

ถ้าหากคุณอยากใช้ภาพวาดสะพาน คุณถามได้ว่า

“ผมขอเวลาสองนาทีวาดภาพสิ่งที่พระคัมภีร์บอกว่าเป็นหนทางที่จะทำให้รู้แน่ชัดว่าคุณได้รับความรอดจะได้ไหมครับ?”

ประตูที่เปิดนั้นเกิดขึ้นในบทสนทนาหลายหัวข้อ

บทสนทนาที่เปิดประตูซึ่งอธิบายในที่นี้สามารถนำไปใช้กับการนำเสนอภาพวาดสะพาน

หรือการนำเสนอข่าวประเสริฐจากข้อพระคัมภีร์อย่างเช่นถนนสายโรมได้

► เคยมีใครได้ยินผู้คนบ่นเกี่ยวกับสภาพการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตของพวกเขาบ้างไหม?

บางครั้งผู้คนบ่นถึงสภาพการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตของพวกเขา ให้ถามว่า

“ทำไมชีวิตถึงยากลำบากแบบนั้น?” หลังจากพวกเขาตอบแล้ว ให้พูดว่า

“ผมขอวาดภาพเพื่ออธิบายว่าทำไมชีวิตถึงต้องยากลำบากได้ไหมครับ?”

เริ่มต้นโดยการพูดว่าพระเจ้าตั้งใจให้เราใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์อันดีกับพระองค์และไม่ได้ตั้งใจให้ชีวิตของเราเป็นอย่างที่เป็นอยู่นี้ โลกถูกทำให้เสื่อมลงเพราะความบาป แล้วจึงนำเสนอด้วยการวาดภาพ

ในการนำเสนอโดยตรงด้วยการใช้ข้อพระคัมภีร์เช่น ถนนสายโรม คุณพูดได้ว่า

“พระคัมภีร์อธิบายว่าชีวิตต้องยากลำบากเพราะทุกคนทำบาป

ความบาปนำการแข่งสาปมาให้โลกนี้” นำเสนอต่อไปด้วยถนนสายโรม

ถ้าบุคคลหนึ่งดูเป็นคนเคร่งศาสนา คุณสามารถถามเขาว่าอะไรคือสิ่งสำคัญที่สุดที่เขาเชื่อ

หรือถามเขาว่า “สิ่งที่คุณเชื่อเป็นหนทางที่ทำให้คน ๆ หนึ่งรู้ว่าเขาจะได้ไปสวรรค์ไหมครับ?”

หลังจากฟังคำตอบแล้ว ให้ถามว่า

“ผมขอเวลาสองนาทีวาดภาพเพื่ออธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์บอกว่าคนจะไปสวรรค์ได้อย่างไรได้ไหมครับ?”

►

คุณเคยได้ยินผู้คนพูดคุยกันเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เลวร้ายของโลกหรือของประเทศชาติไหม?

คุณใช้โอกาสนั้นเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐอย่างไรบ้าง?

ถ้ามีคนหนึ่งกำลังพูดถึงปัญหาประเทศชาติ ความหิวโหยยากจนในโลก

หรือการทำลายล้างของสงคราม ให้คุณถามว่า

“ผมขอเปิดพระคัมภีร์อธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้โลกเป็นแบบนี้ได้ไหมครับ?”

แสดงให้เห็นว่าสภาพการณ์ของโลกเช่นนั้นเกิดขึ้นเพราะคนบาปถูกแยกขาดจากพระเจ้า
อย่าพูดเป็นนัยว่าความรอดจะยุติทุกปัญหา
แต่แสดงให้เห็นว่าการที่แต่ละคนได้รับความรอดเป็นจุดเริ่มต้นของพระเจ้าในการแก้ไขปัญหา
ในวันหนึ่งจะมีฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่โดยที่จะไม่มีปัญหาอยู่อีกต่อไปสำหรับคนที่ศรั
นดีกับพระเจ้าในเวลา

การใช้คำถามเพื่อเปิดประเด็น

คำถามต่าง ๆ สามารถนำมาใช้เพื่อเริ่มต้นบทสนทนา
แล้วการสนทนาจึงจะเปิดโอกาสสำหรับข่าวประเสริฐ

คำถามที่ง่ายที่สุดคือ “คุณเป็นคริสเตียนไหม?” คนส่วนใหญ่ไม่รู้ลึกซึ้งกับคำถามนี้
ถ้าหากคนนั้นตอบว่า “ไม่ได้เป็น” คุณสามารถถามว่า
“ผมขอเล่าเรื่องที่พระคัมภีร์พูดถึงวิธีการมาเป็นคริสเตียนได้ไหมครับ?”

ถ้าคนนั้นตอบว่า “ใช่ ฉันเป็นคริสเตียน” คุณพูดได้ว่า “เยี่ยมเลยครับ
คุณมาเป็นคริสเตียนได้อย่างไรครับ?” ถ้าคำตอบไม่ถูกต้องและดูเหมือนเขาสับสน
คุณสามารถเสนอคำอธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์พูดว่าคน ๆ
หนึ่งจะมาเป็นคริสเตียนได้อย่างไรแก่เขาได้

คำถามในเนื้อหาด้านบนสามารถนำมาใช้เมื่อมีคำถามเปิดประเด็นอื่น ๆ ในการสนทนา
ด้านล่างนี้เป็นคำถามเพิ่มเติม

“คุณคิดว่าอะไรคือวัตถุประสงค์ของชีวิต?” ให้คนนั้นพูดความคิดเห็นของเขา
ยอมรับไม่ว่าความคิดเห็นนั้นดีหรือไม่ก็ตาม จากนั้นพูดว่า
“ส่วนสำคัญที่สุดของวัตถุประสงค์ชีวิตของเราคือการรู้จักพระเจ้า
พระองค์สร้างเรามาให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์
ผมขอเปิดพระคัมภีร์ให้คุณรู้วิธีว่าจะมีความสัมพันธ์ได้อย่างไรนะครับ?”

“คุณคิดว่าอะไรคือกุญแจไขสู่ความสุข?” ไม่ว่าเขาเสนออะไร คุณสามารถพูดว่า
“คนมากมายที่มีสิ่งนั้นดูเหมือนจะมีความสุขได้ไม่นาน

พระคัมภีร์บอกเราว่าความชื่นชมยินดีมาจากพระเจ้า¹⁶³ ผมขอวาดภาพเพื่ออธิบายว่าคน ๆ หนึ่งจะเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้อย่างไรนะครับ?”

“คุณเชื่อเรื่องชีวิตหลังความตายไหม? คุณคิดว่ามันเป็นแบบไหน?” จากนั้นพูดต่อว่า

“พระคัมภีร์บอกว่าแต่ละคนจะต้องไปที่ใดที่หนึ่งระหว่างสวรรค์กับนรก

ผมขอเปิดพระคัมภีร์เพื่อบอกวิธีให้คุณรู้ว่าจะไปสวรรค์ได้อย่างไรได้ไหมครับ?”

“คุณคิดว่าอะไรคือคำสอนพื้นฐานของพระคัมภีร์ตอนนี้?”

นี่เป็นโอกาสที่คุณจะแสดงภาพวาดจากบทที่ 9

► มีใครที่ได้ใช้วิธีค้นหาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐเหมือนกับหนึ่งในวิธีเหล่านี้ไหม?
ใช้ได้ผลไหม?

ไม่ใช่สมาชิกในชั้นเรียนทุกคนจะรู้สึกสะดวกใจกับทุกวิธีที่อธิบายไว้ในบทเรียนนี้
มันเป็นไปไม่ได้ที่ทุกวัฒนธรรมจะใช้วิธีอย่างเดียวกันได้หมด

วัตถุประสงค์ของบทเรียนนี้คือเพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นพบแนวทางพัฒนาวิธีการค้นหาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของตนเอง

การบ้าน

เมื่อคุณแบ่งปันข่าวประเสริฐอย่างต่อเนื่องในสัปดาห์นี้

ขอให้ลองใช้คำถามเปิดประเด็นเหล่านี้หรือคำถามที่คุณคิดขึ้นมาด้วยตัวเอง

สังเกตว่ามันใช้ได้ผลแค่ไหน และเขียนอธิบายมาหนึ่งย่อหน้า

เตรียมพร้อมเพื่อเล่าประสบการณ์ในช่วง โมงเรียนถัดไป

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

ในบทเรียนครั้งหน้าประกอบไปด้วยแนวทางต่างๆ สำหรับการแจกใบปลิวข่าวประเสริฐ

นักศึกษาจำเป็นต้องรู้ว่าจะได้รับใบปลิวนี้จากที่ไหนเพื่อนำไปแจก ถ้าเป็นไปได้

ขอให้นำมาในช่วง โมงเรียนถัดไปด้วย

¹⁶³ สดุดี 16:11

บทที่ 13

การปรับวิธีการประกาศข่าวประเสริฐ

บทนำ

คุณคิดว่าหน้าที่ในการประกาศข่าวประเสริฐเวลานี้แตกต่างจากสมัยพันธสัญญาใหม่อะไร?

คุณคิดว่าการประกาศข่าวประเสริฐในประเทศของคุณแตกต่างจากยุคสมัยที่มีซันนารีคนแรกเข้ามาอย่างไรบ้าง?

การประกาศข่าวประเสริฐในประวัติศาสตร์: ตัวอย่างจาก จอห์น วิกลิฟ และ จอห์น เวสเลย์

จอห์น วิกลิฟ เป็นศิษยาภิบาลในประเทศอังกฤษ เขามีชีวิตอยู่ในช่วงปี 1324-1384 ในช่วงเวลานั้น พระคัมภีร์ไม่ได้มีในภาษาที่ประชาชนเข้าใจได้

พวกเขาจึงต้องพึ่งพาสังคฤหบดีโรมันคาทอลิกสอน คนส่วนใหญ่ไม่รู้ข่าวประเสริฐ แม้พวกนักบวชคาทอลิกมากมายก็ไม่รู้พระคัมภีร์มากนัก

พวกนักบวชเดินทางไปยังประเทศนั้นเพื่อประกอบพิธีทางศาสนาและร้องขอเงิน

คริสตจักรส่วนใหญ่ถูกพวกนักบวชที่ไม่ได้เทศนาข่าวประเสริฐควบคุม

วิกลิฟและผู้ช่วยของเขาได้แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษ

ตอนนั้นยังไม่สามารถตีพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ได้ พวกเขาจึงคัดสำเนาพระคัมภีร์ด้วยมือ

พวกเขาเดินทางไปเป็นคู่ๆ และสอนพระคัมภีร์ให้กับกลุ่มต่างๆ ในทุกที่

ผู้คนเรียกพวกเขาว่าเป็น “นักบวชผู้ยากไร้” เพราะพวกเขาไม่ได้ร้องขอเงิน

วิธีการประกาศข่าวประเสริฐต้องได้รับการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทของสังคมต่างๆ

วิกลิฟและผู้ช่วยของเขาบรรลุผลส่วนที่เป็นบรรทัดฐานของข่าวประเสริฐ

พวกเขาเอาคำสอนจากพระคัมภีร์ไปให้กับผู้คนโดยตรง

จอห์น เวสเลย์ มีชีวิตอยู่ในประเทศอังกฤษช่วงปี 1703-1791

ในเวลานั้นคริสตจักรแองกลิกันได้กลายเป็นคริสตจักรของคนรวย

พวกเขาเน้นพิธีทางศาสนาและไม่ได้สอนข่าวประเสริฐอย่างชัดเจน
เวสเลย์เป็นนักบวชชาวแองกลิกัน แต่เขาอยากให้ประชาชนรู้ข่าวประเสริฐ ในเช้าวันหนึ่ง
เขาไปที่ทุ่งนาซึ่งมีคนงานเหมืองจำนวนมากผ่านระหว่างเดินทางไปทำงาน
เขาเทศนาและมีหลายคนหยุดฟัง
หลังจากนั้นเขาก็เทศนาข้างนอกเกือบทุกวันไปจนตลอดชีวิต
คนนับหลายพันคนกลับใจมาเชื่อผ่านทางพันธกิจของเขา

มิชชันนารีคนใดที่ได้รับการรำลึกถึงว่าเป็นมิชชันนารีคนแรกที่น่าข่าวประเสริฐมาในพื้นที่ของคุณ?

ความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนวิธีการ

ในปี 2003 มีชายคนหนึ่งเดินทางในกรุงลอนดอนพร้อมกับครอบครัวของเขา
พวกเขาหยุดพักที่สวนสาธารณะแห่งหนึ่ง
เขาสังเกตเห็นผู้หญิงคนหนึ่งยืนบนเนินเขาในสวนนั้น เธอมีพระคัมภีร์เล่มหนึ่งและกำลังพูด
เขาเข้าไปใกล้จนได้ยินว่าเธอกำลังพูดถึงบางสิ่งเกี่ยวกับศาสนา
เขาสังเกตว่าเธอมีเพื่อนคนหนึ่งยืนใกล้ๆ ดังนั้นเขาจึงถามเพื่อนคนนั้นว่าเกิดอะไรขึ้น
เพื่อนคนนั้นตอบว่า
“เราอยู่ในกลุ่มที่รักษาธรรมเนียมการเทศนาข้างนอกเหมือนกับที่เวสเลย์ทำ
บางครั้งเราไปสถานที่สาธารณะเพื่อเทศนา”
แต่ชายคนนั้นสังเกตเห็นว่าผู้หญิงคนนั้นยืนตรงจุดที่มีน้อยคนผ่านไป มีไม่กี่คนที่ได้ยินเธอ
และลักษณะของเธอไม่ได้ดึงดูดความสนใจของคนภายนอกได้ เธอพยายามทำตามธรรมเนียม
แต่สูญเสียสิ่งพื้นฐานที่ทำให้วิธีการนั้นใช้ได้ผล

วิธีการต่าง ๆ ต้องปรับให้เข้ากับสถานการณ์
บางครั้งผู้คนคิดเอาเองว่ามีเพียงวิธีการเดียวในการประกาศข่าวประเสริฐ
และพวกเขายังคงใช้วิธีการที่ใช้ไม่ได้ผลแล้วต่อไปเรื่อย ๆ
บางครั้งผู้คนคิดว่าวิธีการหนึ่งที่ใช้ได้ผลในที่หนึ่งก็จะใช้ได้ผลในที่อื่น ๆ ทุกที่ ซึ่งมันไม่จริง
ในหลายพื้นที่ที่คริสตจักรได้ประกาศข่าวประเสริฐด้วยการไปตามบ้านต่าง ๆ
และเคาะประตูบ้านเพื่อพบกับคนที่พวกเขาไม่เคยเจอ
วิธีการนั้นทำให้คนกลับใจมาเชื่อมากมาย แต่ไม่สามารถใช้ได้ผลกับทุกที่

บางคริสตจักรได้ซื้อรถโดยสารและเสนอตัวรับคนมาที่คริสตจักร ในเช้าวันอาทิตย์ พวกเขาขับรถบัสตระเวนไปทั่วหมู่บ้านเพื่อรับคน มีคนมากมายได้กลับใจมาเชื่อโดยผ่านทาง “พันธกิจรถบัส” แต่วิธีการนี้ไม่สามารถใช้ได้ผลกับทุกที่

หลายคริสตจักรประกาศข่าวประเสริฐโดยการเทศนาข่าวประเสริฐให้กับฝูงชนที่เข้ามาในตัวอาคารของคริสตจักรตอนวันอาทิตย์

พวกเขาเชิญผู้คนให้มาคุยเขาข้างหน้าเพื่ออธิษฐานรับความรอด

คนนับหลายพันได้กลับใจมาเชื่อด้วยวิธีการนี้

แต่คนที่ยังไม่ได้รับความรอดส่วนใหญ่ไม่มาคริสตจักร

คนจำนวนมากจะไม่ได้ยินข่าวประเสริฐจนกว่าจะมีใครบางคนแบ่งปันกับเขาส่วนตัวผ่านทางบทสนทนา

อัครทูตเปาโลเป็นแบบอย่างของการปรับวิธีประกาศข่าวประเสริฐ

เขาสามารถพูดในธรรมศาลาของคนยิวได้เพราะเขาเป็นอาจารย์ชาวยิวที่มีคุณสมบัติ

และเขาอธิบายว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์

เขายังพูดในสถานที่ที่ผู้คนมารวมตัวเพื่อนำเสนอแนวคิดทางปรัชญาต่าง ๆ

บางครั้งเขาพูดในย่านธุรกิจ บ่อยครั้งเขาพูดกับกลุ่มต่าง ๆ ที่อยู่ในบ้าน

วิธีการสมัยใหม่บางวิธี

ผู้คนต่างใช้วิธีการที่แตกต่างกันเพื่อเริ่มต้นสนทนาเกี่ยวกับข่าวประเสริฐ

บางคริสตจักรใช้แบบสอบถาม พวกเขาไปตามชุมชนและถามคำถามเช่น

“คุณคิดว่าคริสตจักรควรทำอะไรให้กับชุมชนบ้าง?”

ศาสนาคริสต์มีหลักข้อเชื่ออะไรที่สำคัญที่สุด? คุณอธิบายว่าคริสเตียนเป็นใครได้ไหม? คน ๆ

หนึ่งจะมาเป็นคริสเตียนได้อย่างไร?” หลังจากอดทนฟังข้อคิดเห็นของคนนั้นแล้ว

คนที่เป็นคริสเตียนอาจถามว่า

“ผมขอเล่าตามความเชื่อของเราในพระคัมภีร์ว่าคริสเตียนเป็นใครได้ไหมครับ?”

บางครั้งผู้ประกาศข่าวประเสริฐตามที่สาธารณะจะดึงดูดความสนใจของผู้คนโดยการวาดภาพระบายสีหรือเขียนแผนผังเพื่ออธิบายข่าวประเสริฐ บางคนวาดภาพด้วยชอล์ค ผู้ประกาศข่าวประเสริฐบางคนวาดภาพระบายสีบนกระดานในขณะที่เขาเล่าเรื่อง¹⁶⁴

บางคริสตจักรจัดสัมมนาหัวข้อในเชิงปฏิบัติที่จำเป็นต่อผู้คนในชุมชนของพวกเขา หัวข้อเช่น การสมรส การเลี้ยงลูก หลักการทำธุรกิจ สุขภาพ หรือการฝึกอบรมเพื่อทำงานเฉพาะด้าน คริสตจักรกำลังทำสิ่งที่ดีเมื่อเขารับใช้เพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นที่มีในชุมชน คริสตจักรมีความรับผิดชอบในการแสดงให้เห็นวิธีการนำเอาความจริงจากพระคัมภีร์มาใช้ในชีวิตประจำวัน สัมมนาอาจไม่ได้นำเสนอข่าวประเสริฐโดยตรง แต่สอนหลักความจริงจากพระคัมภีร์และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรกับเพื่อนบ้าน

บางคริสตจักรตั้งสถานีอธิษฐานแบบชั่วคราวในที่สาธารณะซึ่งมีผู้คนมากมายผ่านไปมา พวกเขาเขียนป้ายติดไว้ว่า “สถานีอธิษฐาน” และเสนอตัวอธิษฐานเมื่อผู้คนที่ผ่านไปมา พวกเขาถามว่า “คุณมีเรื่องจำเป็นที่ให้เราอธิษฐานเพื่อไหม?”

พวกเขาแสดงความห่วงใยถึงความต้องการและไม่โต้แย้ง บ่อยครั้งพวกเขามีโอกาสแบ่งปันข่าวประเสริฐ¹⁶⁵

ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญมากที่สุดสำหรับวิธีการประกาศข่าวประเสริฐคือการนำเสนอข่าวประเสริฐอย่างชัดเจนให้กับผู้คนที่ต้องการได้ยิน เนื่องจากพระเจ้าให้ฤทธิ์เดชแก่พระวาทะของพระองค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ทำให้คนที่ได้ยินสำนึกในใจ วิธีการประกาศข่าวประเสริฐจะเกิดผลมากกว่าถ้าหากการสื่อสารข่าวประเสริฐนั้นชัดเจนและตรงไปตรงมา

ความท้าทายของคริสตจักรในทุกที่และทุกเวลาคือการค้นหาวิธีดึงดูดความสนใจของผู้คนและสื่อสารข่าวประเสริฐในสังคมทุกรูปแบบ

► คริสตจักรในเมืองของคุณใช้วิธีการใดเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้คน?

วิธีการเหล่านั้นได้สื่อสารข่าวประเสริฐไหม?

¹⁶⁴ สำหรับตัวอย่างของวิธีการนี้ ให้ดูในเว็บไซต์ของ the Open Air Campaigners websites: <http://www.oacgb.org.uk/> and <http://www.oacusa.org/>

¹⁶⁵ สำหรับภาพและข้อมูล ให้ดูในเว็บไซต์ต่อไปนี้: <https://prayerstations.org/> and <https://www.prayerstand.com/>

การประกาศข่าวประเสริฐกับเพื่อน

รูปแบบการประกาศข่าวประเสริฐที่เกิดผลมากที่สุด คือเมื่อคน ๆ หนึ่งอธิบายข่าวประเสริฐอย่างตรงไปตรงมาให้กับอีกคนหนึ่งที่อยู่ใกล้และไว้ใจเขา

คริสเตียนควรเกิดผลมากที่สุดเมื่อเป็นพยานกับเพื่อน ๆ และคนรู้จักเพราะคนเหล่านั้นได้เห็นแบบอย่างในชีวิตของเขา ถ้าหากแบบอย่างชีวิตของเขาดี คนเหล่านั้นจะเคารพนับถือคำพยานของเขามากกว่า การที่คริสเตียนสำแดงความเชื่อของเขาเพื่อให้ผู้คนรู้เสมอว่าเขาเป็นคริสเตียนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เขาไม่ควรรู้สึกอายที่จะให้คนอื่นเห็นเขาอ่านพระคัมภีร์หรืออธิษฐาน ผู้คนที่รู้จักเขาไม่ควรประหลาดใจเมื่อรู้ว่าเขาเป็นคริสเตียน

คริสเตียนสามารถรับความเคารพนับถือเนื่องจากเป็นแบบอย่างที่ดีในโรงเรียนหรือในที่ทำงาน แม้จากคนที่ไม่ชอบศาสนาคริสต์ก็ได้ แม้คนที่ชมเชยเขาก็จะเคารพแบบอย่างชีวิตของเขา ถ้าหากเขามีพฤติกรรมและท่าทีที่ดีอย่างสม่ำเสมอ บางคนจะมาขอให้เขาอธิษฐานและขอคำปรึกษา

การพบเจอกันแบบส่วนตัว

บางคนคิดว่าพวกเขาต้องรู้จักคนนั้นสักช่วงหนึ่งก่อนที่จะเป็นพยานกับเขา พวกเขาพยายามเป็นเพื่อนกับใครบางคนก่อนที่จะพูดคุยเรื่องพระเจ้า เป็นความจริงที่คน ๆ หนึ่งจะฟังเพื่อนของเขามากกว่า แต่มันก็เป็นไปได้ที่จะแสดงความห่วงใยและสนใจอย่างจริงใจกับคนที่เพิ่งพบเห็น ถ้าหากเราไม่เรียนรู้วิธีแบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนที่เราพบเจอ เราก็จะพลาดหลายโอกาสที่จะเกิดผล บทเรียนก่อนหน้าเรื่อง “ประตูที่เปิดออก” ให้วิธีการเริ่มต้นบทสนทนาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐไว้แล้ว

ผู้ชายคนหนึ่งพูดว่า “เมื่อใดที่ผมอยู่ตามลำพังกับอีกคนสักสองสามนาที ผมจะถือว่าเป็นโอกาสที่พระเจ้ากำหนดไว้” เขาหมายความว่า เขาเชื่อว่าพระเจ้าให้การพบเจอกันนี้เกิดขึ้นเพื่อข่าวประเสริฐ

ข่าวประเสริฐผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

คุณสามารถทำบางอย่างเพื่อเผยแพร่ข่าวประเสริฐอย่างที่อัครทูตเปาโลทำไม่ได้

เรามีวิธีเผยแพร่ข่าวประเสริฐซึ่งคริสตจักรในหลายศตวรรษไม่สามารถทำได้คือ การจัดพิมพ์ข้อมูลเป็นเอกสาร

► คุณคิดว่าพันธกิจก่อนและหลังมีการจัดพิมพ์เอกสารแตกต่างกันอย่างไร?

ลองนึกถึงพันธกิจในยุคสมัยก่อนที่มีการจัดพิมพ์เอกสาร

สำเนาหนังสือทุกเล่มต้องใช้เวลาคัดลอกเยอะมากและต้องเป็นคนที่มีการศึกษาเพราะต้องเขียนด้วยมือ คุณอาจคิดว่าหนังสือต่าง ๆ ราคาแพงในเวลานี้ แต่ให้คิดถึงการจ่ายเงินในจำนวนเดียวกันกับค่าหนังสือให้กับผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะที่ต้องใช้เวลาสิบวันในการทำงานนี้

แทบจะไม่มีใครเลยที่มีพระคัมภีร์เป็นของตัวเอง แม้แต่ศิษยาภิบาลก็อาจไม่มีพระคัมภีร์หิ้งเล่ม ลองนึกภาพว่าถ้าคุณไม่มีโอกาสเลยที่จะได้อ่านพระคัมภีร์ที่บ้าน

การฝึกอบรมศิษยาภิบาลสำเร็จได้โดยการพูดเป็นส่วนใหญ่ และพวกเขาต้องพยายามจดจำสิ่งที่ได้ยิน ไม่มีทางที่จะส่งคู่มือการฝึกอบรมไปยังสถานที่อื่น ๆ ได้ ถ้าไม่มีการจัดพิมพ์เอกสาร ก็จะไม่มีการเขียนและแจกจ่ายไปจำนวนมาก

► การจัดพิมพ์เอกสารช่วยในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐในทางใด?

ไบเบิลคือเอกสารแผ่นเล็ก ๆ ที่ตีพิมพ์ออกมา โดยปกติใช้ในการนำเสนอข่าวประเสริฐ คริสเตียนใช้แจกให้กับทุกคนที่พวกเขาพบเจอ พวกเขายังใช้เพื่อแจกให้กับคนจำนวนมากในสถานที่สาธารณะด้วย นอกจากนี้ยังใช้วางไว้ในที่ต่าง ๆ เพื่อให้คนมาหยิบอ่านได้

ถ้าหากคนใดที่ไม่ถนัดในการประกาศข่าวประเสริฐกับคนแปลกหน้า การแจกไบเบิลก็เป็นวิธีเริ่มต้นที่ดี

ไบเบิลควรมีสีสันและหัวข้อที่น่าสนใจ เมื่อแจกไบเบิลให้กับผู้คนบนถนนหรือที่สาธารณะอื่น ๆ ให้ยิ้มและทักทายพวกเขา คุณสามารถใช้คำพูดว่า “สวัสดีครับ คุณเคยได้รับไบเบิลนี้หรือยังครับ?” จะทำให้พวกเขาสนใจอยากดูว่าคืออะไร

เป็นไปได้ที่ดูเหมือนคนส่วนใหญ่ไม่สนใจไบเบิลที่คุณแจกให้ หลายคนอาจโยนทิ้งโดยไม่อ่านเลย อย่างไรก็ตามมันมีผลดีด้วย

มีคนเคยกลับใจมาเชื่อเพราะข่าวประเสริฐในโบสถ์
โดยปกติแล้วคุณจะไม่เห็นผลลัพธ์จากโบสถ์ที่คุณแกล้งไป

การตอบสนองความจำเป็นในชีวิตทางกายภาพ

บางครั้งผู้คนเป็นห่วงเกี่ยวกับความจำเป็นบางอย่างในชีวิตทางกายภาพ พวกเขาไม่มีอาหารเพียงพอ ไม่มีที่พักอาศัย หรือขาดการดูแลเอาใจใส่ทางการแพทย์ พวกเขารู้ว่าความจำเป็นเหล่านี้เร่งด่วนกว่าความจำเป็นทางฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรสามารถใช้การตอบสนองความจำเป็นทางกายภาพเป็นวิธีในการแบ่งปันข่าวประเสริฐได้ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้คือคริสตจักรหันไปสนใจแต่ความจำเป็นบนโลกนี้มากกว่าสนใจความจำเป็นทางฝ่ายวิญญาณ ซึ่งไม่ต่างกับคนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอด

“พวกมิชชันนารีในอินเดีย ยูกันดา และในที่อื่น ๆ ถูกกล่าวหาว่า “ซื้อ” พวกคนที่กลับใจมาเชื่อโดยการให้เงิน การบรรเทาความอดอยาก โอกาสทางการศึกษา และบริการทางการแพทย์ หรือโดยการให้สิทธิพิเศษอื่น ๆ”
- เจ เออร์เบิร์ต เคน “การทำงานเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ”

คริสตจักรควรตอบสนองความจำเป็นทางกายภาพแต่ก็ควรรักษาแนวทางปฏิบัติที่เน้นลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณ

1. พวกเขาควรอธิบายว่าพวกเขากำลังแบ่งปันความรักของพระเจ้าในขณะที่ตอบสนองความจำเป็นนั้น
2. พวกเขาควรทำงานร่วมกันกับครอบครัวแห่งความเชื่อมากกว่ากับองค์กรที่แตกต่างจากคริสตจักร
3. พวกเขาควรเชิญผู้คนที่เข้ามาสามัคคีธรรมในคริสตจักรซึ่งที่นั่นผู้คนเอาใจใส่ดูแลกัน
4. พวกเขาควรแบ่งปันข่าวประเสริฐ
สอนว่าชีวิตนิรันดร์และพระพรมาจากอาณาจักรของพระเจ้า

มีมิชชันนารีจำนวนมากนำเสนอโปรแกรมที่ตอบสนองความจำเป็นด้านวัตถุ พวกเขาใช้ชุมชนด้านความจำเป็นต่าง ๆ ตามที่พวกเขามีทรัพยากร

เป้าหมายของพวกเขาคือสร้างโอกาสแบ่งปันข่าวประเสริฐ
พวกเขาคิดว่าความช่วยเหลือคนในทางกายภาพจะสร้างมิตรภาพและทำให้คนสนใจข่าวประเสริฐ
สูตรของพวกเขาคือ โพรแกรมก่อน ความสัมพันธ์ตามมา และสุดท้ายข่าวประเสริฐ

มีหลายวิธีที่ทำให้โปรแกรมการช่วยเหลือต่าง ๆ ไปในทิศทางที่ผิด
การช่วยเหลืออาจไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ใด ๆ
นอกเหนือจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้กับผู้รับ
บางครั้งดูเหมือนข่าวประเสริฐเป็นคนละเรื่องกันกับการแจกสิ่งของ
ผู้คนรับความช่วยเหลือโดยไม่สนใจข่าวประเสริฐเลย
แม้คนที่ทำงานในโปรแกรมนั้นก็มักแต่ยุ่งจัดเตรียมของช่วยเหลือและไม่แบ่งปันข่าวประเสริฐ
สูตรนั้นควรพลิกด้าน คริสตจักรควรเน้นข่าวประเสริฐเมื่อติดต่อกับทุกคนครั้งแรก

เมื่อคริสตจักรนำเสนอข่าวประเสริฐให้กับโลกนี้
พวกเขาต้องสัตย์ซื่อในการอธิบายถึงชีวิตใหม่ในคริสตจักร
ความรอดไม่ได้เป็นเพียงการตัดสินใจส่วนบุคคล
แล้วปล่อยให้คนนั้นอยู่ตามลำพังกับชีวิตใหม่ของเขา
คนบาปจะไม่ยอมรับข่าวประเสริฐจนกว่าพวกเขาจะประทับใจกับชุมชนแห่งความเชื่อที่นำเสนอ
ข่าวประเสริฐ

ในพันธกิจของพระเยซูและพวกอัครทูต เรามองเห็นว่าข่าวประเสริฐคือ “ข่าวดี”
เรื่องอาณาจักรของพระเจ้า
เป็นข่าวดีที่บอกว่าคนบาปสามารถรับการยกโทษและเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้
เขาจะได้รับการช่วยให้หลุดพ้นจากอำนาจของความบาปและได้รับการสร้างใหม่
เขาจะเข้าสู่ครอบครัวแห่งความเชื่อซึ่งมีพี่น้องฝ่ายวิญญาณหนุนใจและช่วยเหลือเขาในสิ่งที่
จำเป็น

คริสตจักรควรมองเห็นมิชชันที่เป็นรากฐานของตนนั่นคือการสื่อสารข่าวประเสริฐ
คริสตจักรควรทำงานนี้อย่างต่อเนื่อง
ทุกคนควรรู้ว่าการทำงานเพื่อความรอดของจิตวิญญาณคือเป้าหมายของคริสตจักร
จากนั้นคริสตจักรจึงดึงดูดผู้คนที่ตรงกับเป้าหมาย คือคนที่สนใจในข่าวประเสริฐ
คนเหล่านี้เข้ามามีความสัมพันธ์กับคริสตจักร
ดังนั้นพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐก็จะสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น

จากนั้นคริสตจักรจึงช่วยเหลือผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับคริสตจักร
คนเหล่านั้นอาจไม่ได้รับความรอดทุกคน
แต่พวกเขาที่มีความสัมพันธ์กับคริสตจักรและสนใจพันธกิจข่าวประเสริฐของคริสตจักร
ด้วยเหตุนี้ สูตรนี้จึงกลับกันคือ ข่าวประเสริฐก่อน ความสัมพันธ์ตามมา
แล้วสุดท้ายจึงช่วยเหลือ (ไม่ใช่โปรแกรม)
คริสตจักรไม่ควรเป็นเพียงองค์กรที่นำเสนอโปรแกรมสำหรับช่วยเหลือ
แต่คริสตจักรคือกลุ่มคนที่ช่วยเหลือคนที่มีความสัมพันธ์กับพวกเขา ถ้าพวกเขาเริ่มโปรแกรม
ผู้คนจะมาร่วมแต่ไม่มีความสัมพันธ์

การบ้าน

- (1) สังเกตวิธีการประกาศข่าวประเสริฐที่ใช้ในคริสตจักรในพื้นที่ของคุณ
วิธีการนั้นใช้ได้ผลในการดึงดูดความสนใจคนนอกคริสตจักรไหม?
วิธีการเหล่านั้นสื่อสารข่าวประเสริฐอย่างชัดเจนหรือไม่? เขียนอธิบายการสังเกตของท่านมา 2-3 หน้ากระดาษ
- (2) แจกใบปลิวอย่างน้อย 100 ใบ เขียนอธิบายประสบการณ์ของท่านมาสองหรือสามประโยค

บทที่ 14

พันธกิจต่อเด็ก

บทนำ

▶ อ่านมัทธิว 18:2-6, 10-14 อะไรคือคำเตือนที่เราเห็นในพระคัมภีร์ตอนนี้?

นักเดินทางคนหนึ่งหยุดที่หมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่ง
เขามองเห็นชายชราคนหนึ่งนั่งข้างถนนจึงพูดว่า
“ผมไม่เคยได้ยินชื่อหมู่บ้านนี้มาก่อนเลย มีวีรบุรุษคนไหนเกิดที่นี่ไหม?”
ชายชราตอบว่า “ไม่มี มีแต่ทารกเท่านั้น”

คุณจะอธิบายถึงความสำคัญของเด็กตามที่พระเจ้ามองเห็นได้อย่างไร?

บางครั้งผู้คนพูดว่าเด็กสำคัญเพราะพวกเขาเป็นชนรุ่นต่อไป เป็นอนาคตของคริสตจักร และเป็นผู้นำในอนาคต ทั้งหมดนั้นเป็นความจริง แต่ก่อนสิ่งใด เด็กสำคัญเพราะพวกเขาเป็นคน บางครั้งผู้ใหญ่หลงลืมว่าเด็กก็เป็นคนที่มีจิตวิญญาณนิรันดร์และมีศักยภาพที่ยังไม่ปรากฏให้เห็น

คำสั่งของพระเจ้าสำหรับการทำพันธกิจต่อเด็ก

พระเจ้าให้พันธสัญญาแก่ประชากรคืออิสราเอลในสมัยโบราณ

พระองค์สัญญาว่าจะอวยพรและดูแลพวกเขา พระองค์ให้ข้อกำหนดต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาทำตาม

พระเจ้าต้องการทำพันธสัญญากับชนทุกรุ่น พระองค์บอกพวกเขาว่า “และจงให้ถ้อยคำเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน”¹⁶⁶

การเลี้ยงลูกหลานให้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นส่วนสำคัญสำหรับพันธสัญญา เนื่องจากพระพรมากมายของเจ้ามีเงื่อนไขและขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังอย่างต่อเนื่องของประช

¹⁶⁶ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-7

าการของพระองค์ ถ้าหากคนรุ่นถัดไปเลือกที่จะไม่เชื่อสัตย์ภักดีและเชื่อฟังพระเจ้าแล้ว พวกเขาจะสูญเสียผลประโยชน์ที่ได้รับจากการมีความสัมพันธ์กับพระองค์ ดังนั้นจึงหมายความว่าจำเป็นจะต้องมีการเอาใจใส่ในการสั่งสอนลูกหลาน

คุณคิดว่าชนอิสราเอลสามารถทำอะไรเพื่อจะแน่ใจว่าลูกหลานของพวกเขาตัดสินใจติดตามพระเจ้า?

พระเจ้าให้แนวทางแก่พวกเขาเพื่อฝึกอบรมลูกหลาน

และพวกท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านี้แก่บุตรหลานของท่าน จงพูดถึงถ้อยคำเหล่านี้เมื่อท่านอยู่ในบ้าน และเมื่อท่านเดินอยู่ตามทาง เมื่อท่านนอนลงหรือลุกขึ้น ท่านจงเขียนคำเหล่านี้ไว้ที่เสาประตูบ้าน และที่ประตูของท่าน¹⁶⁷

อะไรคือประเด็นสำคัญของพระเจ้า? คือการสอนอย่างหมั่นเพียรอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่สอนบางครั้งบางคราว

พวกเขาต้องได้รับการเตือนให้ระลึกถึงพระบัญญัติของพระเจ้าในที่ที่มองเห็นได้ พวกเขาต้องมองเห็นพระวาระของพระเจ้าติดอยู่ในทุกที่ พวกเขาต้องไม่ลืมหรือเพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระเจ้า

การสอนอย่างต่อเนื่องหมายความว่าพวกเขาจะไม่มีเครื่องประดับ หรือความบันเทิง หรือพฤติกรรมใดๆ ที่ขัดต่อพระบัญญัติของพระเจ้า

ดังนั้นข้อพระคัมภีร์เหล่านี้จึงเน้นว่าพ่อแม่มีความรับผิดชอบในการสอนลูกหลานของพวกเขา ถึงค่านิยมของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องและปกป้องพวกเขาจากคำสอนหรือแบบอย่างใด ๆ ที่ขัดแย้งกับคำสอนของพระเจ้า

▶ คำสั่งนี้มอบให้กับพ่อแม่ทั้งหลาย

การประยุกต์ใช้อะไรที่เราควรใช้กับพันธกิจของคริสตจักร?

อย่างแรก เรารู้ว่าการฝึกอบรมลูกหลานเป็นความรับผิดชอบแรกของพ่อแม่ คริสตจักรควรสอนพ่อแม่ให้รู้วิธีการสอนลูกหลาน

¹⁶⁷ เฉลยธรรมบัญญัติ 11:19-20

เราไม่ควรเหมารวมว่าลูกหลานควรได้รับคำสั่งสอนฝ่ายวิญญาณจากคริสตจักรเท่านั้นเนื่องจากพ่อแม่ทำเองไม่ได้

อย่างที่สอง คริสตจักรควรทำพันธกิจกับเด็กตามบริบทครอบครัวของพวกเขาให้มากที่สุด ช่วยเด็ก ๆ โดยการช่วยเหลือพ่อแม่ของพวกเขา เมื่อมีการประกาศข่าวประเสริฐ คริสตจักรควรพยายามดึงดูดครอบครัวมาที่คริสตจักร

เด็กบางคนมาจากครอบครัวที่ไม่เป็นคริสเตียนแต่พวกเขามารับเชื่อที่คริสตจักร เมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้น คริสตจักรควรพยายามทำพันธกิจกับครอบครัวของพวกเขา ถ้าหากพ่อแม่ไม่ตอบสนอง คริสตจักรต้องเป็นครอบครัวฝ่ายวิญญาณให้กับเด็กที่มาเชื่อ นั้น สมาชิกของคริสตจักรควรเป็นเหมือนญาติพี่น้องที่เป็นผู้ใหญ่ที่คอยเอาใจใส่ดูแลพวกเขา

การประเมินพันธกิจเด็กของคริสตจักร

► คุณจะประเมินความสำเร็จของพันธกิจเด็กในคริสตจักรใดคริสตจักรหนึ่งได้อย่างไร?

ไม่จำเป็นว่าพันธกิจของคุณต่อเด็กจะประสบความสำเร็จแม้ว่าจะมีสิ่งต่อไปนี้ก็ตาม

- ครูที่มีความสามารถสูง
- จำนวนเด็กและครูเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ
- เด็กกำลังเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับพระคัมภีร์
- ครูใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพสูง
- เด็ก ๆ ชื่นชอบพันธกิจนี้

คุณสมบัติเหล่านั้นควรมีอยู่ในพันธกิจเด็กที่ประสบความสำเร็จ

ถ้าหากพันธกิจใดขาดคุณสมบัตินี้ก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นหลายอย่าง

อย่างไรก็ตามมันก็เป็นไปได้ที่พันธกิจหนึ่ง ๆ อาจมีคุณสมบัติบางอย่าง หรือมีทั้งหมด

แต่ทว่ากลับยังคงล้มเหลว

พันธกิจของคุณต่อเด็กประสบความสำเร็จได้ถ้า...

- เด็ก ๆ กลับใจมาเชื่อและมั่นใจในความรอด
- เด็ก ๆ ค่อย ๆ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ
- เมื่อเด็กอายุเพิ่มขึ้น พวกเขาทำตามหลักการของคริสเตียน

พันธกิจของคุณไม่ประสบความสำเร็จกับเด็กที่...

- ไม่เป็นคริสเตียน
- เลือกแบบอย่างทางโลก
- ทำตามความบันเทิงที่สกปรกและความสัมพันธ์ที่ไม่บริสุทธิ์เมื่อเขาอายุเพิ่มขึ้น
- ปฏิเสธพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาและทำตามความทะเยอทะยานของตัวเอง

การหล่อหลอมชีวิตให้เข้ากันกับความจริงของพระเจ้าคืองานสร้างสาวก ซึ่งเป็นการพัฒนาคน ๆ หนึ่งให้เป็นสาวกที่เป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์
ช่วงเวลากลับใจมาเชื่อไม่ได้รวมความจริงของพระเจ้าเข้ากับรูปแบบการคิด
ทัศนคติ การสนธิษฐาน และการดำเนินชีวิตของบุคคลหนึ่งโดยอัตโนมัติ
การรวมเข้ากับความจริงนั้นต้องใช้เวลา นั่นคือภารกิจแท้จริงของการสร้างสาวก

ความจำเป็นอย่างแรกที่จะต้องมีพันธกิจเด็ก

► คุณคิดว่าอะไรคือความจำเป็นอย่างแรกสำหรับคุณที่จะต้องมีส่วนกับเด็ก?

พันธกิจเด็กสร้างกลุ่มผู้เข้าร่วมได้อย่างรวดเร็วซึ่งประกอบไปด้วยเด็ก ๆ และผู้ใหญ่
 กลุ่มนั้นมีผู้นำเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ

คือคนที่มีอิทธิพลต่อคนอื่นเนื่องจากบุคลิกภาพของพวกเขา

แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เป็นผู้นำอย่างเป็นทางการเลยก็ตาม ท่ามกลางผู้ใหญ่และท่ามกลางเด็ก ๆ ย่อมจะมีผู้นำโดยธรรมชาติเกิดขึ้นเสมอ

ความจำเป็นอย่างแรกสำหรับพันธกิจคือบรรยากาศแวดล้อมแบบคริสเตียนซึ่งเป็นบรรยากาศที่ดีในฝ่ายวิญญาณ ที่นั่นคุณสามารถสร้างคริสเตียนที่ยังไม่เติบโตให้เติบโตได้ทั้งในฝ่ายจิตใจ ร่างกาย ฝ่ายวิญญาณ และด้านสังคม

นี่หมายความว่าผู้ใหญ่ทั้งหลายต้องเป็นคนที่แบบอย่างฝ่ายวิญญาณ

คุณไม่สามารถใช้คนที่ไม่ได้เอาจริงเอาจังในการเป็นคริสเตียนมาทำพันธกิจกับเด็กได้

คุณต้องไม่ปล่อยให้เด็กที่มีอิทธิพลต่อเด็กคนอื่นมาต่อต้านคำสอนของคุณ

พันธกิจของคุณต่อเด็กล้มเหลวแล้วถ้าหาก...

- พวกเขาผู้ใหญ่ที่กำลังช่วยในงานพันธกิจเป็นคนที่มีความสามารถพิเศษหรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ แต่ไม่ได้เป็นแบบอย่างฝ่ายวิญญาณ

- เด็กที่ไม่สนใจสิ่งต่าง ๆ
ฝ่ายวิญญาณควบคุมการสนทนาและการปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม
- กิจกรรมฝ่ายวิญญาณทั้งหมดที่ผู้ใหญ่เป็นคนนำแต่ไม่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของเด็ก ๆ
- มีเพียงเด็กไม่กี่คนที่ร่วมมือและแสดงความสนใจในเรื่องฝ่ายวิญญาณ และคนส่วนใหญ่ในกลุ่มสังคมไม่ได้ยอมรับพวกเขา

ให้ดูกลุ่มเด็กและถามตัวเองด้วยคำถามเหล่านี้ ถ้าหากมีเด็กใหม่ที่เป็นผู้ชายเข้ามาในพันธกิจ เขาจะอยากทำตามเด็กคนไหนในกลุ่มมากที่สุด? ถ้าหากมีเด็กผู้หญิงคนใหม่เข้ามา เธอจะโน้มเอียงตามใคร? อิทธิพลเหล่านั้นดีหรือไม่ดี?

ความจำเป็นอย่างแรกของพันธกิจคือบรรยากาศแวดล้อมด้วยคริสเตียนที่ดี พันธกิจเด็กต้องเริ่มต้นด้วยความจำเป็นอย่างแรกก่อน ถ้าหากพันธกิจสูญเสียเรื่องนี้ไปแล้ว จำเป็นต้องเริ่มต้นใหม่ ไม่อย่างนั้นก็จะไปไม่ถึงเป้าหมาย

หลักการสื่อสารด้วยชีวิต

ความรู้ถึงพระเจ้าผ่านมาทางความสัมพันธ์

เมื่อพระเจ้าตรัสกับยาโคบ พระองค์ระบุถึงพระองค์เอง พระองค์ไม่ได้พูดว่า

“เราเป็นพระเจ้าแห่งจักรวาล” หรือ “เราเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลก”

แม้ว่าทั้งสองประโยคนั้นเป็นความจริงก็ตาม พระองค์ตรัสว่า “เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าของอับราฮัม บรรพบุรุษของเจ้า และพระเจ้าของอิสอัค”¹⁶⁸

พระเจ้าเปิดเผยพระองค์เองผ่านทางผู้คน

อับราฮัมได้มาเป็นบุรุษแห่งความเชื่อและผู้คนอื่น ๆ มาเชื่อพระเจาก็เพราะเขา

คนรับใช้ของเขาคือเอลีเยเซอร์อธิษฐานต่อ “พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพระองค์”¹⁶⁹

ควรมีคนรู้จักพระเจ้ามากขึ้นเพราะพระองค์เป็นพระเจ้าของคุณ

¹⁶⁸ ปฐมกาล 28:13

¹⁶⁹ ปฐมกาล 24:12

บางครั้งเราคิดเอาเองว่าการสร้างสาวกคือการเล่าเรื่องที่จะต้องเล่าให้คนรู้และบอกถึงสิ่งที่พวกเขาควรทำ มันไม่ใช่แค่นั้น

อย่างแรกคุณต้องแสดงให้เห็นชีวิตที่พวกเขาอยากทำตาม

ถ้าพวกเขาอยากใช้ชีวิตเหมือนคุณ พวกเขาก็จะฟังคำแนะนำของตนเองว่าจะต้องทำอะไร

การสร้างสาวกคือการสื่อสารด้วยชีวิต

รูปแบบการใช้ชีวิตที่สนใจและมีค่านิยมหลักจะถูกถ่ายทอดจากผู้สร้างสาวกไปยังสาวก

หลักการถ่ายทอดชีวิตกล่าวว่า การสร้างสาวกเกิดขึ้นเมื่อผู้สอนปลูกฝังรูปแบบชีวิตของเขาที่สนใจและมีค่านิยมหลักให้กับผู้เรียน

ในศตวรรษแรก พวกอาจารย์ชาวยิวเข้าใจว่าการสร้างสาวกคือการถ่ายทอดชีวิต

เมื่อคนหนุ่มต้องการเป็นศิษย์ของอาจารย์ เขาจะขอให้อาจารย์ยอมรับเขา

ถ้าหากได้รับการยอมรับ เขาก็จะเริ่มต้นแบ่งปันชีวิตกับอาจารย์

เขาจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับอาจารย์ของเขา ไม่ใช่แค่รำเรียนคำสอน

แต่เรียนรู้วิธีใช้ชีวิตของอาจารย์ด้วย

พระเยซูเปลี่ยนธรรมเนียมปฏิบัติของสมัยนั้นโดยการเลือกคนที่ไม่ขอเป็นศิษย์ของพระองค์

แต่พระองค์ทำตามธรรมเนียมในการสร้างสาวกด้วยการแบ่งปันชีวิตเพื่อถ่ายทอดชีวิต

หลังจากการตายและฟื้นคืนชีวิตของพระเยซู

พวกสาวกของพระองค์บางคนถูกจับนำตัวไปขึ้นศาลเดียวกันที่ตัดสินลงโทษพระองค์

สภาแซนเฮดรินอาจคิดว่าปัญหาของพวกเขาลงแล้วนับจากพระเยซูถูกกำจัด

พวกเขาคิดว่าคำชู้บางอย่างก็น่าจะพอที่จะปิดปากพวกสาวกของพระเยซูได้

เมื่อพวกเขาไต่สวนพวกสาวก พวกเขาเห็นชัดว่าคนเหล่านั้นไม่ได้เป็นคนมีการศึกษาสูง

แน่นอนว่ามีการศึกษาน้อยกว่าสมาชิกในศาล

แต่พระคัมภีร์กล่าวว่าสภาแซนเฮดรินจำได้ว่าพวกเขาเคยอยู่กับพระเยซู¹⁷⁰

พระเยซูได้ประทับตราชีวิตของพระองค์ไว้บนพวกเขาแล้ว

พวกเขามองเห็นอะไรที่เป็นของพระเยซูในชีวิตสาวกเหล่านั้น?

ใช้กิริยาท่าทางหรือวิธีการพูดของพระองค์ใหม่? อาจเป็นไปได้ แต่มันมีอะไรมากกว่านั้น

พวกเขามองเห็นความกล้าหาญที่มาจากทรงเรียกของพระเจ้า

¹⁷⁰ กิจการ 4:13

พวกเขามองเห็นความมุ่งมั่นอย่างเหนียวแน่นต่อความจริงไม่ว่าจะต้องแลกกับอะไร
พวกเขามองเห็นการเคารพต่อสิทธิอำนาจแต่ปฏิเสธการประนีประนอมกับความหน้าซื่อใจคด
แน่นอนที่หัวใจของพวกเขาเป็นการเมืองที่เฉลียวฉลาดและพวกเขาน่าเชื่อถือในศาสนาต้องถูกเขย่า
เมื่อพวกเขาตระหนักได้ว่าปัญหาของพวกเขาเพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้น
พระเยซูได้ทวีคูณและขยายอิทธิพลของพระองค์โดยผ่านการสร้างสาวก

ดร.พอล แบรินด

สังเกตนักศึกษาแพทย์หนุ่มสาวบางคนขณะที่ปฏิบัติงานตรวจและวินิจฉัยคนไข้ในโรงพยาบาล
แห่งหนึ่งที่ประเทศอินเดีย

เมื่อเขาเฝ้าดูหนึ่งในพวกเขาจับมืออย่างอ่อนสุภาพกับคนไข้คนหนึ่ง
เขาแปลกใจกับการแสดงออกความรู้สึกทางสีหน้าของนักศึกษาฝึกหัดคนนั้น
การแสดงออกนั้นตรงกับใบหน้าของ ดร.ฟิลเซอร์ แพทย์ผ่าตัดซึ่งเป็นอาจารย์ฝึกสอน
ดร.แบรินด ในประเทศอังกฤษ

ดร.แบรินดอธิบายให้นักศึกษาฝึกหัดว่าเขาตอบสนองอย่างประหลาดใจเพราะเขารู้ว่า

ดร.ฟิลเซอร์ไม่เคยมาที่ประเทศอินเดีย

และเขาไม่เข้าใจว่าทำไมนักศึกษาฝึกหัดคนนั้นจึงสามารถเลียนแบบ ดร.ฟิลเซอร์ได้
สุดท้ายนักศึกษาคนหนึ่งพูดว่า “เราไม่รู้อะไรเกี่ยวกับ ดร.ฟิลเซอร์ แต่ ดร.แบรินด
นั้นเป็นการแสดงออกของคุณต่างหากที่เขากำลังเลียนแบบ”¹⁷¹

สิ่งที่คุณสอนในขณะที่คุณไม่ได้กำลังพยายามสอนจะมีผลกระทบมากที่สุด
คุณสอนมากที่สุดเมื่อคุณไม่ได้พยายามสอนอะไร ดังที่มีคนกล่าวไว้ว่า
"คุณสอนเพียงเล็กน้อยจากคำพูดของคุณ สอนได้มากขึ้นจากสิ่งที่คุณทำ
และสอนได้มากที่สุดจากสิ่งที่คุณเป็น"

จงใส่ใจกับพลังของการเป็นแบบอย่างของคุณ คุณเองกำลังสอนเขาอยู่ตลอดเวลา
คุณสร้างสาวกจากรูปแบบชีวิตของคุณมากที่สุด

คุณแสดงวิธีการตอบสนองต่อปัญหาต่าง ๆ ให้กับเขา โดยวิธีการตอบสนองปัญหาต่าง ๆ
ของคุณเอง

¹⁷¹ Paul Brand and Philip Yancey, *In His Image*. (Grand Rapids: Zondervan, 1984), 18-19

ความใจดี ความอ่อนโยน และความอดทนเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยเหลือเด็ก ๆ
บางคนสามารถใจดี อ่อนโยน และอดทนกับเด็กได้มากกว่าคนอื่น

คุณแสดงให้เห็นว่าคุณให้คุณค่ากับคน ๆ หนึ่งถ้าหากคุณใส่ใจเขาอย่างเต็มที่
อย่าทำอะไรรีบร้อนเวลาที่พูดคุยกับเขา

พิจารณาว่าภาษากายของคุณกำลังสื่อสารอะไรหากคุณหันหน้าหนี เดินไปทำงานอย่างอื่น
หรือทำงานบางอย่างในขณะที่เขากำลังพูด หรือเปลี่ยนความสนใจของคุณไปหาคนอื่น

ฝึกนิสัยในการฟังให้ดี สัญญาณของการฟังที่ดีคือการสบตา การแสดงออกว่าตั้งใจฟัง
การไม่สนใจสิ่งที่รบกวน และตอบสนองต่ออารมณ์ขั้นหรืออารมณ์อื่น ๆ ของผู้พูด

ถ้าหากคุณรีบจริง ๆ และไม่สามารถหยุดฟัง คุณก็อธิบายได้
นั่นจะไม่ทำให้พวกเขาชื่นเคืองใจถ้าหากคุณใส่ใจความต้องการของพวกเขาเสมอ
แต่ถ้าโดยทั่วไปแล้วคุณรู้สึกว่ายุงเกินกว่าจะให้เวลากับพวกเขา คุณคิดอยู่ว่าต้อง
“ทำงานให้เสร็จ” อย่างนั้นคุณก็จำเป็นต้องหยุดและพิจารณาว่างานที่แท้จริงของคุณคืออะไร

► เด็กคนไหนที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคุณ?

“เมื่อคนใดหมดใจกับวัยรุ่นหนุ่มสาว
ประโยชน์ของเขาในโลกนี้ก็หมดลง”
- จอร์จ แม็คโดนัลด์

คุณสามารถแสดงให้พวกเขาเห็นได้อย่างไรว่าพวกเขาสำคัญ?

คุณมีนิสัยบางอย่างที่ควรเปลี่ยนแปลงไหม?

ความพร้อมของเราต่อพระเจ้าสำคัญกว่าความสามารถของเรา

พระเจ้าต้องการความพร้อมของเรามากกว่าต้องการความสามารถของเรา

พระเจ้าจะให้ความสามารถที่จำเป็นต่อการทำให้การทรงเรียกของพระองค์สำเร็จ

วัยรุ่นหนุ่มสาวมักไม่มั่นคงในหลายเรื่อง

ในวันเดียวพวกเขาอาจเปลี่ยนจากคนฝ่ายวิญญาณไปเป็นคนดีอื่น

จากคนมีน้ำใจไปเป็นคนเห็นแก่ตัว จากคนที่มีความรักไปเป็นเหมือนเด็ก

นั่นไม่ใช่เพราะพวกเขาแกล้งเป็น พวกเขาอยู่ในการพัฒนา
และบุคลิกภาพของพวกเขายังไม่คงเส้นคงวา

วัยรุ่นหนุ่มสาวไม่มั่นคง แต่พวกเขาต้องการให้คุณมั่นคงในความคาดหวังของคุณ ในวันที่แย ๆ
ของพวกเขาแล้วคุณบอกว่าพวกเขาไม่คู่ควรกับอะไรเลย
คุณก็ลดความคาดหวังต่อตัวเองของพวกเขา พวกเขายังไม่รู้ว่าพวกเขาจะไปเป็นอะไร
และการประเมินค่าของคุณมีอิทธิพลต่อสิ่งที่พวกเขาจะเป็น

พูดให้เยอะถึงแผนการพิเศษของพระเจ้าสำหรับชีวิตของพวกเขา
บอกพวกเขาว่าพระเจ้าให้พวกเขาแต่ละคนมีความสามารถพิเศษ
พูดถึงความอึ้งใจในการค้นพบพระประสงค์ของพระเจ้า

วัยรุ่นคนหนึ่งที่มีความเป็นผู้นำอาจมีความคิดมากมายแต่แยกแยะไม่ได้ว่าแนวคิดไหนดีไม่ดี
ลักษณะอย่างหนึ่งของการเป็นผู้ใหญ่คือความสามารถในการแยกแยะได้ระหว่างความคิดดีและ
ไม่ดี ให้ช่วยเขาเรียนรู้อย่างมีปัญญา แต่อย่าทำให้เขาท้อใจเพราะมีความคิดเหล่านั้น

เหนือสิ่งใด จำไว้ว่าพระเจ้านั้นมีแผนงานสูงสุดสำหรับทุกคน
และพระองค์กำลังทำงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

อธิษฐานขอการสังเกตแยกแยะเพื่อคุณจะทำงานด้วยแผนการพัฒนาของพระเจ้ากับนักเรียน
อธิษฐานขอการอัศจรรย์แห่งพระคุณและการจัดเตรียมในชีวิตของนักเรียนเพื่อจะหันเขาไปใน
ทิศทางที่ถูกต้อง

วิธีพัฒนาการสอน

► อะไรคือคุณลักษณะที่ดีของรูปแบบการสอนที่ดี? เมื่อคุณเห็นบางคนสอน
คุณรู้ได้อย่างไรว่าเขาเป็นผู้สอนที่ดี?

ผู้สอนควบคุมรูปแบบการสอน มีรูปแบบหลายอย่างที่ผู้สอนควรวางแผนอย่างรอบคอบ

(1) วัตรในการเรียนการสอน

ผู้คนก็เหมือนแจกันที่มีคอแคบ ถ้าหากคุณเทเร็วเกินไป บางส่วนจะไม่เข้าไปในแจกัน
ถ้าหากคุณให้ข้อมูลเร็วเกินไป พวกเขาจะไม่ได้เรียนรู้ ในฐานะคนที่เรียนรู้ข้อมูลใหม่ ๆ
เขาต้องเชื่อมโยงเข้ากับข้อมูลเดิมที่เขาอยู่แล้วให้ได้

เขาต้องคิดได้ว่าข้อมูลนี้จะนำไปใช้กับชีวิตของเขาได้อย่างไร
ด้วยเหตุนี้จึงมีขีดจำกัดในการเรียนรู้ข้อมูลต่างๆในแต่ละบุคคล

การเจาะลึกประเด็นหนึ่งด้วยวิธีการที่จดจำได้ตลอดก็ดีกว่าครอบคลุมทุกประเด็นที่พวกเขาจำ
ไม่ได้

การที่พวกเขาเรียนรู้วิธีประยุกต์ใช้แนวคิดหลักอย่างหนึ่งก็ดีกว่าได้ยืมข้อมูลเป็นกองแต่มองไม่
เห็นว่าสำคัญอย่างไร

(2) การอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม

คนส่วนใหญ่จำเป็นต้องอภิปรายร่วมกับคนอื่นในขณะที่มีการเรียนรู้
พวกเขาจำเป็นต้องถามคำถามและย้ำแนวคิดด้วยคำพูดของเขาเอง
ถ้าหากรูปแบบการสอนของผู้สอนไม่ได้เปิดช่องให้มีการปฏิสัมพันธ์จากผู้ฟัง
พวกเขาก็จะไม่ได้เรียนรู้มากนัก

คุณสามารถกำหนดหัวข้อด้วยคำถามเช่น “ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญต่อ...?” หรือ
“คุณได้เรียนรู้อะไรที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับ...?” อย่าใช้เวลาเยอะในการแนะนำหัวข้ออภิปราย
แต่ใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจของพวกเขาเท่านั้น

หลังจากการนำเสนอข้อมูล

คุณสามารถถามคำถามที่ช่วยให้พวกเขาอธิบายแนวคิดด้วยวิธีการของตัวเอง ยกตัวอย่างเช่น
“อะไรคือข้อผิดพลาดที่คนในเรื่องนี้ทำ...?” หรือ “ทำไมการที่.....จึงสำคัญต่อเรา?”

ถามคำถามที่ต้องตอบด้วยการอธิบาย อย่าใช้คำถามที่ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่

คำถามจำเป็นต้องง่ายพอที่ทำให้พวกเขาได้รับคำตอบที่ดีจากเด็กๆ

พวกเขาจะหลุดจากความสนใจถ้าหากคำตอบของพวกเขาผิดเรื่อย ๆ

- อย่ากดดันนักเรียนให้แบ่งปันเรื่องส่วนตัว
แต่ให้สร้างบรรยากาศที่เขาสบายใจที่จะแบ่งปันเรื่องส่วนตัวได้
- อย่าปล่อยให้คนใดคนหนึ่งพูดอยู่คนเดียว
คุณสามารถกำหนดคำถามให้กับคนที่เงียบไม่ตอบเช่น “ชาร์ล เธอคิดยังไงเรื่องนี้?”
คุณควรหนุนใจนักเรียนคนอื่นให้มีส่วนร่วมด้วยโดยถามว่า “แล้วทุกคนที่เหลือคิดยังไง?”
- อย่าปล่อยให้คนในชั้นเรียนอภิปรายกันเองโดยไม่สนใจกลุ่ม

- อย่าปล่อยให้ใครรบกวนแม้แต่เด็กคนหนึ่งที่กำลังพูด
- พยายามยืนยันทุกข้อคิดเห็นด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งก่อนจะวิจารณ์ ถ้าหากจำเป็นต้องแก้ไขให้พยายามใช้วิธีขยายความ

(3) ตรงประเด็น

ถามคำถามกับตัวเองเสมอว่า “ทำไมเนื้อหานี้จึงสำคัญ?” ถ้าหากคุณไม่รู้ พวกเขาจะไม่รู้ มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขาบ้าง?

มีการประยุกต์ใช้เจาะจงที่พวกเขานำไปใช้ในชีวิตใหม่? ถ้าหากคุณไม่สามารถคิดเรื่องใดได้ พวกเขาจะคิดไม่ได้เช่นกัน

ถ้าพวกเขาเห็นว่าหัวข้อนั้นตรงประเด็นกับพวกเขา พวกเขาจะตั้งใจฟังมากขึ้น เพื่อที่จะควบคุมชั้นเรียนได้ ขอให้จดล่องกับการกระตุ้นความสนใจมากกว่ารักษาวินัย

(4) ความหมายที่สำคัญ

แสดงผลลัพธ์ของความจริงที่คุณสอน จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคนรู้ความจริงและทำตาม? อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อคนปฏิเสธความจริง?

กระตุ้นพวกเขาด้วยหัวข้อต่าง ๆ ที่น่าสนใจ หลีกเลี่ยงการใช้เวลามากเกินไปกับเรื่องเล็กน้อย เล่าเรื่องผู้คนอื่น ๆ ที่ดำเนินชีวิตด้วยความจริงที่คุณกำลังแบ่งปัน พวกเขาจะไม่จำเนื้อหาของคุณ แต่พวกเขาจะจำเรื่องราวที่คุณเล่า

จัดเตรียมวีรบุรุษให้กับพวกเขา พวกเขามองหาคนที่จะยอมรับและเลียนแบบ เล่าเรื่องวีรบุรุษแห่งความเชื่อ ไม่เพียงแค่นั้นเท่านั้นที่ได้เห็นการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ แต่คนเหล่านั้นที่ทำความยิ่งใหญ่ได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ช่วยพวกเขาให้มองเห็นว่ามีชัยชนะของคริสตจักรในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐและสร้างสาวกเป็นความท้าทายยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นงานที่สำเร็จมากที่สุดในโลก

(5) ภาพประกอบการสอน

เป็นไปได้ให้ใช้ภาพที่มีสีสันประกอบการเล่าเรื่อง เมื่อสอนเรื่องเกี่ยวกับแนวคิด ให้เขียนคำหลักและประโยคหลักบนกระดาน พวกเขาจะจำได้ดีกว่าถ้าหากได้เห็นและได้ฟัง

(6) ท่าทาง

คนเรียนรู้จากการกระทำ เด็ก ๆ

สามารถเรียนรู้ได้จากการทำบางสิ่งหรือแสดงท่าทางจากเรื่องเล่า

ผู้สอนสามารถกำหนดให้พวกเขาแสดงท่าทางจากเรื่องราวในพระคัมภีร์ในขณะที่เล่าเรื่อง การทำสิ่งนี้ต้องใช้เวลาเยอะ ดังนั้นคุณอาจไม่สามารถให้แสดงท่าทางตลอดทั้งเรื่องทุกครั้ง แต่คุณควรหาทางที่จะให้มีการแสดงท่าทางบ้างในทุกครั้ง

► สมาชิกบางคนควรพูดคุยถึงบทเรียนหรือคำเทศนาที่พวกเขาได้นำเสนอไปเมื่อไม่นานมานี้ และอธิบายวิธีที่พวกเขาควรใช้ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อให้รูปแบบการนำเสนอดีขึ้น บางคนสามารถอธิบายถึงลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ที่พวกเขานำไปใช้แล้ว

วิธีประกาศข่าวประเสริฐกับเด็ก: หนังสือที่ปราศจากถ้อยคำ

แต่ละหน้าของหนังสือที่ปราศจากถ้อยคำนี้เป็นกระดาษสีที่แตกต่างกัน และแต่ละสีแทนถึงส่วนต่าง ๆ ของข่าวประเสริฐ

ด้านล่างนี้คือสรุปโดยย่อของเนื้อหาในแต่ละหน้า เมื่อคุณใช้หนังสือที่ปราศจากถ้อยคำ คุณควรเพิ่มคำอธิบายและให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์และถามคำถามได้¹⁷²

หมายเหตุ: บางคนเอากระดาษสีทองไว้แผ่นหน้าสุด จากนั้นจึงเป็นสีดำ แล้วตามด้วยสีอื่น ๆ ตามลำดับต่อไปนี้

สีดำ: สีดำเตือนเราให้คิดถึงความบาป สิ่งไม่ดีที่เราทำมา พระคัมภีร์บอกว่าทุกคนทำบาป เนื่องจากความบาป เราจึงมีปัญหากับพระเจ้า (ณ จุดนี้ คุณควรนำให้เด็กยอมรับว่าเขาเป็นคนบาป)

สีแดง: ชาวดีคือพระเยซู ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้ามาตายแทนเราแล้ว เพื่อเราจะรับการยกโทษ สีแดงแทนถึงพระโลหิตของพระเยซู พระเยซูตายแต่พระองค์ฟื้นขึ้นจากตาย และกำลังจัดเตรียมที่ในสวรรค์ให้แก่เรา

¹⁷² สำหรับข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่คุณจะทำเมื่อใช้หนังสือที่ปราศจากถ้อยคำนี้ ให้เยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์:

• <http://berean.org/bibleteacher/wb.html>

• <http://www.abcjesuslovesme.com/ideas1/bible/bible-themes/1150-wordless-book>

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับวิธีทำหนังสือที่ปราศจากถ้อยคำหรือสิ่งที่คล้ายคลึงกัน ให้เยี่ยมชมได้ตามลิงค์ด้านล่างนี้:

• <http://www.teenmissions.org/resources/wordless-book-bracelet/>

ศิขา: เมื่อพระเจ้ายกโทษให้เรา พระองค์ชำระใจเราให้ขาวสะอาด

พระองค์เอาความบาปทั้งหมดที่เราเคยทำออกไป

คุณสามารถอธิษฐานและขอให้พระเจ้ายกโทษให้คุณ

พระเจ้าพร้อมที่จะยกโทษหากคุณเสียใจต่อการทำบาปของคุณ

สีทอง: สีทองแทนถึงสวรรค์ สถานที่ที่พระเจ้าเตรียมไว้สำหรับเรา เมื่อชีวิตของเราจบสิ้นลง

เราจะมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าในสวรรค์ซึ่งที่นั่นไม่มีความเศร้าโศก ไม่มีความเจ็บปวด

หรือความชั่วร้าย

สีเขียว: เมื่อคุณได้รับการยกโทษ คุณก็เป็นลูกของพระเจ้า

คุณเติบโตขึ้นในการมีความสัมพันธ์กับพระองค์ สีเขียวแทนถึงการเติบโต

คุณเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้มากขึ้นและเรียนรู้วิธีการดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ต้องการ

คุณควรอ่านพระคัมภีร์อธิษฐานทุกวัน และฟังคนอื่นที่รู้วิธีดำเนินชีวิตอย่างใกล้ชิดกับพระเจ้า

การบ้าน

(1) ดูเนื้อหาในบทเรียนนี้อีกครั้งภายใต้หัวข้อ “หลักการสื่อสารด้วยชีวิต”

พิจารณาการปฏิสัมพันธ์ของคุณกับเด็ก ๆ ไม่ใช่แค่ในการสอนแต่ในเวลาใด ๆ

ที่คุณเจอพวกเขา คุณจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง?

ขอให้สนทนากับใครบางคนที่รู้จักคุณดี แสดงให้เขา (หรือเธอ)

เห็นเนื้อหาและคำอธิบายถึงการประเมินตัวเองของคุณ ขอความเห็นอย่างตรงไปตรงมา

คุณจำเป็นต้องรายงานสิ่งที่คุณทำเป็นการบ้านนี้

แต่คุณเลือกได้ว่าจะบอกรายละเอียดการประเมินหรือไม่

(2) เตรียมบทเรียนหรือคำเทศนาตอนหนึ่งสำหรับเด็ก ๆ

ออกแบบโดยใช้ลักษณะทั้งหกประการของรูปแบบการนำเสนอ

เตรียมพร้อมที่จะอธิบายวิธีการออกแบบบทเรียนหรือคำเทศนานี้

(3) หาทางซื้อหรือทำหนังสือที่ปราศจากถ้อยคำหนึ่งเล่ม

เรียนรู้วิธีการนำเสนอและนำเสนอให้กับอย่างน้อยสามคน

เขียนอธิบายหนึ่งย่อหน้าถึงประสบการณ์นำเสนอ

บทที่ 15

การออกแบบคริสตจักร

บทนำ

อิริคชอบพูดคุยถึงช่วงปีแรก ๆ ของคริสตจักรของเขา “เราเริ่มต้นประชุมกันในสวนสาธารณะ เชิญทุกคนที่เราพบเจอ เมื่ออากาศเริ่มเย็น เราก็พบกันบนรถบัสเก่า ๆ คันหนึ่ง ไม่มีห้องน้ำ ต่อมาเราก็เจอกันในโรงยิมสักช่วงหนึ่ง จากนั้นก็ไปเช่าพื้นที่ในอาคารคริสตจักรเก่า ๆ แห่งหนึ่ง”

คริสตจักรของอิริคเติบโตขึ้นในช่วงปีเหล่านั้น ผู้คนที่เข้ามาเป็นสมาชิกในคริสตจักรนั้น ไม่ได้ถูกดึงดูดด้วยตัวอาคาร พวกเขาได้รับการดึงดูดด้วยกลุ่มคน

ในบทเรียนนี้ เมื่อเราพูดถึงวิธีการออกแบบคริสตจักร เราไม่ได้พูดถึงตัวอาคาร คริสตจักรที่ดีเยี่ยมหลายแห่งมีเรื่องราวการเริ่มต้นจากสภาพการณ์ที่ยากลำบาก

บางคริสตจักรพูดว่าพวกเขาไม่สามารถดึงดูดผู้คนได้เพราะตัวอาคารของพวกเขาไม่ดีพอ ความจริงคือพวกเขาขาดบางสิ่งอื่น ๆ ที่สำคัญกว่าตัวอาคาร

ความหมายของคำเชิญให้มาคริสตจักร

คริสเตียนในทุกที่ทุกแห่งเชิญผู้คนให้มาที่คริสตจักรของพวกเขา พวกเขาหวังว่าแขกผู้มาเยือนจะชอบคริสตจักรและอยากมาอีก พวกเขาหวังว่าแขกผู้มาเยือนจะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ

► เมื่อคุณเชิญใครบางคนมาที่คริสตจักร คำเชิญนั้นหมายถึงอะไร? คุณกำลังนำเสนออะไร?

เราไม่ได้กำลังขอให้พวกเขามีส่วนร่วมกิจกรรมทางศาสนาราวกับว่าเป็นการตอบสนองความต้องการหรือทำให้เสร็จตามหน้าที่

เราไม่เชื่อว่าการปฏิบัติตามพิธีกรรมทางศาสนาจะใช้ได้ผลกับคนที่ไม่มี faith เชื่อ

เราไม่คาดหวังว่าพวกเขาจะเข้าใจการนมัสการพระเจ้า ในขณะที่พวกเขายังไม่ได้กลับใจมาเชื่อ

เราหวังว่าพวกเขาจะชอบมิตรภาพจากผู้คนและอยากมาอยู่ร่วมกันกับพวกเขาอีก

เราหวังว่าพวกเขาจะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ

บางคริสตจักรพยายามสร้างกิจกรรมที่ดึงดูดผู้คนโดยไม่มีเรื่องให้สนใจในฝ่ายวิญญาณ

พวกเขาหวังว่าถ้าผู้คนชื่นชอบกิจกรรม คนเหล่านั้นก็จะมาเข้าร่วมอีกเรื่อย ๆ

ปัญหาคือถ้าบรรลุผลสำเร็จด้านความบันเทิง

ก็จะดึงดูดกลุ่มคนได้โดยไม่มี ความสนใจอย่างถูกต้อง

ที่ประชุมก็จะกลายเป็นกลุ่มผสมของคนมากมายที่ไม่ได้สนใจการนมัสการแต่มาเพื่อความบันเทิง ผู้นำนมัสการและนักดนตรีก็จะกลายเป็นนักแสดง

แม้แต่ผู้นำนมัสการที่มาจากคนที่ไม่สนใจในการนมัสการ ก็จะทำให้การนมัสการนั้นเสื่อมเสีย

► พิจารณาคำถามนี้อีกครั้ง เมื่อคุณเชิญใครบางคนมาที่คริสตจักร คุณกำลังนำเสนออะไร? คุณควรนำเสนออะไร?

คิดถึง การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นเมื่อคนหนึ่งกลับใจมาเชื่อ เขาละทิ้งศาสนา ก่อนหน้า ซึ่งอาจแยกเขาออกจากครอบครัวและเพื่อน ๆ ด้วย

เขากลับใจจากบาปซึ่งหมายถึงเขาต้องละทิ้งสิ่งต่าง ๆ

ส่วนใหญ่ที่เขาคิดว่าเป็นความเพลิดเพลิน เขายอมจำนนให้พระเจ้าควบคุมชีวิตของเขา

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นในการกลับใจมาเชื่อ โดยปกติแล้วคน ๆ

หนึ่งไม่ได้ยอมรับที่จะกลับใจมาเชื่อโดยไม่ได้คิดถึงชุมชนที่เขาจะต้องละทิ้งและอีกชุมชนที่เขาจะเข้าร่วม ถ้าหากคน ๆ หนึ่งได้รับการดึงดูดด้วยคำพยานของคริสเตียนคนหนึ่ง

เขาอยากเห็นชุมชนแห่งความเชื่อที่คริสเตียนคนนั้นเป็นตัวแทน

เขาอยากเห็นว่าความเชื่อมีชีวิตอย่างไร

เขาคิดเอาไว้แล้วว่าข่าวประเสริฐที่เขากำลังฟังอยู่นั้นได้สร้างชุมชนแห่งความเชื่อซึ่งเขาจะเข้าไปร่วมได้เมื่อเขากลับใจใหม่ เป็นเหมือนกับการที่เขา กำลังถามว่า

“กลุ่มคนที่เชื่อข่าวประเสริฐนี้และใช้ชีวิตอยู่ด้วยสิ่งนี้อยู่ที่ไหน?

จะเป็นยังไงถ้าหากฉันเข้าไปในกลุ่มนั้น?”

พระเยซูเทศนา “ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า” และบ่อยครั้งพูดถึงอาณาจักรสวรรค์

พระองค์ตรัสว่าอาณาจักรของพระเจ้าได้มาถึงพวกเขาแล้ว (ลูกา 10:9)

ผู้คนที่เข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าก็ยอมรับการปกครองของพระเจ้า

ใช้ชีวิตอยู่โดยพระบัญญัติของพระองค์ และแบ่งปันชีวิตร่วมกัน
ความสัตย์ซื่อภักดีที่มีต่อพระเจ้าทำให้พวกเขาเป็นชุมชนแห่งความเชื่อ

เนื่องจากผู้คนจำเป็นต้องมองเห็นชุมชนแห่งความเชื่อที่สร้างขึ้นโดยชาวประเสริฐ
การประกาศข่าวประเสริฐไม่สามารถสำเร็จได้โดยการที่คนหนึ่งติดตามคนหนึ่ง
นั่นหมายความว่าจำเป็นที่จะต้องมีการจัดตั้งคริสตจักรท้องถิ่น
คริสตจักรท้องถิ่นต้องดึงดูดผู้คนในฐานะที่เป็นชุมชนแห่งความเชื่อ

► คน ๆ หนึ่งอยากเห็นอะไรก่อนที่จะเข้าร่วมในชุมชนแห่งความเชื่อ?

พระเจ้าได้ออกแบบคริสตจักรให้มีลักษณะตามธรรมชาติและพระเจ้าได้มอบหมายมิชชันแก่คริสตจักร คริสตจักรท้องถิ่นทุกที่ควรเป็นไปตามมาตรฐานของพระเจ้ามากที่สุด
เราไม่ควรผันคริสตจักรให้ไปเป็นอย่างอื่นที่แตกต่างออกไปในการดึงดูดผู้คน
เราไม่ควรพยายามนำเสนอคริสตจักรให้เป็นบางสิ่งที่แตกต่างจากที่เป็น

ถ้าหากคริสตจักรทำให้พระประสงค์ที่พระเจ้ามอบไว้ให้สำเร็จ
คริสตจักรก็จะดึงดูดผู้คนที่เหมาะสมและสร้างกลุ่มคนที่อุทิศตัวได้

ลักษณะเด่นของคริสตจักรท้องถิ่นที่ดึงดูดผู้คน

“พระเยซูปลูกโครงสร้างคริสตจักรไว้ในเหล่าสาวกของพระองค์
ซึ่งจะทำหายและเอาชนะเหนืออำนาจทั้งสิ้นของความตายและนรก
มันเริ่มต้นเล็กน้อยเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด
แต่มันจะเติบโตเป็นต้นใหญ่และแข็งแรง...”
- โรเบิร์ต โคลแมน, *แผนงานของพระอาจารย์*

(1)

**สมาชิกแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้านั้นมีจริงและให้ความ
อิมใจ** คนที่ยังไม่ได้รับความรอดไม่ได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
เมื่อเขามองเห็นว่าชีวิตกับพระเจ้าคืออะไร เขาก็จะรู้สึกต้องการที่จะมีบ้าง
สมาชิกแสดงให้เห็นสิ่งนี้ได้โดยการเป็นพยานถึงความชื่นชมยินดีในการรู้จักพระเจ้าและโดยก
ารใช้ชีวิตที่อุทิศตัวกับพระองค์
ถ้าหากสมาชิกยังคงใช้ชีวิตในความบาปเมื่อเขาไม่ได้อยู่ที่คริสตจักร
เขาแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้อิมใจกับพระเจ้า

(2)

คริสตจักรที่นำเสนอหลักคำสอนทั้งที่เป็นความจริงและเป็นความสัมพันธ์กับพระเจ้า
เราสอนหลักคำสอนเพราะเป็นความจริง แต่ไม่ใช่เพราะเป็นความจริงเท่านั้น
หลักคำสอนคือบางสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เพราะเราต้องการมีชีวิตกับพระเจ้า
เหมือนกับการแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ที่มีคำสัญญาต่าง ๆ
ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ๋าก็มีพระสัญญาต่าง ๆ ให้เราทำตาม
หลักคำสอนอธิบายถึงวิธีการใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์นั้น

(3) **คริสตจักรสาธิตให้เห็นความชื่นชมยินดีในการนมัสการพระเจ้า**

ความชื่นชมยินดีในการนมัสการไม่เหมือนกับความสุขในสิ่งบันเทิง
ผู้คนที่ไม่นมัสการพระเจ้าเพียงเท่าก็ไม่รู้สึกถึงความชื่นชมยินดีที่มาจากการนมัสการพระองค์
เราถูกออกแบบมาเพื่อการนมัสการ
ด้วยเหตุนี้คนที่ยังไม่ได้รับความรอดที่มองเห็นการนมัสการด้วยความชื่นชมยินดีจะรู้สึกว่าเขา
ต้องการอย่างนั้นด้วย

(4) **สมาชิกคริสตจักรแสดงถึงวัตถุประสงค์ของชีวิตด้วยมุมมองนิรันดร**

คริสเตียนไม่ต้องสงสัยเลยว่าชีวิตของพวกเขามีความหมายหรือไม่
คริสเตียนมีการปลอบโยนและความกล้าหาญในช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิต
คนที่ยังไม่ได้รับความรอดมีปัญหาในการค้นพบวัตถุประสงค์สำหรับชีวิตที่ให้ความอึดใจ
และพวกเขาไม่รู้ว่าจะเผชิญกับความตายและนิรันดรกาลได้อย่างไร

(5)

**คริสตจักรแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วน
ตัว**

คริสตจักรไม่ได้ประกาศข่าวประเสริฐหรือเอาใจใส่สมาชิกด้วยวัตถุประสงค์เพื่อสร้างองค์กรขอ
งตัวเอง ผู้คนในโลกนี้ไม่ใส่ใจต่อความสัมพันธ์หรือใช้ความสัมพันธ์ต่าง ๆ
เพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง

(6) **คำสอนของคริสตจักรตอบสนองต่อความต้องการฝ่ายวิญญาณได้อย่างลึกซึ้ง**

คนที่ยังไม่ได้รับความรอดมีความหิวฝ่ายวิญญาณที่ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ทำให้อิ่มได้
ดังนั้นคำเทศนา คำสอน
และคำปรึกษาของคริสตจักรควรเข้ากันกับความต้องการที่แท้จริงของผู้คน

(7) คริสตจักรคือครอบครัวแห่งความเชื่อที่รักและเอาใจใส่ดูแลสมาชิกของกลุ่มในรูปแบบอื่นอาจตอบสนองความต้องการบางอย่างของสมาชิกกลุ่ม แต่มีเพียงคริสเตียนเท่านั้นที่สามารถมีกรรมวิธีที่แท้จริงแบบคริสเตียนได้

▶ อะไรคือวิธีเจาะจงที่คริสตจักรสามารถสำแดงให้เห็นถึงลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้?
คริสตจักรควรเริ่มต้นทำอะไรเพื่อจะแสดงถึงลำดับความสำคัญที่ถูกต้อง?

เตรียมคริสตจักรสำหรับการประกาศข่าวประเสริฐ

คริสตจักรควรมั่นใจว่ากิจกรรมและองค์กรของตนช่วยให้มีชัยชนะในการประกาศข่าวประเสริฐและสร้างสาวกของคริสตจักรบรรลุผล

ทุกสิ่งที่คริสตจักรทำควรเสมอต้นเสมอปลายกับลำดับความสำคัญนั้น

การต้อนรับแขกผู้มาเยือน

คริสตจักรควรเตรียมพร้อมเพื่อต้อนรับแขกที่มาจากคริสตจักรและช่วยให้พวกเขา รู้สึกไม่อึดอัด บางคนไม่คุ้นกับธรรมเนียมของคริสตจักร เมื่อพวกเขาเป็นแขกที่คริสตจักร พวกเขาไม่รู้ว่าต้องคาดหวังอะไร พวกเขาไม่รู้ว่าอะไรคือความคาดหวังจากพวกเขา ในช่วงสองสามนาทีแรกเมื่อมาถึงคริสตจักร

พวกเขาจะเป็นไปได้ทั้งจิตใจที่ได้มาหรือคิดว่าพวกเขาไม่น่ามาเลย

คริสตจักรควรจัดคนไว้เพื่อพร้อมต้อนรับแขกที่มาคริสตจักร

คริสตจักรไม่ควรไม่ต้อนรับคนเพราะพวกเขาอยากจน

ความคาดหวังในการแต่งกายของผู้คนในคริสตจักรไม่ควรกีดกันคนยากจนออกไป

คริสตจักรควรเตรียมพร้อมสำหรับทำพันธกิจกับเด็กที่มาโดยไม่มีพ่อแม่มาด้วย

คริสตจักรควรแต่งตั้งคนและฝึกอบรมคนให้ดูแลเด็กที่มาคริสตจักร

แขกที่มาเยือนคริสตจักรควรได้รับการเชิญให้เข้ากลุ่มย่อยหรือกลุ่มตามบ้านที่เขาจะสามารถเรียนรู้และถามคำถามได้

การเข้าถึงผู้คนนอกคริสตจักร

ความรับผิดชอบอย่างแรกของคริสตจักรคือดูแลเอาใจใส่สมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร

แต่คริสตจักรก็ต้องเข้าถึงผู้คนในชุมชนภายนอกคริสตจักรเสมอ คริสตจักรต้องมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้คนภายนอกคริสตจักรมองเห็นงานของคริสตจักรและได้ยื่นข่าวประเสริฐ

กิจกรรมบางอย่างเหล่านี้อาจเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ผู้นำอาจจำเป็นต้องบริหารจัดการเรื่องอื่น ๆ ด้วย

สมาชิกที่มีความสามารถควรได้รับคำเชิญให้มีส่วนร่วมและฝึกอบรมเพื่อทำกิจกรรมเหล่านี้

คริสตจักรควรหาทางตอบสนองความต้องการในชุมชนใกล้เคียง

ลำดับความสำคัญควรเป็นการสำแดงความรักของพระเจ้าและหลักการพระคัมภีร์เสมอ

พันธกิจกลุ่มย่อย

เมื่อคนหนึ่งได้รับความรอด เขาไม่ควรได้รับคำเชิญให้ไปนมัสการที่คริสตจักรเท่านั้น

เขาจำเป็นต้องได้รับคำเชิญให้เข้าระบบการสร้างสาวกทันที

นี้อาจเริ่มต้นจากการไปเยี่ยมเยียนเขาเป็นการส่วนตัวร่วมกับศิษยาภิบาล

เขาควรได้รับคำเชิญให้เข้ากลุ่มย่อยที่พบกันทุกสัปดาห์

คริสตจักรที่ดีมักจะมีกลุ่มย่อยที่คอยหล่อเลี้ยงชีวิตฝ่ายวิญญาณ

กลุ่มเหล่านี้อาจเป็นคริสตจักรตามบ้าน ชั้นเรียนระวีวันอาทิตย์ หรือกลุ่มรูปแบบอื่น ๆ

ความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณและชีวิตที่เปลี่ยนแปลงมักจะเกิดขึ้นในกลุ่มย่อย

ผู้นำคริสตจักรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ากลุ่มย่อยที่มีอยู่กำลังบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้

ถ้าหากโครงสร้างที่มีในคริสตจักรไม่ได้เสริมสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ

คริสตจักรจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง

สมาชิกที่มีตัวตน

คนที่ต้องการอุทิศตัวต่อคริสตจักรจำเป็นต้องรู้อย่างเจาะจงว่าการอุทิศตัวหมายถึงอะไร

บางคริสตจักรอ้างว่าไม่มีโครงสร้างของการเป็นสมาชิก

แต่ทุกคริสตจักรต้องมีบางวิธีที่จะรู้ว่าใครบ้างคือผู้คนของคริสตจักร

ทุกคนจำเป็นต้องรู้ว่าใครคือผู้คนที่รวมตัวกันเพื่อเป็นคริสตจักร

ทุกคนควรรู้ว่าการอุทิศตัวมีความจำเป็นอย่างไรต่อการเป็นสมาชิก

ข้อกำหนดและคำอธิบายสำหรับกระบวนการเป็นสมาชิกควรจัดพิมพ์เป็นเอกสาร

คนหนึ่งที่กำลังกลับมาเชื่อที่อุทิศตัวต่อคริสตจักรแล้ว ควรสามารถช่วยเหลือคริสตจักรได้ทันที

ซึ่งไม่ได้หมายความว่าต้องให้ตำแหน่งหรือหน้าที่ของผู้นำแก่เขา

แต่การที่เขาจะรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรเป็นสิ่งสำคัญ

การตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อคนที่ฟังกลับใจมาเชื่อ

การสร้างสาวกเริ่มต้นเมื่อมีการกลับใจมาเชื่อ

คนที่ฟังกลับใจมาเชื่อมีความจำเป็นเร่งด่วนหลายอย่าง

การที่เขาจะสามารถมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างต่อเนื่องจากจุดที่เริ่มต้นนี้ได้

เขาจำเป็นต้องรู้วิธีอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์

เขาจำเป็นต้องมีชุมชนที่เป็นเพื่อนใหม่เพราะเขาจะสูญเสียเพื่อน ๆ กลุ่มเดิมของเขา

เขาจำเป็นต้องได้รับคำแนะนำสำหรับเด็กต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต

คริสตจักรต้องเริ่มต้นสร้างคนที่ฟังกลับใจมาเชื่อให้เป็นสาวกทันที คำว่า ทันที

ไม่ได้หมายความว่าในวันอาทิตย์ถัดมา

แต่หมายถึงทันทีที่เขาเงยหน้าขึ้นจากการอธิษฐานรับความรอด

บางคนต้องรับผิดชอบในการติดต่อกับคนที่ฟังกลับใจมาเชื่อในวันทิวสน้อยในช่วงสัปดาห์

แรก เขาควรพบกับคริสเตียนคนอื่น ๆ ในคริสตจักรท้องถิ่น เขาควรมีโอกาสต่าง ๆ

เพื่อพูดคุยถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเขาและได้ถามคำถาม

คนที่กลับใจมาเชื่อควรได้รับคำเชิญให้เข้ากลุ่มย่อยเพื่อเขาจะถามคำถามและรับการหนุนใจ

หากเป็นไปได้เขาควรได้รับการแนะนำให้รู้จักคนอื่น ๆ

ในกลุ่มในช่วงระหว่างวันก่อนที่จะพบกันในกลุ่มเป็นครั้งแรก

สมาชิกหลายคนควรให้เบอร์โทรแก่เขาล่วงหน้าเพื่อทำความรู้จักและต้อนรับเขาเข้าสู่กลุ่ม

สิ่งนี้เริ่มสร้างความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนให้แก่เขา

คนที่ฟังกลับใจมาเชื่อควรเข้าร่วมกลุ่มในครั้งต่อไป บทเรียนต่าง ๆ

ควรสลับหมุนเวียนเพื่อให้สามารถเพิ่มสมาชิกได้ตลอดเวลา

วิธีนี้ทำให้คนที่ฟังกลับใจมาเชื่อมีกลุ่มสนับสนุนอย่างทันที

สมาชิกจะจบหลักสูตรเป็นรายบุคคลเมื่อพวกเขาเรียนจบครบทุกบทเรียน

การเอาใจใส่ต่อความจำเป็นในชีวิต

คริสตจักรต้องเอาใจใส่ดูแลความจำเป็นทางการเงินของสมาชิกในคริสตจักร

ความจำเป็นส่วนใหญ่ควรได้รับการตอบสนองโดยการช่วยเหลือกันและกันในท่ามกลางสมาชิก

โดยไม่ต้องให้ผู้นำคริสตจักรมาบริหารจัดการ

ถ้าหากสมาชิกส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรู้สึกว่ามีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือคนอื่น

พวกเขา ก็ยังไม่ได้ก่อกันเป็นคริสตจักรที่เติบโตอย่างเต็มที่

คริสตจักรควรมีมัคทายกที่คอยใส่ใจดูแลเรื่องความจำเป็นต่าง ๆ ในคริสตจักร
คริสตจักรในพระธรรมกิจการได้แต่งตั้งมัคทายกกลุ่มแรกเพื่อวัตถุประสงค์นี้

การดูแลเอาใจใส่ต่อความจำเป็นคือสิ่งจำเป็นสำหรับมิชชันในการประกาศข่าวประเสริฐ
ผู้คนที่สามารถมองเห็นว่าคริสตจักรคือครอบครัวแห่งความเชื่อที่ซึ่งสมาชิกดูแลเอาใจใส่กัน

การบ้าน

คิดถึงภาพคริสตจักรที่ทำทุกสิ่งตามที่อธิบายไว้ในบทเรียนนี้
ขอให้เขียนถึงบุคคลหนึ่งที่คุณจินตนาการว่าเขาเป็นแขกมาเยือนที่คริสตจักรแล้วเขากลับใจ
มาเชื่อพระเจ้า เขากลายเป็นสมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร
เขียนอธิบายว่าทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

บทที่ 16

สาวกที่แท้จริง

การติดตามพระเยซู

► การเป็นสาวกของพระเยซูหมายความว่าอะไร?

บางคนคิดว่าคริสเตียนคือคนดีคนหนึ่ง

บางคนคิดว่าการเป็นคริสเตียนหมายถึงการเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สำหรับหลายคนเหล่านี้ การมีความเชื่อเรื่องต่าง ๆ ไม่ได้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรมากนักในชีวิตของพวกเขา

บางคนใกล้เคียงมากกว่ากับความจริง

พวกเขาเห็นว่าเมื่อคนหนึ่งมาเป็นคริสเตียนจะต้องมีเวลาของการกลับมาเชื่อ

พวกเขาเชื่อว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นได้เมื่อคน ๆ

หนึ่งเชื่อว่าเขาได้รับการยกโทษแล้วในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

หลายคนเชื่อว่าคนที่กลับมาเชื่ออย่างแท้จริงมีหลักประกันว่าเขาจะได้ไปสวรรค์ไม่ว่าเขาจะทำอะไรหลังจากกลับมาเชื่อแล้วก็ตาม

จริงอยู่ที่การกลับมาเชื่อต้องแท้จริง

จริงอยู่ที่การยกโทษให้โดยพระคุณซึ่งตอบสนองต่อความเชื่อ

เป็นความจริงที่คริสเตียนดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้า

แต่นั้นไม่ใช่ทั้งหมดที่หมายถึงการเป็นสาวกของพระเยซู

เราสามารถมองเห็นได้ว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อช่วงเวลาแห่งความเชื่อเป็นเกณฑ์เดียวสำหรับการเป็นคริสเตียน

มันนำไปสู่การเป็นแนวคิดของแอนติโนเมียนิสซึมที่สอนว่าคำสั่งของพระเจ้าไม่ได้ผูกมัดคริสเตียน แทนที่จะเป็นพระคุณที่ให้เปล่าๆ

มันกลายเป็นพระคุณที่นึกคิดเอาเองว่าช่วยให้คนทำบาปได้โดยไม่ผิด

คริสตจักรที่ประโคมข่าวเรื่องพระคุณเพื่อฟื้นจะมีสมาชิกที่เข้าคริสตจักรแต่ยังใช้ชีวิตอยู่ในความบาปแบบเปิดเผย ศิษยาภิบาลของพวกเขาและผู้นำคนอื่น ๆ

ใช้ชีวิตดีกว่าสมาชิกแต่อาจยังมีนิสัยบาปหลายอย่างด้วยกัน

พวกเขาพูดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้าเต็มที่เพราะเรารอดโดยพระคุณ

พวกเขาสูญเสียพระบัญญัติที่พระเยซูให้ไว้แก่คริสตจักรซึ่งจะนำไปสู่คนเชื่อฟังคำบัญชาของพระคริสต์

ภารกิจพิเศษของคริสตจักรคือห็นคนบาปให้เข้ามาเป็นคนบริสุทธิที่นมัสการพระเจ้า และคริสตจักรไม่มีเหตุผลอื่นที่ดีกว่านี้แล้วในการดำรงอยู่

แม้แต่คริสตจักรต่าง ๆ ที่รักษาความจำเป็นในการเชื่อฟังพระเจ้าก็ยังมีบางคนที่หลงผิดอีก

พวกเขาดำเนินชีวิตตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่พวกเขาเชื่อว่าถูกต้อง

แต่พวกเขาไม่มีวิญญาณเหมือนพระคริสต์ พวกเขาก้าวร้าวและไม่ยกโทษ

พวกเขาไม่สามารถขอโทษอย่างสุภาพอ่อนน้อมได้ พวกเขาต้วนตัดสินคนอื่น

พวกเขาเชื่อมั่นในคนไม่กี่คน พวกเขาไม่เคยสงสัยในความถูกต้องของตัวเอง

พวกเขามีคำตอบสำหรับทุกเรื่อง และไม่เคารพคนที่ไม่เห็นด้วยกับพวกเขา

พวกเขาไม่มีภาระใจในการนำจิตวิญญาณผู้หลงหาย

แต่มีภาระใจมากในการปกป้องความคิดเห็นของตัวเอง

พวกเขาพึงพอใจกับตัวเองและไม่ได้วางแผนเพื่อจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง

คนเหล่านี้รู้จักพระเยซูจริง ๆ และอยากเป็นเหมือนพระองค์ใหม่?

การเป็นคริสเตียนหมายถึงการเป็นสาวกของพระเยซู

การเป็นสาวกหมายถึงอะไร? คือการเชื่อฟังพระคริสต์ใหม่?

แน่นอนอย่างน้อยที่สุดมันคือความหมายนั้น ในพระมหาบัญชา

พระองค์บอกให้พวกเขาไปทุกหนแห่งเพื่อสร้างสาวก พระองค์ตรัสว่า

“สอนพวกเขาให้เชื่อฟังทุกสิ่ง”

การเชื่อฟังคำสั่งของพระเยซูไม่ได้คือความหมายทั้งหมดของการเป็นสาวก

ศิษย์ของอาจารย์ชาวยิวแบ่งปันชีวิตร่วมกับพวกเขา เรียนรู้ไม่เพียงแต่คำสอน

แต่เรียนรู้วิธีใช้ชีวิตของพวกเขาด้วย

พวกศิษย์เรียนรู้เกี่ยวกับทัศนคติและลำดับความสำคัญในชีวิตของพวกเขา

เมื่อพระเยซูเรียกพวกสาวกว่า “จงตามเรามา” นั่นคือสิ่งที่พระองค์ต้องการจริง ๆ

พระองค์ยังคงเรียกพวกสาวกผ่านทางข่าวประเสริฐ

คน ๆ หนึ่งมาเป็นสาวกได้อย่างไร?

อย่างแรก คุณต้องเชื่อในพระองค์ คุณจะติดตามพระองค์ได้ก็ต่อเมื่อคุณเชื่อในพระองค์ก่อน

คุณต้องเปลี่ยนทิศทางที่กำลังไป ไม่มีใครเริ่มต้นเป็นผู้ติดตามพระเยซูตั้งแต่ก้าวแรก

เราเริ่มต้นก้าวบนทางของเราเอง

คุณต้องตัดสินใจติดตามพระเยซูแทนที่จะไปตามทางของตัวเอง

นั่นหมายความว่าคุณมองเห็นว่ามีบางอย่างผิดบนทางของตัวเองนั้น

การติดตามนี้เริ่มต้นด้วยการกลับใจใหม่

คุณไม่สามารถติดตามพระองค์โดยไม่รู้สึกละอายใจต่อความบาปของตัวเอง

ถ้าหากคุณไม่เสียใจมากพอจนอยากเลิกทำบาป คุณก็ยังคงอยู่ในทางของตัวเอง

“พระเยซูยื่นหยาดที่จะเอารูปเคารพที่ครอบครองก่อนหน้านี้ออกไปจากใจกลางของโลก

และพระองค์เองจะทรงขึ้นครองบัลลังก์

นี่คือการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงของการจงรักภักดีที่ถือว่าเป็นการกลับใจมาเชื่อ

หรืออย่างน้อยเป็นการเริ่มต้นของการกลับใจมาเชื่อนั้น

แล้วเมื่อพระคริสต์ได้ครอบครองในตำแหน่งตามสิทธิของพระองค์แล้ว ทุกสิ่งอื่นก็เริ่มพลิกผัน”

- ลอแซนเน คอมมิทตี ฟอร์เวิร์ด

การประกาศข่าวประเสริฐ - เดอะ วิล โลแบงส์รีพอร์ท

คุณมีประสบการณ์รับการยกโทษจากพระเจ้าและเริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระองค์

คุณเริ่มต้นรู้จักพระองค์มากขึ้นและอยากเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

► อ่าน มัทธิว 16:21-25

ในการสนทนากับพวกสาวกของพระองค์นี้

พระเยซูอธิบายถึงการตายที่ใกล้เข้ามาของพระองค์ เปโตรตกใจมากจากคำพูดของพระเยซู

เปโตรไม่เห็นว่าการทนทุกข์และการตายเป็นสิ่งที่สมควรเกิดขึ้นกับพระเยซูเลยสักนิด

เขาเริ่มต้นโต้แย้งพระเยซู พยายามหนุนใจพระองค์ให้ปฏิเสธความคิดเรื่องการตายนั้น

พระเยซูสั่งห้ามเปโตรและบอกว่าเขาไม่เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่าการเป็นสาวกนั้น อย่างหนึ่งคือต้องปฏิเสธตัวเอง แบกกางเขน

และตามพระองค์ไป นี่หมายถึงยอมรับการตายต่อตัวเอง

คำสั่งห้ามนั้นต่อต้านความโน้มเอียงตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะทำให้สำเร็จเพื่อตัวเอง
ยกย่องตัวเอง และปกป้องตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ต่อต้านการเป็นสาวกแท้

► ทำไมตัวตนของมนุษย์ตามธรรมชาติจึงต่อต้านการเป็นสาวก?

พวกสาวกไม่ได้มองเห็นว่าการทนทุกข์เป็นสิ่งที่ควรเกิดขึ้นกับตัวพวกเขา
พวกเขายังไม่เข้าใจอย่างเต็มที่เกี่ยวกับความหมายของการติดตามพระองค์
การได้รับการยกโทษไม่ได้เรียกร้องให้คุณเสียสละอะไร
แต่การติดตามพระคริสต์เรียกร้องให้คุณเสียสละทุกอย่าง
การติดตามพระเยซูให้ผลลัพธ์เป็นการค้นหาหัวใจ ถ่อมใจ และเปลี่ยนแปลงใจอย่างสม่ำเสมอ

► อธิบายคำกล่าวนี้ “การติดตามพระคริสต์เรียกร้องให้คุณเสียสละทุกอย่าง”

การ “แบกกางเขน” คือการโอบรับเอาการตายอย่างหนึ่งเพื่อเห็นแก่ชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า
มันคือการตายต่อตัวเอง การตายต่อการปกครองตนเอง ไม่ใช่แค่อยอมแต่ภายนอก
แต่ทะลุเข้าไปในทุกส่วนของหัวใจ
มันคือความถ่อมใจอย่างที่พระเยซูอธิบายไว้ว่าเป็นข้อกำหนดสำหรับการเข้าอาณาจักรของพระ
องค์

เหมือนพวกสาวกกลุ่มแรก หลายคนในวันนี้ไม่เข้าใจว่าการเป็นสาวกหมายถึงอะไร
คริสตจักรนำเสนอพระคุณให้กับคนที่ยังไม่ได้กลับใจใหม่
นั่นไม่ใช่จุดเริ่มต้นของการกลับใจมาเชื่ออย่างถูกต้องหรือไม่ได้เป็นการเตรียมพวกเขาสำหรับ
บสิ่งนั้นที่จะมาถึง มันแตกต่างอย่างมากจากการดำเนินชีวิตของคริสเตียนแท้จริง
เป็นถนนคนละสายเลย

ไดทริช บอนฮอฟเฟอร์เป็นศิษยาภิบาลชาวเยอรมันที่ถูกประหารชีวิตภายใต้การปกครองของ
อดอล์ฟ ฮิตเลอร์ เขาเขียนข้อความเหล่านี้ในหนังสือของเขาเรื่อง *The Cost of Discipleship*
(ราคาที่แพงของการเป็นสาวก-ผู้แปล)

พระคุณราคาแพงคือทรัพย์สินสมบัติที่ซ่อนไว้ในทุ่งนา
เพราะเห็นแก่มูลค่าของทรัพย์สินมัตินั้น ชายคนหนึ่งจึงยินดีไปและขายทุกสิ่งที่มี
มันคือไข่มุกราคาแพงมากซึ่งพ่อค้าจะยอมขายสินค้าทั้งหมดของเขาเพื่อมาซื้อ
มันคือการปกครองของพระคริสต์ในฐานะกษัตริย์
คือพระองค์ที่ทำให้ชายคนหนึ่งซึ่งเห็นคุณค่าของพระองค์ได้ยอมควักลูกตาที่ทำให้เขา

หลงผิดออก

มันคือการทรงเรียกของพระเยซูคริสต์ที่ทำให้สาวกยอมทิ้งอวนจับปลาของเขาแล้วติดตามพระองค์ไป...พระคุณเช่นนี้มีราคาแพงเพราะเป็นพระคุณที่เรียกให้เราติดตาม

การติดตามพระองค์คือการเป็นเหมือนพระองค์

มันคือการตายต่อตัวเองเพราะเขายอมจำนนตัวเองอย่างสิ้นเชิง มันไม่ใช่แค่การเลิกทำสิ่งผิด แต่เลิกทำเพราะพระเยซูไม่ทำ เราพยายามทำสิ่งที่พระเยซูได้ทำด้วยความบริสุทธิ์ เมตตา สงสาร กรุณา และให้อภัย

เราไม่ทำสิ่งที่ถูกต้องในขณะที่ใจของเราขัดขึ้น

เราต้องการให้ใจของเราเป็นเหมือนใจของพระองค์ พระองค์ไม่เกลียดใคร มีคนที่เลือกเป็นศัตรูกับพระองค์ แต่พระองค์ไม่เป็นศัตรูกับใคร แม้บนไม้กางเขนพระองค์ก็ยังให้อภัย

ผู้ติดตามที่แท้จริงของพระองค์ไม่อาฆาตแค้น พวกเขาทำดีต่อคนที่ทำร้ายพวกเขา พวกเขาอวยพรและไม่เคยแข่งด่า พวกเขาให้อภัยอย่างไม่จำกัด พวกเขายอมสละสิทธิของตัวเองแต่เลือกที่จะรับใช้

ไม่มีสถานที่ใดที่จะทำให้เลิกใช้ชีวิตแบบยอมจำนนตัวเองนี้ได้

คนที่พยายามรักษาชีวิตของตนจะสูญเสียมันไป แต่คนที่ให้ชีวิตจะได้รับชีวิต

► เราจะเรียกให้ผู้คนมาถึงความรอดด้วยวิธีการใดที่จะเป็นการเตรียมพวกเขาให้เป็นสาวก?

การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ

มีกระบวนการสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ¹⁷³ ที่นำไปให้ผู้เชื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่อควรเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิตของเขา

แต่มีระดับของการเติบโตที่เขาต้องผ่านเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณได้

อัครทูตเปาโลพูดว่าผู้เชื่อทั้งหลายสามารถไปถึงระดับหนึ่งซึ่งพวกเขาจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป¹⁷⁴

¹⁷³

“การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณคือกระบวนการแห่งพระคุณเพื่อจะเปลี่ยนแปลงตามพระฉายาของพระคริสต์โดยเห็นแก่ผู้อื่น

” คำนิยามนี้ดัดแปลงมาจาก M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press), 12

¹⁷⁴ เอเฟซัส 4:14

การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จที่ได้มาจากการเรียนรู้ นั่นคือเหตุผลที่อัครทูตเปาโลพูดว่าคุณลักษณะของการไม่เป็นผู้ใหญ่คือการที่พวกเขาไม่พร้อมที่จะรับหลักคำสอนชั้นที่สูงกว่าได้¹⁷⁵

เขาบอกว่าคุณลักษณะของการเป็นผู้ใหญ่มีไว้สำหรับผู้เชื่อที่มั่นคงในหลักคำสอน เนื่องจากการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ การสอนก็เป็นส่วนหนึ่งของงานสร้างสาวก

การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณไม่ได้สำเร็จด้วยการเรียนรู้เท่านั้น

อัครทูตกล่าวว่า การเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณคือการอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน การมีความรู้เรื่องพระบุตรของพระเจ้า และการเป็นเหมือนพระคริสต์¹⁷⁶

การเป็นผู้ใหญ่นี้นิ่งกว่าการมีความรู้และไม่ได้มาจากการมีความรู้เท่านั้น

► อ่าน 2 เปโตร 1:2-11

พระคัมภีร์ตอนนี้เกี่ยวกับการพัฒนาฝ่ายวิญญาณ สังเกตประเด็นสำคัญของเนื้อหาในตอนนี้

ข้อ 3:

พระเจ้าจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นจำเป็นเพื่อให้เราดำเนินในทางของพระเจ้าและได้เรียกเราสู่คุณธรรมของคริสเตียน

ข้อ 4:

พระเจ้าให้พระสัญญาที่เป็นพระคุณเพื่อการเปลี่ยนแปลงซึ่งจะช่วยให้เราหลุดพ้นจากบาป และให้พระลักษณะของพระเจ้าคือความบริสุทธิ์แก่เรา

ข้อ 5-7: เราไม่ควรหยุดอยู่ที่ความเชื่อเพื่อรับความรอด แต่ให้เดินหน้าต่อไปเพื่อพัฒนาคุณสมบัติของคริสเตียน

ข้อ 8: คุณสมบัติเหล่านี้จะทำให้เราเกิดผลฝ่ายวิญญาณ

ข้อ 9: คนที่ไม่พัฒนาคุณสมบัติเหล่านี้ก็ไม่ได้คงอยู่ในการหลุดพ้นจากบาป และไม่เห็นว่าตัวเองกำลังไปที่ไหน

¹⁷⁵ 1 โครินธ์ 3:1-2 ดูใน ฮีบรู 5:12-14 ด้วย

¹⁷⁶ เอเฟซัส 4:13

ข้อ 10-11:

อย่าหยุดนิ่งอยู่ในความมั่นใจในความรอดโดยไม่พัฒนาคุณสมบัติของคริสเตียนในชีวิต
คุณสมบัติเหล่านี้จะทำให้คุณมั่นคงในความรอดและนำชัยชนะอันยิ่งใหญ่มาให้คุณเพื่อเข้าไป
ในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

บทที่สองของจดหมายฝากนี้พูดถึงคนที่ปฏิเสธการพัฒนาฝ่ายวิญญาณ

พวกเขาต้องการได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียนเท่านั้น

เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะก้าวหน้าในฝ่ายวิญญาณ พวกเขาทำให้ความบาปเป็นเรื่องถูกต้อง

พวกเขาสร้างหลักคำสอนเท็จเพื่อสนับสนุนการประพฤติดังกล่าว

หลักคำสอนเท็จของพวกเขาทำให้คนที่ฟังกลับใจมาเชื่อวางหล่นไปอยู่ใต้อำนาจของบาปและ
อยู่ในสภาพที่เลวร้ายยิ่งกว่าเหมือนกับพวกเขาไม่เคยได้รับพระคุณเพื่อช่วยให้รอดมาก่อนเลย¹⁷⁷

จดหมายฝากจบลงด้วยคำเตือนหนึ่ง

เราต้องระวังที่จะไม่หลงผิดไปสู่ความบาปด้วยหลักคำสอนเท็จ

แต่ให้เราจดจ่อที่จะเติบโตขึ้นในพระคุณ¹⁷⁸

พระเยซูตรัสในพระมหาบัญชาว่า งานสร้างสาวกคือการนำผู้คนให้มาเชื่อฟังพระองค์

สังเกตเห็นได้ชัดว่า คนที่กำลังเรียนรู้ต้องเชื่อฟังความจริงที่เขาได้เรียน

ไม่เช่นนั้นเขาก็จะไม่เติบโตก้าวหน้า

จุดประสงค์ของความรู้คือการแสดงให้เขาเห็นวิธีที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและเพื่อให้แนวทาง

ในการพัฒนาอุปนิสัยของเขา ถ้าบุคคลหนึ่งยังคงเรียนรู้แต่ไม่คงอยู่ในการเชื่อฟัง

เขาก็ไม่ได้เป็นสาวก มีหลายคนในคริสตจักรที่มีความรู้ทางศาสนา

แต่ไม่สำแดงชีวิตของการเป็นผู้เชื่อที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่

► อ่าน Philip 1:9-11

คริสตจักรของชาวฟิลิปปีเป็นกลุ่มผู้เชื่อที่น่าทึ่งมาก

จดหมายที่เปาโลเขียนถึงพวกเขาเหล่านั้นเต็มไปด้วยความยินดี

¹⁷⁷ 2 เปโตร 2:18-22

¹⁷⁸ 2 เปโตร 3:17-18

ในเนื้อหาของพระธรรมตอนนี้ เปาโลอธิบายถึงการเติบโตฝ่ายวิญญาณให้กับชาวฟิลิปปี คำอธิบายมีความหมายมากเพราะมันเชื่อมโยงกันระหว่างความรู้ วิจารณ์ญาณ ความรัก และการประพฤติ

เปาโลอธิบายว่าความรักของพวกเขาจะทวีมากขึ้นและที่ความรักนั้นจะสำแดงออกมาเป็นกาวาวินิจฉัยอย่างถูกต้อง เพื่อพวกเขาจะเลือกมีทัศนคติและการประพฤติที่ดีที่สุดได้ ชีวิตนี้จะรู้ที่ติดต่อพระเจ้าเมื่อพระเยซูกลับมา ชีวิตของพวกเขาจะเต็มไปด้วยผลฝ่ายวิญญาณซึ่งถวายเกียรติแด่พระเจ้า

► จากสิ่งที่เราได้เรียนมานี้ สาวกของพระเยซูคืออะไร?

สาวกของพระเยซูคือผู้เชื่อผู้ใช้ชีวิตด้วยการเชื่อฟังความจริงที่เขาได้เรียนรู้มา ปรรณอย่างแรงกล้าเพื่อจะเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้ามากขึ้น และฟังฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อพัฒนาอุปนิสัยกับความประพฤติแบบคริสเตียน

► ตอนนี้เราเข้าใจเรื่องการสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณแล้ว คุณจะแนะนำคนที่สร้างคนอื่นให้เป็นสาวกอย่างไรบ้าง?

เขาสอนความจริงจากพระคัมภีร์ เขาเป็นแบบอย่างในการเชื่อฟังพระเยซู เขาหนุนใจคนอื่น ๆ ให้เรียนรู้ เชื่อฟัง และยอมให้พระเจ้าทำงานในชีวิตของพวกเขา

ศักยภาพของพระคุณ

ในหัวข้อก่อนหน้านี้นี้เราศึกษา 2 เปโตร 1:2-11

ในพระคัมภีร์ตอนนั้นเราเรียนรู้ว่าพระเจ้าได้สัญญาถึงพระคุณที่ช่วยให้เราหลุดพ้นจากอำนาจของความปรรณบาป และให้พระลักษณะของพระองค์คือความบริสุทธิ์แก่เรา ความรู้นั้นเป็นแนวทางให้เราเติบโตฝ่ายวิญญาณ

มีบางคนเชื่อว่าการที่คน ๆ หนึ่งจะใช้ชีวิตโดยปราศจากการไม่เชื่อฟังพระเจ้ายอมเป็นไปไม่ได้ พวกเขาเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ที่คน ๆ หนึ่งจะมีใจที่บริสุทธิ์ แนวคิดเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของพวกเขาในการสร้างสาวก

การสร้างสาวกหมายถึงการเรียนรู้และเชื่อฟังคำสั่งของพระคริสต์ ถ้าหากเราไม่เชื่อว่าการเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์เกิดขึ้นได้ เราก็จะหาวิธีการอื่นเพื่อมาประเมินสภาพฝ่ายวิญญาณ

จอห์น เวสเลย์

เชื่อว่าไม่มีใครทำให้คำสั่งของพระเจ้าสำเร็จได้โดยปราศจากพระคุณที่ช่วยให้ทำได้
แต่เขาเชื่อว่าพระคุณที่ช่วยให้ทำได้นั้นมีให้สำหรับทุกคน

เวสเลย์เชื่อว่าคนบาปทุกคนมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อเสนอของข่าวประเสริฐ
ไม่ใช่ความสามารถตามธรรมชาติแต่โดยพระคุณที่ช่วยให้ทำได้

เขาเชื่อด้วยว่าคริสเตียนทุกคนมีพระคุณที่ได้รับการจัดเตรียมไว้เพื่อให้ดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อ
อภัยอย่างสมบูรณ์

จากศาสนศาสตร์ของเวสเลย์ทำให้เกิดหลักการตีความที่เรียกว่า “หลักการแห่งพระสัญญา”

เวสเลย์เชื่อว่าไม่ว่าอะไรที่พระเจ้าสั่ง พระองค์จะทำให้คนของพระองค์สำเร็จได้

นี่หมายความว่าทุกคำสั่งในพระคัมภีร์สามารถถูกมองว่าเป็นดังพระสัญญาแห่งพระคุณ

หลักการแห่งพระสัญญา

ข้อความในย่อหน้าต่อไปนี้เป็นคำอธิบายของเวสเลย์เรื่องหลักการนี้¹⁷⁹

ข้อโต้แย้งทั่วไปประการหนึ่งคือไม่มีพระสัญญาเกี่ยวกับสิ่งนี้

[ความสมบูรณ์แบบของคริสเตียน] ในพระวาทะของพระเจ้า

แต่มีพระสัญญาที่ชัดเจนมากกว่าเราทุกคนจะรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเราสุดหัวใจ

เราอ่านพบว่า “แล้วพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะประทานใจเชื่อฟังแก่ท่าน และแก้
บุตรหลานของท่าน เพื่อท่านจะได้รักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของ
ท่าน”¹⁸⁰ คำกล่าวขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ชัดเจนไม่แพ้กัน

**ซึ่งเป็นพระสัญญาแม้ว่าจะอยู่ในรูปของคำสั่งที่ว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน”¹⁸¹**

ไม่มีคำพูดใดจะหนักแน่นมากกว่านี้อีกแล้ว

ไม่มีพระสัญญาใดจะชัดเจนไปกว่านี้อีกแล้ว ในทำนองเดียวกัน

“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” เป็นพระสัญญาที่ชัดเจนอย่างเดียวกันกับเป็นคำสั่ง

¹⁷⁹ John Wesley, "Christian Perfection," from *A Timeless Faith: John Wesley for the 21st Century*. Edited by Stephen Gibson. (Nappanee: Evangel, 2006)

¹⁸⁰ เกลยธรรมบัญญัติ 30:6

¹⁸¹ มัทธิว 22:37

และพระสัญญาอันไม่จำกัดซึ่งปกครองตลอดยุคพระกิตติคุณ
“เราจะบรรจุนิยามบัญญัติของเราไว้ในใจของพวกเขา และจารึกมันไว้ในใจของเขา”

ได้ผันคำสั่งทั้งหมดให้เป็นพระสัญญา รวมถึงข้อนี้

“ให้จิตใจเช่นนี้อยู่ในพวกท่านซึ่งเป็นจิตใจที่อยู่ในพระเยซูด้วย”

คำสั่งนี้เท่าเทียมกับพระสัญญาข้อหนึ่ง

และให้เหตุผลแก่เราเพื่อคาดหวังว่าพระองค์จะทำงานภายในเราตามที่พระองค์ประสงค์จากเรา

คำสั่งของพระเจ้าที่ให้ไว้แก่เราโดยอัครทูตเปโตร “¹⁵ แต่พระองค์ผู้ทรงเรียกพวกท่านนั้นบริสุทธิ์อย่างไร พวกท่านเองก็จะเป็นคนบริสุทธิ์ในชีวิตทุกด้านอย่างนั้น”¹⁸² บอกเป็นนัยถึงพระสัญญาว่าเราจะเป็นคนบริสุทธิ์หากเราไม่เต็มใจไม่มีสิ่งใดที่ขาดไปได้ในส่วนของเรา ในเมื่อพระองค์ทรงเรียกเราให้บริสุทธิ์ พระองค์จะเต็มใจและสามารถทำงานภายในเราให้บริสุทธิ์ได้อย่างไม่ต้องสงสัย เพราะพระองค์ไม่สามารถยับยั้งสิ่งทรงสร้างที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ของพระองค์โดยเรียกเราให้มารับสิ่งที่พระองค์ไม่เคยตั้งใจให้ที่พระองค์เรียกให้เราบริสุทธิ์จึงเป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ พระองค์จะมอบให้เราหากเราไม่ได้ไม่เชื่อฟังการทรงเรียกจากสวรรค์

“แต่พระองค์ได้สัญญาเพื่อช่วยเราให้รอดพ้นจากความบาปในขณะที่เรายังอยู่ในร่างกายนี้ใหม่? ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระองค์สัญญาเช่นนั้น

เพราะพระบัญญัติของพระเจ้าทุกข้อล้วนมีพระสัญญาเป็นนัย รวมถึง

“พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านด้วยสิ้นสุดใจ สิ้นสุดจิต

และสิ้นสุดความคิด”

เราควรมีความคาดหวังสำหรับพระคุณของพระเจ้าตามมุมมองของเราเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า

เราคาดหวังว่าไม่ว่าพระเจ้าสั่งให้เราทำอะไรพระองค์จะให้ความสามารถแก่เราเพื่อทำตามได้ เนื่องจากคำสั่งของพระองค์นั้นจริงใจและไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยวิธีการอื่น

¹⁸² 1 เปโตร 1:15

เราสามารถยึดมั่นพระคัมภีร์ทุกข้ออย่างจริงจังได้
เราไม่ควรบิดเบือนความหมายแบบตรงไปตรงมาของเนื้อหาในพระคัมภีร์
หลักการแห่งพระสัญญาเป็นการถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้า
เพราะเป็นการคาดหวังว่าพระเจ้านั้นมีฤทธิ์อำนาจและเต็มใจทำงานเพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ภายใน
ผู้เชื่อที่พระเจ้าทรงเรียกนั้น คำเตือน พระสัญญา และคำอธิษฐานต่าง ๆ
ในพระคัมภีร์ไม่ควรถูกละเลย
ศาสนศาสตร์ที่ดีได้รับการพิสูจน์อย่างดีที่สุดโดยวิธีการใช้พระคัมภีร์ของศาสนศาสตร์นั้น

การดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นไปได้หรือไม่?

เหตุใดผู้ทรงฤทธานุภาพจึงไม่ชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ในขณะที่ยังอยู่ในร่างกายนี้
หรือ? พระองค์ไม่สามารถชำระท่านให้บริสุทธิ์ขณะที่อยู่ในบ้านนี้
หรือที่ด้านนอกเปิดโล่งหรือ? กำแพงอิฐหรือหินขวางกั้นพระองค์ได้หรือ?
ไม่เลยแม้เพียงหนึ่งวินาทีกำแพงแห่งเนื้อหนังและเลือดก็ไม่อาจขวางกั้นพระองค์เพื่อชำระ
คุณให้บริสุทธิ์หมดจดได้
พระองค์สามารถช่วยคุณให้รอดพ้นจากความบาปทั้งหมดในร่างกายนี้และนอกร่างกาย
ได้อย่างง่ายดาย
“แต่พระองค์ได้สัญญาว่าจะช่วยเราให้รอดพ้นจากความบาปขณะที่ยังอยู่ในร่างกายนี้หรือไม่?
”ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระองค์สัญญาเช่นนั้น

เพราะพระสัญญาอย่างหนึ่งมีความหมายเป็นนัยถึงทุกคำสั่งของพระเจ้า รวมถึง

“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าของเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ
สุดจิต และสุดความคิด”
สำหรับคำสั่งนี้และคำสั่งอื่น ๆ
ทั้งหมดที่ให้ไว้ ไม่ได้ให้แก่คนตาย
แต่ให้แก่คนที่มีชีวิตอยู่

“หากความโอบอ้อมอารีของพระองค์เทียบเท่ากับความ
มยุติธรรม

พระสัญญาแห่งพระคุณของพระองค์ต้องให้ความหมา
ยมากเท่ากับเป็นข้อกำหนดความยุติธรรมของพระองค์
ถ้าหากพระองค์ปีติยินดีในการให้มากกว่าการรับ
พระสัญญาของพระองค์ก็เป็นมากกว่าภาษาที่สื่อส
ารถึงข้อกำหนดของพระองค์”

- ชาร์ลส์ ฟินเนย์ ศาสนศาสตร์ระบบ

ในถ้อยคำที่กล่าวข้างต้นแสดงออกให้เห็นว่าเราควรเดิน
“ในความบริสุทธิ์ต่อพระองค์ตลอดทุกวันในชีวิต”¹⁸³

มีคนมากมายอ้างว่าเป็นคริสเตียนมาหลายปีแต่ไม่เคยมีชัยชนะเหนือการทดลอง พวกเขาเติบโตในด้านความรู้และทักษะการรับใช้แต่ไม่ได้เติบโตในสิ่งที่สำคัญที่สุด

พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนว่ามาตรฐานของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อคือให้เขามีชัยชนะเหนือความบาปและมีใจบริสุทธิ์¹⁸⁴ ถ้าผู้เชื่อตระหนักว่าเขาไม่ได้เป็นอย่างที่พระเจ้าต้องการให้เป็น เขาควรแสวงหาการเปลี่ยนแปลงและการทำงานของพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างจริงจังและทันที

คนที่อยู่ในพันธกิจสร้างสาวกต้องรักษาลำดับความสำคัญให้ชัดเจน

ชัยชนะเหนือบาปคือลำดับความสำคัญแรก ถ้าหากคนหนึ่งล้มลงในบาป

ผู้สร้างสาวกต้องนำเขาให้กลับใจใหม่และมีชัยชนะก่อนที่สิ่งอื่นใดจะบรรลุผลสำเร็จได้

การบ้าน

เขียนสองสามย่อหน้าเกี่ยวกับแต่ละคำถามต่อไปนี้:

- บุคคลหนึ่งควรคาดหวังอะไรหากเขาต้องการเป็นสาวกของพระเยซู?
- คุณจะอธิบายความจริงที่เป็นศูนย์กลางที่เปโตรกล่าวไว้เกี่ยวกับการเติบโตฝ่ายวิญญาณอย่างไร?
- อะไรคือ “หลักการแห่งพระสัญญา”?

ควรเขียนมาด้วยความยาวประมาณสองหน้ากระดาษ

¹⁸³ แหล่งข้อมูลเดียวกัน

¹⁸⁴ ทิโต้ส 2:11-12; กิจการ 15:9; 1 ยอห์น 3:2-10, 1 ยอห์น 5:1-4

บทที่ 17

สู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

พันธกิจการสอนของคริสตจักร

ในการกลับใจมาเชื่อ มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

คนที่กลับใจมาเชื่อจะมีความปรารถนาใหม่และลำดับความสำคัญใหม่ -

การเปลี่ยนแปลงนั้นยิ่งใหญ่จนพระคัมภีร์อธิบายถึงเขาว่าเป็นดัง “สิ่งทรงสร้างใหม่”¹⁸⁵

แต่มันเป็นบางสิ่งที่ต้องใช้เวลา

คนที่กลับใจมาเชื่อไม่ได้เข้าใจทันทีถึงวิธีการประยุกต์ใช้หลักการของคริสเตียนกับทุกด้านในชีวิต เขาต้องเรียนรู้หลักการต่าง ๆ จากนั้นจึงเข้าใจวิธีที่จะประยุกต์ใช้

มีขั้นตอนการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณในระดับส่วนบุคคลด้วย คนที่กลับใจมาเชื่อคือ “ทารกในพระคริสต์”

▶ อ่าน 1 โครินธ์ 3:1-2 ตามข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ อะไรคือลักษณะของคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อ?

▶ อ่าน ฮีบรู 5:13-14 อะไรคือน้ำนมที่ข้อพระคัมภีร์นี้พูดถึง? อะไรคือน้ำเนื้อ?

อะไรคือคุณลักษณะของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ?

ช่วงต้น ๆ ของหลักสูตรนี้ เราเรียนเรื่องพระมหาบัญชาที่พระเยซูให้ไว้แก่คริสตจักร ให้เรามาเรียนรู้อีกครั้ง

▶ อ่าน มัทธิว 28:18-20 ในพระคัมภีร์ตอนนี้

พระเยซูให้ความรับผิดชอบอะไรนอกเหนือจากการประกาศข่าวประเสริฐ?

ก่อนให้พระมหาบัญชา

พระเยซูกล่าวว่าพระองค์มีสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก

¹⁸⁵ 2 โครินธ์ 5:17

จากนั้นพระองค์ให้ความรับผิดชอบแก่คริสตจักรเพื่อนำคนให้เข้ามาเชื่อฟังสิทธิอำนาจของพระองค์

พระเยซูบอกพวกสาวกว่าไม่ให้แค่เทศนาข่าวประเสริฐเท่านั้น แต่ให้สอนทุกสิ่งที่พระองค์ได้สั่งเอาไว้

การประกาศข่าวประเสริฐคือส่วนแรกของภาระหน้าที่เท่านั้น การสอนคนที่กลับใจมาเชื่อให้เชื่อฟังคำสั่งทั้งหมดของพระเยซูคือกระบวนการสร้างสาวก การล้มเหลวในการสร้างสาวกเป็นความผิดร้ายแรงเหมือนกับความสำเร็จในการประกาศข่าวประเสริฐ

พันธกิจการสอนของคริสตจักรคือการนำให้คนที่กลับใจมาเชื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ในพระธรรมเอเฟซัสบอกกับเราว่า พระเจ้าเรียกให้ผู้คนให้มีบทบาทพิเศษในการทำพันธกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างผู้เชื่อขึ้นเพื่อพวกเขาจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป¹⁸⁶ ผลที่ได้รับจากการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณคือการมั่นคงอยู่ในหลักคำสอน

ศิษยาภิบาลมีความรับผิดชอบมากพิเศษในการสร้างสาวก เปาโลบอกทิโมธีว่า “จงอุทิศเวลาให้กับการอ่านพระคัมภีร์ในที่ประชุม ให้กับการเทศนาและสั่งสอน”¹⁸⁷

เขาไม่ได้พูดถึงการศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวของทิโมธี แต่เขากำลังพูดถึงพันธกิจพันธกิจของทิโมธีคือมุ่งอ่านและอธิบายพระคัมภีร์ให้ทิศทางฝ่ายวิญญาณ และสอนหลักคำสอนของคริสเตียน

หนึ่งในคุณสมบัติของศิษยาภิบาลคือการศึกษาที่สามารถสอนผู้อื่นได้¹⁸⁸

เพราะการเรียนรู้คือส่วนหนึ่งของการสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ การสอนก็เป็นส่วนหนึ่งของงานสร้างสาวก ผู้สอนมีความสำคัญในคริสตจักร และคริสตจักรต้องพัฒนาผู้สอนเสมอ

"จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยืมจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายๆ คนไว้กับบรรดาคนซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย"¹⁸⁹

¹⁸⁶ เอเฟซัส 4:11-14

¹⁸⁷ 1 ทิโมธี 4:13

¹⁸⁸ 1 ทิโมธี 3:2

¹⁸⁹ 2 ทิโมธี 2:2

เปาโลในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐและศิษยาภิบาลที่มีประสบการณ์ได้ให้คำสั่งนี้แก่ที่โมธีผู้รับใช้ซึ่งอ่อนวัยกว่า

เปาโลไม่ได้เชื่อมั่นว่าความเชื่อจะส่งต่อไปได้โดยผ่านทางคำเทศนาอย่างเดียวกันนั้น
บุคคลต่าง ๆ

จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมโดยความอดสาหะเป็นพิเศษและได้รับการเตรียมให้พร้อมเพื่อจะ
ฝึกอบรมคนอื่นต่อไป

ถ้าหากการฝึกอบรมเช่นนี้ไม่สามารถบรรลุผลได้โดยการเทศนาให้กับสมาชิก

“บรรดาคนที่ซื่อสัตย์” เหล่านี้ก็ต้องได้รับการฝึกอบรมส่วนตัวหรือในกลุ่มย่อย

มีงานสอนมากมายที่ต้องทำ

ศิษยาภิบาลมีเวลาทำเองทั้งหมดใหม่โดยเฉพาะในเมื่อทุกคนไม่ได้พร้อมสำหรับคำสั่งสอนอย่าง
เดียวกันในเวลาเดียวกัน? แต่ในเอเฟซัส 4:11 ไม่ได้กล่าวว่า “ให้คนหนึ่งเป็นศิษยาภิบาล”

(คนเดียวและบทบาทเดียว) แต่มีหลายบทบาทและหลายคนทำหน้าที่เหล่านั้น

“จุดประสงค์เริ่มต้นของแผนการของพระเยซูคือการเกณฑ์คนที่สามารถเป็นพยานถึงชีวิตของพระองค์และ
ทำงานของพระองค์ต่อไปได้หลังจากพระองค์กลับไปหาพระบิดาแล้ว”

- โรเบิร์ต โคลแมน *แผนงานของพระอาจารย์*

พระเจ้าเรียกผู้สอนและให้ความสามารถในการสอนแก่พวกเขา

และเสริมสร้างพวกเขาผ่านทางคริสตจักรเพื่อพันธกิจการสอน

ชุมชนคริสเตียนและความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณ

การเป็นสาวกที่แท้จริงไม่ได้เป็นเพียงแค่การสอนข้อมูล แต่รวมถึงการหล่อหลอมค่านิยม

ลำดับความสำคัญ ทศนคติ และรูปแบบการใช้ชีวิต

กระบวนการนี้เกิดขึ้นได้ในชุมชนของคริสเตียนที่มีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกันเท่านั้น

เราเห็นตลอดพระคัมภีร์ทั้งเล่มว่าพระเจ้าประสงค์ให้ผู้คนอาศัยอยู่ในชุมชน

เริ่มต้นด้วยคำตรัสของพระเจ้าที่บอกว่าอาดัมไม่ควรอยู่ตามลำพังคนเดียว¹⁹⁰

¹⁹⁰ ปฐมกาล 2:18

ผลประโยชน์บางอย่างของการเป็นชุมชนมีคำอธิบายไว้ใน ปัญญาจารย์ 4:9-10 ว่า
“สองคนดีกว่าคนเดียว เพราะว่าเขาทั้งสองได้รับรางวัลดีสำหรับการตรากตรำของพวกเขา
เพราะว่าถ้าพวกเขาล้มลง คนหนึ่งจะได้พยุงเพื่อนของตนให้ลุกขึ้น”

พระเจ้าบอกแผนงานของพระองค์เพื่อชนอิสราเอลให้กับโมเสส
ว่าพวกเขาจะเป็นอาณาจักรแห่งบุโรหิตและเป็นชนชาติบริสุทธิ์¹⁹¹
มรดกจะต้องถูกส่งต่อไปยังครอบครัวทั้งหลายซึ่งได้รับการอธิบายไว้ในสิ่งที่เรียกว่า
“พระมหากษัตริย์”¹⁹²

พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจให้ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ใช้คำศัพท์เหล่านั้นในพันธสัญญาใหม่เพื่
อกล่าวถึงคริสตจักร¹⁹³

พระเจ้าประสงค์ให้ผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ มีความสัมพันธ์ต่อกันและกันด้วยเสมอ
ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าสร้างเราให้เป็นชุมชนแห่งความเชื่อ
เหมือนอย่างเดียวกันที่ความสัมพันธ์กับพระเจ้าเรียกร้องให้เราอุทิศตัว
ความสัมพันธ์กับคนของพระเจ้ายิ่งเรียกร้องให้เราอุทิศตัวด้วย
การที่คนหนึ่งคิดว่าเขาสามารถมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างถูกต้องได้แต่ไม่เลือกที่จะมีความ
สัมพันธ์กับคนของพระเจ้า เขาก็คิดผิด

เปาโลใช้ภาพเปรียบเทียบของร่างกายเพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ในท่ามกลางสมาชิกคริสตจักร¹⁹⁴
ไม่มีอวัยวะใดที่ทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมถ้าหากอวัยวะนั้นแยกตัวออกจากร่างกาย
อวัยวะแต่ละส่วนต้องร่วมมือกันและเอาใจใส่ดูแลกัน ไม่อย่างนั้นก็จะไม่มีร่างกาย
ถ้าหากอวัยวะหนึ่งเจ็บ อวัยวะอื่นทั้งหมดก็เจ็บด้วย
การกระทำของอวัยวะหนึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งร่างกาย
เปาโลกล่าวเรื่องนี้เมื่อเขาจัดการกับสถานการณ์ของคนที่มีความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรม
แม้ว่าเขาจะใช้ภาพเปรียบเทียบเกี่ยวกับขนมปังก็ตาม เขาพูดว่า

¹⁹¹ อพยพ 19:6

¹⁹² เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9

¹⁹³ 1 เปโตร 2:9

¹⁹⁴ 1 โครินธ์ 12

“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าเชื่อขนมเพียงนิดเดียว ย่อมทำให้แป้งดิบฟูขึ้นทั้งก้อน?”¹⁹⁵

เราต้องเห็นตัวเองว่าเป็นเช่นอวัยวะที่สำคัญในชุมชนของคริสเตียน

คำสั่งในพันธสัญญาใหม่หลายตอนที่ไม่สามารถทำตามได้โดยปราศจากชุมชน การทำให้คำสั่งของพระเจ้าสำเร็จ คริสเตียนต้องใช้ชีวิตด้วยการอุทิศตัวต่อกันและกัน นี่หมายความว่าชุมชนคริสเตียนนำไปสู่การมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกัน

เราพบว่าหลายทีในพระคัมภีร์พูดถึงชุมชนคริสเตียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกัน

จงนบনอบเชื่อฟังบรรดาผู้นำของท่านทั้งหลาย

เพราะว่าพวกเขาดูแลรักษาจิตวิญญาณของพวกท่านอยู่อย่างคนที่ต้องถวายรายงาน

จงให้พวกเขาทำงานนี้ด้วยความชื่นชมยินดี ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ

ซึ่งจะไม่ใช่ประโยชน์แก่พวกท่านเลย¹⁹⁶

พระคัมภีร์ข้อนี้บอกพวกผู้เชื่อให้ยอมจำนนต่อคนเหล่านั้นที่อยู่ในตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ คำสั่งนี้มีความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่ให้ไว้แก่พวกผู้นำฝ่ายวิญญาณด้วยความรับผิดชอบของพวกเขามากกว่าผู้นำด้วยสิทธิอำนาจ

แต่ต้องเฝ้าดูแลจิตวิญญาณของคนภายใต้ การที่จะทำเช่นนั้นได้

พวกเขาต้องคุ้นเคยกับคนของพวกเขาจนสามารถให้คำแนะนำส่วนตัวในฝ่ายวิญญาณ และพวกเขาต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนของพวกเขาซึ่งจะทำให้คำแนะนำนั้นเป็นไปได้

ชุมชนคริสเตียนและความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณได้อธิบายไว้ในพระธรรมตอนต่อไปนี้ด้วย

► อ่าน ฮีบรู 10:24-26 อะไรคือคำสั่งที่มีในพระคัมภีร์ตอนนี้?

เราได้รับคำสั่งให้ใส่ใจต่อความจำเป็นของคริสเตียนคนอื่น ๆ

และหนุนใจพวกเขาให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง

►

อธิบายถึงความสัมพันธ์ที่จำเป็นต้องมีในท่ามกลางผู้เชื่อเพื่อพวกเขาจะทำให้หน้าที่รับผิดชอบนี้สำเร็จได้

¹⁹⁵ 1 โครินธ์ 5:6

¹⁹⁶ ฮีบรู 13:17

คำหุนใจของเราจะไม่เกิดประโยชน์ถ้าหากเราไม่มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับคนอื่น ๆ เราต้องรู้จักพวกเขาและสำแดงความรักกับความหวังโยต่อพวกเขา ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะขุ่นเคืองใจต่อคำแนะนำส่วนตัว

นี่แน่ะพี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีใครหนึ่งคนใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ คือใจที่พาท่านหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ แต่จงหุนใจกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า “วันนี้” เพื่อจะไม่มีใครในพวกท่านมีใจดี้อันไป เพราะการล่อลวงของบาป¹⁹⁷

เราได้รับการเรียกให้รับผิดชอบชีวิตของกันและกัน คำกำชับที่นั้นนอกเหนือจากการประชุมของทั้งคริสตจักร เพราะเราได้รับคำสั่งให้หุนใจกับ “ทุกวัน” ซึ่งจำเป็นต้องมีการสามัคคีธรรมส่วนตัวหรือในกลุ่มย่อย การสามัคคีธรรมลักษณะนี้จะไม่ใช่แค่การมากินข้าวด้วยกันหรือเยี่ยมหากัน แต่จะมีวัตถุประสงค์ฝ่ายวิญญาณ การจะบรรลุวัตถุประสงค์นี้ได้ เราต้องวางแผนการสนทนาอย่างมีเป้าหมายและจัดลำดับความสำคัญในการประชุมกลุ่มย่อย วิธีที่เราจะได้เป็นประโยชน์ต่อกันได้นั้นเป็นเหมือนภาพอธิบายใน สุภาษิต 27:17

เหล็กกลับเหล็กให้คมได้ฉันใด คนหนึ่งก็กลับเพื่อนของตนให้เฉียบแหลมได้ฉันนั้น

คน ๆ

หนึ่งไม่จำเป็นต้องเหนือกว่าอีกคนหนึ่งก่อนที่จะให้คำแนะนำและหุนใจฝ่ายวิญญาณที่เป็นประโยชน์ต่อกันได้

ความจริงแล้วการให้คำแนะนำฝ่ายวิญญาณที่ให้ด้วยความถ่อมใจจะได้รับการยอมรับมากกว่า

เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค คำวิงวอนของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากและเกิดผล¹⁹⁸

โดยพื้นฐานแล้ว การสารภาพความบาปผิดส่วนตัวจะไม่เกิดขึ้นในกลุ่มใหญ่ ด้วยเหตุนี้คำสั่งนี้จึงไม่ง่ายที่จะทำได้ในการประชุมระดับคริสตจักร บริบทแสดงให้เห็นเหตุผลต่าง ๆ ของคำสั่ง คือเพื่อให้คนที่ทำผิดได้กลับคืนสู่สภาพดี

¹⁹⁷ ฮีบรู 3:12-13

¹⁹⁸ ยากอบ 5:16

จงช่วยรับภาระของกันและกัน และด้วยการกระทำเช่นนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตาม
ธรรมบัญญัติของพระคริสต์¹⁹⁹

บ่อยครั้งคริสเตียนรู้สึกว่ไม่มีใครใส่ใจกับสิ่งที่เขากำลังเผชิญ เพื่อน ๆ
คริสเตียนควรเอาใจใส่และเข้าใจความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับเขา
แต่พวกเขามักจะไม่รู้จักคนนั้นดีพอจนถึงขนาดจะเข้าใจเขาได้
เราจะรับภาระของกันและกันได้อย่างไรถ้าหากเราไม่รู้จริง ๆ ว่าพวกเขาเป็นอย่างไร?

ในยุคแรกหลังจากการกำเนิดของคริสตจักร
ความสัมพันธ์ใกล้ชิดท่ามกลางผู้เชื่อเกิดขึ้นเป็นปกติตามธรรมชาติ

ทุกๆ วัน พวกเขาอุทิศตัวอยู่ด้วยกันในพระวิหารและห้กขนมปังตามบ้านของพวกเขา
รับประทานอาหารร่วมกันด้วยความชื่นชมยินดีและจริงใจ²⁰⁰

จอห์น เวสเลย์ กล่าวว่าไม่มีสิ่งนั้นที่เรียกว่าศาสนาคริสต์ส่วนบุคคล

► คุณคิดว่า จอห์น เวสเลย์ หมายถึงอะไรที่กล่าวอย่างนั้น?

การมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกันเกิดขึ้นในชุมชนคริสเตียนที่สมบูรณ์

การมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกันคือการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มที่เรา
รายงานเกี่ยวกับสภาพฝ่ายวิญญาณ

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในด้านวินัยฝ่ายวิญญาณของเรา และอุทิศตัวเพื่อรับการพัฒนา

โดยปราศจากความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกัน

เราก็จะไม่ได้ทำให้คำสั่งในพระคัมภีร์สำเร็จ

และเราจะละเลยวิธีการที่พระเจ้าได้ออกแบบไว้เพื่อให้พระคุณแก่เรา

คุณลักษณะของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

การเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณหมายถึงอะไร?

คุณจะอธิบายเกี่ยวกับคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ได้อย่างไร?

¹⁹⁹ กาลาเทีย 6:2

²⁰⁰ กิจการ 2:46

เนื่องจากการเป็นผู้ใหญ่ต้องใช้เวลา และมักจะมาพร้อมกับอายุ²⁰¹

เห็นได้ชัดว่าบางคนอายุมากขึ้นโดยไม่ได้เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเหมือนที่ควรเป็น และมีคนหนุ่มที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้ใหญ่อย่างผิดหูผิดตา

คุณลักษณะส่วนใหญ่ของความเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้บรรลุผลสมบูรณ์ ณ จุดใดจุดหนึ่ง แต่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น

บางช่วงเวลาสิ่งเหล่านี้อาจเพิ่มขึ้นทันทีเนื่องจากประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณหรือประสบการณ์ในชีวิต ถึงแม้ว่าบุคคลหนึ่งควรพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิตของเขา แต่ก็มีระดับหนึ่งที่เขาสามารถไปถึงซึ่งเรียกว่าการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

คุณลักษณะต่าง ๆ ของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณมีคำอธิบายในพระคัมภีร์หลายตอน

ให้นักศึกษาหลายคนสลับกันอ่านพระคัมภีร์ตอนเหล่านี้ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง: เอเฟซัส 4:11-14, ฮีบรู 5:12-6:1, 1 โครินธ์ 3:1-2, และ 1 ยอห์น 2:12-14

ด้านล่างนี้คือรายการของคุณลักษณะต่าง ๆ

ที่เป็นสัญญาณบอกถึงการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ยังไม่ใช่รายการที่ครบทั้งหมด บางประเด็นในรายการนี้ยังไม่ได้แยกให้แตกต่างจากประเด็นอื่น ๆ

คริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่อาจไม่ได้แสดงให้เห็นคุณลักษณะทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ แต่เขากำลังเติบโต เขาอาจไม่ตระหนักถึงความผิดบางอย่างของตัวเอง แต่จะตอบสนองต่อการทำงานอย่างต่อเนื่องของพระวิญญาณในใจของเขา

คุณลักษณะสิบประการของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

(1) เป็นเหมือนพระคริสต์ในด้านแรงจูงใจ ทัศนคติ และการกระทำ

การเป็นเหมือนพระคริสต์มาจากความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะรู้จักพระคริสต์ด้วยลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระองค์

โดยประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณถึงการตายและฟื้นคืนจากตายของพระองค์²⁰²

²⁰¹ ทิตัส 2:1-5

²⁰² ฟิลิปปี 3:10

การเป็นเหมือนพระคริสต์คือการมีแรงจูงใจคือความรัก ไม่ใช่ความเห็นแก่ตัว หรือความหยิ่ง คริสเตียนต้องการเป็นเหมือนพระคริสต์และเศร้าเสียใจทุกครั้งที่เขาตระหนักได้ว่าเขาไม่ได้เป็นเหมือนพระคริสต์ในสิ่งที่เขาพูดหรือทำ

(2) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้า

คน ๆ หนึ่งควรเติบโตสู่การมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น สัญญาณของความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าคือการข่มขอบการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า รักพระวาทะ และใช้เวลาในการอธิษฐาน

(3) สำแดงผลของพระวิญญาณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ผลิตผลในชีวิตของผู้เชื่อ ประกอบไปด้วย ความรัก ความยินดี ความอดทน และการบังคับตัวเอง ผู้เชื่อจะเป็นคนที่สุขุมและสุภาพมากขึ้นเมื่อเขายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงภาวะอารมณ์ของเขา

(4) ชัยชนะเหนือความบาปภายนอกและบาปภายใน

ผู้เชื่อเรียนรู้วิธีพึ่งพาพระเจ้าสำหรับชัยชนะเหนือการทดลอง เขายอมจำนนต่อการชำระให้สะอาดของพระเจ้าเพื่อเขาจะมีใจที่บริสุทธิ์ เขาพัฒนานิสัยและวินัยเพื่อช่วยให้เขาใช้ชีวิตในชัยชนะอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ถ้าเขาพ่ายแพ้ต่อการทดลอง ให้เขาสารภาพบาปต่อพระเจ้า อธิษฐานขอการยกโทษ และขอกำลังจากพระเจ้า เขาควรแบ่งปันความล้มเหลวนี้กับเพื่อนสนิทที่เป็นคริสเตียนซึ่งอธิษฐานเพื่อเขา²⁰³

(5) มีวินัยฝ่ายวิญญาณ

วินัยฝ่ายวิญญาณคือวิธีฝึกปฏิบัติเพื่อให้ความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นความสำคัญอันดับแรก คนที่ไม่อธิษฐานสม่ำเสมอ ไม่อ่านพระคัมภีร์ และไม่เข้าคริสตจักรอย่างต่อเนื่อง ก็ไม่ใช่คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่

²⁰³ ยากอบ 5:16

(6) พัฒนาอุปนิสัยแบบคริสเตียน

คริสเตียนเรียนรู้ที่จะกำหนดรูปแบบชีวิตให้เป็นไปตามหลักการแห่งความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือ และงานที่สัตย์ซื่อ

(7) มั่นคงในการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน

ผู้เชื่อเรียนรู้ที่จะประยุกต์ใช้หลักการของคริสเตียนกับชีวิต คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ต้องการมีความประพฤติและท่าทีเหมือนคริสเตียนตลอดเวลา เมื่อเขาตระหนักว่าสิ่งที่เขาพูดหรือทำไม่สอดคล้องกันกับความรักในใจของเขา เขาพึ่งพาคำสั่งจากพระเจ้าเพื่อจะเปลี่ยนแปลง

(8) มีความสัมพันธ์ที่ดีและถูกต้อง

คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่พัฒนามิตรภาพอันลึกซึ้งกับคริสเตียนคนอื่น ๆ เขารักษาความสัมพันธ์โดยการแสดงความซื่อสัตย์อดทน และให้อภัย เขาถ่อมใจและยอมรับความผิดพลาดของตัวเอง เนื่องจากเขาอาจเข้าใจสถานการณ์ผิด เขาอาจไม่ได้อดทนมากพอ เขายอมรับความผิดของเขาอย่างรวดเร็ว หรือมีความคิดเห็นที่ถูกต้องเกี่ยวกับอีกคนหนึ่ง

(9) พันธกิจส่วนบุคคล

ผู้เชื่อควรรู้ขีดถึงของประทานฝ่ายวิญญาณของตน เขาควรค้นพบว่าเขาจะอวยพรคนอื่น ๆ ได้อย่างไรในคริสตจักร ผู้เชื่อสามารถรับใช้ในคริสตจักรได้โดยการช่วยประกาศข่าวประเสริฐและสร้างคนอื่นให้มีชีวิต คริสเตียนที่เป็นสาวก

(10) อดทนต่อสภาพการณ์ที่ยากลำบาก

ผู้เชื่อควรเรียนรู้ที่จะไว้วางใจพระเจ้าเมื่อมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้น เขาควรพึ่งพระเจ้าเมื่อเขาอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่ไม่สูญเสียความเชื่อเมื่อเขาไม่เข้าใจเหตุผลที่บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น

สรุป

คุณลักษณะของการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณไม่ได้อาศัยความสามารถตามธรรมชาติ มันไม่เหมือนกับทักษะในการรับใช้

มันไม่จำเป็นต้องมาพร้อมกับความสามารถในการเป็นผู้นำ เป็นเรื่องดีหากผู้นำมีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ แต่บางครั้งคน ๆ หนึ่งได้เป็นผู้นำเพราะความสามารถของเขา ในขณะที่เขายังไม่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ บางครั้งคนเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแต่ไม่ได้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ

บุคลิกภาพบางประเภทดูเหมือนอดทนและใจดีมากกว่า ลักษณะของบุคลิกภาพทางธรรมชาติไม่เหมือนกับการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทำงานกับบุคลิกภาพของเราและช่วยทำให้แนวโน้มของเรามีความสมดุล ถ้าหากเราวิเคราะห์บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เราจะไม่สามารถแยกแยะได้ชัดเจนระหว่างบุคลิกตามธรรมชาติกับคุณลักษณะการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ปัญหาด้านสุขภาพอาจส่งผลกระทบต่อการวินิจฉัยและโต้ตอบของคนได้ เราไม่ควรไวในการตัดสินคนอื่น

การบ้าน

(1) ตรวจสอบตัวท่านเองเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณทั้งสิบประการ คิดพิจารณาด้วยการอธิษฐานว่ามีประการใดที่คุณขาดมากที่สุด วางแผนอย่างมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเรื่องนั้น ๆ โดยผ่านการอธิษฐาน ศึกษา ขอคำปรึกษาจากคนอื่น และพึ่งพาการช่วยเหลือจากพระเจ้า

(2)

คริสตจักรสามารถทำให้หน้าที่รับผิดชอบสำเร็จอย่างมีวัตถุประสงค์ในการสอนและมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร?

เขียนอธิบายแผนปฏิบัติสำหรับคริสตจักรมาสองหน้ากระดาษ

บทที่ 18

คู่มือกลุ่มย่อย

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

บทเรียนนี้ไม่ได้จัดไว้เป็นตอน ๆ เหมือนบทเรียนอื่น ๆ คุณสามารถสอนทั้งหมดบทได้เลย และมีหลายหัวข้อให้อภิปรายร่วมกัน อาจจำเป็นต้องพบกันมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับบทเรียนนี้ ชั้นเรียนควรใช้เวลาเพื่ออภิปรายกันเป็นพิเศษเกี่ยวกับการปฏิบัติในอนาคต พวกเขาควรวางแผนร่วมกันว่าจะช่วยคริสตจักรท้องถิ่นของพวกเขาให้ทำหน้าที่ในการประกาศข่าวประเสริฐและสร้างสาวกอย่างไร

คุณค่าของกลุ่มย่อยสำหรับการสร้างสาวก

พันธกิจกลุ่มย่อยมีหลายรูปแบบทั่วโลกนี้ มีกลุ่มย่อยหลายชนิดที่ออกแบบมาโดยมีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน กลุ่มย่อยอาจพบกันเพื่อศึกษาเรียนรู้เพื่อรับผิดชอบต่อกันฝ่ายวิญญาณ เพื่อพันธกิจ เพื่ออธิษฐาน หรือเพื่อโครงการพิเศษ บางคริสตจักรแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ที่พบกันในบ้าน แต่ละกลุ่มทำหน้าที่เหมือนคริสตจักรเล็ก ๆ คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ทำหน้าที่ในลักษณะนี้อย่างชัดเจน คริสตจักรที่เติบโตและเกิดผลมักจะมีระบบกลุ่มย่อยในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ในตอนนี้ เราจะพูดถึงประสิทธิภาพของกลุ่มย่อยในการสร้างสาวก

ต้นแบบของเวสเลย์

จอห์น เวสเลย์ (เกรท บริเทน ศตวรรษที่ 18) ไม่ได้เป็นคนแรกที่จัดตั้งกลุ่มย่อย แต่เขาสร้างระบบที่มีประสิทธิภาพสูง

เวสเลย์พัฒนาระบบสร้างสาวกด้วยกลุ่มย่อยหลายขนาดซึ่งเรียกว่า สังคม หมวด และวง²⁰⁴
วิธีการของเวสเลย์ไม่ใช่ระบบที่สมบูรณ์ในช่วงเริ่มต้น แต่ได้รับการพัฒนาเรื่อย ๆ
เพื่อตอบสนองความจำเป็นต่าง ๆ คนที่กลับใจมาเชื่อจำนวนมากของเวสเลย์ร้องขอคำหนุนใจ
คำปรึกษา และคำอธิษฐาน เนื่องจากมีจำนวนมากมาย
เขาจึงบริหารจัดการให้คนเหล่านั้นพบปะกันทุกวันพฤหัสบดี

ในแต่ละสถานที่ที่เวสเลย์และนักเทศน์ของเขานำชาวประเสริฐไป
พวกเขาจัดให้คนที่กลับใจมาเชื่อเข้ากลุ่มต่าง ๆ ที่พบปะกันเป็นประจำ
เนื่องจากสมาชิกมีจำนวนมากศาล

หลายคนจึงไม่สามารถบอกเล่าถึงความต้องการฝ่ายวิญญาณของตนและไม่ได้รับการเอาใจใส่
เกี่ยวกับความจำเป็นนั้น กลุ่มที่เล็กกว่าได้ถูกสร้างขึ้นเรียกว่าหมวด
ในหมวดเหล่านั้นผู้นำจะทำหน้าที่รับใช้เหมือนศิษยาภิบาลที่คอยหนุนใจและนำสมาชิก
สมาชิกคนใดที่ยังคงทำบาปอย่างเปิดเผยและไม่ยอมเปลี่ยนแปลงก็จะถูกลบออกจากการเป็นส
มาชิกและไม่ได้รับอนุญาตให้มาเข้ากลุ่มได้

กลุ่มที่เล็กกว่าหมวดจัดตั้งขึ้นเพื่อสมาชิกจะสามารถแบ่งปันถึงปัญหาฝ่ายวิญญาณและให้มีก
ารรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกัน กลุ่มย่อยเหล่านี้เรียกว่าวง ในการพบกันในวงเหล่านี้
ผู้นำจะอธิบายถึงสภาพฝ่ายวิญญาณของตัวเอง
จากนั้นจึงถามคนอื่นด้วยคำถามที่เป็นการค้นหาเกี่ยวกับสภาพการณ์ของพวกเขา ความบาป
และการทดลอง ในกลุ่มเหล่านี้ สมาชิกจะเป็นเพศเดียวกัน

ความสำเร็จของเวสเลย์ทำให้ จอร์จ ไวท์ฟิลด์ ผู้มีชื่อเสียงกล่าวว่า “น้องชายของผม เวสเลย์
ทำหน้าที่อย่างชาญฉลาด -

จิตวิญญาณทั้งหลายที่ตื่นตัวภายใต้พันธกิจของเขาที่แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ
และนั่นได้ส่งมอบผลแห่งการลงแรงของเขาไว้ เรื่องนี้ผมละเลย
และคนของผมเป็นเหมือนเชือกทรายที่ไม่มั่นคง” วิธีการของเวสเลย์ยังคงถูกนำมาใช้เรื่อย ๆ
โดยคริสตจักรอเมริกันเมธอดิสต์ในช่วงยุคแรก ๆ
แต่ทั้งหลักการสร้างสาวกและหลักคำสอนของเขาไม่ได้รับการใส่ใจจากพวกเมธอดิสต์สมัยใหม่

²⁰⁴ ดู "A Plain Account of the People Called Methodists," in *The Works of John Wesley, Volume VIII* (Grand Rapids: Zondervan), 249-258

เข้าใจเกี่ยวกับคริสตจักรที่สำคัญ

มีการค้นพบว่าอาคารของคริสตจักรในยุคแรกสุดถูกสร้างขึ้นในปีประมาณ ค.ศ. 250

ในช่วงสองศตวรรษแรก คริสตจักรมองตัวเองว่าเป็นผู้คน ไม่ใช่ตัวอาคารหรือองค์กร

คริสตจักรคือกลุ่มคริสเตียนที่มานมัสการร่วมกัน ประกาศข่าวประเสริฐ และเชื่อฟังพระคัมภีร์

กลุ่มย่อยเป็นรากฐานของโครงสร้างคริสตจักรที่มีประสิทธิภาพ

โปรแกรมสร้างสาวกผ่านกลุ่มย่อยไม่ได้เป็นสถาบันใหม่ที่วันหนึ่งก็จะล้าสมัย

ไม่ได้เป็นวิธีการใหม่ที่ใช้ได้เฉพาะบางแห่งและใช้ไม่ได้ในที่อื่น ๆ

แต่กลุ่มย่อยเป็นรากฐานของคริสตจักร

พันธกิจในกลุ่มย่อยสามารถทำได้หลายทางเพื่อตอบสนองความท้าทายที่คริสตจักรท้องถิ่นใด ๆ เผชิญอยู่

คริสตจักรจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้จนกว่าผู้คนจะได้รับการเสริมสร้างและฝึกหัดเป็นประจำแบบส่วนตัวมากกว่าแบบรวมทั้งที่ประชุมหรือผ่านชั้นระวีวารศึกษาวินอาทิตย

ข้อควรระวัง

กลุ่มย่อยจะเป็นฝ่ายวิญญานได้ขึ้นอยู่กับผู้คนที่เข้าร่วม

ถ้าหากพวกเขาไม่อุทิศตัวเป็นสาวกโดยทำให้พระเจ้าพอพระทัยเป็นอันดับแรก

ดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อ และทำให้มีขชนของคริสตจักรบรรลุผลแล้ว

ก็มีหลายทางที่ทำให้กลุ่มนั้นไปผิดทางได้

ความจำเป็นของการมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญานต่อกัน

การมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญานต่อกันคือการสร้างความสัมพันธ์กับคนหรือกลุ่มที่คุณรายงานเกี่ยวกับสภาพฝ่ายวิญญานของคุณ

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวด้านวินัยฝ่ายวิญญาน การอุทิศตัวเพื่อพัฒนา

พวกเขาจะบอกคุณเมื่อคุณคิดว่าคุณกำลังทำผิด คุณบอกพวกเขาถึงการอุทิศตัวของคุณ

และต่อมาพวกเขาก็จะถามคุณว่ายังคงรักษาการอุทิศตัวนั้นอยู่ไหม

พื้นฐานพระคัมภีร์สำหรับการมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญานในชุมชนคริสตจักรที่สมบูรณ์ได้อธิบายไว้อย่างละเอียดในบทเรียนตอนก่อนหน้า

โดยปราศจากการมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาน เราจะทำให้คำสั่งในพระคัมภีร์สำเร็จไม่ได้

และเราจะละเลยวิธีการที่พระเจ้าได้ออกแบบไว้เพื่อให้พระคุณแก่เรา

เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่าน
ทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค²⁰⁵

คนจะสารภาพความผิดส่วนตัวได้ก็ต่อเมื่อมีความสัมพันธ์ที่ดีและไม่อึดอัดใจ
ถ้าหากเขาไม่สารภาพต่อบางคนที่กำลังอธิษฐานเพื่อความผิดของเขา
เขาก็กำลังละเลยวิธีการที่พระเจ้าได้ออกแบบไว้เพื่อตอบสนองความจำเป็นเหล่านั้น

จงช่วยรับภาระของกันและกัน และด้วยการกระทำเช่นนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตาม
ธรรมบัญญัติของพระคริสต์²⁰⁶

จนกว่าเราจะรู้จักใครบางคนเป็นอย่างดี เราก็จะไม่รู้ว่าภาระที่เขาแบกอยู่นั้นหนักเพียงไหน
เราไม่สามารถทำให้คำสั่งในพระคัมภีร์สำเร็จได้โดยปราศจากการมีความสัมพันธ์ที่อำนวยความสะดวกให้
งนี้เกิดขึ้นได้

และขอให้เราพิจารณาดูเพื่อจะปลุกใจกันและกันให้มีความรักและทำความดี²⁰⁷

เราต้องตรวจสอบชีวิตของกันและกันอย่างใกล้ชิดโดยมีความรักเป็นแรงจูงใจ
เพื่อจะดูว่าจำเป็นต้องมีการหนุนใจอะไรและติเตียนอะไรบ้าง การหนุนใจจะตื่นเขิน
และการติเตียนจะถูกต่อต้าน นอกเสียจากว่าเรามีความสัมพันธ์ที่ดีเป็นพิเศษกับคนอื่น
คำถามต่อไปนี้สามารถช่วยให้คนหนึ่งกำหนดได้ว่ามีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณในชีวิตของ
เขาหรือไม่

ความสัมพันธ์ใดที่ฉันซึ่งอำนวยความสะดวกให้ใครบางคนช่วยฉันแบกภาระที่หนักที่สุด
ฉันกำลังสารภาพความผิดกับบางคน ฉันกำลังช่วยบางคนแบกภาระ
และบางคนกำลังตอบสนองต่อสภาพฝ่ายวิญญาณขณะนี้ของฉันไหม?

มีเวลาใดไหมที่ฉันไม่มีใครให้ฟังได้ เวลาที่ฉันตั้งใจก็ไม่มีใครรู้
เวลาที่ฉันจะขายหน้าเมื่อรายงานเกี่ยวกับการอธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ของฉัน?

คริสตจักรส่วนใหญ่ไม่ได้มีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกันได้จนกว่าพวกเขาจะจัดระบบ
เพื่อทำสิ่งนี้ สำหรับหลายคริสตจักร นี่คือระบบกลุ่มย่อย

²⁰⁵ ยากอบ 5:16

²⁰⁶ กาลาเทีย 6:2

²⁰⁷ ฮีบรู 10:24

คุณสมบัติของผู้นำกลุ่มย่อย

พระเยซูสาธิตให้เห็นลำดับความสำคัญของการสร้างสาวก ตั้งแต่เริ่มต้นพันธกิจของพระองค์ พระองค์เลือกเพียงไม่กี่คนที่รับผิดชอบนำคริสตจักร พระองค์ไม่ได้ใช้เวลาทั้งหมดเพื่อเทศนาให้กับคนหลายพันที่ตามพระองค์

“แม้พระองค์จะทำสุดความสามารถเพื่อช่วยเหลือฝูงชน แต่พระองค์ต้องอุทิศตนเพื่อคนไม่กี่คนเป็นหลักแทนที่จะอุทิศเพื่อมวลชน เพื่อในที่สุดมวลชนก็ได้รับความรอด นี่คือนิยามของพันธกิจของพระองค์”
- โรเบิร์ต โคลแมน *แผนงานของพระอาจารย์*

แต่บ่อยครั้งพระองค์ใช้เวลาฝึกอบรมสาวกสิบสองคน พระองค์ขยายพันธกิจของเขาผ่านทางคนเหล่านั้นที่ได้รับการฝึกอบรม คนที่สร้างสาวกควรมีคุณสมบัติต่อไปนี้ เขาอาจไม่ได้เป็นเลิศในทุกคุณสมบัติ แต่ควรพยายามพัฒนาให้มีทุกคุณสมบัติ ถ้าหากเขาขาดคุณสมบัติใดไป เขาจะมีประสิทธิภาพน้อยลง

(1) ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

เขาควรมีคุณสมบัติในการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณที่อธิบายไว้ในบทเรียนตอนก่อนหน้า ถ้าหากเขาไม่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เขาก็จะไม่เป็นแบบอย่างที่ดีและจะไม่มีประสบการณ์ที่เขาจำเป็นต้องมี

(2) พร้อมเสมอ

ถ้าหากตารางเวลาของเขาเต็มล้นและไม่ได้บริหารจัดการดี ๆ เขาก็ไม่พร้อมที่จะทำพันธกิจกลุ่มย่อย เขาต้องจัดให้พันธกิจนี้เป็นลำดับความสำคัญ

(3) เชื่อถือได้

เขาต้องเป็นคนที่ทำให้การอุทิศตัวของเขาสำเร็จ เขาต้องสามารถรักษาการนัดพบ เขาต้องสามารถจดจำว่าต้องมีการรายงานสำหรับการอุทิศตนของคนเหล่านั้น

(4) มีความมั่นใจ

เขาต้องเชื่อว่าเขาสามารถเรียนรู้วิธีการนำกลุ่มได้
หากเขามีความสามารถแต่กลับไม่เชื่อในความสามารถนั้น
เขาจำเป็นต้องได้รับการชี้แนะให้มีประสบการณ์ก่อนเพื่อจะสร้างความมั่นใจให้แก่เขา

(5) สามารถขจัดความขัดแย้งได้

เขาจำเป็นต้องรักษาหาที่ที่ถูกต้องเมื่อมีคนไม่เห็นด้วยและสร้างปัญหา
เขาจำเป็นต้องช่วยขจัดความขัดแย้งระหว่างผู้คน

(6) สามารถสอนคนอื่นได้

ผู้คนเข้าใจคำอธิบายของเขาไหม? ผู้นำต้องไม่เป็นคนที่ทำให้คนอื่นสับสน

(7) ทิวกระหายพระวณะของพระเจ้า

เขาต้องชื่นชอบพระวณะของพระเจ้า เพื่อเขาจะสามารถเชื่อเชิญคนอื่นให้มาชื่นชอบด้วยได้
เขาต้องให้พระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญในการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

(8) พึงพาพระเจ้า

เขาต้องตระหนักว่าผลลัพธ์ฝ่ายวิญญาณสามารถเกิดขึ้นได้ด้ด้วยการทำงานของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์เท่านั้น เขาต้องพร้อมที่จะร่วมมือกับพระวิญญาณบริสุทธิ์
เขาต้องพึงพาการเจิมจากพระเจ้า
เขาต้องไม่มั่นใจว่าคำอธิบายของเขาจะกระฉ่างชัดเพราะความสามารถของเขาเพียงอย่างเดียว

(9) พร้อมรับใช้

เขาต้องเป็นคนที่รู้สึกว่าการทำบางสิ่งที่มีคุณค่าคือการรับใช้ผู้อื่น
เขาไม่ควรเป็นคนที่ต้องการให้คนอื่นมารับใช้
เขาไม่ควรมองหาพันธกิจที่ทำให้เขาได้แสดงความสามารถส่วนตัว
เขาต้องตอบสนองไวต่อความจำเป็นต่าง ๆ และพร้อมอาสาช่วยเหลือ

(10) อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ

เขาควรรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณของเขาต่อใครบางคน
เขาควรทำตามคำแนะนำของผู้นำฝ่ายวิญญาณ

(11) สัตย์ซื่อต่อคริสตจักร

ผู้นำกลุ่มควรเป็นสมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่น
พันธกิจสร้างสาวกควรทำให้ผู้คนเห็นคุณค่าของคริสตจักรและยังอุทิศตัวต่อคริสตจักรมากขึ้น

(12) กระตือรือร้นที่จะประสบความสำเร็จ

ถ้าหากเขามีความกระตือรือร้นที่จะประสบความสำเร็จ เขาจะไม่ล้มเลิกง่าย ๆ
เขาจะปรับตัวกับสถานการณ์ต่าง ๆ เขาจะเสาะหาข้อมูลเพื่อช่วยให้เขามีประสิทธิภาพมากขึ้น
เขาจะเริ่มเมื่อมีปัญหาหรือมีโอกาสนั้น เขาจะมีพลังงานและความกระตือรือร้น

(13) มีหลักคำสอนที่ถูกต้องเที่ยงตรง

เขาควรมีรากฐานที่ดีด้านหลักคำสอนจากพระคัมภีร์และการประกาศข่าวประเสริฐ

(14) ได้รับการฝึกอบรมเพื่อทำพันธกิจ

ไม่จำเป็นที่การฝึกอบรมให้ทำพันธกิจจะต้องเกิดขึ้นในสถาบันวิชาการเท่านั้น
การฝึกอบรมเริ่มต้นด้วยการสังเกต ในฐานะผู้เชื่อที่มองเห็นว่าพันธกิจต้องทำอย่างไร
การฝึกอบรมเพิ่มขึ้นจากการมีส่วนร่วม เมื่อเขาได้รับผิดชอบภายใต้การนำ
อ่านและศึกษาคู่มือที่ดีเป็นสิ่งสำคัญมาก

การพัฒนาโปรแกรมสร้างสาวก

วิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้การสร้างสาวกเกิดขึ้นคือการที่คริสตจักรท้องถิ่นเข้าใจถึงความรับผิดชอบและลำดับความสำคัญของการสร้างสาวกโดยทำงานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ คำแนะนำเหล่านี้จึงหมายถึงผู้นำและสมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร

ถ้าหากคริสตจักรตระหนักว่าพวกเขาจำเป็นต้องสร้างสาวกได้ดีกว่านี้

พวกเขาควรศึกษาพระคัมภีร์ก่อนและซึ่ประเด็นในหลักสูตรนี้เกี่ยวกับการสร้างสาวก

ผู้นำสามารถนำเสนอเนื้อหา

ถ้าเป็นไปได้สมาชิกทุกคนที่อุทิศตัวต่อคริสตจักรควรมีส่วนร่วมเพื่อพวกเขาจะร่วมในนิมิตเดียวกัน

ส่วนที่สองของการพัฒนาคือการสังเกตว่ามีสิ่งใดที่คริสตจักรทำอยู่แล้ว
คริสตจักรส่วนใหญ่มีบางกลุ่มที่ดำเนินการแล้ว
แม้ว่าจะไม่ได้เริ่มต้นด้วยวัตถุประสงค์สำหรับโปรแกรมกลุ่มย่อยก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น
อาจมีกลุ่มนักดนตรีในคริสตจักรที่พบปะกันบ่อย ๆ อาจมีนักร้องประสานเสียงที่มาฝึกซ้อมกัน
อาจมีคณะผู้ปกครองหรือมัคทายก อาจมีชั้นเรียนระวีวันอาทิตย์
และครูระวีอาจสร้างกลุ่มขึ้นมาด้วย อนุชนในคริสตจักรอาจพบกันบางโอกาส
คณะกรรมการอาจอยู่เพื่อดูแลรับผิดชอบหลายหน้าที่
กลุ่มอาจตั้งขึ้นอย่างไม่เป็นทางการโดยผู้คนที่ทำงานในโครงการหนึ่งร่วมกัน
อาจมีบางครอบครัวในคริสตจักรที่มาสมาคมศีลธรรมกันบ้าง
อาจมีกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์และกลุ่มอธิษฐานตามบ้าน

กลุ่มเหล่านี้อาจไม่ได้ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างสาวกหรือเพื่อมีความรับผิดชอบต่อกัน
ฝ่ายวิญญาณ แต่พวกเขาอาจช่วยรับใช้ตามวัตถุประสงค์เหล่านั้นได้ คริสตจักรใด ๆ
ที่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณก็มีบางกลุ่มที่ทำงานเพื่อสนับสนุนชีวิตนั้นอยู่แล้ว
เมื่อคริสตจักรหนึ่งตัดสินใจพัฒนาโปรแกรมเพื่อการสร้างสาวก ก็ควรตรวจสอบกลุ่มต่าง ๆ
และหาคำตอบว่ากำลังมีอะไรเกิดขึ้น จากนั้นจึงค่อยคิดวิธีให้วัตถุประสงค์บรรลุได้มากขึ้น

กลุ่มใหม่อาจจำเป็นต้องเกิดขึ้น กลุ่มที่ต่างรูปแบบออกไปอาจจำเป็นต้องมี
อาจมีกลุ่มที่ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติในการทำพันธกิจ
อาจมีกลุ่มที่ศึกษาพระคัมภีร์เป็นหลักและอธิษฐาน
อาจมีกลุ่มย่อยเอาไว้มีความรับผิดชอบต่อกันฝ่ายวิญญาณอย่างจริงจัง

วัตถุประสงค์ของกลุ่มกำหนดว่าใครควรอยู่ที่นั่นและกำหนดวิธีการทำงานของกลุ่ม
ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มที่มีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณอย่างจริงจังควรมีคนน้อยกว่าสิบคน
ถ้าหากกลุ่มใหญ่เกินไป การเก็บรักษาความลับก็จะน้อยลง การแบ่งปันก็ตื่นเขิน
ต้องใช้การควบคุมมากกว่า การมีส่วนร่วมก็น้อยกว่า และการเข้าร่วมก็จะมีแนวโน้มแยลง
การแบ่งปันในระดับลึกของบุคคลจะถูกจำกัดถ้าหากกลุ่มนั้นมีทั้งผู้ชายและผู้หญิงรวมกัน

จุดประสงค์ของกลุ่มกำหนดว่าควรเปิดรับสมาชิกใหม่หรือไม่
ถ้าหากจุดประสงค์มีไว้เพื่อความรับผิดชอบต่อกันฝ่ายวิญญาณ
ก็ไม่ควรเพิ่มสมาชิกใหม่อีกหลังจากที่กลุ่มได้พบกันหลายครั้งแล้ว
คนส่วนใหญ่จะไม่แบ่งปันสภาพฝ่ายวิญญาณจนกว่าพวกเขาจะรู้สึกปลอดภัยกับคนอื่น ๆ

ในกลุ่ม ถ้าหากจุดประสงค์ของกลุ่มคือเพื่อครอบคลุมบทเรียนหนึ่ง การเพิ่มคนเข้ามาตลอดระยะเวลาของการประชุมปะกันย่อมทำไม่ได้

อาจมีกลุ่มสำหรับคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อ²⁰⁸

เป็นเรื่องสำคัญที่คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจะไม่ต้องรอหลายสัปดาห์เพื่อจะเข้ากลุ่ม ดังนั้นกลุ่มนี้จึงจำเป็นต้องสลับหมุนเวียนชุดบทเรียนเพื่อคนใหม่จะเข้าร่วมได้ตลอดเวลา ผู้นำต้องตระหนักว่าคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อบางคนจะถอยออกไป ความจริงที่บางคนออกจากกลุ่มไปไม่ได้หมายความว่ากลุ่มนั้นไม่ดี ถึงแม้ว่าบางคนจะออกไป แต่กลุ่มสำหรับคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อควรเปิดรับคนใหม่เสมอ

ถ้าหากกลุ่มสำหรับฝึกอบรมการทำพันธกิจหรือกลุ่มพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณระดับลึก สมาชิกกลุ่มต้องเป็นคนที่ปรารถนาที่จะเติบโตฝ่ายวิญญาณและเต็มใจอุทิศตัวต่อเป้าหมายของกลุ่ม ถ้าหากสมาชิกกลุ่มไม่อุทิศตัว กลุ่มก็ทำหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ไม่ได้

สมาชิกส่วนใหญ่ต้องได้รับการแนะนำให้เข้ากลุ่มโดยคำเชิญส่วนตัว ยารอให้คนถามเพื่อเข้ากลุ่ม

ไม่ใช่ทุกคนในคริสตจักรจะมีส่วนร่วมในโปรแกรมกลุ่มย่อย ถ้าหากคุณเป็นผู้นำในคริสตจักร อย่าผลักไสผู้คนให้ออกไปโดยการวิจารณ์ตัดสินพวกเขาที่ไม่เข้ากลุ่มย่อย แต่ให้ส่งเสริมกลุ่มพันธกิจโดยการอธิบายถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ

ในการประชุมครั้งแรก ขอตรวจดูให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจความสำคัญของกลุ่ม แบ่งปันพระคัมภีร์และบอกข้อมูลที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการสร้างสาวก

เพื่อช่วยผู้เข้าร่วม กลุ่มสามารถกำหนดเวลาเจาะจงเพื่อพบกันเป็นประจำทุกสัปดาห์ อธิบายว่ากลุ่มมีบทเรียนที่เจาะจงและบอกว่าชุดบทเรียนนี้จะจบเมื่อใด ด้วยวิธีการนี้จะทำให้สมาชิกรู้แน่ชัดว่าจะต้องอุทิศตัวประมาณไหน เน้นถึงความจำเป็นของการเข้าร่วมอย่างเต็มที่ เมื่อถึงเวลาจบแล้ว กลุ่มก็สามารถเริ่มต้นใหม่อีกครั้งกับคนที่อยากเรียนต่อ

²⁰⁸ Shepherds Global Classroom เสนอหนังสือบทเรียน 26 บทสำหรับการสร้างผู้เชื่อใหม่ให้เป็นสาวก เป็นหนังสือที่แจกฟรีคือ *Cultivate Discipleship Lessons* สามารถดาวน์โหลดได้ที่ shepherdsglobal.org

สถานการณ์ที่ต้องพิจารณา

อันเดรเป็นคริสเตียนมาหลายปี เขาเป็นสมาชิกคริสตจักรและช่วยในคริสตจักรของเขา เขาเป็นห่วงว่าคริสตจักรของเขาไม่มีแผนสำหรับสร้างสาวก เขาคิดว่าคริสตจักรควรเริ่มทำกลุ่มย่อย แต่ผู้นำไม่สนใจเรื่องนี้

► อันเดรควรทำอะไร?

อันเดรควรพูดคุยกับผู้นำคริสตจักรและขออนุญาตนำกลุ่มย่อยกลุ่มหนึ่ง เขาไม่ควรวิจารณ์ตัดสินพันธกิจของคริสตจักร แต่ให้อธิบายถึงผลประโยชน์ที่มาจากกลุ่มย่อยนั้น ถ้าหากกลุ่มนั้นดำเนินไปได้ดี คริสตจักรจะเริ่มเข้าใจถึงผลประโยชน์ของพันธกิจในรูปแบบนั้น

การนำกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

ช่วงเริ่มต้นกลุ่ม มีความตื่นเต้นและคาดหวัง สมาชิกหลายคนไม่รู้ชัดเจนว่าจะคาดหวังอะไร แต่พวกเขาหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่ม

คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้กลุ่มมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ได้

มีหลักการสำคัญสำหรับการทำหน้าที่ของกลุ่มย่อย

ถ้าหากผู้นำช่วยกลุ่มให้ทำตามหลักการเหล่านี้ เขาจะลดความสับสนและท้อแท้ให้น้อยลงได้

การพบกันในกลุ่มครั้งแรกอาจแตกต่างจากครั้งอื่นเพราะกลุ่มกำลังเรียนรู้วิธีให้การพบกันเป็นไป
ไปได้ด้วยดี อย่างไรก็ตาม ในการพบกันครั้งแรกจะกำหนดรูปแบบของการพบกันครั้งต่อไป
ถ้าหากคนหนึ่งไม่พูดตั้งแต่เจอกันครั้งแรก เขาก็จะคาดหวังว่าจะต้องเงียบในครั้งหน้า

ถ้าหากบางคนควบคุมการสนทนา

กลุ่มก็จะคาดหวังว่าคนนี้จะควบคุมการสนทนาของกลุ่มในวันข้างหน้า

ถ้าการพบเจอกันไม่มีระเบียบ พวกเขาจะคาดหวังสิ่งเดียวกันให้เกิดขึ้นในอนาคต

ถ้าการพบกันเป็นเหมือนชั้นเรียนที่มีคนเข้าร่วมน้อย

พวกเขาก็จะคาดหวังรูปแบบอย่างเดียวกัน

สมาชิกบางคนอาจออกไปหลังจากพบกันสองสามครั้งเพราะกลุ่มไม่ได้เป็นอย่างที่คาดหวัง เป็นเรื่องสำคัญที่จะนำการประชุมอย่างเหมาะสมเพื่อสมาชิกที่คาดหวังสิ่งที่ถูกต้องจะไม่ผิดหวัง

แนวทางเพื่อให้กลุ่มมีประสิทธิภาพ

(1) กำหนดเวลาพบกันของกลุ่มเป็นประจำทุกสัปดาห์
บางคนอาจต้องการความช่วยเหลือเด็ก

(2) รูปแบบการพบกันควรเป็นดังนี้ (1) ศึกษาบทเรียน (2)
แบ่งปันเรื่องส่วนตัวที่จะให้อิทธิฐานเพื่อ (3) อิทธิฐาน

ถ้าวัตถุประสงค์พื้นฐานของกลุ่มคือการศึกษบทเรียน
ก็ให้ใช้เวลาสำหรับการศึกษานานหน่อย แต่ช่วงอื่นก็ใช้น้อยกว่า
แต่ควรมีทั้งสามช่วงเวลา

ถ้าวัตถุประสงค์ของกลุ่มคือการมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกัน
เวลาในการศึกษาก็ควรน้อยหน่อย แต่พวกเขาควรมีคู่มือที่พวกเขา กำลังศึกษา

ถ้ากลุ่มมีการแบ่งปันเรื่องส่วนตัวและพูดคุยกันโดยไม่มีคู่มือบทเรียนให้ศึกษา
มันก็จะมีความวุ่นวาย สมาชิกบางคนจะควบคุมกลุ่ม
คู่มือบทเรียนจะทำให้ทุกคนตอบสนองความจริงที่นอกเหนือจากความคิดของพวกเขาเอง

(3) เริ่มต้นและเลิกให้ตรงเวลา

ถ้าคุณเริ่มและเลิกช้า คนที่เห็นคุณค่าเวลาของตัวเองก็จะเริ่มต้นมาช้าหรือไม่มาในบางครั้ง

(4) กำหนดเวลาเลิกกลุ่ม

สมาชิกจำเป็นต้องรู้ว่าพวกเขาต้องอุทิศตัวนานแค่ไหน
โดยปกติสมาชิกใหม่ไม่ควรได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมกลุ่มหลังจากมีการพบกันแล้วหลายครั้ง
ยกเว้นกลุ่มที่สลับหมุนเวียนบทเรียนสำหรับคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อ
ถ้าหากกลุ่มกำลังศึกษบทเรียน จำนวนบทเรียนอาจกำหนดจำนวนสัปดาห์ที่กลุ่มจะพบกัน
ถ้าหากพวกเขา มาพบกันเพื่อมีความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณต่อกัน
พวกเขาควรกำหนดระยะเวลาหกเดือน เมื่อครบแล้วก็เริ่มต้นใหม่ได้อีก
ในเวลานั้นสมาชิกอาจจากไป
และกลุ่มก็สามารถพิจารณาได้ว่าจะอนุญาตให้สมาชิกใหม่เข้าร่วมหรือไม่

(5) ขณะศึกษาบทเรียน

ให้เน้นวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตมากกว่าให้ความรู้

สมาชิกจะรู้สึกว่าคุณนั้นมีคุณค่าถ้าหากเขาสามารถนำสิ่งที่เรียนมาใช้ในชีวิตส่วนตัวได้อย่าง
เจาะจง

(6) ติดตามผลการอุทิศตัว

ถ้าบางคนแบ่งปันปัญหาแล้วตกลงว่าเขาจะทำอะไรบางอย่าง
ให้ถามเขาในการพบกันครั้งต่อไปว่าเขาได้ทำอย่างที่เขابอกไว้ไหม

(7) ผู้นำควรพร้อมที่จะพบกับสมาชิกแบบส่วนตัวเพื่อให้คำแนะนำฝ่ายวิญญาณ

สมาชิกคนอื่น ๆ อาจรวมตัวกันในช่วงเวลาอื่นเพื่อรับการหนุนใจ

(8) เลือกสถานที่เหมาะสมสำหรับพบปะกัน

ควรเป็นสถานที่ไม่ทางการที่มีบรรยากาศครอบครัว เป็นไปได้ควรนั่งเป็นวงกลม
เพื่อสมาชิกแต่ละคนจะมองเห็นหน้าทุกคนในกลุ่ม ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม
พบกันในที่ที่ไม่มีการรบกวนหรือเบี่ยงเบนความสนใจ

(9) ฝึกนิสัยในการเป็นผู้ฟังที่ดี

สัญญาณของการเป็นผู้ฟังที่ดีคือการสบตา การแสดงออกว่าตั้งใจฟัง ไม่สนใจสิ่งรบกวน
และตอบสนองต่ออารมณ์ซับซ้อนและอารมณ์อื่น ๆ ของผู้พูด

(10) แน่ใจว่าไม่มีสมาชิกคนใดที่เงียบตลอด

เจาะจงถามคำถามสมาชิกคนที่ไม่ค่อยพูด (“คุณคิดยังไงเรื่องนี้ชาร์ลส์?”)

(11) อย่างกดดันให้สมาชิกแบ่งปันเรื่องส่วนตัว

แทนที่จะทำแบบนั้นให้พยายามสร้างบรรยากาศที่เขาจะสบายใจที่จะพูด
สร้างความมั่นใจให้สมาชิกโดยการสบตาและชมเชยเรื่องที่เขาพูด

(12) พยายามถามคำถามที่พวกเขาตอบได้เพื่อสร้างความมั่นใจ

ถ้าบางคนตอบผิด พยายามยืนยันสิ่งที่ดีที่เขาตอบก่อนจะวิจารณ์

(13) พยายามยืนยันทุกความคิดเห็นก่อนจะวิจารณ์

(14) ถ้าบางคนมีแนวโน้มพูดมากเกินไปและชิงตอบทุกคำถาม ให้หาทางจำกัดเขา

วิธีหนึ่งคือถามคำถามโดยเจาะจงไปที่สมาชิกในกลุ่ม หรือคุณถามได้ว่า “คนที่เหลือคิดยังไง?” ในการพูดคุยกันคุณสามารถพูดว่า “ให้เราฟังจากคนที่ยังไม่เคยตอบเรื่องนี้”

ถ้าหากสมาชิกคนนั้นยังคงพูดมากเกินไป ผู้นำควรคุยกับเขาส่วนตัวนอกการประชุม ผู้นำอาจพูดบางอย่างทำนองนี้ว่า “ชาร์ลส์ คุณเป็นคนคิดได้เร็วและตอบได้เร็วในทุกการสนทนา แต่ผมหวังว่าคนอื่น ๆ จะไม่มีส่วนร่วมถ้าหากเราตอบทุกอย่างเร็ว คุณช่วยผมเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมได้ไหม?”

(15) อย่าปล่อยให้สมาชิกสองหรือสามคนพูดคุยกันเองแล้วไม่สนใจกลุ่ม

ถ้าใครบางคนยังคงต้องการโต้แย้งเป็นเวลานานเกี่ยวกับบางเรื่อง ให้บอกเขาว่าการสนทนาจะต้องเสร็จสิ้นในภายหลังนอกที่ประชุม

(16) อย่ายอมให้ใครคนใดขัดจังหวะคนอื่น

ยกมือขึ้นเพื่อหยุดคนที่ขัดจังหวะนั้นอย่างมั่นใจ และปล่อยให้ผู้พูดคนแรกพูดจนจบ ไม่เช่นนั้นการพูดคุยกันก็จะถูกควบคุมโดยคนที่มีการยทาน้อย คนที่กล้าแสดงออกน้อยกว่าก็จะรู้สึกหงุดหงิดที่พูดได้ไม่จบประโยค

(17) ฟังข้อร้องเรียน

ข้อร้องเรียนใด ๆ อาจแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่แก้ไขได้ อย่าเพิกเฉยกับสัญญาณแห่งความไม่พึงพอใจ หากมีคนไม่พอใจการพบกันของกลุ่ม เขาอาจไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ หรือเขาอาจมีข้อร้องเรียนที่ถูกต้องก็ได้

(18) ถ้าสมาชิกคนหนึ่งที่ทำตัวเป็นศัตรู ก่อวาท โต้แย้ง หรือเปื้อ เขาอาจไม่ยอมรับเป้าหมายของกลุ่ม

กลุ่มอาจไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ ให้คุยกับเขาส่วนตัวเพื่อช่วยให้เขาเข้าใจวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

(19) ผู้นำไม่ต้องรู้คำตอบสำหรับทุกปัญหา

บทบาทของเขาไม่ใช่การมีคำตอบให้กับทุกสิ่งทุกอย่าง
แต่คือเพื่อนำกลุ่มให้รับภาระซึ่งกันและกันด้วยการอธิษฐาน

(20) ยืดหยุ่นและอดทนต่อสิ่งที่แทรกการที่กำหนดไว้

จำไว้ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของเราเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาของพระเจ้าสำหรับเรา
ปัญหาคือโอกาส

(21)

ถ้าสมาชิกคนหนึ่งมักจะใช้เวลามากในกลุ่มเพื่อแบ่งปันความจำเป็นในชีวิตของเขา ให้เสนอคำปรึกษาแก่เขาในเวลาอื่น

ไม่เช่นนั้นแล้ว สมาชิกคนอื่นจะรู้สึกเวลาที่พวกเขาในกลุ่มถูกขโมยไป
อย่าปล่อยให้กลุ่มสูญเสียวัตถุประสงค์
เว้นแต่สมาชิกเห็นพ้องกันว่าวัตถุประสงค์ควรเปลี่ยนแปลง

(22) อย่าปล่อยให้การอภิปรายร่วมกันเป็นบ่อนทำลาย

อย่าปล่อยให้กลุ่มกลายเป็นเวทีสำหรับการวิจารณ์คริสตจักรท้องถิ่นและผู้นำคนอื่น ๆ

(23) จำไว้ว่าประสิทธิภาพของกลุ่มขึ้นอยู่กับฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ทำงานผ่านกลุ่ม

กลุ่มเป็นเพียงโครงสร้างตามพระคัมภีร์ที่พระเจ้าใช้เท่านั้น

บทที่ 19

การอธิษฐานเพื่อสาวก

บันทึกสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

ในบทเรียนบทสุดท้ายนี้

กลุ่มจะศึกษาแนวทางการอธิษฐานและทำพันธกิจผ่านคำอธิษฐานของเปาโล

จากนั้นในบทเรียนยังแนะนำชุดบทเรียนเพื่อสร้างสาวก

ชั้นเรียนควรดูบางบทเรียนเหล่านั้นในขณะที่ศึกษาบทเรียนนี้

แล้วจึงวางแผนเพื่อทำการบ้านให้เสร็จ

กลุ่มจำเป็นต้องพบกันมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อทำการบ้านให้เสร็จ

นักศึกษาที่จบบทเรียนต่าง ๆ ในวิชาหลักการประกาศและสร้างสาวกตามพระคัมภีร์

ควรฝึกใช้บทเรียนเหล่านี้กับคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อ อันดับแรก

ควรให้บางคนสาธิตวิธีการสอนบทเรียน โดยสอนบทเรียนหนึ่งให้กับกลุ่ม

จากนั้นให้สมาชิกแต่ละคน ในชั้นเรียนฝึกสอนอย่างน้อยหนึ่งบทเรียน

หลังจากกลุ่มได้เห็นการสาธิตสอนบทเรียนแล้ว

พวกเขาควรแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อจะมีคนได้ฝึกนำกลุ่มเพิ่มมากขึ้น ในเวลาเดียวกัน

แบ่งออกเป็นกลุ่มละสี่คน

ให้สมาชิกแต่ละคนนำตามบทเรียนและสังเกตอีกสามคนเมื่อพวกเขาแต่ละคนนำตามบทเรียน

อธิษฐานเพื่อผู้เชื่อด้วยคำอธิษฐานของเปาโล

คำอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อใหม่ของเปาโลบอกเราถึงสิ่งที่จำเป็นต้องเกิดขึ้นกับคริสเตียนใหม่

คำอธิษฐานเหล่านี้เป็นแนวทางให้เราอธิษฐานเพื่อคริสเตียนรุ่นเยาว์เพราะเราควรอธิษฐานเพื่อ

พวกเขาเหมือนอย่างที่เปาโลอธิษฐาน

คำอธิษฐานเหล่านี้ยังเป็นแนวทางการทำพันธกิจเพราะเราควรร่วมมือทำสิ่งที่พระเจ้าทำเพื่อพวกเขา

ให้เราดูคำอธิษฐานของเปาโลสำหรับสามกลุ่มที่แตกต่างกัน

ชาวเฮสะโลนิกา

▶ อ่าน 1 เธสะโลนิกา 5:23-24

จดหมายฉบับแรกถึงชาวเฮสะโลนิกาเป็นการเรียกร้องให้บริสุทธิ์

ผู้เชื่อทุกคนได้รับการเรียกให้มีชีวิตในชัยชนะและบริสุทธิ์

และพระเจ้าสัญญาว่าเป็นไปได้โดยความเชื่อ

เราควรอธิษฐานและสอนด้วยเป้าหมายเพื่อนำผู้เชื่อทุกคนให้มีชัยชนะและบริสุทธิ์

ชาวฟิลิปปี

▶ อ่าน ฟิลิปปี 1:9-11

พระคัมภีร์ตอนนี้พูดถึงกระบวนการต่อเนื่องในชีวิตของผู้เชื่อ

ความรักของเขาควรเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้

ความสามารถของเขาในการวินิจฉัยสิ่งดีที่สุดก็จะเพิ่มมากขึ้น เมื่อเขาวินิจฉัยได้

เขาก็ปรับชีวิตให้จดจ่อกับสิ่งดีที่สุดได้ นี่ต้องเกิดขึ้นเพื่อเขาจะบริสุทธิ์ (จริงใจ) และไม่มี ความผิด

ผู้คนที่เปาโลเขียนถึงในพระคัมภีร์ตอนนี้เป็นคริสเตียนมาระยะหนึ่งแล้ว

แต่เปาโลอธิษฐานให้พวกเขายังคงเพิ่มพูนความรักต่อพระเจ้ามากขึ้นอีก

และโดยความรักนี้ทำให้พวกเขาสามารถเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกเขาได้มากขึ้น

มีบางคำถามที่ผู้เชื่อรุ่นเยาว์ควรพิจารณา

- อะไรคือตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงที่ฉันทำในชีวิตเมื่อพระเจ้าแสดงให้เห็นท่าทีหรือการกระทำที่ไม่ได้ดีที่สุด?
- มีสิ่งใดในชีวิตที่ฉันยังสงสัยอยู่?
- ฉันเต็มใจยอมให้พระเจ้าสำแดงให้ฉันเห็นในคำอธิษฐานถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่ฉันควรทำหรือไม่?

ชาวโคโลสี

▶ อ่าน โคโลสี 1:9-12

เปาโลอธิษฐานว่าพวกเขาจะได้รับความรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้า ด้วยสติปัญญาและความเข้าใจในฝ่ายวิญญาณ คนที่ฟังกลับใจมาเชื่อยังไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าทั้งหมดสำหรับการดำเนินชีวิตของเขา เขาจะค่อย ๆ มองเห็นนิสัยบางอย่าง คำพูดบางคำ และท่าทีต่าง ๆ ในชีวิตที่ควรเปลี่ยน เนื่องจากเขารักพระเจ้า เขาจึงเปลี่ยนชีวิตของเขาให้ตรงตามพระประสงค์ของพระเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้สร้างสาวกควรอธิษฐานและสอนคริสเตียนรุ่นเยาว์อย่างละเอียดเพื่อให้เขารับรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้า

เปาโลพูดว่าพวกเขาควร “ดำเนินชีวิตให้สมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า” ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้ามากขึ้น พวกเขาควรเป็นตัวแทนของพระเจ้าอย่างเหมาะสมมากขึ้น ชีวิตของพวกเขาควรเข้ากันกับอาชีพการงานของพวกเขาซึ่งได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณ ผู้สร้างสาวกต้องจดจำว่าจนกว่ากระบวนการนี้จะต่อเนื่องไปสักระยะหนึ่ง บางอย่างที่ขัดแย้งกันจะแสดงให้เห็นในชีวิตของคริสเตียนรุ่นเยาว์

ส่วนหนึ่งของ “การดำเนินชีวิต (ที่) สมควร” รวมถึง “เกิดผลในการดีทุกอย่าง” เราไม่ควรประหลาดใจเมื่อคริสเตียนรุ่นเยาว์ยังไม่เกิดผลในการดีทุกอย่าง เขาอาจยังไม่รับผิดชอบและสำนึกในหน้าที่อย่างที่เขาควรเป็น

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่าเราสามารถ “อดกลั้นและอดทนนานด้วยความยินดี” คนที่สามารถรักษาความยินดีแบบคริสเตียนเมื่อเขารับใช้และอดทนได้ก็เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

สรุปเกี่ยวกับคำอธิษฐานของเปาโล

คำอธิษฐานของเปาโลสำหรับคริสเตียนรุ่นเยาว์บอกเราเกี่ยวกับงานของการสร้างสาวกอย่างมาก เราควรมีเป้าหมายที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาผู้เชื่อ เราควรยอมรับกระบวนการ เราไม่ควรประหลาดใจที่เห็นความขัดแย้งและไม่ได้รับผิดชอบของคริสเตียนรุ่นเยาว์ เราไม่ควรคาดหวังว่าคุณสมบัติของคริสเตียนทั้งหมดจะปรากฏให้เห็นในทันที

เราควรสังเกตว่าเปาโลไม่ได้เป็นห่วงเกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านพันธกิจหรือพัฒนาทักษะการรับใช้มากที่สุด เขาเป็นห่วงมากที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาความเชื่อและคุณลักษณะของคริสเตียน

เราไม่ควรพึ่งพอใจกับคนที่ทำงานรับใช้แต่ขาดคุณลักษณะของ
คริสเตียน

ผู้สอนสำคัญเพราะเป็นแบบอย่างและเพราะคุณค่าของคำสอน
เรียนรู้ที่จะเน้นคำอธิษฐานทั้งสองอย่างข้างต้น ความรู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการฝ่ายวิญญาณ
ผู้สอนมีอิทธิพลอย่างมากโดยผ่านการใช้ความจริง

เราควรอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานของเปาโลเพื่อคริสเตียนรุ่นเยาว์ที่เรามีอิทธิพล
เราควรร่วมมือกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยให้กระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขา

คำอธิษฐานต่อไปนี้อยู่บนพื้นฐานของคำอธิษฐานของเปาโลสำหรับคริสเตียนใหม่

คำอธิษฐานเพื่อคริสเตียนรุ่นเยาว์

พระบิดาในสวรรค์

ลูกอธิษฐานเพื่อ _____ ที่พระองค์จะพอพระทัยในเขาอย่างเต็มที่

ลูกอธิษฐานให้เขาบริสุทธิ์ทั้งในการกระทำ ท่าที และแรงจูงใจ

ช่วยให้ความรักของเขาต่อพระองค์เพิ่มมากขึ้น เพื่อเขาจะเข้าใจมากขึ้นเรื่อยๆ
ถึงพระประสงค์อันสมบูรณ์สำหรับเขา ขอช่วยให้เขาวินิจฉัยสิ่งที่ดีที่สุดและเลือกสิ่งนั้นเสมอ
เพื่อชีวิตของเขาจะเกิดผลถวายเกียรติพระองค์

ขอช่วยให้เขาใช้ชีวิตแต่ละวันอย่างที่คริสเตียนคนหนึ่งควรดำเนินด้วยการทำให้พระองค์พอพระ
ทัยในทุกสิ่งและเรียนรู้มากขึ้นถึงวิถีทางของพระองค์

ขอช่วยให้เขาได้รับกำลังจากพระองค์เพื่อเขาจะสามารถมีชีวิตในชัยชนะและอดทนต่อการทดสอบ
ต่าง ๆ ด้วยความยินดี ขอให้เขาขอบคุณพระองค์สำหรับพระคุณที่ให้แก่เขาเสมอ

ลูกอธิษฐานในพระนามพระเยซู อาเมน

แหล่งข้อมูลแนะนำ

หนังสือ

Coleman, Robert. *The Master Plan of Evangelism*. Ada: Revell, 2010.

Coleman, Robert. *The Master Plan of Discipleship*. Ada: Revell, 1997.

Eims, Leroy. *The Lost Art of Disciple Making*. Grand Rapids: Zondervan, 1978.

Friedeman, Matthew. *The Master Plan of Teaching*. Wheaton: Victor Books, 1991.

Gorman, Julie. *Community That is Christian: A Handbook on Small Groups*. (2nd edition). Ada: Baker Books, 2002.

Neighbor, Ralph. *Where Do We Go from Here?* Touch Publications, 1991. (Available on Kindle, 2011.)

Snyder, Howard. *The Radical Wesley: Patterns for Church Renewal*. Downers Grove: Intervarsity Press, 1980.

Snyder, Howard. *The Problem of Wineskins*. Franklin: Seedbed Publishers, 2017.

Wilkinson, Bruce. *The Seven Laws of the Learner*. New York: Multnomah, 1992.

แหล่งข้อมูลออนไลน์

Evangelism training, gospel tracts, and other information is available from Ray Comfort and Kirk Cameron at

<https://www.livingwaters.com/>.

For information about outdoor evangelism using painted diagrams, see the websites of Open Air Campaigners at

<http://www.oacgb.org.uk/> and <http://www.oacusa.org/>.

Cultivate Discipleship Lessons, from Shepherds Global Classroom – 26 lessons for discipling new believers. Available for

download from <https://www.shepherdsglobal.org/>.

Excellent material for discipling new converts is available from Nathan Brown at <https://comeafterme.com/>.

การประกาศและสร้างสาวกในพระคัมภีร์

บันทึกการบ้าน

ชื่อนักศึกษา _____

บทเรียนที่	การบ้าน 1	การบ้าน 2	การบ้าน 3
1			
2			
3			
4			
5	(ทดสอบ)		
6			
7			
8			
9			
10			(ทดสอบ)
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			

ข้อกำหนดสำหรับการรับใบประกาศนียบัตรจาก Shepherds

Global Classroom

ใบแสดงความจำนงเพื่อรับใบประกาศนียบัตรจบการศึกษาจาก Shepherds Global Classroom สามารถกรอกได้ผ่านทางเว็บไซต์ของเราที่ www.shepherdsglobal.org.

ประกาศนียบัตรต่าง ๆ จะถูกส่งแบบดิจิทัลจากประธานของเอสจีซี

ไปให้กับผู้สอนและผู้ประสานงานที่กรอกใบแสดงความจำนงแทนนักศึกษาของพวกเขา

Shepherds Global Classroom

เชพเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม

คำอธิบายหลักสูตร

หลักสูตรรากฐานหลักคำสอน

หลักข้อเชื่อคริสเตียน

นี่คือวิชาศาสนศาสตร์ระบบที่อธิบายถึงหลักคำสอนของคริสเตียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ พระเจ้า มนุษย์ ความบาป พระคริสต์ ความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตจักร และสิ่งต่าง ๆ ในยุคสุดท้าย

โรมัน

วิชานี้สอนศาสนศาสตร์เรื่องความรอดและพันธกิจที่อธิบายไว้ในพระธรรมโรม โดยการอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ ที่ถกเถียงกันในคริสตจักร

ยุคสุดท้าย

วิชานี้สอนเนื้อหาจากพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ร่วมกับคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ และเน้นหลักคำสอนสำคัญอย่างเช่น การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การพิพากษาสุดท้าย และอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

หลักคำสอนและแนวทางปฏิบัติในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

วิชานี้อธิบายพระคัมภีร์เกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ที่พระเจ้าคาดหวังจากคริสเตียนและให้ฤทธิ์อำนาจเพื่อดำเนินชีวิตได้

หลักคำสอนและแนวทางปฏิบัติของคริสตจักร

วิชานี้อธิบายถึงการออกแบบและแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรและหัวข้อในพระคัมภีร์อย่างเช่น การเป็นสมาชิกคริสตจักร การบัพติศมา พิธีมหาสนิท การถวายสิบลด และการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

หลักสูตรสำรวจพระคัมภีร์

สำรวจพันธสัญญาเดิม

วิชานี้สอนเนื้อหาและคำสอนที่สำคัญจากพระธรรม 39 เล่มในพันธสัญญาเดิม

สำรวจพันธสัญญาใหม่

วิชานี้สอนเนื้อหาและคำสอนที่สำคัญจากพระธรรม 27 เล่มในพันธสัญญาใหม่

หลักการตีความหมายพระคัมภีร์

วิชานี้สอนหลักการและวิธีการตีความหมายพระคัมภีร์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและในการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

หลักสูตรการประกาศและสร้างสาวก

แนะนำหลักปกป้องความเชื่อ

วิชานี้สอนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และปรัชญาสำหรับโลกทัศน์ของคริสเตียน และแสดงให้เห็นว่าความเชื่อของคริสเตียนมั่นคงด้วยหลักเหตุผลและความ เป็นจริง

ศาสนาโลกและลัทธิต่างๆ

วิชานี้ให้ความเข้าใจแก่ผู้เชื่อที่เป็นนักประกาศเกี่ยวกับคำสอนและการต
อบสนองที่ถูกต้องต่อกลุ่มศาสนาสิบแปดกลุ่ม

การประกาศและสร้างสาวกในพระคัมภีร์

วิชานี้นำเสนอหลักการจากพระคัมภีร์ที่ชี้แนะวิธีการประกาศ
ให้คำอธิบายรูปแบบของการประกาศ
และจัดเตรียมบทเรียนเพื่อใช้ในการสร้างผู้เชื่อใหม่ให้เป็นสาวก

การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ในวิชานี้ นักศึกษาจะได้เรียนรู้การมีท่าทีแบบพระเยซู
เรียนรู้ที่จะสัมพันธ์กับพระบิดาด้วยวิธีการที่พระเยซูทรงสัมพันธ์
เรียนรู้ที่จะถ่อมใจเหมือนพระเยซู
เรียนรู้การฝึกวินัยฝ่ายวิญญาณและวินัยส่วนตัวของพระเยซู
เรียนรู้ที่จะอดทนต่อความทุกข์ยากเหมือนพระเยซู
และเรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมในชุมชนคริสเตียน (คริสตจักร)
ที่ถูกสร้างโดยพระเยซู

การดำเนินชีวิตคริสเตียนในทางปฏิบัติ

วิชานี้ประยุกต์ใช้หลักการจากพระคัมภีร์ในการใช้เงิน
ในการมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม
ความสัมพันธ์กับผู้ที่มีอำนาจปกครอง สิทธิมนุษยชน และด้านอื่น ๆ
ในทางปฏิบัติในชีวิต

การสมรสและครอบครัวคริสเตียน

วิชานี้ให้มุมมองคริสเตียนเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ตลอดทุกระยะข
องชีวิต

และประยุกต์ใช้หลักการจากพระคัมภีร์กับบทบาทในครอบครัวและในความสัมพันธ์ต่าง ๆ

หลักสูตรการเป็นผู้นำคริสเตียน

การเป็นผู้นำพันธกิจ

วิชานี้เน้นอุปนิสัยของคริสเตียนและขณะเดียวกันก็สอนผู้นำในการนำองค์กรโดยผ่านกระบวนการค้นพบค่านิยม เข้าใจวัตถุประสงค์มีส่วนร่วมในนิมิต ตั้งเป้าหมาย วางแผนกลยุทธ์ การลงมือปฏิบัติ และมีประสบการณ์กับความสำเร็จ

ชีวิตและพันธกิจของพระเยซู

วิชานี้เป็นการศึกษาชีวิตของพระเยซูในฐานะที่เป็นต้นแบบสำหรับพันธกิจและการนำในศตวรรษที่ 21

หลักการสื่อสาร

วิชานี้สอนทฤษฎีในการสื่อสาร วิธีการพูดให้เกิดประสิทธิผล และวิธีการเตรียมกับนำเสนอคำเทศนาจากพระคัมภีร์

แนะนำการนมัสการของคริสเตียน

วิชานี้อธิบายวิธีการนมัสการที่ส่งผลกระทบต่อทุกด้านในชีวิตของผู้เชื่อ และให้หลักการในทางปฏิบัติสำหรับการนมัสการทั้งในระดับส่วนตัวและในที่ประชุม

หลักสูตรประวัติศาสตร์คริสต์จักร

สำรวจประวัติศาสตร์คริสต์จักร 1

วิชานี้อธิบายวิธีการที่คริสต์จักรทำให้พันธกิจสำเร็จและปกป้องหลักคำสอนที่สำคัญตลอดช่วงเวลาจากคริสต์จักรยุคแรกถึงยุคปฏิรูป

สำรวจประวัติศาสตร์คริสต์จักร 2

วิชานี้อธิบายวิธีการที่คริสตจักรขยายเติบโตและต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายตลอดช่วงเวลาจากยุคปฏิรูปถึงปัจจุบัน